โรงงานฝึกงานรัฐกิจ

ม.อ. ประพิน สุทธบุตร ต.ป

ฉากหน้า

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

ตำรา

โหราศาสตร์สำเร็จ

(ตั้งแต่แรกเรียนจนเป็นนักพยากรณ์)

หอสมุดแห่งชาติ
สุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

โดย

พ.อ. ประพิษ (อาตมัน) สุทธบุตร ธ.ป.
กรรมการสมาคมโหร ฯ

(สงวนลิขสิทธิ์)

120

หอสมุดแห่งชาติ
อุทยานวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

นว
เลขหมู่ 133.5
2/338 ล

เลขทะเบียน ม 47 ม 0349 หม

คำนำ

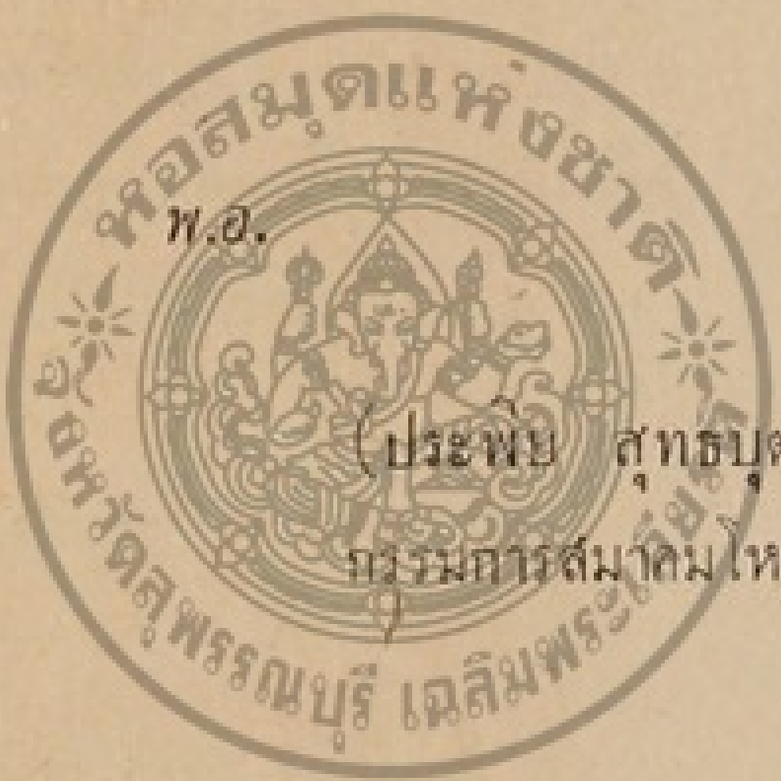
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๙๐ ผู้เขียนใช้นามปากกา "อาตมัน" เขียนหนังสือเผยโหราศาสตร์ เริ่มแต่หาลัคนาไปจนถึงพยากรณ์จบในเล่มเดียว เป็นที่กล่าวขวัญในทางที่ดีมาจนปัจจุบันนี้ เมื่อมาเขียนหนังสือโหราศาสตร์สำเร็จทานองเดียวกันอีกจึงจำเป็นต้องใช้เวลาเขียนให้ดียิ่งกว่า ดังปรากฏอยู่ในเล่มแล้วเช่น ดาราศาสตร์ที่ควรทราบ เวลานาฬิกา เวลาดวงอาทิตย์ขึ้นประจำวันทุกจังหวัด แบบเรียนพยากรณ์ที่มีหลักฐานแน่ชัด หลักเกณฑ์ที่คัดเลือกแล้ว ดวงชาตาของผู้ใกล้ชิดเป็นตัวอย่างการพิจารณาพันและจรชาตา บันทึกเหตุการณ์ในปูมโหรรวม ๓ รัชกาล ตลอดจนดาวโคจรวิปริตและปรากฏการณ์ของโลกกับประเทศถึง ๑๙ เมษายน ๒๕๓๑ เป็นต้น

หนังสือเล่มนี้เขียนให้เข้าใจง่าย อธิบายศัพท์ ข้อความของกฎเกณฑ์ และให้หลักที่ขยายออกได้กว้างอย่างง่าย เพื่อผู้ศึกษามีความแตกฉานยิ่งขึ้นไป

การที่จะศึกษาวิชาโหราศาสตร์ได้ดีและมีความรู้มากขึ้นนั้น นอกจากตำรับตำราแล้ว จะต้องใช้การพิจารณาค้นคว้าสันทนาวิสาสะกับผู้มีความรู้ทั่ว ๆ ไปโดยไม่จำกัด เพราะจะได้ความรู้เพิ่มขึ้นเสมอ และได้สิ่งสำคัญคือดวงชาตาต่าง ๆ ผู้เขียนอยู่ในฐานะเช่นนี้ การเขียนหนังสือเล่มนี้จึงขอขอบพระคุณท่านที่เคยติดต่อคือ สมาชิกสมาคมโหร ฯ สมาชิกสัมพันธ์ สำนักโหรพระมหาบรรเทาจันทรศร วัดราชประดิษฐ์ ฯ และท่านอื่น ๆ ด้วย

อนึ่ง คุณบัณฑิต จุณณะบีย์ หัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคมขอนแก่น ได้มอบดวงชาตาพร้อมด้วยลัคน์จันทร์อันถูกต้องและประวัติย่อของคุณเสงี่ยม เผ่าทองสุข นายช่างใหญ่ (ชำนาญพิเศษ) กรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งกรุณาอนุญาตเพื่อวิชาการทางโหราศาสตร์ จึงขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างมากในที่นี้

ความดีของหนังสือเล่มนี้ ขอน้อมบูชาคุณครูอาจารย์ บุรพโหราจารย์ ตลอดจนคัมภีร์ตำราทั้งหลาย ขอการบูชานี้จงเป็นผลต่อเนื่องให้ท่านผู้ศึกษามีความสำเร็จสัมฤทธิผลในวิชาโหราศาสตร์จงทุกประการ.

พ.อ.

(ประพิน สุทธบุตร)

กรรมการสมาคมโหร ฯ

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

สารบัญ

ภาคดาราศาสตร์

	หน้า
ดาราศาสตร์ที่ควรทราบ	
ระบบสุริยคติ สุริยวิถี และ ๑๒ ราศี	๓
การดูกลุ่มดาวประจำราศีเบื้องรูปนักษัตร	๖
ระบบสุริยคติหมายถึงอะไร	๗
ดวงอาทิตย์	๑๐
ดาวพุธกับดาวศุกร์	๑๗
โลก	๒๑
โหนดคือราหูกับเกตุ	๒๗
ดวงจันทร์	๒๙
ดาวอังคาร	๓๒
ดาวพฤหัสบดี	๓๖
ดาวเสาร์	๓๗
ดาวมฤตยู	๓๘
ดาวเนปจูน	๓๙

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กัลปพฤกษ์ พรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

หน้า

ดาวพลูโต ๓๙
ความแตกต่างระหว่างดาวฤกษ์กับดาวเคราะห์
ความสำคัญควรทราบเกี่ยวกับดาวเคราะห์

โหราศาสตร์ไทย

ภาคที่ ๑ การวางดวงชาตา

บทที่ ๑ สิ่งควรทราบ
ฉ ช ฌ ญ ฐ ฑ ฒ ณ ชื่อตัวอักษร ชื่อเป็นตัวเลข
และข้อสังเกต ๔๓
ปฏิทินโหราศาสตร์ ๔๔
วิธลงดาวเคราะห์ในดวงชาตา ๔๕
เลขที่ใช้แทนชื่อดาวเคราะห์ ๔๖
ตัวอย่างการลงดาวเคราะห์ ๔๖
บทที่ ๒ การหาลัคนา
ลัคนาคืออะไร ๔๙
ดวงอันโตนาที นาฑีกา นาที ๕๐
วิธหาลัคนา ๕๒

หน้า

บทที่ ๓ การหานวางค์ ๕๕
การหาดาวเคราะห์ประจำนวางค์ ๕๗
ดวงเกษตรและวิธีจำ ๕๘
บทที่ ๔ การหาตริยางค์ ๖๒
การหาดาวเคราะห์ประจำตริยางค์ ๖๒
ตริยางศ์ลัคนาและวิธีจำ ๖๓
พยากรณ์ตริยางศ์ลัคนา ๖๔
บทที่ ๕ ฤกษ์ ๖๖
แผนผังฤกษ์ ๖๗
รูปแผนที่ฤกษ์ ๗๐
พยากรณ์ฤกษ์ ๗๓
พยากรณ์นวางค์ ๗๒
บทที่ ๖ ฤกษ์จันทร์ ๗๕
วิธีวางจันทร์ ๗๕
วิธีหาฤกษ์จันทร์ ๗๖
พยากรณ์ฤกษ์จันทร์ ๗๘
บทที่ ๗ เวลานาฬิกา ๗๙

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน้า

เวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตราทุกจังหวัด ๗๐

บทที่ ๗ เวลาดวงอาทิตย์ขึ้นทุกวันของทุกจังหวัด ๗๗

บทที่ ๘ การหาตนุเศษและตนุเกษตร ๘๕

๑. วิธีหาตนุเศษ ๘๖

๒. วิธีหาตนุเกษตร ๘๗

บันทึกท้ายภาค ๘๘

ภาคที่ ๒ หลักพิจารณาเพ่นดวงชาตา

บทที่ ๑ การสังเกตวันเกิด

๑. วันขึ้นแรม ๑๐๕

๒. วันดาวเคราะห์ยก ๑๐๖

๓. วันดาวโคจรวิปรต ๑๐๖

๔. วันโอน ๑๐๗

๕. วันตามกาลโยค ๑๐๗

กาลโยคสำเร็จ ๑๐๗

บทที่ ๒ การกำหนดดาวเคราะห์บางประการ

๑. ต้นเหตุการเรียงลำดับวาร

(วันในสัปดาห์) ๑๑๑

หอสมุดแห่งชาติ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ เฉลิมพระเกียรติ

หน้า

๒. บาปเคราะห์ ศุภเคราะห์
และต้นเหตุการกำหนด ๑๑๕
๓. ธาตุของดาวเคราะห์
และต้นเหตุการกำหนด ๑๑๖
๔. ส่วนของร่างกายตามราศี ๑๑๗
๕. อวัยวะและสาเหตุการกำหนด ๑๒๐
๖. จริตและเหตุผลการกำหนด ๑๒๒
๗. สี ๑๒๔
๘. คุ้มตรคุ้มตรุและสาเหตุการกำหนด ๑๒๕
บทที่ ๓ ตำนานดาวเคราะห์และหลักพยากรณ์ ๑๒๙
บทที่ ๔ ความหมายของดาวเคราะห์และหลักประจำ
๑. ความหมายของดาวเคราะห์ ๑๓๗
๒. หลักประจำ ๑๔๑
ความเข้าใจ ๑๔๒
๓. ความหมายเปรียบเทียบกับต้นไม้ ๑๔๕
ข้อควรสังเกต ๑๔๗

หน้า

บทที่ ๕ ทักษาพยากรณ์

๑. กำลังดาวเคราะห์ ๑๔๗

๒. ชาตุของดาวเคราะห์ ๑๕๑

๓. คูสมพล ๑๕๓

๔. แผนผังทักษาพยากรณ์ ๑๕๔

๕. การนับทักษา ๑๕๖

๖. ความหมายของทักษา ๑๕๖

๗. ความสำคัญของทักษา ๑๕๗

๘. การพิจารณาหนทักษา ๑๕๘

๙. ตัวอย่างการพิจารณา ๑๕๙

๑๐. ทักษาจร ๑๖๐

๑๑. การคิดตกภูมิทักษาจร ๑๖๒

๑๒. วิธีนับทักษาจร ๑๖๓

๑๓. หลักทักษาจร ๑๖๔

๑๔. ดาวเคราะห์เสวยอายุ ๑๖๕

๑๕. หลักการพิจารณาเสวยอายุ ๑๖๗

บทที่ ๖ จักรพยากรณ์กับความเข้าใจ ๑๗๐

๑. ความหมายของราศีเรือน ๑๗๓

หน้า

๒. ดาวเคราะห์ประจำราศีที่ให้คุณ
และให้โทษ ๑๗๖
ดวงเกษตร ๑๗๖
ดวงปรเกษตร ๑๗๙
ดวงอุจจ์ ๑๘๑
ดวงนีจ ๑๘๒
ดวงอุจจกินาศน์ ๑๘๓
ดวงอุจจภิมุข ๑๘๕
ดวงราชโยค ๑๘๖
ดวงมหาจักร ๑๘๗
ข้อสังเกตในดวงดาว ๆ ๑๘๙
บทที่ ๗ ปทุมเกณฑ์และพินทุบาทว์
๑. ปทุมเกณฑ์ ๑๙๑
๒. พินทุบาทว์ ๑๙๓
บทที่ ๘ โยคเกณฑ์
๑. โยค ๑๙๖
๒. เกณฑ์ ๑๙๖

หอสมุดแห่งชาติ
มหาวชิรมงกุฎ เฉลิมพระเกียรติ

หน้า

หลักการ ๑๙๗

ฆาต เกณฑ์ฆาต ๒๐๐

บทที่ ๙ แสงของดาวเคราะห์

การลำดับ ตรีโกณ จัตุโกณ ศูนยพาท ๒๐๔

บทที่ ๑๐ ดาวเคราะห์อยู่ในราศีเดียวกัน

๑. ศุภเคราะห์อยู่รวมกัน ๒๐๕

๒. บาปเคราะห์อยู่รวมกัน ๒๐๖

๓. ศุภเคราะห์บาปเคราะห์อยู่รวมกัน ๒๐๗

๔. หลักในคัมภีร์ ๒๐๗

๕. หลักดาวเคราะห์ที่เกยวกับดู ๒๐๗

๖. หลักดาวเคราะห์ที่รวมกันมากดวง ๒๑๐

บทที่ ๑๑ พยากรณ์ลัคนาในราศี

๑. หลักตามคัมภีร์ ๒๑๑

๒. หลักตามรูปนักษัตร ๒๑๓

๓. หลักตามเจ้าเรือนเกษตร ๒๑๔

๔. หลักตามธาตุของราศี ๒๑๕

บทที่ ๑๒ วัย

๑. วัยอายุ ๖๐ ปี ๒๑๗

หน้า

๒. วัยเบญจเพส ขนอนอายุ ขอนอายุ ๒๑๗

๓. วัยทั้งสาม ๒๑๘

หลักการพิจารณา ๒๒๐

บทที่ ๑๓ หลักพิจารณาเรื่อนนอกของดวงชาตา

หลักในพระราชวิจารณ์ลันเกล้า ฯ ร. ๕ ๒๒๒

หลักสามัญ ๒๒๖

บทที่ ๑๔ หลักพิจารณาเรื่อนในของดวงชาตา

ดวงจรหรือดวงกาลชาตา ๒๓๐

โหรถวายคำพยากรณ์ ๒๓๐

ความเข้าใจในการพยากรณ์ของโหร ๒๓๑

การพิจารณาให้กว้างออกไป ๒๓๓

หลักพิจารณาเรื่อนใน ๒๓๕

บทที่ ๑๕ หลักผสมในการพิจารณาพันดวงชาตา ๒๓๖

บทที่ ๑๖ ตัวอย่างการพิจารณาพันดวงชาตา ๒๔๓

ภาคที่ ๓ หลักพิจารณาจรชาตา

๑. ดวงกาลชาตาหรือดวงจร ๒๖๕

๒. การคิดอายุตามดวงชาตา ๒๖๗

หน้า

๓. ดาวในดวงชาตาเปลี่ยน ๒๖๙
๔. ดาวใหญ่ ๒๗๐
๕. อื่น ๆ ๒๗๒
๖. หลักดาวทับกัน ๒๗๔
๗. ตัวอย่างการพิจารณาจรชาตา ๒๘๓

ภาคพิเศษเบ็ดเตล็ด

๑. ดาวโคจรวิปริตและปรากฏการณ์ ๓๐๗
คัมภีร์ดาววิปริตและตำราเก่า ๓๑๕
๒. การเดินของดาว ๑ ดาว ๔ ดาว ๖ ๓๑๕
๓. ดาวฝนและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ๓๒๐
๔. ยามอัฏฐกาล ๓๒๔
หัวใจยาม ๓๒๗
หัวใจยามประยุกต์ ๓๒๙
๕. ยามสามัคคีและเกียรติประวัติ ๓๓๐
บันทึก ๓๓๗

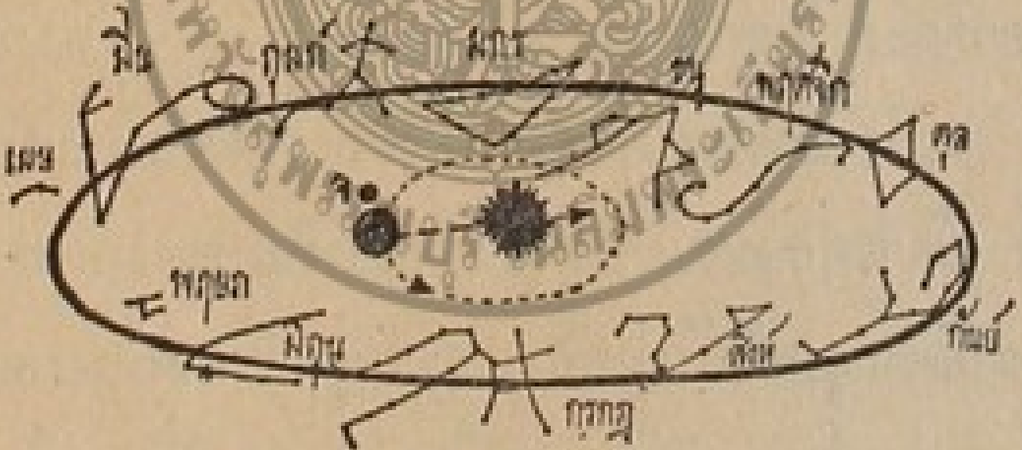
ภาคดาราศาสตร์

บทที่ ๑

ดาราศาสตร์ที่ควรทราบ

เนื่องจากวิชาโหราศาสตร์ได้อาศัยดวงดาวบนท้องฟ้า ดังนั้นในขั้นแรกจึงควรทราบถึงดาราศาสตร์ไว้ประกอบความรู้ตามสมควร โดยพิจารณาจากรูปภาพดังนี้ :—

ระบบสุริยคติ

เส้นวงรีรอบนอกเรียกว่า "เส้นสุริยวิถี" หมายความถึงเส้นทางเดินของดวงอาทิตย์ในหมู่ดาวฤกษ์ ที่กล่าวนี้เป็นการสมมติ เพราะที่จริงแล้วดวงอาทิตย์เป็นจุดศูนย์กลาง และโลกที่เราอาศัยอยู่ได้โคจรไปรอบดวงอาทิตย์

เรามองไปที่ดวงอาทิตย์ตามลูกศรชี้จะเห็นว่าดวงอาทิตย์อยู่ที่ราศีตุล เมื่อโลกโคจรต่อไปอีกก็จะเห็นว่าดวงอาทิตย์เลื่อนไปอยู่ที่ราศีพฤศจิกและต่อ ๆ ไปตามลำดับ ขอให้ท่านใช้ไม้บรรทัดวางทาบลงบนเส้นลูกศร ให้โคนบรรทัดอยู่ที่โลก หมุนโคนบรรทัดสมมติว่าโลกโคจรไปรอบดวงอาทิตย์ โดยให้ดวงอาทิตย์เป็นจุดศูนย์กลางอยู่กับที่ เท่ากับเป็นการมองดวงอาทิตย์จากโลก ก็จะเห็นดวงอาทิตย์ได้เลื่อนไปทุกราศี ในทำนองเดียวกันถ้าเรามองดูดาวเคราะห์ทั้งหลายก็คงเห็นว่าดาวเคราะห์นั้น ๆ อยู่ในราศีต่าง ๆ เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์ดังได้กล่าวมาแล้ว

การที่กำหนดเส้นสุริยวิถีขึ้นก็เนื่องจากในเส้นสุริยวิถีนี้มีดาวฤกษ์ประจำอยู่คงที่ และเห็นเป็น ๑๒ กลุ่ม คือ ๑๒ ราศีตามรูปนั้น แต่ละราศีตามรูปลักษณะแบ่งออกได้กว้าง ๆ ว่าเป็นคน สัตว์ และสิ่งของ อาจใช้ภาพจินตนาการดังต่อไปนี้คือ :—

ราศีเมษ มีดาว ๓ ดวงคือ เป็นส่วนหนึ่งของดาวอัศวินี (ดาวม้า) ใช้เป็นส่วนข้างท้ายของรูปแกะ ถัดต่อมามีดาวอีก ๓ ดวงเป็นรูป ๓ เหลี่ยมคือ ดาวภรณี (ดาวก้อน

เส้าหรือแม่ไก่) ใช้เป็นรูปหัวแกะ รวมความแล้วราศีเมษเห็นเป็นรูปแกะ

ราศีพฤษภ กลุ่มดาวที่เป็นส่วนแหลมนั้นเป็นหน้าผากโค ส่วนที่ชี้ขึ้นไปเป็นเส้นตรง ๒ เส้น เป็นเขาโค ๒ เขา รวมความแล้วราศีพฤษภเห็นเป็นรูปโค

ราศีมิถุน ดาวที่เป็นเส้นตรงตอนบนมี ๒ ดวง และที่เป็นเส้นตรงตอนล่างมี ๔ ดวง ทั้ง ๒ เส้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างมาก จึงเขียนเป็นรูปคนคู่

ราศีกรกฎ พื้นที่ภายในดาว ๔ ดวงเป็นกระดองปู และเส้นที่ชี้ออกไปจากดาว ๔ ดวงนั้นเป็นขาปู

ราศีสิงห์ ดาวที่เป็นรูปตะขอนั้นเป็นหัวสิงโตหรือราชสีห์ เส้นที่ชี้ไปพบกับดาว ๓ ดวงเป็นลำตัว ต่อไปดาวอีก ๓ ดวงที่เป็นรูป ๓ เหลี่ยมนั้นเป็นหางสิงโตหรือราชสีห์

ราศีกันย์ ดาว ๒ ดวงที่อยู่ใต้หางสิงโตเป็นรูปศีรษะผู้หญิง ถัดไปเป็นดาวประจำคอหอย ต่อไปอีกเป็นดาวที่หน้าอก แยกขึ้นไปข้างบนมีดาว ๑ ดวงเป็นปลายข้อศอกที่งอแขนขวาขึ้น แยกลงข้างล่างถึงดาวดวงเล็กคือตะคาก

หน้า ต่อไปเบื้นดาวดวงใหญ่เบื้นจุดตะโพกด้านซ้าย ดาวดวงใหญ่นั้นคือดาวจิตรานักษัตรฤกษ์ที่ ๑๔ ต่อไปมีดาวเรียงขึ้นไปและวกลงมาเบื้นขา เบื้นเข่า และเบื้นขาอ่อนของผู้หญิง

ราศีตุล ดาวรูป ๔ เหลี่ยมนั้นเบื้นคันชั่ง

ราศีพฤศจิก ดาว ๓ ดวงแรกเบื้นหัวแมลงป่องคือดาววิสาขา นักษัตรฤกษ์ที่ ๑๖ ที่ทางไทยเรียกว่าดาวแขนนาง, วงฆ้อง ต่อไปเบื้นลำตัวแมลงป่อง และปลายทั้งอโค้งนั้นเบื้นหางแมลงป่อง

ราศีธนู ที่ปรากฏนั้นเบื้นนักษัตรตอนแรกคือม้าไม่มีหัว ดาวที่ใกล้กับหางแมลงป่องเบื้นขาม้าข้างขวา ถัดขึ้นไปเบื้นดาวรูป ๓ เหลี่ยม เบื้นอกม้าที่ยกขาข้างซ้ายขึ้น ดาวที่ต่อขึ้นไปเบื้นส่วนอกบนและขึ้นหลัง ดาวที่ลากเส้นยาวเบื้นลำตัวม้าจนถึงดาว ๓ ดวงเบื้นตะโพกหลัง ส่วนดาวตอนหลังเบื้นตัวคนยิงธนูไม่ปรากฏ เนื่องจากแสงของดาวอ่อนมากจึงไม่ได้ทำรูปดาวไว้

ราศีมกร กลุ่มดาวเบื้นรูป ๓ เหลี่ยมโค้ง ๆ ไม่มีดาวดวงใดที่มีแสงสว่างพอจะสังเกตได้ง่าย จึงเห็นกันไปว่าเบื้นรูปแพะทะเลบ้าง มังกรบ้าง ตามจินตนาการ

ราศีกุมภ์ ดาวกลุ่มนี้เห็นเป็นคนก้าวขาและยกแขนทั้ง ๒ ข้าง แสดงถึงอาการว่าจะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง บ้างก็ว่าบั้นหม้อ บ้างว่าอุ้มหม้อเทน้ำ สุดแต่จะกล่าวกันไป

ราศีมีน ดาวรูปวงรีนั้นเป็นปลาตัวหนึ่ง และเส้นที่ลากไปเป็นแหลมล้ำเข้าในราศีเมษเป็นเชือกผูกปลา เส้นเชือกได้ย้อนขึ้นข้างบนไปผูกปลาอีกตัวหนึ่ง

รูปกลุ่มดาวข้างต้นเป็นเรื่องของดาราศาสตร์สากลนำมาให้ปรากฏก็เพื่อได้ทราบถึงว่าดาวฤกษ์ที่ประกอบเป็นรูปนักษัตรนั้นมีอย่างไรบ้าง จึงได้เรียกชื่อตามรูปนักษัตรนั้น ซึ่งก็เหมือนกันทุกชาติ ทั้งนี้เพราะดาราศาสตร์และโหราศาสตร์มีกำเนิดเดิมมาจากแหล่งเดียวกัน ครูเดียวกัน เฉพาะรูปดาวไทยในคัมภีร์ฤกษ์ท่านเขียนไว้เฉพาะดาวนักษัตรฤกษ์ทั้ง ๒๗ ฤกษ์ และเลือกเท่าที่แลเห็นกำหนดขึ้นไว้เท่านั้น เช่นที่ราศีกันย์ต่อกับราศีตุล ได้เขียนไว้ว่านักษัตรที่ ๑๔ มีดาวเพียงดวงเดียวคือดาวจิตรา และฤกษ์ที่ ๑๕ ในราศีตุลก็มีเพียงดวงเดียวคือดาวสวาติ โดยท่านได้กำหนดดาวที่ใหญ่และมีแสงมากที่สุดตามนัยที่ตาแลเห็นไว้เท่านั้น (รูปแผนที่ดาวฤกษ์ภาคที่ ๑)

ถ้าท่านประสงค์จะทราบถึง การดูกลุ่มดาวประจำราศีที่เป็นรูปนักษัตรแล้ว ท่านผู้บรรยายท้องฟ้าจำลองกรุงเทพฯ ได้ให้หลักการสำหรับดูบนท้องฟ้าตรงเหนือศีรษะในเวลา ๒๑.๐๐ น. ตามวันที่ประจำเดือนดังนี้ :—

ราศีเมษ	(แกะ)	วันที่ ๑๐	เดือนธันวาคม
ราศีพฤษภ	(โค)	,, ๑๕	เดือนมกราคม
ราศีมิถุน	(คนคู่)	,, ๒๐	เดือนกุมภาพันธ์
ราศีกรกฎ	(ปู)	,, ๑๕	เดือนมีนาคม
ราศีสิงห์	(สิงโต)	,, ๑๐	เดือนเมษายน
ราศีกันย์	(นาง)	,, ๑๐	เดือนพฤษภาคม
ราศีตุล	(คันชั่ง)	,, ๒๐	เดือนมิถุนายน
ราศีพฤศจิก	(แมลงป่อง)	,, ๒๐	เดือนกรกฎาคม
ราศีธนู	(คนโก่งธนู)	,, ๒๐	เดือนสิงหาคม
ราศีมกร	(แพะทะเล)	,, ๒๐	เดือนกันยายน
ราศีกุมภ์	(คนถือหม้อน้ำ)	,, ๑๐	เดือนตุลาคม
ราศีมีน	(ปลา)	,, ๑๐	เดือนพฤศจิกายน

ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นดาวฤกษ์ ๑๒ กลุ่ม ที่แบ่งเป็น ๑๒ ราศี ปรากฏอยู่ตามแนวเส้นสุริยวิถี ดาว

ฤกษ์เหล่านั้นมีแสงสว่างในตัวเอง และอยู่แสนสุดที่จะไกล เช่นดาวฤกษ์ในราศีมิถุนนับว่าไกลโลกมากก็ประมาณ ๓๓ ปีแสง แสงเดินได้เร็ววินาทีละ ๑๘๖,๐๐๐ ไมล์ ใน ๑ ชั่วโมง แสงเดินได้ ๖๗๙,๙๐๐,๐๐๐ ไมล์ ๑ ปีแสงเดินทางได้เท่ากับ ๕,๘๘๙,๕๘๘,๒๓๒,๐๐๐ ไมล์ เอา ๓๓ ปีคูณ ก็จะเป็นระยะทางจำนวนไมล์อันมหึมาทีเดียว ดาวฤกษ์มีอาการกระพริบอยู่เสมอ นอกจากดาวฤกษ์ ๑๒ ราศีแล้ว บรรดาดาวที่เห็นกระพริบอยู่เต็มท้องฟ้าก็ล้วนแต่เป็นดาวฤกษ์ทั้งสิ้น ความสว่างของดาวฤกษ์ที่มีแสงน้อยที่สุดประมาณเศษ ๑ ส่วน ๕๐,๐๐๐ เท่าของดวงอาทิตย์ ที่มีแสงสว่างมากที่สุดประมาณ ๕๐,๐๐๐ เท่าของดวงอาทิตย์ นักดาราศาสตร์ได้พบว่าดาวฤกษ์บางดวงมีความสว่างถึง ๓๐๐,๐๐๐ เท่าของดวงอาทิตย์ก็มี ส่วนดวงอาทิตย์นั้นมีแสงสว่าง ๓๐๐,๐๐๐ แรงเทียนต่อ ๑ ตารางนิ้ว ดวงอาทิตย์มีแสงสว่างในตัวเอง ทางดาราศาสตร์จัดว่าเป็นดาวฤกษ์และมีอาการกระพริบเช่นเดียวกับดาวฤกษ์ทั้งหลาย ถ้าได้มองดูจากที่อันแสนสุดจะไกลเหมือนกับที่มองเห็นดาวฤกษ์ในราศีมิถุนที่กล่าวมาแล้ว การที่ดาวฤกษ์กระพริบก็เนื่องมาจากแสงสว่างในตัว

เองที่ส่องออกมา ได้ถูกบรรยากาศผ่านไปมาเป็นระยะทางอันแสนสุดจะไกล จึงทำให้เห็นว่ากระพริบเช่นนั้น

ขอทำความเข้าใจต่อไปว่า ดาวฤกษ์ ๑๒ กลุ่มข้างต้นเป็นขอบเขตกำหนดเส้นสุริยวิถีนั้น เพื่อประโยชน์สำหรับการคำนวณ แต่ดาวฤกษ์ทั้ง ๑๒ กลุ่มนั้น หรือดาวฤกษ์ที่กระพริบอยู่เต็มท้องฟ้ามิได้อยู่ในระบบสุริยคติ (Solar System) เพราะระบบสุริยคตินั้นหมายถึงดวงดาวในท้องฟ้า อันประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ :—

ก. ดวงอาทิตย์ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลาง เป็นใหญ่เป็นประธาน เป็นผู้โอบอุ้มดึงดูด เป็นผู้ให้แสงกับบริวาร ดังจะได้กล่าวในข้อต่อไป

ข. บริวาร ในข้อนี้กับข้อต่อไปไม่มีแสงสว่างในตัวเอง ต้องอาศัยดวงอาทิตย์ดังได้กล่าวแล้ว บริวารในข้อนี้ต่างหมุนรอบตัวเองพร้อมกับโคจรไปรอบดวงอาทิตย์อย่างมีระเบียบได้แก่ พุธ ศุกร์ โลก อังคาร พฤหัสบดี เสาร์ มฤตยู เนปจุน และพลูโต ดวงอาทิตย์กับบริวารที่ออกชื่อนี้ ทางโหราศาสตร์ได้นำมาตั้งเป็นกฎเกณฑ์พยากรณ์ดวงชาตา

ค. ดาวเคราะห์น้อย (Asteroids) เป็นดาวขนาดเล็กอยู่ระหว่างดาวอังคารกับดาวพฤหัสบดี มีประมาณ ๕๐,๐๐๐ ดวง

ง. ดาวหาง มีประมาณ ๓,๐๐๐ ดวง ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง เป็นบริวารของดวงอาทิตย์ โคจรรอบดวงอาทิตย์โดยหันหัวเข้าหาดวงอาทิตย์ตลอดเวลา แต่เมื่องจากเส้นวิถีทางโคจรของดาวหางเป็นวงรีมาก กว่าจะรอบดวงอาทิตย์จึงกินเวลานานมาก ดาวหางที่นักดาราศาสตร์รู้จักดีมีชื่อว่า แฮลเล่ย์ (Halley) และคำนวณได้เป็นที่แน่นอนว่า จะมาปรากฏในโลกทุกช่วงระยะเวลา ๗๖ ปี ดาวหางดวงนี้เห็นครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๓ และจะเห็นอีกในปี พ.ศ. ๒๕๒๙

จ. อุกกาบาต และผีพุ่งไต้ ได้แก่แสงสว่างเป็นก้อนที่ตกลงมาจากอากาศหรือพุ่งไป มีมากมายจนประมาณจำนวนไม่ได้ เป็นชิ้นส่วนเล็ก ๆ มีลักษณะเป็นเหล็กกับหิน โคจรรอบดวงอาทิตย์ เราจะเห็นได้ต่อเมื่อมันเข้ามาในบรรยากาศของโลก มีการลุกไหม้เพราะการวิ่งเสียดสีกับอากาศแล้วหายโดยหมดไป ได้แก่ดาวตกและผีพุ่งไต้ ที่

เป็นก้อนใหญ่และไม่หมดเพราะการเสียดสีกับอากาศตกลงมาได้แก่อุกกาบาต

เราอยู่บนโลกซึ่งหมุนรอบตัวเองทำให้เกิดกลางวันและกลางคืน และการที่โลกโคจรไปรอบดวงอาทิตย์ ใกล้ไกลกับดวงอาทิตย์อย่างมีระเบียบทำให้เกิดฤดูกาล โลกได้โคจรจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออก เมื่อเราอยู่ในโลกก็เห็นการเคลื่อนที่ของดวงอาทิตย์ตามรูปที่แสดงนั้น เมื่อเห็นโคจรไปครบดาวฤกษ์ทั้ง ๑๒ กลุ่มหรือ ๑๒ ราศีกำหนดเป็นรอบปีหนึ่ง เส้นการเคลื่อนที่นี้คือเส้นสุริยวิถีซึ่งจะเห็นว่าพาดจากขอบฟ้าตะวันออกผ่านขั้นท้องฟ้าเหนือศีรษะไปยังขอบฟ้าตะวันตก ดวงอาทิตย์ ดาวเคราะห์ และดวงจันทร์ของโลกต่างได้เคลื่อนที่ไปในแนวแถบเส้นสุริยวิถีทั้งสิ้น เพื่อได้แลเห็นหรือได้สังเกตดูในเวลากลางคืนโดยใช้ดวงจันทร์กับดาวฤกษ์ ๑๒ กลุ่มเป็นหลักก็จะเห็นได้ นักโหราศาสตร์และดาราศาสตร์ดังเดิมท่านก็ได้สังเกตมาเช่นนี้

ดาวเคราะห์

๑. ดวงอาทิตย์ ทางดาราศาสตร์ก็กล่าวมาแล้วจัดว่าเป็นดาวฤกษ์ดวงหนึ่ง แต่ได้นำมารวมไว้ในหัวข้อ

ดาวเคราะห์เช่นนี้ ก็เนื่องจากมุ่งในทางระบบสุริยคติและประสงค์จะให้ทราบว่าทางดาราศาสตร์ไทยกับโหราศาสตร์ไทยนั้นถือว่า ดวงอาทิตย์เป็นดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง โดยแลเห็นเดินข้ามท้องฟ้าในเวลากลางวัน แต่ความจริงโลกหมุนรอบตัวเอง

ดวงอาทิตย์นั้น เป็นก้อนกลมมหึมาประกอบไปด้วยแก๊สอันร้อนแรงที่สุด มีเส้นผ่าศูนย์กลางยาว ๘๖๔,๐๐๐ไมล์ ยาวกว่าโลก ๑๐๐ เท่าเศษ ถ้าจะนำเอาโลกเข้าบรรจุลงในดวงอาทิตย์แล้ว สามารถจะบรรจุลงได้ถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ โลก แก๊สที่ประกอบเป็นดวงอาทิตย์นั้นได้ผนึกรวมตัวกันอยู่อย่างหนาแน่น จนถ้าดูจากกระจกสีดำแล้วจะเห็นว่าเป็นวัตถุแข็ง เนื่องจากขนาดของดวงอาทิตย์ใหญ่มหึมามีสสารอยู่มาก ดวงอาทิตย์จึงมีอำนาจความโน้มถ่วงหรือความดึงดูดมากกว่าโลกถึง ๒๗ เท่าเศษ สิ่งของที่มีน้ำหนักบนโลก ๑๘๐ ปอนด์ ถ้านำไปไว้บนดวงอาทิตย์แล้วจะมีน้ำหนักมากกว่า ๕,๔๘๐ ปอนด์ ถ้าเป็นตัวคนแล้วก็จะต้องยุบลงเป็นกองเพราะความดึงดูดนั้น อำนาจของการดึงดูดของดวงอาทิตย์จึงสามารถดึงดูดเอาดาวเคราะห์และบริวารให้

โคจรไปรอบดวงอาทิตย์ได้อย่างมีระเบียบ เพื่อแสดงอำนาจความดึงดูดของดวงอาทิตย์ทมีกับดาวเคราะห์ จะเห็นได้จากระยะทางที่ดาวเคราะห์อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์โดยประมาณดังต่อไปนี้

ดาวพุธ	อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์	๓๖	ล้านไมล์
ดาวศุกร์	,,	๖๗	,,
โลก	,,	๙๓	,,
ดาวอังคาร	,,	๑๕๓	,,
ดาวพฤหัสบดี	,,	๕๗๓	,,
ดาวเสาร์	,,	๗๗๗	,,
ดาวยูระนัส	,,	๑๗๗๐	,,
ดาวเนปจูน	,,	๒๗๐๐	,,
ดาวพลูโต	,,	๓๖๖๐	,,

จึงเห็นได้ว่าอำนาจความดึงดูดของดวงอาทิตย์ครอบงำไปได้ในปริมณฑล (รอบตัว) ถึง ๗,๓๒๐ ล้านไมล์ (สองเท่าของระยะห่างระหว่างดาวพลูโตกับดวงอาทิตย์) กล่าวถึงน้ำหนัก นักดาราศาสตร์ได้คำนวณว่าดวงอาทิตย์นั้นมีน้ำหนักถึงร้อยละ ๙๙.๙ ส่วนบริวารของดวงอาทิตย์รวมกัน

ทั้งหมดแล้วมาหนักเพียงร้อยละ ๐.๑ เท่านั้น ดวงอาทิตย์จึงใหญ่ยิ่งที่สุดในระบบสุริยคติ

ดวงอาทิตย์มิได้ส่องแสงในลักษณะการเผาไหม้ดังที่เป็นอยู่ในโลกเรา ทั้งนี้เพราะดวงอาทิตย์เป็นแก๊สร้อนแรงที่สุดกว่าบรรดาไฟที่มีอยู่ในโลก เฉพาะที่พื้นผิวของดวงอาทิตย์มีความร้อนถึง ๖,๐๐๐ องศาเซ็นติเกรด ที่กลางดวงถึง ๓๕ ล้านองศาเซ็นติเกรด เป็นแก๊สไฮโดรเจนซึ่งเปลี่ยนสภาพเป็นแก๊สอ่อน แล้วก่อให้เกิดพลังงานอันมหาศาลขึ้น ปรากฏว่าทุกวินาทีมีการเปลี่ยนสภาพแก๊สไฮโดรเจนไปเป็นจำนวนถึง ๕ ล้านตัน ซึ่งให้แสงสว่างใน ๑ ตารางนิ้วถึง ๓๐๐๐,๐๐๐ แรงเทียน แม้อัตราการสูญเสียจะมีมากถึงขนาดนี้ แต่ความใหญ่มหึมาและการมีแก๊สไฮโดรเจนอย่างล้นเหลือของดวงอาทิตย์ จึงเป็นเช่นนี้มานับด้วยพัน ๆ ล้านปี โดยนักดาราศาสตร์มีความเห็นว่าดวงอาทิตย์ของเรานี้ส่องแสงมานานถึง ๕,๐๐๐ ล้านปีแล้ว และจะดำรงคงไปอีกในระยะนานเท่า ๆ กัน ทุก ๆ วินาทีเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นขอบฟ้าแล้ว กว่าแสงหรือจะเรียกว่าพลังงานก็ได้จะมาถึงโลกก็ต้องใช้เวลาเดินทางถึง ๗ เศษ ๑ ส่วน ๓ นาที

โลกกับดาวเคราะห์ได้รับแสงหรือพลังงานจากดวงอาทิตย์เพียงน้อยนิดเดียว เพราะก่อนที่แสงหรือพลังงานจะมาถึงได้สูญสลายไปในห้วงอวกาศเสียมากต่อมาก โดยเฉพาะที่แสงหรือพลังงานที่มาถึงโลกก็พอดีแก่การที่จะทำให้ชีวิตทั้งหลายดำรงคงอยู่ได้เช่น อาหารการกิน ไฟ น้ำทะเล มหาสมุทร แสงสว่าง การกำลัง โทรศัพท์ วิทยุ ฯลฯ เป็นการพอเพียงกับความต้องการของชีวิตในโลก ทำให้โลกเราอยู่ได้อย่างเกษมสำราญ แต่ถ้าดวงอาทิตย์ส่องแสงให้น้อยเกินไปโลกก็จะมืดมิดและเป็นน้ำแข็ง ให้มากเกินไปโลกก็จะเป็นทะเลทรายอันแห้งแล้งกันดารหรือเกิดการไหม้เป็นจุนไปเลยทีเดียว นักปราชญ์คิดค้นระเบิดไฮโดรเจนได้จากดวงอาทิตย์ ระเบิดที่คนพบนี้มีอำนาจทำลายล้างยิ่งกว่าระเบิดปรมาณูมากมายนัก

บนดวงอาทิตย์มีจุด Sun spot อยู่หลายจุดมีสีดำ นักดาราศาสตร์อิตาเลี่ยนชื่อกาลิเลโอ กาลิเลโอเป็นผู้พบจากกล้องส่องดาวเมื่อประมาณ ๓๕๐ ปีมาแล้ว ได้เห็นจุดเหล่านั้นเคลื่อนที่ช้าๆ บนพื้นผิวของดวงอาทิตย์ จุดดังกล่าวนี้ชาวจีนสมัยโบราณเคยได้พบมาก่อนแล้วโดยแลเห็นจาก

นัยน์ตา จุดสีดำนี้บางคราวก็มีจำนวนมากและมีขนาดใหญ่พอจะเห็นด้วยนัยน์ตาได้ ในขณะที่ดวงอาทิตย์ตกลงต่ำจะส่องแสงเป็นสีแดงและอ่อน เพราะกำลังจะเคลื่อนลงขอบฟ้า จึงอาจดูดวงอาทิตย์ได้อย่างตรง ๆ แต่ถ้าดูขณะที่ส่องแสงแรงกล้าแล้วอาจถึงกับนัยน์ตาเสีย จึงดูกันด้วยเครื่องกรองแสง เช่น แว่นตาสีม่วง หรือกระจกรมควันไต้ให้มอมเสียก่อน พื้นที่สีดำในจุดนั้นมีความเย็นกว่าพื้นผิวโดยรอบ แม้ว่าจะเห็นเป็นสีดำ แต่ก็ยังคงสว่างและร้อนเป็นที่สุดอยู่นั่นเอง ที่เห็นเป็นสีดำก็เพราะอยู่ทามกลางพื้นที่ปกติของดวงอาทิตย์ ที่เห็นว่าจุดดำได้เคลื่อนที่ไปช้า ๆ ก็เนื่องจากดวงอาทิตย์ได้หมุนรอบตัวเอง รอบละประมาณ ๒๕ ถึง ๓๓ วัน จุดดำเหล่านี้บางทีก็มี บางทีก็ไม่มี มากบ้าง น้อยบ้าง มีแล้วก็หายไป นักดาราศาสตร์พบว่าประมาณ ๑๑ ปี จึงจะมีจุดดำบนดวงอาทิตย์คราวหนึ่ง และจุดดำนี้ทำความเปลี่ยนแปลงให้เกิดกับดินฟ้าอากาศ รังสี แม่เหล็ก วิทยุ ฯลฯ เราควรจะเรียก Sun spot ว่าจุดบนดวงอาทิตย์มากกว่า เพราะเป็นดำตรง ๆ การที่เรียกว่าจุดมืดหรือจุดดับทำให้เกิดเล่าลือกันเป็นที่น่ากลัวดังที่มีมาแล้ว

รอบดวงอาทิตย์เป็นบรรยากาศบาง ๆ ของแก๊สที่ร้อนที่สุด มีการพุ่งขึ้นไปจากดวงอาทิตย์ ๒๕๐,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ ไมล์ เรียกว่าพวยแก๊ส แต่ในระยะต่ำที่สุดและมีแสงสุกสกาวที่สุด จะเห็นได้ขณะที่มีสุริยุปราคาเต็มดวง เพราะดวงจันทร์ได้บังดวงอาทิตย์ไว้ประมาณ ๒—๓ นาที ขณะนั้นจะแลเห็นรัศมีอันขาวสุกสกาวล้อมรอบดวงอาทิตย์ นักดาราศาสตร์เรียกรัศมีนี้ว่าคอรอน่า Corona

การเกิดของดวงอาทิตย์นั้น ทางดาราศาสตร์กล่าวว่าเนื่องจากการรวมตัวของแก๊สและธุลีคอสมิค (Cosmic dust) โดยการหมุนเวียนแบบกังหันอย่างแรงในอวกาศ แล้วได้เกิดการกลั่นรวมตัวของแก๊สขึ้นเป็นรูปกลมมีหมอกและมีอุณหภูมิสูงขึ้น ๆ จนเกิดปฏิกิริยาส่องแสง ส่วนการเกิดบริวารของดวงอาทิตย์ เช่น ดาวเคราะห์ทั้งหลาย เดิมก็สันนิษฐานกันว่าเกิดขึ้นจากชิ้นส่วนที่หลุดออกจากดวงอาทิตย์ โดยหลุดออกเอง หรือโดยที่มีดาวที่ใหญ่กว่าเดินเข้ามาใกล้แล้วดึงดูดออกมา แต่ปัจจุบันนี้เห็นว่าเนื่องจากดวงอาทิตย์เป็นจุดศูนย์กลาง รอบดวงอาทิตย์ก็มีวัตถุแก๊สหมุนเวียนแบบกังหันเป็นวงต่อเนื่องไป ๕ วงกลม แล้วมี

ซ้อนรอบนอกอีก ๕ วงกลม ที่จุดวงกลมต่อเนื่องกันนั้นว่ากันว่าเป็นจุดกำเนิดของดาวเคราะห์ ความเห็นนี้ต่อไปเมื่อโลกเจริญขึ้นอาจเปลี่ยนแปลงเป็นอันก็ได้

๒. ดาวพุธกับดาวศุกร์ เนื่องจากดาวทั้งสองดวงนี้อยู่ใกล้ดวงอาทิตย์มากกว่าโลก ทางดาราศาสตร์เรียกว่า "ดาวเคราะห์วงใน" จึงนำมากล่าวรวมกันไป ดาวพุธอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุด จึงถูกขนานนามว่า "เทพเจ้าแห่งการสื่อสาร" ถัดออกมาคือดาวศุกร์ มีสีขาวดุจปุยฝ้าย เพราะถูกปกคลุมด้วยเมฆหมอกขาว จึงถูกขนานนามว่า "เทพเจ้าแห่งความงาม" ต่อจากดาวศุกร์ก็เป็นโลก ต่อจากโลกออกไปคือดาวอังคาร พฤหัสบดี เสาร์ ยูระนัส เนปจูน และพลูโต เหล่านี้เรียกว่า "ดาวเคราะห์วงนอก"

ดาวพุธอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์ประมาณ ๓๖ ล้านไมล์ การโคจรจึงไม่ห่างจากท้องฟ้ามากนัก แต่ก็แลเห็นได้ยากมากเนื่องจากขณะที่ดาวพุธโคจรเข้ามาใกล้โลก ก็เป็นขณะเดียวกับที่ดาวพุธอยู่ในระดับแนวเส้นตรงกับดวงอาทิตย์ จึงทำให้เห็นดาวดวงนี้บ้าง ไม่เห็นบ้าง ส่วนดาวเคราะห์ดวงอื่น ๆ ได้โคจรห่างจากดวงอาทิตย์ออกไป จึงสามารถ

เห็นได้ถนัดในเวลากลางคืน การที่ดาวพุธอยู่ใกล้กับดวงอาทิตย์มากจึงถูกกลบแสงจากดวงอาทิตย์ การที่จะดูดาวพุธให้เห็นด้วยนัยน์ตาควรเลือกเวลาที่ใกล้ ๆ กับดวงอาทิตย์จะขึ้น หรือในเวลาที่ดวงอาทิตย์ลับลงขอบฟ้าแล้ว ก็พอจะเห็นได้บ้าง แต่สำหรับดาวศุกร์นั้นมีแสงสว่างสุกใสมากนัก ถ้าโคจรออกห่างจากดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ ทั้งยังสามารถแลเห็นได้ในเวลากลางวันอีกด้วย เพราะเมื่อแสงอาทิตย์ตกลงที่ดาวศุกร์แล้ว เมฆหมอกที่ห่อหุ้มดาวศุกร์อยู่ได้สท้อนแสงออกมามาก เมฆหมอกที่กล่าวนี้มีอยู่หนาแน่นจนทำให้ไม่เห็นพื้นผิวของดาวศุกร์เลย

กาลิเลโอ นักดาราศาสตร์โบราณเป็นคนแรกที่ศึกษาค้นคว้าดาวศุกร์จากกล้องส่องดาว เมื่อปี ค.ศ. ๑๖๑๐ ตรงกับ พ.ศ. ๒๑๕๓ ได้พบการเปลี่ยนแปลงรูปทรงของดาวศุกร์ว่ามีสภาพเป็นอย่างเดียวกับดวงจันทร์คือ เป็นเสี้ยวบ้าง เต็มดวงบ้าง เนื่องจากได้รับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ทำนองเดียวกับดวงจันทร์ ดาวพุธก็อยู่ในสภาพเดียวกันกับดาวศุกร์และดวงจันทร์ เพราะทั้งสามดวงนี้ได้อยู่กลางระหว่างดวงอาทิตย์และโลก

ดาวพุธมีเส้นผ่าศูนย์กลางเพียง ๒,๙๑๐ ไมล์ เป็นดาวเคราะห์ที่เล็กที่สุด จึงมีอำนาจการดึงดูดเพียงเล็กน้อย ดาวพุธหมุนรอบตัวเองใน ๑๗๐ วัน และโคจรรอบดวงอาทิตย์รอบละ ๘๘ วัน (ปีของดาวพุธ) ในอัตราความเร็วประมาณ ๕๐ กิโลเมตรต่อวินาที ด้านที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์มีความร้อนขนาดตะกั่วละลาย คือร้อนกว่าโลกถึง ๗ เท่า - อีกด้านหนึ่งมีความหนาวเย็นขนาด ๒๗๓ องศาเซ็นติเกรด บรรยากาศรอบดาวพุธมีอยู่เพียงบาง ๆ เท่านั้น เพราะอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์ เมื่อประมวลแล้วจึงเป็นที่แน่นอนว่า ดาวพุธเป็นโลกที่ตายแล้วเนื่องจากความร้อนหนาว ของดาวพุธไม่อาจจะมีสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้เลย

ดาวศุกร์โคจรรอบดวงอาทิตย์รอบละ ๒๒๕ วัน (ปีของดาวศุกร์) ในอัตราความเร็ว ๓๕ กิโลเมตรต่อวินาที อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๖๗ ล้านไมล์ โดยรอบของดาวศุกร์ปกคลุมไปด้วยเมฆหมอกสีขาว จึงไม่ทราบว่าดาวศุกร์หมุนรอบตัวเองกี่วัน มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๗,๕๗๐ ไมล์ มีอำนาจความดึงดูดประมาณ ๐.๗๒ ของโลก และร้อนกว่าโลกราว ๒ เท่า จึงนับได้ว่าดาวศุกร์มีขนาดใกล้เคียงกับ

โลกซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๗,๙๑๐ ไมล์ การที่ดาวศุกร์มีเมฆหมอกปกคลุมอยู่ แม้จะมีการส่งจรวดหรือยานอวกาศสำรวจเมื่อปีกลายก็ตาม แต่ก็ยังไม่ทราบว่าพื้นผิวของดาวศุกร์เป็นอย่างไรบ้าง ในที่นี้จึงถือเอาการสำรวจโดยบัลลูนเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๙ ตรงกับ พ.ศ. ๒๕๐๒ ว่าเมฆหมอกที่ปกคลุมดาวศุกร์นั้นมีไอน้ำชนิดเดียวกับโลก จากการค้นคว้าสืบสวนได้ทราบว่าดาวศุกร์มีแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์มาก และก็มีแก๊สที่พอจะทำให้สิ่งมีชีวิตดำรงอยู่ได้ ในการสังเกตจากกล้องส่องดาวทางวิทยุพบว่า ภายใต้เมฆหมอกที่คลุมดาวศุกร์นั้นมีความร้อนมากกว่า ๕๐๐ องศาเซ็นติเกรด ซึ่งลงได้กับการสำรวจเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๕ โดยจรวด ความร้อนเช่นนี้ประมาณได้มากกว่าจุดน้ำเดือดถึง ๕ เท่า ความร้อนขนาดนี้ย่อมจะมีสิ่งที่มีชีวิตอยู่ไม่ได้เลย

ดาวศุกร์อยู่ใกล้โลกประมาณ ๒๖ ล้านไมล์ นับเป็นดาวเคราะห์ที่อยู่ใกล้โลกมากที่สุด ขนาดและความสูงต่ำก็ใกล้เคียงกัน จนนักดาราศาสตร์ได้ขนานนามว่าโลกและดาวศุกร์เป็นพี่น้องฝาแฝดกัน สำหรับแสงสว่างของดาวศุกร์นั้นรองลงมาจากดวงจันทร์ ถ้าดาวศุกร์ขึ้น

ตอนหัวค่ำได้เรียกชื่อว่า "ดาวประจำเมือง" หากขึ้นในตอนจวนสว่างเรียกชื่อว่า "ดาวรุ่ง" "ดาวกลัปพริกส์" หรือ "ดาวประกายพฤกษ์" นักดาราศาสตร์ทราบถึงดาวที่อยู่ใกล้โลกที่สุดเพียงเท่านั้น ดาวเคราะห์อื่น ๆ ที่อยู่ไกลออกไปจึงคงทราบแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

๓. โลก โลกเป็นดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง เป็นบริวารของดวงอาทิตย์ ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง โคจรไปรอบดวงอาทิตย์พร้อมกับหมุนรอบตัวเอง เมื่อมนุษย์ได้อาศัยอยู่ในโลกจึงศึกษาหาความรู้ในทางดาราศาสตร์โดยมีฐานเดิมไปจากโลก โลกมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๗,๙๑๐ ไมล์ ตามการสำรวจทราบว่ามีสัณฐานกลมและป่องตรงกลาง เหตุที่ป่องตรงกลางเนื่องจากการหมุนรอบตัวเองทำให้เกิดแรงเหวี่ยงขึ้น ประกอบกับแรงดึงดูดของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ จึงทำให้ส่วนบนต่าง ๆ ของโลกเคลื่อนที่มารวมอยู่ที่ตรงกลางทำให้เกิดป่องขึ้น

โลกตั้งอยู่บนแกนนั้นเอียงอยู่ ๒๓ องศาครึ่ง เราสามารถเห็นการเอียงพอเป็นตัวอย่างได้ โดยเหยียดแขน

ขวาตรงออกไปข้างหน้า แล้วกระดกข้อมือขึ้นพร้อมกับกางนิ้วออกให้เต็มที่ นิ้วกลางสมมติให้เป็นเส้นดิ่ง นิ้วนางก็เป็นแกนโลกที่เอียงไป ๒๓ องศาครึ่ง ส่วนนิ้วชี้จะได้กล่าวต่อไป เนื่องจากแกนโลกเอียงเช่นนี้ เมื่อโลกหมุนและโคจรไปรอบดวงอาทิตย์ จึงใกล้ดวงอาทิตย์บ้าง ไกลออกไปบ้าง ทำให้เกิดฤดูกาลต่าง ๆ และเวลากลางวันกลางคืนก็ไม่เท่ากัน ทั้งเวลานาทีแต่ละแห่งบนโลกก็ไม่ตรงกันด้วยตามรูปลักษณะสัณฐานของโลก ในขณะที่โลกหมุนรอบตัวเองและโคจรไปนั้น แกนของโลกได้หมุนส่ายกวาดไปเป็นรูปกรวย คล้ายการหมุนส่ายของลูกข่าง เนื่องจากความดึงดูดของดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ การหมุนส่ายกวาดเช่นนี้ทำให้โลกเดินถอยหลัง เวลาการโคจรของโลกจึงช้าลงประมาณ ๑/๓,๐๐๐ วินาทีใน ๑๐๐ ปี ทางดาราศาสตร์ได้ตรวจสอบคำนวณว่า ปัจจุบันนี้แกนโลก (นิ้วนาง) ชี้ไปทางทิศดาวเหนือห่างไป ๑ องศา ๑๕ ลิบดา ต่อไปอีก ๑๓,๐๐๐ ปี แกนโลกนี้จะเลื่อนชี้ไปทางทิศดาววีกา Vega ซึ่งตรงกับนิ้วชี้ แล้วถอยกลับมาทางดาวเหนือดังนิ้วนางใช้เวลาอีก ๑๓,๐๐๐ ปี จึงพอจะทำความเข้าใจ

ได้ว่าแกนโลกหมุนส่ายกวาดไปครบรอบรูปกรวยในเวลา ๒๖,๐๐๐ ปี

โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์เป็นเวลา ๓๖๕ วัน ๖ ชั่วโมง ๙ นาที ๑๐ วินาที คือ ๑ ปีทางดาราคติ (Sidereal year) และโลกได้หมุนรอบตัวเองเป็นเวลา ๒๓ ชั่วโมง ๕๖ นาที ๔.๐๙๑ วินาที คือ ๑ วันทางดาราคติ (Sidereal day) โลกหมุนรอบตัวเองจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออกในอัตราความเร็ว ๒๕,๐๐๐ ไมล์ต่อ ๑ วันธรรมดา หรือประมาณ ๑,๐๐๐ ไมล์ต่อ ๑ ชั่วโมง เป็นความเร็วที่เร็วกว่าอากาศยานเสียอีก จากการหมุนของโลกทำให้แลเห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวอื่นทางตะวันออก แล้วข้ามท้องฟ้าไปตกทางทิศตะวันตก น้ำหนักของโลกคิดเป็นตันเขียนเป็นตัวเลขได้โดยตั้งจำนวน ๖๐ ลง แล้วเติม ๐ ต่อท้ายอีก ๒๑ ตัว หนักกว่าน้ำหมปริมาตรเท่ากัน ๕ เท่าครึ่ง นักดาราศาสตร์ได้คำนวณว่าโลกนี้มีอายุได้ ๕,๐๐๐ ล้านปีแล้ว มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๗ ล้านตารางไมล์ เป็นพื้นดินร้อยละ ๒๙ พื้นน้ำร้อยละ ๗๑ ใต้พื้นโลกลงไปเป็นดิน ทราย หิน แร่ ฯลฯ

โลกอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๙๓ ล้านไมล์ ซีกที่หัน เข้าหาดวงอาทิตย์เป็นเวลากลางวัน อีกซีกหนึ่งจึงเป็นเวลากลางคืน ก่อนที่ดวงอาทิตย์จะขึ้นขอบฟ้าจะเห็นแสงเงิน แสงทอง เมื่อดวงอาทิตย์ลับลงขอบฟ้าแล้วจะเห็นตะวันยอแสงหรือแสงผีตากผ้าอ้อม ก็หมายความว่าท้องฟ้าได้แสงจากดวงอาทิตย์ เนื่องจากความเอียงของโลกที่มาจากแกน แสงที่ส่องมาบนพื้นโลกจึงไม่สม่ำเสมอกัน ประเทศในโลกจึงแบ่งออกเป็นเขตร้อน อบอุ่น และหนาว ขณะที่โลกเอียงออกห่างจากดวงอาทิตย์ ทำให้แสงอาทิตย์ตกลงบนส่วนที่เอียงน้อยลง กลางวันในฤดูหนาวจึงสั้นกว่ากลางคืน แต่ถ้าโลกเอียงเข้าหาดวงอาทิตย์ กลางวันในฤดูร้อนก็มากกว่ากลางคืน สำหรับตรงเส้นศูนย์สูตรของโลกแล้วกลางวันกับกลางคืนเท่ากันและไม่มีฤดูกาล อนึ่งจุด Equinox ได้แก่จุดตัดของเส้นสุริยวิถี (Ecliptic) กับเส้น Equator ท้องฟ้า (เส้นศูนย์สูตรท้องฟ้าคือ เส้นศูนย์สูตรของโลกที่สมมติให้ขยายออกไปในอวกาศ) จุดที่ตัดกันนี้มีเวลากลางวันกับเวลากลางคืนเท่ากัน ได้แก่วันที่ ๒๑ เดือนมีนาคมซึ่งถือว่าดวงอาทิตย์เริ่มขึ้นสู่ราศีเมษ ประเทศทาง

ตะวันตกถือเป็นวันเริ่มต้นฤดูใบไม้ผลิ Vernal equinox โหราศาสตร์สากล ถือว่าวันนี้เป็นวันที่ดวงอาทิตย์ขึ้นสู่ราศีเมษหลักสายนะ เคลื่อนที่ตามดาราศาสตร์ เพราะแกนโลกหมุนส่ายกวาดถอยหลังดังกล่าวมาแล้ว ซึ่งถ้าเวลายิ่งนานวันขึ้น Vernal equinox ก็จะถอยจากวันที่ ๒๑ มีนาคมเป็นวันที่ ๒๐, ๑๙, ๑๘ ฯลฯ ตามลำดับ ส่วนโหราศาสตร์ไทยในปัจจุบันถือว่าดวงอาทิตย์เข้าสู่ราศีเมษในวันที่ ๑๓, ๑๕ เดือนเมษายน ต่อ ๆ ไปก็จะเป็น ๑๕, ๑๖, ๑๗ ฯลฯ เพราะถือหลักนิรายนะ ไม่เคลื่อนที่คือไม่ถือแกนโลกหมุนกวาดถอยหลัง การแตกต่างกันเช่นนี้ยังไม่ถึง ๓๐ องศาคือ ๑ ราศี หลักพยากรณ์ของโหราศาสตร์ไทยก็คงใช้การได้ดีเนื่องจากคัมภีร์กำหนดหลักพยากรณ์ไว้เป็นราศี แม้อนาคตจะผิดไปอีกถึง ๑ ราศีหรือมากกว่านั้นโหราศาสตร์ไทยก็คงใช้ราศีต่อไปเป็นหลักพยากรณ์ได้อีก เพราะก็ทราบกันอยู่แล้วว่าพยากรณ์แปลว่าการคาดการณ์ การทำนาย และการทาย อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือทางโหราศาสตร์ไทยได้ยึดถือกลุ่มดาวนักษัตรฤกษ์ อันเป็นขอบเส้นสุริยวิถีและอยู่ในที่แสนสุดจะไกลแลเห็นว่าไม่เคลื่อนที่ แต่ทาง

ดาราศาสตร์ได้กล่าวว่าดาวฤกษ์เหล่านั้นก็มีการเคลื่อนที่เหมือนกัน แต่เนื่องจากระยะทางไกลถึงเพียงนั้น แม้จะมองด้วยกล้องใด ๆ ก็ไม่เห็นว่าเคลื่อนที่เลย

ได้กล่าวมาแล้วว่าโลกกลม ตามวิชาเรขาคณิตว่าวงกลมมี ๓๖๐ องศา เมื่อโลกหมุนรอบตัวเอง ๑ วันธรรมดา คือ ๒๔ ชั่วโมง หรือ ๑,๔๔๐ นาที หารด้วย ๓๖๐ องศา จึงได้ผลลัพธ์เท่ากับ ๑ องศา ต่อ ๔ นาที ถ้า ๑๕ องศา ก็เป็นเวลา ๖๐ นาที หรือ ๑ ชั่วโมงนั่นเอง ในปี พ.ศ. ๒๔๖๓ ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้เวลาอัตราตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนเป็นต้นไป โดยประเทศไทยจะต้องใช้เวลากรีนิชประเทศอังกฤษ ๗ ชั่วโมง ตามข้อตกลงระหว่างประเทศได้กำหนดให้กรีนิชเป็นจุด ๐ องศาที่เส้นแวง (ลองติจูด) และที่เส้นแวง ๑๐๕ องศานั้น ตรงกับจังหวัดอุบลราชธานีในประเทศไทย จึงเอา ๔ คูณกับ ๑๐๕ ได้ผลลัพธ์ ๔๒๐ นาที คือ ๗ ชั่วโมง เพื่อเข้าใจได้ชัดขึ้นตามข้อตกลงระหว่างประเทศนั้นตั้งที่กรีนิชเป็นจุด ๐ องศา แล้วแบ่งเส้นแวงมาทางตะวันออก ๑๘๐ องศา ไปทางตะวันตกอีก ๑๘๐ องศา (รวม ๓๖๐ องศา

เท่ากับวงกลมของโลก) ประเทศที่อยู่ทางทิศตะวันออกจะเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นก่อนประเทศที่อยู่ทางทิศตะวันตก

ล้อมรอบโลกมีบรรยากาศหุ้มห่ออยู่หนาประมาณ ๕๐๐ ไมล์ บรรยากาศเหล่านั้นถ้าใกล้โลกก็หนาและค่อย ๆ บางลง ๆ เมื่อห่างจากโลกออกไป ตามผลของการตรวจสอบทราบว่าบรรยากาศลดลงครึ่งหนึ่งในระยะ ๓ ไมล์จากพื้นโลก จึงทำให้แลเห็นสีของรุ้ง แสงเงินแสงทอง ตะวันยอแสง แสงผีดากผ้าอ้อมดังที่กล่าวมา ห่างโลกออกไปอีกมนุษย์ก็ลอยตัวอยู่ได้

เราอยู่บนโลกได้เห็นปรากฏการณ์ในท้องฟ้าโดยเฉพาะก็คือเกี่ยวกับดวงดาวทั้งหลาย ปรากฏการณ์น่าสนใจได้แก่อุปราคา (สุริย์, จันทร์) ซึ่งขอคัดจากตำราดาราศาสตร์สำหรับเตรียมอุดม แผนกวิทยาศาสตร์ และ ป.ป. ปกศ. สูง เขียนโดยศาสตราจารย์ระวี ภาวิไล เฉพาะที่เกี่ยวกับ ราหูและเกตุ คือโหนด (Nodes) ทางดาราศาสตร์มีความหมายถึง จุดที่เส้นทางโคจรของดวงดาวตัดกันดังต่อไปนี้

"ระนาบของวงโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ (อิคลิปติก) กับ ระนาบของวงโคจรของดวงจันทร์รอบโลกไม่ทับกัน โดยเอียงกระทำมุมกัน ๕ องศา ๙ ลิบดาต่อกัน ดังนั้นเส้นทางโคจรของดวงจันทร์จะตัดกับระนาบอิคลิปติกที่จุดสองจุด เรียกว่าโหนด (Nodes) ของวงทางโคจรของดวงจันทร์ ดังนั้นตามที่ปรากฏบนท้องฟ้า ดวงจันทร์จะโคจรขึ้นอยู่เหนือเส้นอิคลิปติกครึ่งเดือน และโคจรกลับลงใต้ของเส้นอิคลิปติกในระหว่างครึ่งเดือนต่อมา จุดที่ดวงจันทร์โคจรผ่านอิคลิปติกจากใต้ไปเหนือเรียกว่าโหนดขึ้น ascending node และจุดที่โคจรตัดอิคลิปติกจากเหนือลงไปใต้เรียกว่าโหนดลง descending node

จุดโหนดทั้งสองนี้ไม่อยู่คงที่ การแกว่งไปช้า ๆ ของวงโคจรของดวงจันทร์ ทำให้จุดโหนดเคลื่อนไปบนเส้นอิคลิปติก โดยมีเวลาวนครบรอบ ๑๘.๖ ปี"

โหราศาสตร์ภารตะถือว่าโหนดขึ้น ascending node หรือ the moon's northnode เป็นหัวมังกร dragon's head ก็คือราหู และโหนดลง descending node หรือ the moon's southnode เป็นหางมังกร dragon's tail หรือเกตุ ได้เล็ง

ห 47 ม 0849 หอ

ยันกัน ส่วนเกตุไทยนั้นสมัยล้นเกล้า ฯ ร. ๔ ได้คิดคำนวณขึ้นใช้เฉพาะประเทศไทย

๔. ดวงจันทร์ ดวงจันทร์ที่กล่าวนี้คือ ดวงจันทร์ที่เราเห็นจากโลกโดยได้โคจรรอบโลกตลอดเวลา ดวงจันทร์มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒,๑๖๐ ไมล์ จึงเป็นขนาดเท่ากับเสี้ยวหนึ่งของโลกหรือเป็นเศษ ๓ ส่วน ๔ ของโลก เป็นบริวารของโลก กล่าวถึงขนาดแล้วดวงจันทร์ของโลกก็ยังเล็กกว่าดวงจันทร์ของดาวพฤหัสบดี และของดาวเสาร์ ซึ่งมีดวงจันทร์เป็นบริวารและมีเส้นผ่าศูนย์ประมาณ ๓,๐๐๐ ไมล์ ขนาดเกือบเท่ากับดาวพุธ แต่ถ้าเอาขนาดของโลกมาเทียบกับขนาดของดาวพฤหัสบดีและดาวเสาร์ ซึ่งต่างก็มีดวงจันทร์เป็นบริวารด้วยกันแล้ว ก็นับว่าดวงจันทร์ที่เป็นบริวารของโลกนี้มีขนาดใหญ่ที่สุด เป็นที่น่าจะพิสวงว่าธรรมชาติช่างปรุงแต่งสร้างสรรให้มองเห็นไปจากโลกว่า ดวงจันทร์กับอาทิตย์มีขนาดเท่า ๆ กัน ทั้งนี้แม้ว่าเราจะทราบถึงขนาดและระยะทางแล้วก็ตาม ก็ยังน่าจะพิจารณาว่าโลกเรานี้มีความเหมาะสมพอดีและก็มีสิ่งเป็นคู่กันดังเช่นดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์

ดวงจันทร์อยู่ห่างจากโลกประมาณ ๒๓๗,๗๖๐ ไมล์ และโคจรรอบโลกเป็นเวลา ๒๙ วัน ๑๒ ชั่วโมง ๔๔ นาที ๒.๗ วินาที หรือเท่ากับ ๒๙ วันครึ่งโดยเฉลี่ย บนดวงจันทร์ไม่มีชีวิตอยู่ได้เลย เพราะไม่มีอากาศ ไม่มีน้ำและออกซิเจน พื้นผิวของดวงจันทร์เต็มไปด้วยขุลผลึกที่มาจากเสก็ดดาว เต็มไปด้วยภูเขาสูง หุบเหว และแอ่งลึก สีของดวงจันทร์เป็นสีเหลืองผสมสีเทา บางคราวก็เป็นสีเขียวผสมสีทอง หรือสีแดงเข้ม สุดแต่บรรยากาศที่มองผ่านออกไปจากโลก เราเห็นดวงจันทร์ได้แต่เพียงด้านเดียวคือ ด้านที่ดวงอาทิตย์ส่องสว่างให้เห็น จากการสำรวจด้วยจรวดสามารถถ่ายภาพด้านหลังดวงจันทร์มาให้เห็นได้ และการสำรวจอีกครั้งหนึ่งอ้างว่าดวงจันทร์มีแสงสว่างในตัวเองด้วย ซึ่งเรื่องหลังนี้ทางดาราศาสตร์ยังไม่ได้รับรอง ในตอนกลางวันดวงจันทร์มีอุณหภูมิร้อนกว่าจุดน้ำเดือด ส่วนตอนกลางคืนหนาวมากกว่าจุดเยือกแข็งของน้ำ ที่เราเห็นสีเทาดำเป็นรูปกระต่าย ยายกับตา หรือรูปถ้วมปูนั้น ล้วนแต่เป็นหุบเหวและแอ่งลึก

ปัจจุบันนี้ถือว่า แสงสว่างของดวงจันทร์เกิดขึ้นจากแสงของดวงอาทิตย์ที่ส่องไปต้อง แล้วแสงนั้นสท้อนออกมาให้เห็นดวงจันทร์เป็นที่สวยสดงดงามแก่พลโลก การแบ่งข้างขึ้นข้างแรมก็เกิดจากได้เห็นดวงจันทร์แหว่งบ้างเต็มบ้าง เพราะดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ กับโลกมิได้อยู่ในแนวเดียวกัน ทำให้แลเห็นดวงจันทร์ในด้านเฉียง ๆ จึงเป็นเสี้ยวไป ในวันข้างขึ้นอ่อน ๆ จะแลเห็นดวงจันทร์ในส่วนที่มืดได้ลาง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากได้รับแสงของดวงอาทิตย์ที่สท้อนขึ้นไปจากโลกเรียกว่า earth shine หรือแสงของโลก ดวงจันทร์วันเพ็ญหรือขึ้น ๑๕ ค่ำ เกิดขึ้นจากดวงอาทิตย์ โลก ดวงจันทร์มาอยู่ในแนวเดียวกันมีโลกอยู่กลาง ดวงจันทร์อมาวสีหรือแรม ๑๕.๑๕ ค่ำ เกิดจากดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ โลกมาอยู่ในแนวเดียวกันมีดวงจันทร์อยู่กลาง ด้วยเหตุนี้จันทรุปราคาจึงมีแต่เฉพาะดวงจันทร์ในวันเพ็ญ เพราะเงาของโลกมีโอกาสทอดไปบังดวงจันทร์ได้ แต่ที่ไม่มีจันทรุปราคาทุกวันเพ็ญก็เพราะเหตุว่าต่อนาน ๆ ครั้งที่โลก ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์จะมาอยู่ในเส้นตรงอันเดียวกันได้อย่างแท้จริง ประกอบกับเงาโลกสามารถทอดออกไป

บังดวงจันทร์ได้อีกด้วย ส่วนสุริยุปราคาจะมีได้ในวันสิ้นเดือนคือแรม ๑๔.๑๕ ค่ำ เพราะดวงจันทร์จะเข้าบังดวงอาทิตย์ได้อย่างหมดดวงหรือเพียงแต่บางส่วน นอกจากดวงจันทร์จะบังดวงอาทิตย์แล้ว ยังบังดาวอื่น ๆ ได้อีกด้วย ดวงจันทร์มีความดึงดูดประมาณเศษ ๑ ส่วน ๖ ของโลก สามารถทำให้น้ำในโลกขึ้นลงได้วันละ ๒ ครั้ง เพราะโลกหมุนรอบตัวเองใน ๑ วัน น้ำได้ขึ้นช้าลงประมาณ ๑ ชั่วโมงทุกวัน เนื่องจากดวงจันทร์โคจรข้ามเส้นเมอริเดียน (เส้นเหนือศีรษะ) ช้าลงประมาณนั้น

รอบ ๆ ดวงจันทร์ไม่มีบรรยากาศห่อหุ้มอยู่เลย เหตุผลที่ควรนำมากล่าวก็คือดวงจันทร์มีความสว่างบนพื้นผิวเสมอกันนับแต่ริมขอบเข้าไปจนถึงกลางดวง ไม่มีส่วนใดที่จะขมุกขมัว เป็นลักษณะเมฆหมอกเลย เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ขณะที่ดวงจันทร์บังดาวดวงใด ดาวดวงนั้นจะหายวับไปกับตา ครั้นเมื่อดวงจันทร์ผ่านพ้นไปแล้วก็จะแลเห็นดาวดวงนั้นได้อย่างฉับพลันทันที

๕. ดาวอังคาร ดาวอังคารอยู่ถัดไปจากโลกประมาณ ๔๗ ล้านไมล์ และห่างจากดวงอาทิตย์ ๑๔๑ ล้าน

ไมล์ โคจรเข้ามาใกล้โลกได้ประมาณ ๓๕ ล้านไมล์ทุกระยะเวลา ๑๕—๑๗ ปี ดาวที่แล้วเข้ามาใกล้โลกในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๕๖ ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๙๙ ดาวอังคารหมุนรอบตัวเองใช้เวลา ๒๔ ชั่วโมง ๓๗ นาที ๒๒.๖ วินาที มากกว่าโลกเล็กน้อย และ โคจรไปรอบดวงอาทิตย์ในเวลา๖๘๗ วัน (ปีของดาวอังคาร) มากกว่าโลกเกือบสองเท่า ดาวอังคารมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๔,๑๕๐ ไมล์ หรือประมาณครึ่งหนึ่งของเส้นผ่าศูนย์กลางโลก ในขณะที่ดาวอังคารโคจรเข้ามาใกล้โลก แม้จะใช้กล้องส่องทัศน์กำลังมากก็จะแลเห็นได้ไม่โตเกินไปกว่าดวงจันทร์ที่แลเห็นด้วยนัยน์ตา แต่ก็สามารถแลเห็นพื้นผิวได้เพราะบรรยากาศของดาวอังคารบางมาก

ทางดาราศาสตร์ให้สมญาดาวอังคารว่าเป็น “เทพเจ้าแห่งสงคราม” เพราะมีสีแดงเพลิงดังเปลวไฟ สีแดงนี้เข้าใจกันว่าเป็นทะเลทราย แต่ที่ถูกควรจะเป็นชุลผลึกมากกว่า และสันควรจะเป็นสีของสนิมเหล็ก อาจจะมีออกซิเจนหรือไอน้ำอยู่นิดหน่อยหรืออาจจะไม่มีเลยก็ได้ ยังไม่แน่นอน แต่ถ้าเป็นแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์และไฮโดรเจน

แล้วเป็นอันว่าไม่แน่ เนื่องจากอากาศบนดาวอังคารบางมาก นักจึงไม่อาจจะมีมนุษย์อยู่ได้เลย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ สหรัฐอเมริกาได้ส่งยานอวกาศขึ้นสำรวจได้ผลว่าอากาศบนดาวอังคารนั้นบางมากนักเท่ากับเศษ ๓ ส่วน ๒๐๐ ของอากาศในโลกเราเท่านั้น นักวิทยาศาสตร์จึงพากันผิดหวังในการจะสำรวจดาวอังคารอย่างใกล้ชิด เพราะไม่อาจจะทิ้งเครื่องมือสำรวจลงไปได้ โดยเครื่องมือทิ้งลงจะลอยเพ่นพ่านกันไปหมด

จากการที่เห็นว่าดาวอังคารมีทะเลทรายคล้ายกับโลก และได้เห็นพื้นที่สีเขียวเป็นอันกว้างใหญ่ จึงพากันเห็นว่าสีเขียวเหล่านั้นน่าจะเป็นพืชพันธุ์ ทั้งสีเขียวนี้ได้เปลี่ยนไปในรอบปีของดาวอังคารด้วย จึงว่ากันว่าเป็นฤดูกาล ในชั้นแรกคิดกันว่าพืชพันธุ์เหล่านั้นน่าจะเป็นผลอันเนื่องมาจากการเพาะปลูก แต่ต่อมาทราบว่าอากาศบางมากนัก ไม่มีออกซิเจนและน้ำพอจะหล่อเลี้ยง ไม่มีลำคลอง ไม่มีทะเลทั้งมีความหนาวมาก เช่นที่ศูนย์-สูตรของดาวอังคารซึ่งดวงอาทิตย์ส่องถูกได้เต็มที่ เวลากลางวันมีอุณหภูมิราว ๓๐ องศาเซ็นติเกรด แต่ถึงเวลากลางคืนกลับลดลงเป็น - ๕๐

ถึง — ๑๐๐ องศา อุณหภูมิเช่นนี้พืชพันธุ์จะมีได้ก็แต่เพียงตะไคร่หรือพวกราเท่านั้น ถ้าไม่เป็นพืชพันธุ์ อาจเป็นธุลีสเขียวเคลือนที่เพราะลมฤดูก็ได้

เมื่อประมาณ ๕๐ ปีที่แล้วมา นักดาราศาสตร์กล่าวว่าที่ขั้วโลกของดาวอังคารมีน้ำแข็งปกคลุม จึงมีการละลายตัว แลเห็นเส้นตรงบนดาวอังคารก็สันนิษฐานว่า ชาวโลกอังคารขุดคลองเพื่อส่งน้ำไปหล่อเลี้ยงพืชพันธุ์ดังกล่าวมาแล้ว แต่ภายหลังเห็นว่าไม่ใช่คลองที่ขุดขึ้นเพื่อส่งน้ำ เพราะน้ำเองก็จะไม่มีอยู่แล้ว ในเรื่องที่ว่าดาวอังคารมีน้ำอยู่หรือไม่? มีคลองหรือไม่? เป็นคลองที่ขุดขึ้นหรือเป็นโดยธรรมชาติ? หรือเป็นเพียงร่องรอย? มีคนอยู่หรือไม่? เป็นปัญหาที่นักดาราศาสตร์พากันหยิบยกขึ้นถกเถียงกันถึงเกือบจะเป็นทะเลาะกันเลยทีเดียว ก็สมกับสมญานามว่า "เทพเจ้าแห่งสงคราม"

ดาวอังคารมีบริวารหรือดวงจันทร์ ๒ ดวง ชื่อว่า โฟบอส Phobos กับ ไดมอส Deimos โฟบอสอยู่ภายในมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐ ไมล์ ไดมอสเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ ไมล์อยู่ห่างออกมา โฟบอสโคจรรอบดาวอังคารใช้เวลา

๗ ชั่วโมงครึ่ง ถ้าอยู่บนดาวอังคารใกล้ ๆ กับเส้นศูนย์สูตร จะเห็นโฟบอสข้ามท้องฟ้า ๓ ชั่วโมงต่อ ๑ ครั้ง

๖. ดาวพฤหัสบดี ดาวพฤหัสบดีเป็นดาวเคราะห์ที่ใหญ่ที่สุดมีเส้นผ่าศูนย์กลางถึง ๗๒,๖๐๐ ไมล์ ใหญ่กว่าโลกถึง ๑๑ เท่า มีเมฆหมอกปกคลุมอยู่ แต่ก็มีแสงสีให้เห็นได้กระจ่างสว่างรองลงมาจากดาวศุกร์ จากขนาดที่ใหญ่กว่าดาวเคราะห์ด้วยกันเอง ทางดาราศาสตร์จึงให้สมญานามว่าเป็น "ราชาของเทพเจ้า" ดาวพฤหัสบดีหมุนรอบตัวเองใช้เวลาเกือบ ๑๐ ชั่วโมงเท่านั้น การหมุนเร็วเช่นนี้ทำให้ตัวแบนลงและป่องตรงกลาง ดาวพฤหัสบดีอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๔๗๓ ล้านไมล์ โคจรไปรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลาเกือบ ๑๒ ปี บนพื้นของดาวพฤหัสบดีมีแก๊สแอมโมเนียกับแก๊สมีเธน และล่องลอยอยู่ในบรรยากาศไฮโดรเจนกับฮีเลียม จึงไม่มีชีวิตอยู่บนดาวพฤหัสบดีเลย เพราะเต็มไปด้วยแก๊สมีพิษ พื้นผิวของดาวดวงนี้ไม่อาจจะชี้ลงได้ว่าแข็งหรือไม่ เพราะบางทีอาจจะประกอบไปด้วยแก๊สทั้งหมดดวงเลยก็ได้ ความหนาวเย็นก็จะต้องมีอย่างหนักหน่วง เนื่องจากอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์มาก ดาว

พฤหัสบดีมีบริวารคือดวงจันทร์รวม ๑๒ ดวง มีอยู่ ๒ ดวง ชื่อว่ากานีมีด Ganymede กับ คาลลิสโต Callisto ซึ่งใหญ่กว่าดวงจันทร์ของโลก

๗. ดาวเสาร์ ดาวเสาร์เป็นดาวเคราะห์ใหญ่ที่สองรองจากดาวพฤหัสบดี มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๗๒,๓๐๐ ไมล์ หมุนรอบตัวเองใช้เวลา ๑๐ ชั่วโมงเศษ การหมุนเร็วเช่นนี้ทำให้มีลักษณะสภาพป่องกลางเช่นเดียวกับดาวพฤหัสบดี อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๗๗ ล้านไมล์ โคจรรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา ๒๙ ปีเศษ มีหมอกปกคลุมแต่แสงสีขุ่นมัวไม่แจ่มใสเหมือนดาวพฤหัสบดี ทางดาราศาสตร์จึงให้สมญานามว่า "เทพเจ้าแห่งกสิกรรม" มีความแน่นทึบเท่ากับเศษ ๒ ส่วน ๓ ของน้ำ จึงอาจลอยอยู่ในน้ำได้ บรรยากาศเป็นแก๊สมีเธนมากกว่าแอมโมเนีย มีวงแหวนล้อมรอบอยู่ ๓ ชั้น ซึ่งนักดาราศาสตร์ชมเชยว่าดาวเสาร์นี้งดงามที่สุดในบรรดาดาวเคราะห์ด้วยกัน วงแหวนที่เห็นคล้ายกับว่าเป็นหิมะและหินกรวด แต่ถ้าดูด้วยกล้องดาวที่ขยายมาก ๆ แล้ว จะเห็นเป็นชั้นส่วนเล็ก ๆ นับล้าน ๆ ชั้น หมุนเวียนอยู่รอบดาวเสาร์ เสมือนหนึ่งเป็นบริวารย่อย ๆ

วงแหวนนี้มีความกว้างประมาณ ๖,๐๐๐ — ๔๘,๐๐๐ ไมล์ แต่บางมากเพียง ๑๐ ไมล์ เท่านั้น ดาวเสาร์มีบริวารหรือดวงจันทร์ ๙ ดวง ดวงหนึ่งมีชื่อว่าไตแตน Titan ใหญ่กว่าดวงจันทร์ของโลก

๗. ดาวมฤตยู มีชื่อทางดาราศาสตร์ว่า Uranus เป็นคำกรีกแปลว่า "บิดาของดาวเสาร์" เซอร์วิลเลียม-เฮอร์เชล Sir William Herschel นักดาราศาสตร์สมัครเล่นเป็นผู้ค้นพบจากกล้องส่องดาว เมื่อปี ค.ศ. ๑๗๗๑ ตรงกับ พ.ศ. ๒๓๒๔ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๗,๕๐๐ ไมล์ เป็นดาวเคราะห์ที่ใหญ่รองจากดาวเสาร์ อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๑,๗๗๐ ล้านไมล์ หมุนรอบตัวเองใช้เวลา ๑๐ ชั่วโมงเศษ ช้ากว่าดาวเสาร์เล็กน้อย โคจรไปรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา ๘๔ ปี มีแก๊สมีเทนมากมาย มีหมอกปกคลุมอยู่ ดูไม่แลเห็นพื้นผิว มีบริวารหรือดวงจันทร์ ๕ ดวง จากผลการวัดด้วยมิเตอร์วิทยุปรากฏว่ามีอุณหภูมิประมาณ ๑๗๐ องศาเซ็นติเกรด มีสมญาว่า "เทพบิดรแห่งดาวเสาร์" ตามคำแปล

๙. ดาวเนปจูน Neptune ดาวดวงนี้ค้นพบจากการคำนวณโดยนักดาราศาสตร์หลายคน เหตุที่เกิดการคำนวณก็เนื่องจาก ได้พบว่าวงทางโคจรของดาวมฤตยูในข้อ ๘. มีการคลาดเคลื่อนไปตามทฤษฎีและการสังเกตการณ์ นักดาราศาสตร์จึงพากันคำนวณและทดสอบก็พบดาวเนปจูนดวงนี้เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๔๖ ตรงกับ พ.ศ. ๒๓๘๙ ซึ่งเป็นต้นเหตุทำให้ดาวมฤตยูมีความคลาดเคลื่อนดังกล่าว ดาวเนปจูนจัดเป็นดาวเคราะห์ใหญ่ที่ ๔ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๗,๘๐๐ ไมล์ อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๒,๗๐๐ ล้านไมล์ หมุนรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา ๑๖๖ ปี หมุนรอบตัวเองใช้เวลา ๑๒ ชั่วโมง ๕๘ นาที ดาวเนปจูนมีบริวารหรือดวงจันทร์ ๒ ดวง ชื่อไตรตัน Triton กับเนอรีด Nereid ได้สมญานามว่า "เทพเจ้าแห่งทะเลหลวง" หรือ "พระสมุทร" เพราะสภาพทางฟิสิกซ์เชื่อว่าดาวเนปจูนประกอบไปด้วยแก๊สเหลว

๑๐. ดาวพลูโต Pluto ดาวดวงนี้ค้นพบโดยทอมบอร์ Tombaugh ซึ่งพบจากภาพถ่ายดาวเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๓๐ ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๗๓ เมื่อตรวจสอบพบหลักฐานว่าเป็นดาวเคราะห์แน่นอนแล้ว จึงประกาศการค้นพบใน

เดือนมีนาคมปีเดียวกัน ดาวพลูโตมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓,๗๐๐ ไมล์ อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ ๓,๖๖๐ ล้านไมล์ หมุนรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา ๒๔๗.๗ ปี หมุนรอบตัวเองใช้เวลา ๖ วันเศษ เนื่องจากอยู่ห่างจากโลกมาก ดังนั้นแม้จะใช้กล้องส่องดาวที่มีกำลังสูงสักเพียงใดส่องดูดาวพลูโตแล้ว ก็คงเห็นดาวพลูโตเป็นเพียงจุดของแสงเท่านั้น การที่อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์มากก็สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคงมีความเย็นเป็นที่สุด ในทางดาราศาสตร์ให้สมญานามดาวพลูโตว่าเป็น "เทพเจ้าแห่งโลกต่ำ" หรือ "พรยม" ตามคำภาษากรีก Pluto แปลว่าโลกต่ำหรือยมโลก

☆

เมื่อได้ทราบถึงดาวฤกษ์กับดาวเคราะห์มาพอสมควรแล้ว ก็ควรทราบถึงความแตกต่างของดาวทั้งสองนี้โดยย่อคือ :—

ความแตกต่างระหว่างดาวฤกษ์กับดาวเคราะห์

รายการ	ดาวฤกษ์	ดาวเคราะห์
การมีแสงในตัวเอง	มีแสงในตัวเอง	ไม่มีแสงในตัวเอง แต่ได้รับการสท้อนแสงจากดวงอาทิตย์ จึงเห็นว่ามีแสง
การกระพริบ	กระพริบ เพราะแสงได้ผ่านบรรยากาศมามากตลอดเวลาในการเดินทาง	ไม่กระพริบ เพราะผ่านบรรยากาศมาน้อยกว่าดาวฤกษ์
การห่างจากโลก	ห่างมากนัก	นับว่าใกล้โลก
ขนาด	ใหญ่โตมาก	เล็กมาก
การอยู่ในระบบสุริย	ไม่อยู่ในระบบสุริยคติ	อยู่ในระบบสุริยคติ เพราะเป็นบริวารของดวงอาทิตย์
จำนวน	นับไม่ถ้วน ถือว่าดวงอาทิตย์ก็รวมอยู่ด้วย	มีเพียง ๙ ดวง รวมทั้งโลก
การเคลื่อนที่	เคลื่อนที่ แต่การเห็นยังคงที่	เคลื่อนที่โดยหมุนรอบตัวเองพร้อมกับโคจรไปรอบดวงอาทิตย์
การเห็นตำแหน่งดาวไปจากพื้นโลก	ในวันเวลาเดียวกัน จะแลเห็นว่าอยู่ในตำแหน่งเดียวกันทุกปี จึงทำแผนที่ดาวฤกษ์ไว้ได้	ในวันเวลาเดียวกัน จะไม่แลเห็นว่าอยู่ในตำแหน่งเดียวกันทุกปี จึงไม่อาจจะทำแผนที่ดาวเคราะห์ไว้อย่างกับดาวฤกษ์ แต่ได้ทำปฏิทินการโคจรไว้ประจำวัน

ความสำคัญของดาวเคราะห์

รายการ	พุธ Mercury	ศุกร์ Venus	โลก	อังคาร Mars	พฤหัสบดี Jupiter	เสาร์ Saturn	มฤตยู Uranus	เนปจูน Neptune	พลูโต Pluto
๑. ห่างจากดวงอาทิตย์ตามลำดับ นับเป็นล้านไมล์	๓๖	๖๗	๙๓	๑๔๑	๔๘๓	๘๘๗	๑,๗๘๐	๒,๗๐๐	๓,๖๖๐
๒. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นไมล์	๒,๙๑๐	๗,๕๘๐	๗,๙๑๐	๔,๑๘๐	๘๖,๖๐๐	๗๒,๓๐๐	๒๙,๕๐๐	๒๗,๘๐๐	๓,๗๐๐
๓. จำนวนบริวาร (ดวงจันทร์)	—	—	๑	๒	๑๒	๙	๕	๒	—
๔. หมุนรอบดวงอาทิตย์ ๑ รอบ	๘๘ วัน	๒๒๕ วัน	๑ ปี	๑.๙ ปี	๑๑.๙ ปี	๒๙.๗ ปี	๘๓.๗ ปี	๑๖๖ ปี	๒๔๗.๗ ปี
๕. หมุนรอบตัวเอง ๑ รอบ	๑๙๐ วัน	—	๑ วัน	๒๔.๖ ช.ม.	๙๐ ช.ม.	๑๐.๕ ช.ม.	๑๐.๗ ช.ม.	๑๒.๗ ช.ม.	๖.๔ วัน
๖. อำนาจการดึงดูด	$\frac{๑}{๓}$	$\frac{๕}{๖}$	๑	๐.๔๓	๒.๖๔	๑.๑๗	๐.๙๒	๑.๑๒	—
๗. นามสมญา	เทพเจ้าแห่งการสื่อสาร	เทพเจ้าแห่งความงาม	—	เทพเจ้าแห่งสงคราม	ราชาแห่งเทพเจ้า	เทพเจ้าแห่งกสิกรรม	เทพบิดรของเสาร์	เทพเจ้าแห่งทะเลหลวง (พระสมุทร)	เทพเจ้าแห่งโลกต่ำ (พญายม)

หอสมุดแห่งชาติ อยุธยา สุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

โหราศาสตร์ไทย

ภาคที่ ๑

การวางดวงชาตา

การวางดวงชาตา หรือ ผูกดวงชาตา เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องทำให้ถูกต้องก่อนการพยากรณ์จึงจะมีความถูกต้องใกล้กับความเป็นจริง

บทที่ ๑

สิ่งที่ควรทราบ

คำว่า ราศี แปลว่า หมู่ กอง หรือชื่อมาตราวัดจักรราศีคือ ๓๐ องศา เป็น ๑ ราศี จึงควรเข้าใจตามทางดาราศาสตร์ที่กล่าวมาแล้วว่า ราศีนั้นประกอบไปด้วยกองหรือหมู่ดาวฤกษ์ทุกราศีจะเห็นได้โดยง่ายด้วยการใช้รูปในดาราศาสตร์นั้น หันให้ราศีเมษขึ้นทางหัวกระดาษวงรี

ทางดาราศาสตร์ทำให้เป็นวงกลม แล้วแบ่งออกเป็น ๑๒ ราศี จะได้รูปเป็นดวงชาตาดังนี้

ชื่อตัวอักษรเป็นคำบาลี แปลเป็นชื่อนักษัตรต่างๆ ตามที่ทราบมาแล้วเช่น เมษ แปลว่าแกะ พฤษภ แปลว่า โค ฯลฯ ชื่อที่เป็นตัวเลขนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการคำนวณ เริ่มต้นที่ราศีเมษเป็น ๐ ก็เพราะภายในราศีเมษมีอยู่เป็นองศา ๆ ตั้งแต่ ๑ ถึง ๓๐ องศาเป็นของราศีเมษ แล้วจึงมาขึ้นราศีพฤษภเป็นราศีที่ ๑ และต่อ ๆ กันไป ขอได้สังเกตตัวอย่างจากไม้บรรทัดก็จะทราบได้ชัด การนับราศีตามทางคำนวณนี้ ในปฏิทินโหราศาสตร์ได้ใช้ตามตัวเลข และเริ่มราศี ๐ ที่ราศีเมษ ราศีที่ ๑ ที่ราศีพฤษภ ตามลำดับไปจนราศีที่ ๑๑ ที่ราศีมีน รวมเป็น ๑๒ ราศีด้วยกัน

ข้อสังเกต

๑. รูปทางดาราศาสตร์ที่เป็นวงรีนั้น เป็นไปตามความจริงทางดาราศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่า บรรดาดาวเคราะห์ที่เป็นบริวารของดวงอาทิตย์ ได้โคจรไปรอบดวงอาทิตย์เป็นวงรีตามรูปนั้น แต่รูปทางโหราศาสตร์เป็นรูปวงกลมเป็นการประมาณที่ใช้การได้ เพราะแม้แต่ในทางดาราศาสตร์เองก็มีการประมาณอยู่มากทางตัวเลขต่างๆ ทางโหราศาสตร์ก็ได้ประมาณในทำนองเดียวกัน เช่น การคำนวณตามคัมภีร์สุริยยาตร ใช้คำว่า มัธยม แปลว่า กลาง ปานกลาง ระหว่างกลาง อันหมายถึงองศาลิบดาที่คำนวณมาได้โดยเฉลี่ยปานกลาง แล้วจึงนำเอามัธยมนั้นมาคำนวณต่อเป็น สมผุส อันหมายถึงองศาลิบดาที่ถูกต้องหรือตรงแล้ว นอกจากนั้น ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าการวางดวงชาตาหรือการผูกดวงชาตาขึ้น ก็เพื่อพยากรณ์ชีวิตเป็นส่วนใหญ่ ส่วนคำว่าพยากรณ์ก็มีคำแปลว่าการทาย การทำนาย การคาดการณ์ ดังนั้น จึงไม่ควรจะนำมาเป็นข้อคิดกังวลใจว่าทางโหราศาสตร์จะใช้ไม่ได้ เพราะดาวไม่ตรงกับตำแหน่งดาวในท้องฟ้า ประการที่สำคัญก็คือทาง

โหราศาสตร์ไม่ได้ใช้เพื่อการดูดาว ค้นดาวบนท้องฟ้า ซึ่งถ้าเป็นการดูและการค้นดาวกันแล้วก็มีอยู่อีกคัมภีร์หนึ่งชื่อว่า "สารัมภ์" ใช้เฉพาะการหาวันเวลามีสุริยุปราคา จันทรุปราคา

๒. เพื่อได้มีความคล่องปากในการอ่านต่อ ๆ ไป ขอให้เขียนรูปราศีว่าง ๆ ลง แล้วจำชื่อที่เป็นตัวอักษรและตัวเลขให้ขึ้นใจ

ปฏิทินโหราศาสตร์

ปฏิทินโหราศาสตร์ไทย ปัจจุบันมีการคำนวณกันหลายแบบเช่น ตามแบบคัมภีร์สุริยาตร คัมภีร์สุริยะฉายา และแบบของสมาคมโหรแห่งประเทศไทย ซึ่งคำนวณดัดมาจากปฏิทินของต่างประเทศ จึงตรงกับตำแหน่งดาวบนท้องฟ้า แต่เนื่องจากขณะที่จัดทำหนังสือเล่มนี้ปฏิทินของสมาคมโหร ฯ มียังไม่ครบปีทั้งหมด ประกอบกับดวงชาตาต่าง ๆ ที่ยกขึ้นก็เป็นดวงชาตาที่มีสถิติมาดั้งเดิม ดังนั้นดวงดาวและวิธีการที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้จึงเป็นของบุรพโหราจารย์ดั้งเดิมทั้งหมด ซึ่งก็ได้กล่าวมาแล้วว่า ความ

คลาดเคลื่อนของเดิมนั้นมิใช่ถึง ๑ ราศี หรือ ๓๐ องศา และการพยากรณ์ก็ได้วางหลักไว้เป็นราศี แม้ถึงจะผิดไปทั้งราศีก็อาจใช้ราศีถัดไปหรือย้อนไปก็เป็นการถูกต้องอีก แต่การที่จะคลาดเคลื่อนไปทั้งราศีนั้นจะต้องกินเวลาถึง ๕๐๐ ปีเศษ ปัญหาเรื่องโหราศาสตร์ไทยคลาดเคลื่อนกับตำแหน่งดาวบนท้องฟ้าจึงเป็นอันยุติลงได้

วิธีลงดาวเคราะห์ในดวงชาตา

ปฏิทินโหราศาสตร์ทุกฉบับ มีคำอธิบายให้เข้าใจถึงการที่จะลงดาวเคราะห์ในดวงชาตาอยู่แล้ว ในที่นี้จะกล่าวเพื่อให้เป็นประโยชน์สำหรับนักพยากรณ์ต่อไปก็คือ แต่ละราศีนั้นมี ๓๐ องศา ก็ให้แบ่งราศีออกเป็น ๓ ส่วนเท่า ๆ กันเป็นส่วนละ ๑๐ องศา แล้วประมาณดาวเคราะห์แต่ละดวงในปฏิทินโหราศาสตร์ว่า มีองศาในวันที่เกิดนั้นสักเท่าใด ก็ลงดาวเคราะห์นั้นที่ส่วนของราศีนั้น ๆ เช่น มีองศา ๐ ถึง ๙ ก็วางดาวนั้นลงที่ต้นราศี ๑๐ ถึง ๑๙ วางไว้ที่กลางราศี ๒๐ ถึง ๒๙ วางไว้ที่ปลายราศี การวางดังนี้ทำให้ทราบได้ทันทีว่าดาวเคราะห์ดวงใดอยู่ในราศีใดมีองศาอ่อนหรือแก่ เป็นประโยชน์แก่การพยากรณ์ทั้งพันและจร

เลขที่ใช้แทนชื่อดาวเคราะห์

๑	ใช้แทน	ดวงอาทิตย์
๒	,,	ดวงจันทร์
๓	,,	ดาวอังคาร
๔	,,	ดาวพุธ
๕	,,	ดาวพฤหัสบดี
๖	,,	ดาวศุกร์
๗	,,	ดาวเสาร์
๘	,,	ราหู
๙	,,	เกตุ
๐	,,	ดาวมฤตยู

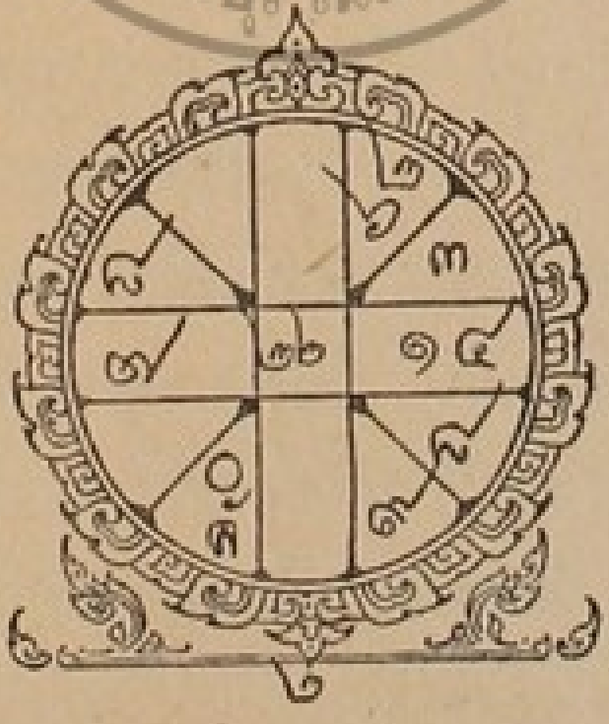
หอสมุดแห่งชาติ อยุธวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

ตัวอย่างการลงดาวเคราะห์ในดวงชาตา

ตัวอย่างที่ยกขึ้นในตอนนี้เป็นวัน เดือน ปี เวลาเกิด ของญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งซึ่งเกิดเมื่อ วัน ๑๗ ๓ ปีชวด จ.ศ. ๑๒๕๐ เวลา ๓ ทุ่มตรง เมื่อเปิดปฏิทินโหราศาสตร์ของหลวงอรรถวาทิธรรมประวรรตและประมาณองศาของดวงดาวแล้วได้ดังนี้

ดาว ๑	อยู่ราศีมกร	มีองศาประมาณ	๒๒	องศา
ดาว ๒	,, มีน	,,	๕	,,
ดาว ๓	,, กุมภ์	,,	๒๔	,,
ดาว ๔	,, มกร	,,	๒๖	,,
ดาว ๕	,, ธนู	,,	๗	,,
ดาว ๖	,, มีน	,,	๓	,,
ดาว ๗	,, กรกฎ	,,	๒๒	,,
ดาว ๘	,, มิถุน	,,	๒๖	,,
ดาว ๙	,, พฤศจิก	,,	๒๒	,,
ดาว ๐	,, กันย์	,,	๒๐	,,

จึงลงดาวเกราะห์ในดวงชาตาได้ดังนี้

เลข ๒๒ ในดวงชาตาคือองศาอาทิตย์ในวันนั้น

การประมาณองศาของดาวเคราะห์มีอยู่ในปฏิทินโหราศาสตร์ของหลวงอรรถวาทีธรรมประวรรตชัดแจ้งอยู่แล้ว แต่เพื่อมิให้เสียเวลาจนเกินไปประมาณจากท้ายบัญชีก็ได้ ทั้งนี้นองจากมีความต้องการภายใน ๑๐ องศาดังกล่าวมาแล้วเท่านั้น.

บทที่ ๒

การหาลัคนา

"ลัคนา" ได้แก่ "จุดในราศีที่ขอบฟ้าทิศตะวันออกในขณะที่เกิด" จะเห็นได้ชัดก็คือขณะที่ดวงอาทิตย์ขึ้นที่ขอบฟ้าตะวันออก ถ้าเกิดเวลาย่ำรุ่งลัคนาก็จะอยู่ในราศีเดียวกับอาทิตย์ ครั้นเวลาล่วงไป ๆ ดวงอาทิตย์สูงขึ้นจากขอบฟ้า ถ้าตั้งดวงชาตาไว้ในขณะที่เกิดแล้วก็เหมือนดังหยุดการเดินของดวงอาทิตย์ ดาวเคราะห์ และลัคนาไว้ดุจการถ่ายรูปเป็นแผนที่ของดวงดาวหรือดวงชาตาของคนที่เกิด และก็ไม่ว่าดวงอาทิตย์จะเดินไปอย่างไร ถ้ามีการเกิดขึ้น ลัคนาจะต้องอยู่ราศีขอบฟ้าตะวันออกเสมอไปฉะนั้น คำจำกัดความของลัคนาก็คือ จุดในราศีที่ขอบฟ้าตะวันออกในขณะที่เกิดดังได้กล่าวมาแล้ว

โหราศาสตร์ไทยได้ถือเป็นระบบสุริยคติ และการหาลัคนาก็ถือหลักจากดวงอาทิตย์ ในบัดนี้ควรได้ทราบถึงกำหนดเวลาที่ดวงอาทิตย์เดินในราศีหนึ่ง ๆ คิดเป็นนาทีเพื่อคิดหาลัคนาได้ ปรากฏเป็นรูปดวงดังนี้

ดวงอันโตนาที

ตัวเลขเดียวมีชื่อว่า "นาฑิกา" ๑ นาฑิกาเท่ากับ ๒๔ นาทีธรรมดา ดังนั้น เมื่อเอาจำนวน ๒๔ คูณจำนวนนาฑิกา ได้ลัพธเป็นนาทีธรรมดา เช่นทีราศีเมษ ๕ คูณด้วย ๒๔ ก็เป็น ๑๒๐ นาทีธรรมดา อันหมายความว่า ดวงอาทิตย์เดินในราศีเมษตั้งแต่เริ่มต้นราศีถึงสุดราศี ใช้เวลา ๑๒๐ นาทีหรือ ๒ ชั่วโมง ส่วนการที่อาทิตย์เดินในราศีอื่นก็เป็นไปในทำนองนี้

ดวงอันโตนาทีนี้สำคัญแก่การวางลัคนามาก จะต้องจดจำไว้อย่างขึ้นใจ และก็มีวิธีที่จะจำได้อย่างง่ายคือ :—

วิธี เขียนรูปราศีเปล่า ๆ ลง แล้วท่องสูตรว่า "๕.๕.๓" "๕.๖.๗" ลงทราศีเมษว่า ๕, พฤษภ ๕, มิถุน ๓, กรกฎ ๕, สิงห์ ๖, กันย์ ๗, แล้วชทราศีมน กุมภ์ มกร ธนู พฤศจิก ตุล อย่างเดียวกัน ก็จะจำได้ทันที โดยไม่เปลืองเวลาที่จะท่องกันอย่างอื่น

ในเรื่องอันโตนาทีข้างต้น นักโหราศาสตร์ต่างให้ความเห็นกันไปต่าง ๆ บ้างว่าเป็นระยะทางที่อาทิตย์เดินอยู่เหนือเส้นศูนย์สูตร์โลก ๒๓ องศาเศษเหนือประเทศไทย บ้างว่าที่กรุงอุชเชน บ้างว่าที่เชิงเขาหิมาลัย รวมความแล้วก็เป็นอันโตนาทีในประเทศอินเดีย ใช้ในประเทศไทยไม่ถูกต้อง บ้างว่าควรใช้อันโตนาทีของคัมภีร์สารัมภ์จะถูกต้องกว่าเพราะเป็นคัมภีร์ที่คำนวณหาสุริยจันทร์ ได้รับมาจากมอญสมัยกรุงสุโขทัย ในเรื่องนี้ควรได้เข้าใจว่าอันโตนาทีที่ใช้ในการวางลัคนาและอันโตนาทีสารัมภ์ ท่านบุรพโหราจารย์ใช้กันมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา จนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ก็มีความแม่นยำถูกต้องกันมาแล้ว ถ้าสมควรเปลี่ยนท่านก็ควรเปลี่ยนเสียนานแล้ว มิใช่จะเพิ่งมาคิดค้นวิจารณ์ชมกันในเวลานี้ แม้ในปัจจุบันทั่ว ๆ ไปก็ยังใช้

การได้ดีอยู่ จึงควรที่จะตัดบัญหานี้ไปเสียได้ อนึ่งแบบหาลัคนาของพระยาบริรักษเวชชการ นายกสมาคมโหรแห่งประเทศไทย นับว่าเป็นแบบที่ถูกต้อง แต่ก็ควรใช้กับปฏิทินของสมาคมโหร ฯ จึงจะกลมกลืนถูกต้อง และไม่ควรใช้กับปฏิทินสุริยยาตรเพราะดวงดาวไม่ตรงกัน

การหาลัคนาที่กล่าวต่อไปนี้ จะเป็นการหาได้ด้วยตนเอง ใช้เวลาน้อย ไม่ใช้การท่องจำมาก และสามารถที่จะทราบถึงนวางศ์ ตริยางศ์ ฤกษ์ได้ทั้งหมดด้วย แต่ก็ขอกล่าวไว้ก่อนว่า เป็นวิธีการที่ใช้เฉพาะมิได้เดินไปตามคัมภีร์โดยตรง แต่ถือเอาสับของเดิมเป็นหลัก จึงไม่มีการคลาดเคลื่อน

วิธีหาลัคนา

ตามตัวอย่างวันเวลาเกิดในบทที่ ๑ เกิดเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ๑ อยู่ในราศีมังกร มีองศา ๒๒ ก็หมายความอาทิตย์ได้เดินในราศีมกรมาแล้ว ๒๒ องศา คงเหลือที่จะเดินต่อไปจนสุดราศีมกรอีกเท่ากับ ๓๐—๒๒ เหลือ ๘ องศา

นาทีในราศีมกรมี ๗๒ นาที ก็หาว่า ๑ องศาในราศีมกรมีกี่นาที ตั้งเป็นรูปตั้งได้ดังนี้

๓๐ องศาเท่ากับ ๗๒ นาที

ถ้า ๗ ,, ,, $\frac{๗๒ \times ๗}{๓๐}$,,

,, ๑๙.๒ ,,

(เศษไม่ถึงครึ่งตัดทิ้งใช้เพียง ๑๙ นาที)

ก็เป็นอันทราบว่าอาทิตย์จะต้องเดินไปอีก ๑๙ นาที จึงจะสุดราศีมกร

ต่อไปดูเวลาเกิดปรากฏว่า ๒๓.๐๐ นาฬิกา นับตั้งแต่ย่ำรุ่งมาจนถึง ๒๓.๐๐ ได้เท่ากับ ๑๕ ชั่วโมง จึงเอา ๖๐ คูณ ๑๕ ได้ลัพธ์ ๙๐๐ นาที

ตั้ง ๙๐๐ นาทีลง เอา ๑๙ นาทีที่ทำมาแล้วลบออก เหลือ ๗๗๑ นาที แล้วเอานาทีในราศีต่อไปลบ ๗๗๑ นาที ตั้งต่อไปนี้

๗๗๑ — (ราศีกุมภ์)

๙๖

๗๘๕
— (ราศีมีน)
๓๒๐

๖๖๕
— (ราศีเมษ)
๓๒๐

๕๔๕
— (ราศีพฤษภ)
๙๒

๕๕๙
— (ราศีมิถุน)
๙๒

๓๗๗
— (ราศีกรกฎ)
๓๒๐

๒๕๗
— (ราศีสิงห์)
๑๕๕

๑๓๓

หอสมุดแห่งชาติ อยุธวัดศรีพรรณีบุรี เฉลิมพระเกียรติ

อันโตนาทีในราศีกันย์มี ๑๒๗ นาที จะนำไปลบจำนวน ๑๓๓ ไม่ได้ เพราะมากกว่า จึงเป็นอันว่า ลัคนาอยู่ในราศีกันย์ ๑๑๓ นาที

☆

บทที่ ๓

การหานวางศ์

ในราศีหนึ่ง ๆ ที่มีอยู่ ๓๐ องศาหรือมีนาทีต่าง ๆ กันนั้น ได้แบ่งออกเป็น ๙ ส่วนเท่า ๆ กัน แต่ละส่วนเรียกว่า "นวางศ์" ตามที่ทราบแล้วว่า ลัคนาอยู่ในราศีกันย์ ๓๓ นาทีนั้นจะเกาะนวางศ์ที่เท่าใด ก็มีวิธีทำดังนี้

ราศีกันย์มี ๑๐๘ นาที เอา ๙ หารจะได้ลัพธ์ ๑๒.๐ นาที ซึ่งหมายความว่า ๑ นวางศ์ในราศีกันย์มี ๑๒.๐ นาที จึงเอาจำนวน ๑๒.๐ นาทีนี้ไปลบ ๓๓ นาที ก็จะทราบว่าลัคนาได้เกาะนวางศ์ที่เท่าใดดังนี้

๓๓.๐๐
—
๒๔.๐
๙.๐
—
๒๔.๐
๗๕.๐
—
๒๔.๐

๕๗.๖
—
๓๘.๖
๓๘.๖
—
๓๘.๖
๒๐.๐
—
๓๘.๖
๓.๕

ที่เหลือจำนวน ๓.๕ นาทีไม่อาจจะเอาจำนวน ๓๘.๖ ลบต่อไปได้ ดังนั้นจำนวน ๓๘.๖ นาทีที่ได้ลบมาแล้วได้ ๖ ครั้ง รวมกับที่เหลืออีก ๓.๕ นาทีอีกเป็น ๗ ครั้ง ซึ่งหมายความว่าลัคนาได้เกาะอยู่ที่นวางศ์ที่ ๗ เรียกว่า "สัตมนวางศ์" ตามโหราศาสตร์นิยมมาแต่เดิมกล่าวคือ

นวางศ์ที่ ๑ เรียกว่า ปฐมนวางศ์
" ๒ " ทุติย "
" ๓ " ตติย "
" ๔ " จตุถ "
" ๕ " ปัญจม "

นวางศ์ที่ ๖ เรียกว่า ฉฐมนวางศ์

„ ๗ „ สัตม „

„ ๘ „ อัฐม „

„ ๙ „ นวม „

การที่เรียกเช่นนี้เพื่อให้ทราบว่าเป็นนวางศ์ที่เท่าใด โดยไม่ปะปนกับดาวประจำนวางศ์ที่จะเขียนเป็นตัวเลขดังจะกล่าวต่อไป

การหาดาวเคราะห์ประจำนวางศ์

การหาดาวเคราะห์ประจำนวางศ์นั้น ในชั้นแรกจะต้องจำดวงเกษตรให้แม่นยำเป็นที่สุดก่อน เพราะดวงเกษตรนั้นทางโหราศาสตร์ถือว่าสำคัญอย่างยิ่งจะต้องใช้ต่อ ๆ ไปและตลอดไปด้วย ดาวที่เป็นเกษตรถือว่าเป็นดาวเจ้าของราศีนั้นหรือเจ้าของเรือนนั้น และถือว่าเป็นรากฐานของราศีเรือนนั้นเลยทีเดียว

ดวงเกษตร

วิธีจำ เวียนดวงชาตาราศีเปล่า ๆ ลง เริ่มนับตามสูตร ๑๒, ๔๔, ๖๖, ๓๓, ๕๕, ๗๗ ที่ราศีสิงห์กรกฎ, กันย์มิถุน, ตุลพฤษภ, พฤศจิเมษ, ธนูมีน, มกรกุมภ์ ก็จะจำดวงเกษตรได้ในทันที

ต่อไปพึงทราบว่า ราศีทวารหรือราศีแม่ชาตุคือราศีเมษ กรกฎ ตุล และมกร ราศีทั้ง ๔ นี้เป็นหลักสำหรับหาดาวเคราะห์ประจำวางศ์กล่าวคือ ให้ดูว่าลัคนาอยู่ในราศีทวารหรือไม่ ถ้าอยู่ในราศีทวารแล้ว เกษตรในราศีทวารนั้นก็เป็นดาวเคราะห์ประจำวางศ์ที่ ๑ แล้วจึงนับราศี

ต่อไปทวนเข็มนาฬิกา เอาเกษตรเป็นดาวเคราะห์ประจำนวางศ์ที่ ๒ ฯลฯ และต่อ ๆ ไปจนถึงนวางศ์ที่ต้องการ แต่ตามตัวอย่างที่ทำมานั้น ลัคนาไม่ได้อยู่ในราศีทวาร จึงต้องนับราศีที่ลัคนาอยู่เป็นหนึ่งเวียนไปตามเข็มนาฬิกาหรือทวนเข็มนาฬิกาก็ได้ไปให้ครบห้าราศี แล้วดูว่าเป็นราศีทวารหรือไม่ ถ้าเป็นราศีทวารที่ใดเกษตรในราศีทวารนั้นเป็นดาวเคราะห์ประจำนวางศ์ที่ ๑ ตามตัวอย่างนั้น ลัคนาอยู่ในราศีกันย์ไม่ใช่ราศีทวาร จึงนับไป ๕ ราศี ได้ราศีมกร ดาว ๗ เป็นเกษตรจึงเป็นดาวเคราะห์ประจำนวางศ์ที่ ๑ นับทวนเข็มนาฬิกาต่อไป ราศีกุมภ์ ๗ เกษตรเป็นนวางศ์ที่ ๒ ราศีมีน ๕ เกษตรเป็นนวางศ์ที่ ๓ ราศีเมษ เกษตรเป็นนวางศ์ที่ ๔ ราศีพฤษภ ๖ เกษตรเป็นนวางศ์ที่ ๕ ราศีมิถุน ๔ เกษตรเป็นนวางศ์ที่ ๖ ราศีมิถุน ๒ เกษตรเป็นนวางศ์ที่ ๗ ก็หมายความว่า นวางศ์ที่ ๗ นี้ ๒ เป็นเป็นดาวเคราะห์ประจำนวางศ์ และก็เขียนลงได้ว่า "สัตมนวางศ์ ๒"

ในตอนนี้ก็ควรได้ทราบดาวเคราะห์ประจำนวางศ์ทุกราศีรวม ๑๐๗ ดวงด้วยวิธีง่าย ๆ กล่าวคือการใช้เกษตร ราศี

ทวาร และการนับ ๕ ราศีซึ่งเป็นการร่วมธาตุกัน เกษตร และราศีทวารหรือราศีแม่ธาตุกล่าวมาแล้ว แต่เรื่องธาตุยังไม่ได้กล่าวถึงจึงขอกล่าวว่า ทางโหราศาสตร์ถือว่าราศีเมษเป็นราศีต้นธาตุหรือแม่ธาตุไฟ นับไป ๕ ราศีได้ราศีสิงห์เป็นกลางธาตุไฟ นับจากราศีสิงห์ไปอีก ๕ ราศีได้ราศีธนูเป็นปลายธาตุไฟ ราศีเมษ สิงห์ ธนู จึงเป็นราศีร่วมธาตุกัน ราศีกรกฎเป็นราศีต้นธาตุหรือแม่ธาตุน้ำ ราศีพฤศจิกเป็นกลางธาตุน้ำ ราศีมีนเป็นปลายธาตุน้ำ ร่วมธาตุกัน ราศีตุลเป็นราศีต้นธาตุหรือแม่ธาตุลม ราศีกุมภ์เป็นกลางธาตุลม ราศีมิถุนเป็นปลายธาตุลม ร่วมธาตุกัน ราศีมกรเป็นราศีต้นธาตุดิน ราศีพฤษภเป็นกลางธาตุดิน ราศีกันย์เป็นปลายธาตุดิน ร่วมธาตุกัน ดังนี้ถ้าได้ทราบถึงดาวเคราะห์ประจำนวางศ์ทั้ง ๙ ของราศีทวารแล้ว ราศีร่วมธาตุก็มีดาวเคราะห์ประจำนวางศ์อย่างเดียวกัน

ฉะนั้น การหาดาวเคราะห์ประจำราศีทวารด้วยการนับเกษตรไปตามราศีได้ดังนี้:—

ราศีเมษ นวางศ์ที่ ๑ ถึงที่ ๙ คือ ๓.๖.๕.๒.๓.๕.๖.๓.๕. ราศีสิงห์ ธนู ก็มีอย่างเดียวกัน

ราศีกรกฎ นวางศ์ที ๑ ถึงที ๙ คือ ๒.๑.๕.๖.๓.๕.๗.๗.

๕. ราศีพฤศจิก มีน ก็มีอย่างเดียวกัน

ราศีตุล นวางศ์ที ๑ ถึงที ๙ คือ ๖.๓.๕.๗.๗.๕.๓.๖.

๕. ราศีกุมภ์ มิถุน ก็มีอย่างเดียวกัน

ราศีมกร นวางศ์ที ๑ ถึงที ๙ คือ ๗.๗.๕.๓.๖.๕.๒.๑.

๕. ราศีพฤษภ กันย์ ก็มีอย่างเดียวกัน

การพยากรณ์นวางศ์มีอยู่ตอนท้ายของบทที ๕ เพื่อเห็นได้ชัดเจน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๔

การหาตรียางศ์

ทราบมาแล้วว่า ราศีหนึ่ง ๆ มี ๙ นวางศ์ ก็พึงทราบต่อไปว่าใน ๙ นวางศ์นั้นแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนเท่า ๆ กัน แต่ละส่วนเรียกว่า "ตรียางศ์" ก็คือ ๓ นวางศ์เท่ากับ ๑ ตรียางศ์ ชื่อของตรียางศ์ก็เรียกเช่นเดียวกับชื่อของนวางศ์ คือ ตรียางศ์ที่ ๑ เรียกว่า ปฐมตรียางศ์ ที่ ๒ เรียกว่า ทุติยตรียางศ์ ที่ ๓ เรียกว่า ตติยตรียางศ์ ตามตัวอย่างนั้น ได้นวางศ์ที่ ๗ เอา ๓ หาร ๗ ได้ลัพธ์ ๒ มีเศษ ก็คืออยู่ในตรียางศ์ที่ ๓ เรียกว่า "ตติยตรียางศ์"

การหาดาวเคราะห์ประจำตรียางศ์

การหาดาวเคราะห์ประจำตรียางศ์ ใช้เกษตรที่ลัคนาอยู่ในราศีนั้นเป็นตรียางศ์ที่ ๑ หรือ ปฐมตรียางศ์ นับทวนเข็มนาฬิกาไปครบ ๕ ราศี เอาเกษตรของราศีนั้นเป็นตรียางศ์ที่ ๒ หรือ ทุติยตรียางศ์ นับต่อไปอีก ๕ ราศี เอาเกษตรราศีนั้นเป็นตรียางศ์ที่ ๓ หรือ ตติยตรียางศ์ตามตัว

อย่าง ตติยตริยางศ์ได้แก่ราศีพฤษภ ดาว ๖ จึงเป็นดาวประจำตริยางศ์ ก็เขียนลงได้ว่า "ตติยตริยางศ์ ๖"

ตรียางศ์ลูกพิษ

โหราศาสตร์ได้กำหนดตริยางศ์ลูกพิษไว้ตามรูป เลขนั้นได้แก่ลูกทรองตริยางศ์ที่เป็นลูกพิษในราศีนั้น ๆ

วิธีจำ ใช้สูตรว่า ๓.๒.๓., ๓.๒.๑. และชลงทราศ์ เมษ. พฤษภ. มิถุน., กรกฎ. สิงห์.กันย์. สูตรว่า ๓.๒.๓., ๓.๓.๒. ชลงทราศ์มน. กุมภ์. มกร., ธนู. พฤศจิก. ตุล. ก็จะจำได้ง่าย

พยากรณ์ตรียางศ์พิษ

คำว่า "พิษ" หมายถึง สิ่งที่เป็นโทษ เป็นอันตราย หรือให้ความเดือดร้อนด้วยประการต่าง ๆ ตรียางศ์ลูกพิษ จึงเป็นตรียางศ์ที่แสดงถึงความไม่ดี ถ้าลัคนาหรือดาวเคราะห์มาเกาะที่ตรียางศ์ลูกพิษแล้ว ลัคนาและดาวเคราะห์นั้นก็เสื่อมเสีย ทางโหราศาสตร์ได้แบ่งประเภทของลูกพิษไว้ดังนี้

ลูกพิษที่ ๑ เป็นพิษของครุฑ
ลูกพิษที่ ๒ เป็นพิษของนาค
ลูกพิษที่ ๓ เป็นพิษของสุนัข

ที่แบ่งประเภทลูกพิษเป็นของสัตว์นั้น ก็เพื่อแสดงว่าลูกพิษใดมีความร้ายแรงขนาดไหนคือ พิษครุฑร้อนแรงรวดเร็วเป็นชั้นที่ ๑ พิษนาคแรงรองลงมาเป็นชั้นที่ ๒ ส่วนพิษสุนัขเป็นชั้นที่ ๓ และพิษทุกประเภทล้วนแต่ให้ร้ายดังกล่าวมาแล้ว แม้การให้ฤกษ์ก็ห้ามมิให้วางลัคนาที่ตรียางศ์ลูกพิษ จะขอยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นได้ชัดคือ "การต่อเรือ" ความสำคัญของเรือได้แก่กระดูกงู จึงมีการให้ฤกษ์วาง

กระดูกงู ถ้าฤกษ์วางกระดูกงูได้ลัคนาถูกตรียางศ์ลูกพิษแล้ว ย่อมเกิดอันตรายแก่เรือสำนั้นอย่างแน่นอน เช่น ถูกตรียางศ์ลูกพิษครุฑ เรือสำนั้นจะมีอันตรายจากพ้าผ่า พายุพัดแรง ถูกยิงจากเครื่องบิน จากเรือสำอื่น หรือจากชายฝั่ง เป็นต้น ถูกตรียางศ์พิษนาค จะเกิดอันตรายจากหินโสโครก คลื่นใต้น้ำ ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดเป็นต้น ถูกตรียางศ์พิษสุนัข อันตรายจะมีภายในเรือสำนั้นเอง เช่น เครื่องชำรุด แตก รั่ว ไฟไหม้ ลูกเรือกบฏ หรือมีผู้ก่อการร้ายลอบทำวินาศกรรม เป็นต้น จึงเป็นหลักสำหรับพิจารณาว่า ถ้าดวงชาตาใด มีลัคนาเกาะตรียางศ์ลูกพิษแล้ว จะต้องมีความอาภัพอับเฉา พรัดพราก วุ่นวายร้อนใจ ไม่ดีทั้งจิตใจและร่างกาย โรคภัยไข้เจ็บ บาดแผลความวิกลพิการอยู่ด้วย ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ตามดวงชาตาตัวอย่างไม่ถูกลูกพิษ

บทที่ ๕

ฤกษ์

"ฤกษ์" หมายถึง "คราวหรือเวลาซึ่งเหมาะเป็นชัยมงคล" ตามคำแปลในภาษาสันสกฤต และตามประสพการณ์ทางโหราศาสตร์ ได้ความชัดว่า ทุกฤกษ์มีความดีในตัวเองทั้งสิ้น แต่ที่กล่าวอ้างว่าเกิดฤกษ์ไม่ดีนั้นเป็นเพราะไม่ได้ปฏิบัติตนให้ชีวิตดำเนินไปตามฤกษ์นั้น ๆ เพราะต่างก็มุ่งหวังจะให้ชีวิตมีความสุขในความมั่งคั่งร่ำรวย ซึ่งก็มีอยู่เพียงฤกษ์เดียวคือ ฤกษ์มหัทธโน ชีวิตจึงไม่สมหวังดังที่ปรารถนา เช่น เกิดในฤกษ์สมโณ (ผู้สงบ) แต่ไปปรารถนาในความมั่งคั่งร่ำรวยเพราะการค้าขายคือ ฤกษ์มหัทธโน ก็ดำเนินชีวิตจะให้รวยเพราะการค้าให้จงได้ จึงไม่สมหวังเนื่องจากผิดกับฤกษ์ที่เกิดมา ที่ถูกต้องควรเป็นผู้ขยันหมั่นเพียรที่จะทำจิตใจให้สงบ โดยใฝ่ในธรรม ก็จะต้องสำเร็จผลสมประสงค์และมีชื่อเสียงขึ้นมาได้ตามฤกษ์ที่เกิดนั้น ทุกฤกษ์ย่อมมีดีในตัวเอง แต่ละฤกษ์จงดีด้วยกัน

ในตัวเอง นักพยากรณ์ควรให้คำแนะนำเพื่อให้บุคคลปฏิบัติตนคล้อยตามฤกษ์ที่เขาเกิด เฉพาะอย่างยิ่งคือ ฤกษ์ของลัคนาเพราะเป็นฤกษ์ที่มาจากเวลาเกิด ส่วนฤกษ์จันทร์เป็นฤกษ์ประจำวัน จึงใช้ประกอบการพิจารณาด้วย ดังจะกล่าวต่อไป

ในโหราศาสตร์ได้กำหนดฤกษ์ไว้รวม ๒๗ ฤกษ์ ใน ๑๒ ราศี, ใน ๑๒ ราศีมีนวางศ์รวม ๑๐๗ นวางศ์ จึงเอาจำนวน ๒๗ หาร ๑๐๗ ได้ลัพธ์ ๔ ที่หมายความว่า ๑ ฤกษ์เท่ากับ ๔ นวางศ์

ฤกษ์ที่ ๑ เริ่มที่ราศีเมษ ดังที่กล่าวนับจากราศีเมษมาจนถึงราศีลัคนาอยู่ ตามตัวอย่างได้แล้วว่า ลัคนาอยู่ราศีกันย์ นวางศ์ลูกที่ ๗ นับจากราศีเมษมาถึงราศีสิงห์ได้ ๕ ราศี ราศีหนึ่งมี ๙ นวางศ์ จึงเอา ๙ คูณกับ ๕ ได้ ๔๕ นวางศ์ เมื่อนวางศ์ที่ลัคนาอยู่เป็นลูกที่ ๗ จึงเอา ๗ บวกเข้ากับ ๔๕ ได้ลัพธ์ ๕๒ นวางศ์ ทำเป็นฤกษ์ก็เอา ๔ หาร ๕๒ ได้ ๑๓ ซึ่งเป็นฤกษ์ที่ลัคนาเกาะอยู่ชื่อ หัตถ เป็นภูมิปาโลแห่งฤกษ์ ตามแผนที่ฤกษ์ที่จัดไว้ดังนี้:—

๑ อัศวินี ๗
(ม้า)

๒. ภรณี ๓
(ก้อนเส้า, แม่ไก่)

๓. กฤติกา ๗
(ลูกไก่)

๔. โรหิณี ๗
(คางหมู)

๕. มฤคศิร ๓
(หัวเนื้อ)

๖. อารทรา ๑
(ดาสำเภา)

๑๐. มฆา ๕
(งู)

๑๑. บุรพผลคุณี ๒
(เพดาน)

๑๒. อุตรผลคุณี ๒
(เพดานหลัง)

๑๓. หัตถ ๕
(ฝ่ามือ)

๑๔. จิตรา ๑
(ตาจรเข้)

๑๕. สวาติ ๕
(ช้างพัง)

๑๙. มูล ๙
(ช้างน้อย)

๒๐. บุรพาษาฒ ๓
(สัปคับช้าง)

๒๑. อุตราษาฒ ๕
(แตรงอน)

๒๒. ศรวณ ๓
(หลัก)

๒๓. ธนิษฐา ๔
(ไซ)

๒๔. ศตภิษัช ๔
(พิมพ์)

ทลิทโท ดาว ๑ ครอง
(ยากจน, ขอ)

มหัทธโน ดาว ๒ ครอง
(มั่งคั่ง)

โจโร ดาว ๓ ครอง
(โจรลูกหลวง)

ภูมิปาโล ดาว ๔ ครอง
(รักษาสถานที่)

เทศาตรี ดาว ๗ ครอง
(ที่อยู่ ๓ แห่ง)

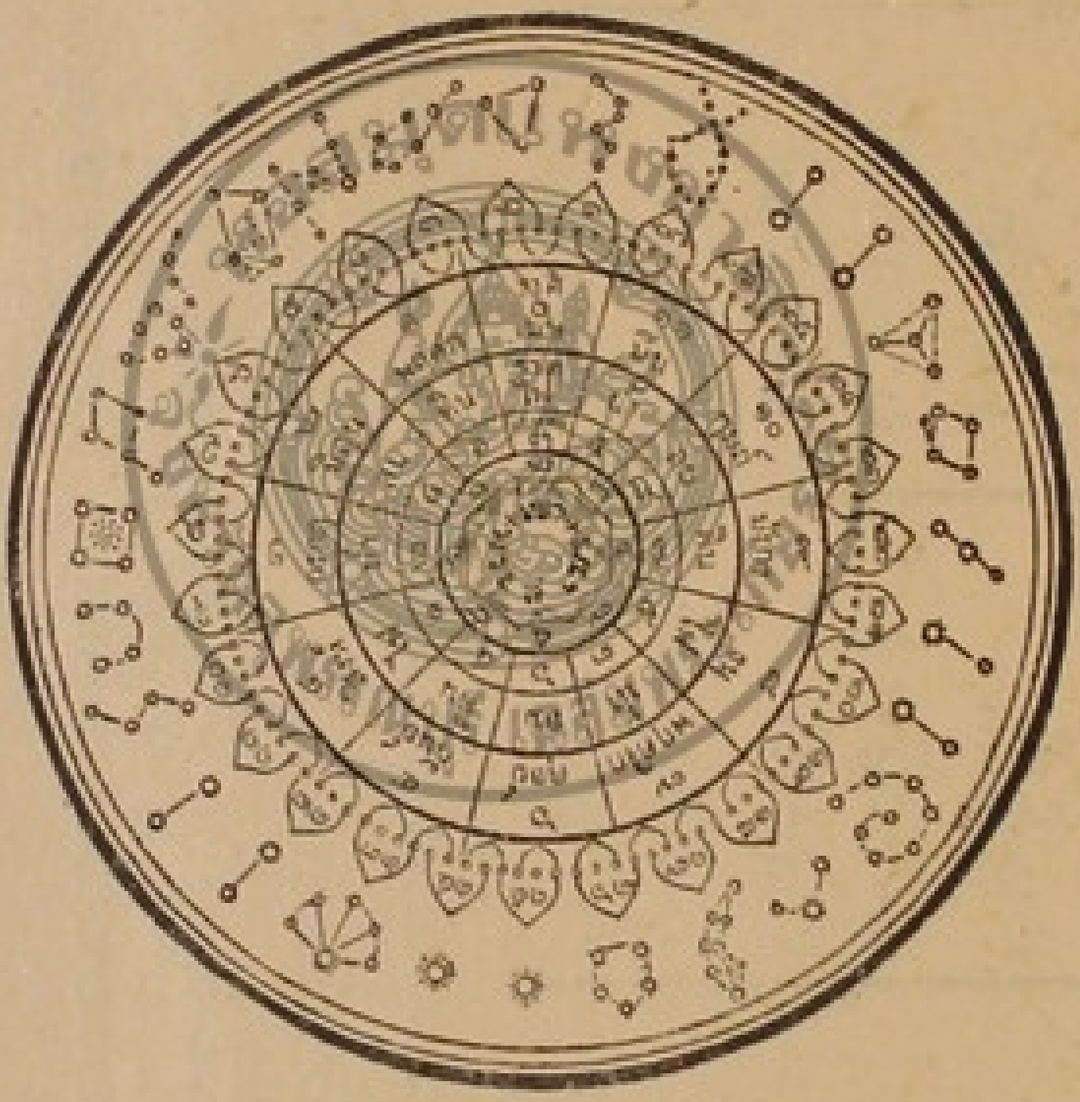
เทวี ดาว ๕ ครอง
(นางพญา)

๗. ปุนัพสุ ๓ (สำเภา)	๑๖. วิสาขา ๓ (แขนนาง)	๒๕. บุรพภัทรบท ๒ (เพดานหน้า)	เพชฌฆาต ดาว ๗ ครอง (ผู้ฆ่านักโทษ)
๘. ปุษย ๕ (ดอกไม้)	๑๗. อนุราธ ๔ (หน้าไม้)	๒๖. อุตรภัทรบท ๒ (เพดานหลัง)	ราชา ดาว ๖ ครอง (กษัตริย์)
๙. อาศเลษา ๕ (เรือน)	๑๘. เชษฐา ๑๔ (ช้างใหญ่)	๒๗. เรวดี ๑๒ (ปลาตะเพียน)	สมโณ ดาว ๙ ครอง (ผู้สงบ)

เลข ๑ ถึง ๒๗ เป็นเลขที่ของฤกษ์ ต่อไปเป็นชื่อฤกษ์คำบาลี เลขท้ายชื่อฤกษ์เป็นจำนวนของดวงดาว ในวงเล็บเป็นคำแปล ช่องสุดท้ายเป็นฤกษ์ใหญ่ที่มีฤกษ์เล็กประจำอยู่ ๓ ฤกษ์ ดาวที่ครองหมายถึงดาวประจำฤกษ์ใหญ่ควบคุมฤกษ์เล็กในแถวเดียวกัน

ชื่อฤกษ์ข้างต้นจะต้องท่องจำให้ขึ้นใจ โดยท่องเรียงลำดับฤกษ์ทีละ ๙ ฤกษ์

แผนที่ดาวฤกษ์

พยากรณ์ฤกษ์

ทลิทโท ได้ลาภจากการขอต่าง ๆ เช่น สู่ขอ ขอยืม ขอผลัดผ่อน ขอร้อง ขอสิ่งของ

มหัทธโน จะมั่งมีเพราะการค้าขาย แลกเปลี่ยน การหมุนเวียนทางการเงิน เป็นต้น

โจโร ได้ลาภจากการทำชิงหน้า การหักหาญให้ได้ผล หรือการหลบหลีกเอาตัวรอด เหมาะสำหรับพวกเครื่องแบบ

ภูมิปาโล ควบคุมตรวจตราดูแลรักษาสถานที่หรือสิ่งของใหญ่ ๆ เก็บพัสดุสิ่งของ

เทศาตรี ประกอบกิจการงานนอกสถานที่ ไม่อยู่ประจำที่ ไปในสถานที่ต่าง ๆ จะได้ดี

เทวี มีเสน่ห์ในตัวเอง เหมาะสำหรับการประชาสัมพันธ์ ขายของหน้าร้าน การติดต่อทั่ว ๆ ไป มักจะได้คู่

เพชฌฆาต การต่อสู้เสี่ยงภัยต่าง ๆ อาสางานใหญ่ ๆ การปราบโจรผู้ร้าย เหมาะสำหรับพวกเครื่องแบบ

ราชา ควบคุมกิจการงาน วางแผนงาน การใช้คน มักจะได้คู่ดี

สมโณ แสวงหาความสงบ เรียนธรรม บวชหรือทำกิจการงานเกี่ยวกับทางศาสนาจะมีชื่อเสียง

ตามดวงชาตาตัวอย่างที่วางไว้ จึงเขียนลงได้ว่า "ลัคนาสถิต ณ ราศีกันย์ เกาะสัตมนวางศ์ ๒ ตติยตริยางศ์ ๖ เสวยดาวหัตถ นักษัตรฤกษ์ที่ ๑๓ ประกอบไปด้วยภูมิปาโล แห่งฤกษ์"

บรรดาคำเหล่านี้ทั้งหลายก็เกาะนวางศ์ ตริยางศ์ และฤกษ์เช่นเดียวกันกับลัคนา

พยากรณ์นวางศ์

ได้กล่าวไว้ในตอนท้ายของบทที่ ๓ ว่า การพยากรณ์นวางศ์จะอยู่ในบทนี้ทั้งนี้เนื่องจากนวางศ์เป็นองค์ประกอบสำคัญของฤกษ์ เมื่อได้ทราบเรื่องฤกษ์มาแล้วจึงอธิบายให้เห็นได้ชัดเจนดังนี้

๑. นวางศ์ที่อยู่ในโจโรฤกษ์ เทศาตรฤกษ์ เพชฌฆาตฤกษ์ ปฐมนวางศ์ในราศีเมษ สิงห์ ธนู (ทลิทโทฤกษ์) และนวมนวางศ์ในราศีกรกฎ พฤศจิก มีน (สมโณฤกษ์) ถ้า

ลัคนาเกาะอยู่ในนวางศ์เหล่านี้แล้ว จะมีอันตรายอย่างสาหัสเป็นต้นว่า ถูกเขี้ยวงา ของมีคม ไม้ตีนัยน์ตา เกิดผีหรือแผล เกิดคดความ พลัดพรากจากบริวารและของรัก เสื่อมยศ เกียรติ และตำแหน่งหน้าที่

๒. นวางศ์ที่อยู่ในมหัทธโนฤกษ์ ภูมิปาโลฤกษ์ เทวฤกษ์ และราชาฤกษ์ ถ้าลัคนาเกาะอยู่ในนวางศ์เหล่านี้แล้ว จะมีความสมบูรณ์พูนสุข เกิดลาภผล ได้ยศ ตำแหน่ง และมีเกียรติเป็นต้น

๓. นวางศ์ในทลิทโทฤกษ์และสมิณฤกษ์ นอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ ๑. ถ้าลัคนาเกาะอยู่ในนวางศ์เหล่านี้แล้ว จะดีตามที่กล่าวไว้ในพยากรณ์ฤกษ์

การพิจารณาดวงชาตาจากลัคนา, โดยนวางศ์ตรียางศ์และฤกษ์ตามคำพยากรณ์ที่กล่าวมาแล้ว บุรพโหราจารย์ได้ถือเป็นหลักการสำคัญ ที่จะชี้ถึงชีวิตของเจ้าชาตาจะเป็นอย่างไร และควรแก้ไขประการใดดังได้กล่าวมาแล้วในเรื่องฤกษ์ ฉะนั้น จึงขอให้ผู้ศึกษาถือตามนี้เป็นหลัก ก็จะได้ผลเป็นอย่างดี

☆

บทที่ ๖

ฤกษ์จันทร์

ตามรูปดาราศาสตร์ ได้ทราบแล้วว่าเมื่อมองไปจากโลกก็เห็นว่าดวงอาทิตย์ผ่านกลุ่มดาวนักษัตรฤกษ์ทั้ง ๑๒ กลุ่ม จึงได้แบ่งออกเป็น ๑๒ ราศีหรือเป็นเดือนทางสุริยคติ ในทำนองเดียวกันถ้ามองจากโลกไปยังดวงจันทร์ ก็จะเห็นว่าดวงจันทร์ได้ผ่านดาวนักษัตรฤกษ์ในราศีต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าดวงจันทร์ได้เกาะหรือเสวยนักษัตรฤกษ์นั้นเพื่อเข้าใจง่ายก็คือ กลุ่มดาวที่ดวงอาทิตย์ผ่านเรียกว่า "ราศี" แต่ถ้าดวงจันทร์ผ่านเรียกว่า "ฤกษ์"

ได้กล่าวมาในบทที่ ๕ แล้วว่า ฤกษ์ของลัคนา (จุดขอบฟ้าตะวันออก) หรือฤกษ์ของเวลาเกิด ส่วนฤกษ์จันทร์เป็นฤกษ์ประจำวัน ซึ่งจะต้องใช้พิจารณาประกอบด้วยนั้น เพราะทางโหราศาสตร์ไทยถือว่าสำคัญยิ่ง โดยได้ถือวันขึ้น

แรมทางจันทรคติ และถือว่าจันทร์เป็นเจ้าของฤกษ์ เพราะจันทร์อยู่ใกล้โลกได้โคจรให้เห็นเป็นประจำวัน ทั้งได้เกาะหรือเสวยฤกษ์ประจำวันด้วย

เคยได้พบอยู่เป็นประจำว่า การวางจันทร์ในดวงชาตา ผู้วางใช้วางเมื่อเวลาสองยามตามปฏิทินโหราศาสตร์ ไม่พิจารณาเวลาเกิด จันทร์ในดวงชาตาจึงคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ในที่นี้จึงใช้วิธีสังเกตในเรื่องนี้ตามปฏิทินโหราศาสตร์เช่นของคุณหลวงอรรถวาทธรรมประวรรต ดังต่อไปนี้

วิธีวางจันทร์

ใช้องศาลิบดาจันทร์ในวันที่เกิดตั้ง เอาองศาลิบดาจันทร์ในวันก่อนลบ เหลือเท่าใดเอา ๒๕ ชั่วโมงหาร ได้เท่าใดก็หมายความว่าใน ๑ ชั่วโมงจันทร์เดินได้เท่าใด แล้วจึงนำไปพิจารณาว่า จันทร์ในเวลาเกิดควรจะอยู่ในราศีใดฤกษ์ใด ก็จะใกล้ต่อความเป็นจริงตามตัวอย่างคือ .—

วันเวลาเกิดตามตัวอย่างได้แก่วัน ๓ ๓ ๓ ค่ำ ปีชวด จุลศักราช ๑๒๕๐ เวลา ๒๓ น.

เวลาสองยามจันทร์อยู่ราศี ๓๓ มี ๕ องศา ๕๓ ลิบดา

แตกเบื้นองศาได้ ๓๐ มี ๓๕ ,, ๕๓ ,,

เวลาสองยามของวันก่อน ๓๐ มี ๒๒ ,, ๓๖ ,,

ลบกันเหลือ — ๓๓ ,, ๑๗ ,,

หรือเท่ากับ ๗๙๗ ลิบดา

เอา ๒๔ ชั่วโมงหาร ๗๙๗ ลิบดาคงได้ ๓๓ ลิบดา (เศษไม่ถึงครึ่งตัดทิ้ง) ถ้าหมายความว่าใน ๓ ชั่วโมง จันทร์เดินไปได้ ๓๓ ลิบดา

ต่อไปพิจารณาเวลาเกิดคือ ๒๓ น. อีก ๓ ชั่วโมงจึงจะถึงสองยามคือ จันทร์มองศา ๕ และลิบดา ๕๓. จึงเอา ๓๓ ลิบดาตั้งคูณด้วย ๓ ชั่วโมงได้ลัพธ์ ๙๙ ลิบดา หรือเท่ากับ ๑ องศา ๓๙ ลิบดา จึงเอาไปลบ ๕ องศา ๕๓ ลิบดา เหลือ ๔ องศา ๒๔ ลิบดา ก็เบื้นอันได้ว่า จันทร์ในเวลาเกิดนั้นอยู่ในราศี ๓๓ (มีน) ๔ องศา ๔ ลิบดา ๒๔ ดังนี้

วิธีหาฤกษ์จันทร์

ตามที่กล่าวมาในเรื่องการหาฤกษ์ลัคนานั้นได้ใช้นาทีเป็นการกำหนด ในที่นี้จะใช้องศาเป็นเครื่องกำหนด เพราะเป็นกฎเกณฑ์ที่แทนกันได้คือ ๑ ราศี มี ๓๐ องศาและ ๑ ราศีมี ๙ นวางศ์ ดังนั้นเมื่อเอา ๙ หาร ๓๐ เหลือ ๓.๓ ก็เท่ากับ ๑ นวางศ์ ตามตัวอย่างที่ทำมา จันทร์อยู่ราศีมน ๙ องศา ๒๕ ลิบดา เมื่อเอา ๓.๓ สบ ก็เท่ากับอยู่ในนวางศ์ที่ ๒

นับแต่ราศีเมษถึงราศีกุมภ์ (หลังราศีที่จันทร์อยู่) ได้ ๑๑ ราศี เอา ๙ คูณได้ ๙๙ นวางศ์ จึงเอา ๒ นวางศ์ที่จันทร์อยู่ในราศีมนบวกเข้าเป็น ๑๐๑ นวางศ์ เอา ๙ นวางศ์ (๑ ฤกษ์) เข้าหารได้ลัพธ์ ๒๕ เศษ ๑ ส่วน ๙ ฤกษ์ ก็หมายความว่า จันทร์กำเนิดในราศีมนได้ผ่านฤกษ์ที่ ๒๕ มาแล้ว เป็นอันว่า จันทร์เกาะหรือเสวยฤกษ์ที่ ๒๖ ดาวอุตรภัทรบท ประกอบไปด้วยราชาแห่งฤกษ์ ในราศีมนทุติยนวางศ์ ๑ ปฐมตรียางศ์ ๕ ดังนี้

บัดนี้จึงเห็นได้ว่า การหาจุดใด ๆ ในราศีต่าง ๆ นั้น อาจหาได้โดยนาที หรือองศา ถ้าจะให้ละเอียดลงไปอาจจะทำเป็นวินาที ลิบดา หรือพิลิบดา ก็ได้ แต่ผลก็คงลงกันจะมีแตกต่างกันก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากนั้น ด้วยหลักวิธีการหาตามที่กล่าวมา จะใช้อันโตนาทีแบบใดก็ได้ทั้งสิ้นเพราะก็คงอยู่ในราศีอย่างเดียวกัน

พยากรณ์ฤกษ์จันทร์

ใช้หลักอย่างเดียวกับที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๕

บทที่ ๗

เวลานาฬิกา

แต่เดิมนั้นทุกประเทศในโลกต่างใช้เวลาของตนเอง เรียกว่าเวลาท้องถิ่น สำหรับประเทศไทยได้ใช้เวลาที่บริเวณพระราชวังเดิม (พระปรางค์วัดอรุณ) โดยได้วัดดวงอาทิตย์ว่าถ้าเดินมาถึงจุดที่กำหนดแล้วก็เป็นเวลาเที่ยงวัน และยังเป็นเช่นนี้สืบมาจนกระทั่งเวลาเที่ยงวันที่จังหวัดทางตะวันออกย่อมได้รับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ก่อนจังหวัดทางตะวันตก การกำหนดเวลาที่จะลดหรือเพิ่มในการวางสัญญาจึงไม่ขัดข้องอย่างใด

ต่อมานานาประเทศได้ประชุมตกลงให้ใช้เวลาอัตรา โดยกำหนดจุดเริ่มต้นที่เมืองกรีนิชในประเทศอังกฤษ ประเทศไทยอยู่ทางตะวันออกเวลาจึงเร็วกว่าเมืองกรีนิช ๗ ชั่วโมง เพราะดวงอาทิตย์ขึ้นก่อน ต่อมาจึงได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้เวลาอัตรานับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ เป็นต้นมา นับแต่บัดนั้น เมื่อนาฬิกาชี้บอกเวลาเที่ยงวันแล้ว

เวลาท้องถิ่นยังไม่ถึงเพราะเวลาอัตราเร็วไป ๑๗ นาที ควรดูดาราศาสตร์เรื่องโลกประกอบด้วย

เนื่องจากตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ เวลาอัตราหรือเวลาตามนาฬิกาเร็วไป จึงต้องใช้เวลาลบเวลาอัตราเพื่อเป็นเวลาประจำจังหวัด ตามตารางในแบบหาลัดนาของพระยาบริรักษ์เวชชการ อดีตนายกสมาคมโหร ฯ ซึ่งตรงกับแผนที่แสดงเวลาในประเทศไทยของกรมอุทกศาสตร์ ดังต่อไปนี้

จังหวัด	เวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรา	
	นาที	วินาที
กระบี่	๒๔	๒๐
กาญจนบุรี	๒๒	๐๐
กาฬสินธุ์	๖	๐๐
กำแพงเพชร	๒๒	๐๐
ขอนแก่น	๙	๒๐
จันทบุรี	๑๒	๐๐
ฉะเชิงเทรา	๑๕	๕๐
ชลบุรี	๑๖	๐๐

จังหวัด	เวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรา	
	นาที	วินาที
ชัยนาท	๑๙	๒๐
ชัยภูมิ	๑๒	๒๐
ชุมพร	๒๓	๒๐
เชียงราย	๒๐	๕๐
เชียงใหม่	๒๕	๐๐
ตรัง	๒๑	๕๐
ตราด	๑๐	๐๐
ตาก	๒๓	๒๐
ธนบุรี	๑๗	๐๐
นครนายก	๑๕	๐๐
นครปฐม	๑๙	๕๐
นครพนม	๓	๐๐
นครราชสีมา	๑๓	๕๐
นครศรีธรรมราช	๒๐	๐๐
นครสวรรค์	๑๙	๕๐
นนทบุรี	๑๗	๐๐

หอสมุดแห่งชาติ อุทัยธานี

จังหวัด	เวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรา	
	นาที	วินาที
นราธิวาส	๑๒	๕๐
น่าน	๑๗	๐๐
หนองคาย	๗	๕๐
บุรีรัมย์	๗	๒๐
ปทุมธานี	๑๗	๐๐
ประจวบคีรีขันธ์	๒๐	๕๐
ปราจีนบุรี	๑๕	๒๐
ปัตตานี	๑๕	๐๐
พระนคร	๑๗	๐๐
พระนครศรีอยุธยา	๑๗	๕๐
พังงา	๒๖	๐๐
พัทลุง	๑๙	๕๐
พิจิตร	๑๗	๕๐
พิษณุโลก	๑๙	๐๐
เพชรบุรี	๒๐	๒๐

หอสมุดแห่งชาติ สิงห์บุรี เฉลิมพระเกียรติ

จังหวัด	เวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรา	
	นาที	วินาที
เพชรบูรณ์	๑๕	๒๐
แพร่	๑๙	๒๐
ภูเก็ต	๒๖	๓๖
มหาสารคาม	๖	๐๐
แม่ฮ่องสอน	๒๗	๒๐
ยะลา	๑๕	๐๐
ร้อยเอ็ด	๕	๒๐
ระนอง	๒๕	๒๐
ระยอง	๑๕	๐๐
ราชบุรี	๒๐	๕๐
ลพบุรี	๑๗	๕๐
ลำปาง	๒๒	๐๐
ลำพูน	๒๕	๐๐
เลย	๑๓	๕๐
ศรีสะเกษ	๒	๕๐
สกลนคร	๕	๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จังหวัด	เวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรา	
	นาที	วินาที
สงขลา	๑๗	๕๐
สตูล	๑๙	๕๐
สมุทรปราการ	๑๗	๓๖
สมุทรสงคราม	๒๐	๐๐
สมุทรสาคร	๑๙	๐๐
สระบุรี	๑๖	๒๐
สิงห์บุรี	๑๗	๒๐
สุโขทัย	๒๐	๕๐
สุพรรณบุรี	๑๙	๕๐
สุราษฎร์ธานี	๒๓	๐๐
สุรินทร์	๖	๐๐
อ่างทอง	๑๗	๒๐
อุดรธานี	๙	๐๐
อุตรดิตถ์	๑๙	๕๐
อุทัยธานี	๑๙	๕๐
อุบลราชธานี	๐	๒๐

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ เป็นต้นมา เมื่อทราบเวลาเกิดของบุคคลในจังหวัดได้แล้ว ก็ใช้เวลาที่ต้องลบออกของจังหวัดนั้นลบกับเวลานาฬิกาที่บุคคลนั้นเกิด เหลือเท่าใดจึงเป็นเวลาของจังหวัดนั้น (เวลาท้องถิ่น) เพื่อนำมาหาลัคนาต่อไป

ได้กล่าวมาแล้วว่าจังหวัดหรือท้องถิ่นใด ถ้าอยู่ทางตะวันออกเวลาจะต้องเร็วกว่าจังหวัดหรือท้องถิ่นทางตะวันตก ดังนั้น เวลาก่อนวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ ก็จะต้องเป็นเช่นว่านั้น และเมื่อได้ทราบถึงเวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอันดับดังข้างต้นแล้ว จึงทราบว่าเวลาเร็วช้ากว่ากัน (ตามเส้นแวง) เวลาในสมัยนั้นได้ใช้เวลากรุงเทพ ฯ เป็นเวลามาตรฐานทั่วประเทศ เพื่อถูกต้องกับเวลาท้องถิ่น ก็ต้องพิจารณาเวลาที่ต้องลบออกของจังหวัดพระนครกับของจังหวัดที่เกิด ถ้าเวลานั้นน้อยกว่าพระนครก็เอาจำนวนที่น้อยไปบวกกับเวลาในขณะนั้นได้เท่าใดก็เป็นเวลาท้องถิ่นของจังหวัดนั้น ถ้าเวลามากกว่าก็นำไปลบ ตามตัวอย่างต่อไปนี้

จังหวัดอุบลราชธานี ก่อนวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ พิจารณาเวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรามเพียง ๒๐ วินาที ส่วนพระนครมี ๑๗ นาที จึงต้องเอา ๒๐ วินาที ลบ ๑๗ นาที คงเหลือ ๑๗ นาที ๔๐ วินาที เวลา ๑๗ นาที ๔๐ วินาทีนี้จะต้องนำไปบวกกับเวลาในขณะนั้น จึงจะได้เวลาท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ พิจารณาเวลาที่ต้องลบออกจากเวลาอัตรามี ๒๗ นาที ๒๐ วินาที ส่วนพระนครมีเพียง ๑๗ นาที จึงเอา ๑๗ นาทีไปลบ ๒๗ นาที ๒๐ วินาที คงเหลือ ๑๐ นาที ๒๐ วินาที เวลา ๑๐ นาที ๒๐ วินาทีจะต้องนำไปลบกับเวลาในขณะนั้น จึงจะได้เวลาท้องถิ่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

☆

บทที่ ๘

เวลาดวงอาทิตย์ขึ้น

ได้กล่าวมาในภาคดาราศาสตร์แล้วว่า โลกที่เราอาศัยอยู่นี้กลมป๋อง มิแกนเอียง หมุนรอบตัวเองพร้อมกับโคจรไปรอบดวงอาทิตย์เป็นวงรี จึงห่างจากดวงอาทิตย์บ้าง ใกล้บ้าง ทำให้เกิดฤดูกาล ถ้าเข้าใกล้ดวงอาทิตย์ก็เป็นฤดูร้อนเวลากลางวันมีมากกว่ากลางคืน ถ้าห่างออกไปก็เป็นฤดูหนาวเวลากลางคืนมีมากกว่ากลางวัน การที่เกิดกลางวันมากกว่าและกลางคืนมากกว่านี้ ก็หมายถึงว่าดวงอาทิตย์ขึ้นขอบฟ้าก่อนเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ก็เป็นเวลากลางวันมากกว่า ถ้าขึ้นหลังจากเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกาแล้วก็เป็นเวลากลางคืนมากกว่า ทางโหราศาสตร์ถือว่าวันใหม่คือวันที่ดวงอาทิตย์ขึ้นขอบฟ้า จึงจะเปลี่ยนวันในสัปดาห์ เช่น วันอาทิตย์ จันทร์ อังคาร ฯลฯ และวันในสัปดาห์นั้นสำคัญยิ่งสำหรับการพิจารณาดวงชาตา เมื่อทราบถึงว่าดวงอาทิตย์ย่อมขึ้นขอบฟ้าก่อนและหลังเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา มิได้ขึ้นขอบฟ้าเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกาเสมอ

ไป ในทันจึงจำเป็นต้องทราบถึงเวลาดวงอาทิตย์ขึ้น เพื่อพิจารณาดวงชาตาได้ถูกต้องและมิใช่แต่เฉพาะดวงชาตาเท่านั้นเวลาดวงอาทิตย์ขึ้นนี้ยังใช้ไปถึงยามและอื่น ๆ อีกด้วย เป็นต้นว่า วันนี้เป็นวันใดในสัปดาห์และจะเริ่มใช้ยามเมื่อใด ก็จะต้องพิจารณาถึงเวลาดวงอาทิตย์ขึ้นเป็นหลัก เช่นวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๓๑ ตรงกับวันจันทร์ซึ่งเป็นวันในสัปดาห์ ทางโหราศาสตร์จะต้องรอให้ดวงอาทิตย์ขึ้นก่อนจึงจะเป็นวันจันทร์ได้ และตามเอกสารการเดินเรือวันที่ ๓ มกราคม ดวงอาทิตย์ขึ้นเวลา ๑๖.๔๒ นาฬิกา ก็จะต้องถือว่า วันนี้วันจันทร์เริ่มแต่เวลา ๑๖.๔๒ นาฬิกา ลบด้วยเวลาที่ต้องลบตามที่กล่าวมาแล้วในเรื่องเวลานาฬิกา ถ้าเป็นพระนครก็เอา ๑๗ นาทีลบ เหลือ ๑๖.๒๕ นาฬิกา เป็นวันจันทร์ที่เริ่มต้น และก็เป็นวันจันทร์ยามจันทร์ สมัยเมื่อ ๓๐ ปีก่อน ครูอาจารย์โหร ยังไม่ทราบเวลาดวงอาทิตย์ขึ้น ท่านใช้การสังเกตดวงอาทิตย์ขึ้นว่าเป็นวันใหม่ในสัปดาห์ กับได้เตือนศิษย์ถึงเรื่องนี้รวมทั้งให้ระวังเวลา ๑๗ นาทีในพระนครด้วย บัดนี้เอกสารการเดินเรือได้แพร่หลายแล้ว จึงสะดวกขึ้นมาก ขอคัดมาเป็นรายวันตลอดทั้งปี ซึ่งจะใช้ได้ตลอด

ไปเพราะทางดาราศาสตร์ระบุว่าในปีหนึ่ง ๆ อาจมีคลาดเคลื่อนไปได้เป็นนาทีไม่มากนัก แต่ถ้าเวลาครบ ๔ ปีแล้วก็จะตรงกัน ก็หมายความว่าคลาดเคลื่อนน้อยนาที จึงถือเป็นบรรทัดฐานในโหราศาสตร์ได้ดังต่อไปนี้

เวลาดวงอาทิตย์ขึ้นท่าเรือกรุงเทพ ฯ

วันที่	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	
๑	๐๖.๔๒	๐๖.๔๐	๐๖.๓๕	๐๖.๑๕	นาฬิกา
๒	.๔๒	.๔๕	.๓๔	.๑๔	,,
๓	.๔๒	.๔๕	.๓๔	.๑๓	,,
๔	.๔๓	.๔๕	.๓๓	.๑๓	,,
๕	.๔๓	.๔๖	.๓๒	.๑๒	,,
๖	.๔๓	.๔๔	.๓๑	.๑๑	,,
๗	.๔๔	.๔๔	.๓๑	.๑๐	,,
๘	.๔๔	.๔๔	.๓๐	.๑๐	,,
๙	.๔๔	.๔๓	.๓๐	.๐๙	,,
๑๐	.๔๔	.๔๓	.๒๙	.๐๗	,,
๑๑	.๔๕	.๔๓	.๒๙	.๐๗	,,

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วัดพรหมบุรี เฉลิมพระเกียรติ

วันที่	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	
๑๒	.๔๕	.๔๓	.๒๘	.๐๗	นาฬิกา
๑๓	.๔๕	.๔๒	.๒๗	.๐๖	,,
๑๔	.๔๕	.๔๒	.๒๗	.๐๕	,,
๑๕	.๔๕	.๔๒	.๒๖	.๐๕	,,
๑๖	.๔๖	.๔๑	.๒๕	.๐๔	,,
๑๗	.๔๖	.๔๐	.๒๔	.๐๔	,,
๑๘	.๔๖	.๔๐	.๒๔	.๐๓	,,
๑๙	.๔๖	.๔๐	.๒๓	.๐๓	,,
๒๐	.๔๖	.๓๙	.๒๓	.๐๒	,,
๒๑	.๔๖	.๓๙	.๒๒	.๐๒	,,
๒๒	.๔๗	.๓๙	.๒๑	.๐๑	,,
๒๓	.๔๗	.๓๗	.๒๑	.๐๐	,,
๒๔	.๔๗	.๓๗	.๒๐	.๐๐	,,
๒๕	.๔๖	.๓๗	.๑๙	.๐๐	,,
๒๖	.๔๖	.๓๖	.๑๗	๐๕.๕๙	,,
๒๗	.๔๖	.๓๖	.๑๗	.๕๗	,,
๒๘	.๔๖	.๓๕	.๑๗	.๕๗	,,

หอสมุดแห่งชาติ สำนักวัดฤพรรณีบุรี เฉลิมพระเกียรติ

วันที่	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	
๒๙	.๔๖	.๓๕	.๑๖	.๕๗	นาฬิกา
๓๐	.๔๖		.๑๖	.๕๗	,,
๓๑	.๔๖		.๑๕		,,

วันที่	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	
๑	๐๕.๕๗	๐๕.๔๙	๐๕.๕๓	๐๖.๐๒	นาฬิกา
๒	.๔๖	.๔๙	.๕๔	.๐๓	,,
๓	.๕๖	.๔๙	.๕๔	.๐๓	,,
๔	.๕๕	.๔๙	.๕๔	.๐๓	,,
๕	.๕๕	.๔๙	.๕๕	.๐๓	,,
๖	.๕๔	.๔๙	.๕๕	.๐๓	,,
๗	.๕๔	.๔๙	.๕๕	.๐๓	,,
๘	.๕๓	.๔๙	.๕๕	.๐๓	,,
๙	.๕๓	.๔๙	.๕๖	.๐๔	,,
๑๐	.๕๓	.๔๙	.๕๖	.๐๔	,,
๑๑	.๕๓	.๔๙	.๕๖	.๐๔	,,
๑๒	.๕๓	.๔๙	.๕๗	.๐๕	,,
๑๓	.๕๒	.๕๐	.๕๗	.๐๕	,,

หอสมุดแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

วันที่	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	
๑๔	.๕๒	.๕๐	.๕๗	.๐๕	นาฬิกา
๑๕	.๕๒	.๕๐	.๕๗	.๐๕	,,
๑๖	.๕๒	.๕๐	.๕๗	.๐๕	,,
๑๗	.๕๑	.๕๐	.๕๗	.๐๕	,,
๑๘	.๕๑	.๕๑	.๕๗	.๐๕	,,
๑๙	.๕๑	.๕๑	.๕๗	.๐๕	,,
๒๐	.๕๐	.๕๑	.๕๗	.๐๕	,,
๒๑	.๕๐	.๕๑	.๕๗	.๐๕	,,
๒๒	.๕๐	.๕๑	๐๖.๐๐	.๐๖	,,
๒๓	.๕๐	.๕๒	.๐๐	.๐๖	,,
๒๔	.๕๐	.๕๒	.๐๐	.๐๖	,,
๒๕	.๕๐	.๕๒	.๐๐	.๐๖	,,
๒๖	.๕๐	.๕๒	.๐๑	.๐๖	,,
๒๗	.๕๐	.๕๒	.๐๑	.๐๖	,,
๒๘	.๕๙	.๕๓	.๐๒	.๐๖	,,
๒๙	.๕๙	.๕๓	.๐๒	.๐๖	,,
๓๐	.๕๙	.๕๓	.๐๒	.๐๖	,,
๓๑	.๕๙		.๐๒	.๐๖	,,

หอสมุดแห่งชาติ สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	
๑	๐๖.๐๖	๐๖.๐๗	๐๖.๑๓	๐๖.๒๖	นาฬิกา
๒	.๐๖	.๐๗	.๑๓	.๒๖	,,
๓	.๐๖	.๐๗	.๑๓	.๒๗	,,
๔	.๐๖	.๐๗	.๑๓	.๒๗	,,
๕	.๐๖	.๐๗	.๑๔	.๒๗	,,
๖	.๐๖	.๐๗	.๑๔	.๒๘	,,
๗	.๐๗	.๐๗	.๑๔	.๒๘	,,
๘	.๐๗	.๐๘	.๑๕	.๒๙	,,
๙	.๐๗	.๐๗	.๑๕	.๓๐	,,
๑๐	.๐๗	.๐๗	.๑๖	.๓๑	,,
๑๑	.๐๗	.๐๗	.๑๖	.๓๒	,,
๑๒	.๐๗	.๐๗	.๑๗	.๓๒	,,
๑๓	.๐๗	.๐๗	.๑๗	.๓๓	,,
๑๔	.๐๗	.๐๘	.๑๗	.๓๓	,,
๑๕	.๐๗	.๐๙	.๑๗	.๓๔	,,
๑๖	.๐๗	.๐๙	.๑๘	.๓๔	,,
๑๗	.๐๗	.๐๙	.๑๘	.๓๕	,,

หอสมุดแห่งชาติ สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	
๑๘	.๐๗	.๑๐	.๑๙	.๒๕	นาฬิกา
๑๙	.๐๗	.๑๐	.๑๙	.๒๖	,,
๒๐	.๐๗	.๑๐	.๒๐	.๒๖	,,
๒๑	.๐๗	.๑๐	.๒๐	.๒๗	,,
๒๒	.๐๗	.๑๐	.๒๑	.๒๗	,,
๒๓	.๐๗	.๑๐	.๒๒	.๒๗	,,
๒๔	.๐๗	.๑๐	.๒๒	.๒๗	,,
๒๕	.๐๗	.๑๑	.๒๓	.๒๙	,,
๒๖	.๐๗	.๑๑	.๒๓	.๒๙	,,
๒๗	.๐๗	.๑๑	.๒๔	.๓๐	,,
๒๘	.๐๗	.๑๒	.๒๔	.๓๐	,,
๒๙	.๐๗	.๑๒	.๒๕	.๓๑	,,
๓๐	.๐๗	.๑๒	.๒๕	.๓๑	,,
๓๑		.๑๒		.๓๑	,,

หอสมุดแห่งชาติ พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เฉลิมพระเกียรติ

☆

บทที่ ๙

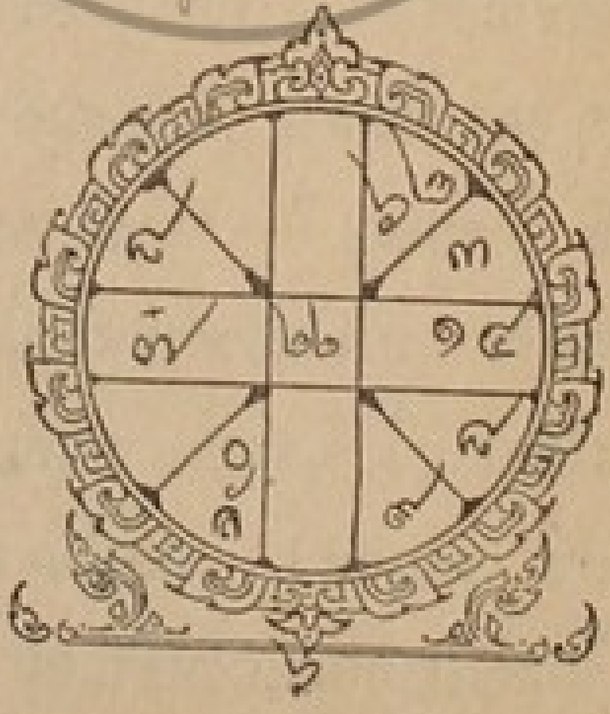
การหาตนุเศษ และ ตนุเกษตร

ในบทที่แล้ว ๆ มาได้กล่าวถึงการวางลัคนาและการวางจันทร์แล้ว ทางโหราศาสตร์ถือว่าเป็นจุดกำเนิดที่สำคัญยิ่ง รองลงมาก็คือจันทร์ที่จะต้องใช้พิจารณาประกอบด้วย เพราะเสวยฤกษ์ประจำวันดังกล่าวแล้ว เมื่อทราบถึงลัคนาก็เท่ากับรู้จักตัวตนของเจ้าชาตาจึงเรียกชื่อว่า "ตนุลัคนา" หรือเรียกย่อว่า "ตนุลัคน์" เพราะคำว่า ตนุ แปลว่า ตัว ตน เมื่อทราบจันทร์แล้วก็เท่ากับได้ทราบถึงรูปร่างความประพฤติ นิสัย กิริยา ตามความหมายของจันทร์อีกอย่างหนึ่งพอเป็นเค้า แต่ตนุลัคน์กับจันทร์ก็ถือว่าเป็นส่วนใหญ่ ๆ ของเจ้าชาตา ยังมีส่วนสำคัญภายในที่ยังไม่ทราบอีกก็คือ "ตนุเศษ" ซึ่งเป็นเศษที่คิดจากลัคนา นับว่าเป็นตนุภายใน ทางโหราศาสตร์ก็มีกฎเกณฑ์ไว้ให้อีก แม้ถึงว่าจะได้ทราบถึงตัวตนทั้งภายนอกกับภายในแล้ว (ตนุลัคน์ จันทร์ ตนุเศษ) ก็ยังไม่ทราบว่าบุคคลนั้นหรือเจ้าชาตานั้นมีพันเพ่ทอกเถาเหล่ากอมาจากไหน เป็น

อย่างไร ทางโหราศาสตร์ก็ได้กำหนดไว้ให้อีก เรียกว่า "ตนุเกษตร" จึงทำให้เราสามารถพิจารณาดวงชาตาได้อย่างพร้อมบริบูรณ์คือ ได้ทราบถึงตัวตนภายนอก ภายใน และพื้นเพถิ่นฐานด้วย ไม่ใช่ทราบเฉพาะเพียงอย่างหนึ่งหรือสองอย่างเท่านั้น เนื่องจากไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้จะยืนยันว่าอย่างหนึ่งอย่างใดสำคัญกว่ากันในการพิจารณาก็ไม่ได้ เพราะทั้งหมดเป็นองค์ประกอบของกันและกันที่จะทำให้การพิจารณามีการถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม ถ้าเลือกพิจารณาแต่ละอย่างเพื่อพิจารณาเป็นเฉพาะเรื่องแล้วก็อาจเป็นไปได้เฉพาะเรื่องนั้น ๆ

วิธีหาตนุเศษ

ตามดวงชาตาตัวอย่างเป็นดังนี้ :—

วิธีหา

๑. พิจารณาว่าลัคนาอยู่ราศีใด ในที่นี้อยู่ราศีกันย์

๒. ราศีกันย์ดาวเคราะห์ใดเป็นเกษตร ก็ได้แก่ดาว ๔

๓. นับไปหาดาว ๔ ในดวงชาตาอยู่ที่ราศีมกร เป็น ๕ ราศีจากที่ลัคนาอยู่ จึงกำหนดจำนวน ๕ นี้ไว้

๔. พิจารณาว่า ราศีที่ดาว ๔ อยู่นั้น มีดาวเคราะห์ใดเป็นเกษตร ก็ทราบว่าดาว ๗

๕. นับไปหาดาว ๗ ในดวงชาตาอยู่ที่ราศีกรกฎ เป็น ๗ ราศีจากดวงที่ ๔ อยู่ จึงเอาจำนวน ๗ นี้ไปคูณกับ ๕ ในข้อ ๓. ได้ ๓๕

๖. เอาจำนวน ๗ อันเป็นจำนวนของดาวเคราะห์ หาร ๓๕ ไม่มีเศษ ซึ่งถือว่าได้ตนุเศษคือดาว ๗ ก็กากะบาดไว้เป็นเครื่องหมายว่าเป็นตนุเศษ

เพื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้นก็ใช้หลักต่อไปนี้ :—

ก. ถ้านับในข้อ ๓. และ ข้อ ๕. ได้ ๗ ราศีแล้ว ตนุเศษก็ได้แก่ดาว ๗ โดยไม่ต้องหาต่อไปอีก

ข. ถ้ามีดาวเคราะห์ดวงใดเป็นเกษตรกุมลัคนาอยู่ ตนุเศษได้แก่ดาว ๑

ค. ถ้านับในข้อ ๓. ไปพบดาวเคราะห์ที่เป็นเกษตร ก็ถือจำนวนราศีที่นับได้นั้นเป็นตนุเศษ ถ้าเกินจำนวน ๗ ให้เอา ๗ ลบ เหลือเท่าใด จำนวนนั้นเป็นตนุเศษ

วิธีหาตนุเกษตร

พิจารณาว่าตนุเศษนั้นอยู่ในเรือนใด เกษตรของเรือนนั้นเป็น "ตนุเกษตร" เช่นตามดวงชาตาตัวอย่าง ตนุเศษอยู่ในเรือนกรกฎซึ่งดาว ๒ เป็นเกษตร ดาว ๒ จึงเป็นตนุเกษตร

บันทึกท้ายภาค

๑. การวางลัคนาในภาคนี้ ต้องใช้องศาลิบดาของอาทิตย์เป็นหลัก ตามคัมภีร์สุริยยาตรคือเวลาสองยามหรือ ๒๔ น. ครูอาจารย์โหรสมัยก่อน บางสำนักให้ลดองศาอาทิตย์วันเกิดลงเสีย ๑ องศา โดยให้เหตุผลว่าเวลาที่เกิดนั้นยังไม่เต็มวัน ผลลัพธ์จะแตกต่างกันก็ไม่มาก จนถึงกับจะผิดไปทั้งหมด บางสำนักให้พิจารณาองศาของอาทิตย์โดยกำหนดว่าถ้าอาทิตย์ถึง ๑๕ ลิบดาแล้วก็เท่ากับ ๖ ชั่วโมง (คือ ๑ วันมี ๒๔ ชั่วโมง อาทิตย์เดินได้ ๑ องศาเท่ากับ ๖๐ ลิบดา) แล้วพิจารณาว่าเวลาเกิดนั้น ควรจะลดหรือไม่อย่างไร นับว่าใกล้ความจริงมากกว่าสำนักแรก

๒. ถ้าองศาอาทิตย์ในวันเกิดเป็น ๐ ก็ใช้อันโตนาทในราศีนั้นลบเวลาเกิดได้เลยโดยไม่ต้องทำอย่างใดอีก เพราะราศีนั้นอาทิตย์ยังไม่ได้เคลื่อนที่

๓. การหาองศาลิบดาของลัคนา คงเป็นไปอย่างธรรมดาเช่นตามตัวอย่างได้ลัคนาอยู่ในราศีกันย์ ๑๓ นาที ๔๕ ๑๘๑๕ กลงตามวรดังนี้

ราศีกันย์อันโตนาที ๑๖๗ มี ๓๐ องศา

ถ้า ๑๓ ๔๘ กมี $\frac{๓๐ \times ๑๓}{๑๖๗}$ องศา

= ๒๐ องศา (เศษไม่ถึงครึ่งตัดทิ้ง)

๔. การวางลัคนามีหลายวิธีด้วยกันเช่น หาอดีต อนาคตอุทัย แตกเป็นลิบดา วินาที และแบบอื่น ๆ ซึ่งต้องใช้เวลามาก เมื่อเทียบกับผลที่ได้แล้วจะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยแต่ก็ใช้เวลาน้อยกว่ามาก

๕. การใช้เวลานาฬิกา และเวลาอาทิตย์ขึ้นทางสากลนั้น เป็นไปตามความเป็นจริงของนาฬิกาและภูมิประเทศ ก่อน ๆ มาโหรไทยก็ทราบและดำเนินการอยู่แล้วตามแบบวิธีของท่าน ที่ไม่ใช้อันโตนาทีตามเส้นรุ้งเส้นแวงของแต่ละจังหวัด ก็เนื่องจากดวงชาตาสถิตที่เป็นหลักยังเดิมยังใช้ได้ดีอยู่ ไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ นอกจากนั้นเคยได้ทดสอบอันโตนาทีเก่าใหม่เทียบเคียงกันแล้ว ต่าง

กันทั้งนวางศ์ ตรียางศ์ ฤกษ์จนถึงต่างราศีกันเลยก็ม แต่สภาพความเป็นไปของเจ้าชาตาถูกต้องกับของดั่งเดิม เป็นต้นว่าถ้าวางลัคนาตามอันโตนาทเดิมแล้ว ลัคนาเสวยทลิทโทฤกษ์แต่ตามอันโตนาทใหม่เสวยมหัทธโนฤกษ์ ตัวเจ้าชาตาพยายามค้าขายเพื่อให้มั่งมี แต่ก็ไม่ปรากฏว่าสมประสงค์หรือมั่งคั่งในการค้าขายจนตลอดชีวิต ดังนี้ อย่างไรก็ตามวิธีการหาลัคนาในภาคนี้ย่อมจะใช้ได้ในอันโตนาทุกแบบโดยเพียงแต่จำนวนนาทในราศีต่าง ๆ เท่านั้น

๖. การวางลัคนานั้น นอกจากจะใช้สำหรับบุคคลที่เกิดแล้ว ยังใช้ได้สำหรับการให้ฤกษ์ด้วย โดยเลือกใช้เฉพาะนวางศ์ ตรียางศ์ กับฤกษ์ที่เหมาะสมแก่งานที่ทำ

๗. การวางลัคนาด้วยลัคนาสำเร็จนั้น ถ้าเทียงตรงก็ถูกต้อง แต่ถ้าคลาดเคลื่อน หรือลัคนาสำเร็จไม่มีเพราะหายก็จะยุ่งยาก ทางที่ดีนักพยากรณ์ควรหาความชำนาญให้วางลัคนาได้ด้วยตนเอง เพราะเท่าที่กล่าวมาแล้วใช้ความเข้าใจอย่างสั้น ๆ จะต้องท่องจำก็คงมีแต่เฉพาะชื่อฤกษ์ซึ่งจำเป็น นอกจากนั้นถ้ามีความชำนาญกับเข้าใจดีแล้วก็อาจใช้วิธีลัดยิ่งกว่านี้เสียอีก

๗ ถ้าบุคคลไม่มีเวลาเกิด ก็มีหลายท่านใช้จันทร์อาทิตย์เป็นตนุแทนลัคนานับว่าเป็นทางออกทีดี และใช้การได้

๘. ในภาคนี้ไม่ได้กล่าวถึงราหูเลย คงมีแต่ดาวเคราะห์ที่แลเห็นได้ด้วยตารวม ๗ ดวงเท่านั้น ก็ตรงกับดาราศาสตร์ที่ว่า ราหู-เกตุ เป็นจุดของเส้นที่ตัดกันตามที่กล่าวมาแล้ว ครั้นต่อมาโหราศาสตร์ไทยใช้ราหูก็ให้เป็นเกษตรที่ราศีกุมภ์ โดยอาศัยเรือนของเสาร์ซึ่งเป็นบาปเคราะห์ให้ดีร้ายพอๆ กัน ส่วนเกตุได้กำหนดการใช้ขึ้นในสมัยล้นเกล้า ร. ๔ การโคจรได้ผิดกับต่างประเทศ แต่เป็นการเฉพาะสำหรับประเทศไทย ซึ่งได้รับผลในทางพยากรณ์มาเป็นอย่างดีแล้ว

☆

ภาคที่ ๒

หลักพยากรณ์พันดวงชาตา

ก่อนจะกล่าวต่อไปควรได้ทราบถึงความหมายของหลักพยากรณ์พันดวงชาตากล่าวคือ "หลัก" ได้แก่เครื่องยึดเหนี่ยวอาศัยเป็นที่มั่น "กรพยากรณ์" ได้แก่การทายการทำนาย การคาดการณ์ "พันดวงชาตา" ได้แก่สภาพรากฐานของดวงชาตา เมื่อรวมความหมายแล้วคงได้ความว่า หลักพยากรณ์พันดวงชาตานี้คือ หลักที่จะพยากรณ์ว่าดวงชาตานั้นมีสภาพรากฐานมั่นคงหรืออ่อนแอ ดีหรือไม่ดีอย่างไร ก็เท่ากับการจะได้ทราบถึงสภาพรากฐานชีวิตของเจ้าชาตาอันเป็นประจำตัว เรื่องนับว่าสำคัญอย่างที่สุด จะยกตัวอย่างให้เห็นได้ง่าย ๆ ก็คือถ้าดวงชาตานั้นมีอายุไม่ดีก็จะมีการเจ็บไข้อยู่เสมอ ดวงชาตาที่มีกำลังแข็งแรงก็สามารถทำงานที่ใช้กำลังได้มาก เป็นประจำสำหรับดวงชาตานั้น ๆ เป็นต้น ครูอาจารย์โหรแต่โบราณกล่าวอุปมาไว้ว่า ถ้านักพยากรณ์มีความสามารถพยากรณ์พันดวงชาตาได้ถูกต้องถึงร้อยละร้อยแล้ว การ

พยากรณ์จรถูกต้องเพียงร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปก็นับว่าเป็นนักพยากรณ์ชั้นดี นอกจากนั้นหลักพยากรณ์พันดวงชาตาย่อมนำไปใช้เป็นหลักของการพยากรณ์จรได้ด้วย เพราะคิดประจำอยู่สำหรับดวงชาตานั้นตลอดไป

ที่กล่าวมาโดยย่อก็เพื่อให้เห็นว่า หลักพยากรณ์พันดวงชาตานั้นจำต้องยึดถือไว้ให้ดีและมั่นคงที่สุด จึงจะพยากรณ์ได้ถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของพันดวงชาตามีอยู่อย่างมากมาย ถ้าจะนำมาถือเป็นหลักสำหรับพยากรณ์ทั้งหมดแล้วจะทำให้ออกคำพยากรณ์ได้ไม่ฉับไว เนื่องจากมีความรู้มากเกินไป ไม่ทราบว่าหลักใดจะใช้การได้ดีกว่า หลักในภาคนี้จึงจะให้หลักการ แนวทาง ตามประสบการณ์ที่ผ่านมาโดยเฉพาะที่ได้ผลดีมาแล้ว จึงกล่าวไว้ให้ทราบก่อน

☆

บทที่ ๑

การสังเกตวันเกิด

ในภาคการวางลัคนาได้กล่าวถึงการลงดาวเคราะห์ในดวงชาตาไว้แล้ว แต่มิได้กล่าวถึงการสังเกตวันเกิดเพราะเป็นหลักพยากรณ์ ส่วนที่ให้หลักพยากรณ์ในเรื่องนวางศ์ ตริยางศ์ และฤกษ์ไว้ ถึงแม้จากได้แสดงวิธีหาไว้แล้วก็ควรทราบถึงหลักการใช้หรือการพยากรณ์ไปด้วยพร้อมกันในคราวเดียว จึงเป็นอันว่าบทนี้มีหลักพยากรณ์ในนวางศ์ ตริยางศ์ และฤกษ์ อันเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพยากรณ์เป็นประการแรกมาแล้ว

หลักการสังเกตวันเกิดในบทนี้มีดังจะกล่าวคือ.—

๑. **วันขึ้นแรม** ถ้าเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ จันทร์เพ็ญเต็มดวงมีกำลังแรงมาก ทำให้เจ้าชาตาเปล่งปลั่งสดใส มีเสน่ห์ แต่ควรได้สังเกตต่อไปว่ามีราหู (ดาว ๘) หรือเกตุ (ดาว ๙) ร่วมอยู่กับจันทร์หรือไม่ ถ้ามีราหูหรือเกตุร่วมอยู่ด้วยแล้วก็ทำให้จันทร์นั้นเสื่อมไป เพราะเป็นคราส จะ

ประสพเหตุการณ์ที่ไม่ดี และในทางจรชาดาถ้าคนเกิดวันเพ็ญแล้วมีราหูจรเข้ามาทับ จันทร์ก็เป็นคราสไม่ดีเช่นเดียวกัน ถ้าเป็นวันแรม ๑๔, ๑๕ ค่ำถือว่าเป็นวันสิ้นเดือนไทย จันทร์ดับหมดกำลังทำให้อาภัพอับเฉา ระเหเร่ร่อน ระส่ำระสายในชีวิต เพราะจันทร์ถูกกลบแสงจากอาทิตย์ นอกจากนั้นถ้าองศาของจันทร์ตรงกันอาทิตย์แล้วก็เป็นคราสด้วย วันสิ้นเดือนจึงมีน้ำหนักไม่ดีมาก

๒. วันดาวเคราะห์หยก ถือว่าดาวเคราะห์นั้นอ่อนกำลังเพราะกำลังก้าวออกจากเรือนราศีหนึ่งไปยังอีกเรือนราศีหนึ่ง ทำให้ทั้งสองเรือนราศีระเหือนในน้ำหนัก ทำให้เจ้าชาตาพบกับความหวั่นไหวไปตามดาวเคราะห์นั้น ๆ ทั้งนี้เว้นแต่จันทร์ซึ่งโคจรไปอย่างรวดเร็วประจำวัน และเกณฑ์สำคัญของจันทร์ได้แก่ฤกษ์ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

๓. วันที่ดาวเคราะห์โคจรวิปริตคือ พักร มนเสริด ตามที่ปฏิทินระบุไว้ ควรให้ถือเฉพาะวันที่ปฏิทินระบุไว้เป็นสำคัญ เพราะเป็นวันเริ่มต้นวิปริตทำนองเดียวกับวันดาวเคราะห์หยกแต่ถ้าปฏิทินละเอียดเห็นช่วงระยะเวลาที่ดาววิปริตแล้ว ถือว่าดาวดวงนั้นมีกำลังอ่อนในระหว่างนั้น

เป็นเครื่องสังเกตว่าเจ้าชาตาจะมีความหวั่นไหวไปตามดาวเคราะห์นั้นด้วยทำนองเดียวกัน

๔. วันที่ปฏิทินหมายเหตุว่าเป็นวันโอน ซึ่งหมายถึงว่าวันนั้นเป็นวันที่จันทร์ได้โคจรเพิ่มในเกณฑ์ ๑๑ ต่อ ๑ วัน เพื่อทดแทนกำลังของจันทร์ให้มากขึ้นและมาครบจำนวน ๖๙๒ แล้ว จึงเพิ่มวันนอก ๒๕ ชั่วโมง วันโอนนี้ทำให้เจ้าชาตาอับเฉา วุ่นวาย ไม่ได้ดีเท่าที่ควรจะเป็น

๕. วันตามกาลโยคที่ปรากฏในปฏิทินโหราศาสตร์ประจำปี ถือว่าสำคัญมากเพราะมีหลักว่าเจ้าชาตาจะดีหรือไม่ดี ในขั้นแรกให้สังเกตวันตามกาลโยคก่อนกล่าวคือ .—

ธงชัย เป็นวันที่สำเร็จในผลดีหรือความดีทั้งหลาย

อธิบดี เป็นวันที่เป็นใหญ่มีอำนาจในการปกครองควบคุมดูแล

อุบาทว์ เป็นวันที่อยู่ในบ่วงกรรม มีอุปสรรค ทำมาค้าไม่ขึ้น

โลกาวินาสน์ เป็นวันที่วุ่นวาย ยุ่งยาก ระส่ำระสาย ระเหเร่ร่อน

ทจรงนั้น คำเดิมของ "อุบาทว์" ไม่ใช่คำนี้ เพราะเขียนเป็นคำบาลีว่า "อุปาสน์" แปลว่าเข้าไปในบ่วง หมายถึงไม่ดีเหมือนกัน แต่คำว่า "อุบาทว์" ที่ใช้กันในปัจจุบันนี้ ความหมายรุนแรงกว่า

นอกจากวันแล้ว กาลโยคยังใช้สำหรับยาม ฤกษ์ ราศี และดิถี เป็นการบ่งว่าในวันนั้นหรือไม่ดีอย่างไร หนักไปในการให้ฤกษ์ ส่วนการหยากรณ์ในหนังสือนิถีวันเกิดเป็นสำคัญยิ่งกว่า จึงให้เกณฑ์เฉพาะวันที่จะพิจารณาว่าตรงกับกาลโยคใด ถ้าใช้การใส่ลำดับไปก็จะทราบได้โดยไม่ต้องมีการคำนวณดังนี้

กาลโยคสำเร็จคือ

ธงชัย	อธิบดี	อุบาทว์	โลกาวินาสน์
๕	๓	๔	๓
๑	๒	๗	๕

ชงชัย	อธิบดี	อุบาทว์	โลกาวินาสน์
๔	๓	๓	๕
๗	๔	๖	๖
๓	๕	๒	๗
๖	๖	๕	๑
๒	๗	๑	๒

ตัวอย่าง จุลศักราช ๑๓๒๙ ได้แถว ๗ ๔ ๖ ๖ จุลศักราช ๑๓๓๐ ก็เป็นบรรทัดถัดลงไปคือ ๓ ๕ ๒ ๗ จุลศักราชต่อไปใช้บรรทัดต่อไปอีก เมื่อสุดแล้วก็ขึ้นต้นบรรทัดแรกและเรียงลงไปอีกแต่ละปี ถ้าจะทราบกาลโยคในปีที่ล่วงมาแล้วก็ใช้การนับขึ้นไปเช่น เมื่อจุลศักราช ๑๓๒๓ จะมีกาลโยคอย่างใด ก็นับย้อนจากปีจุลศักราชปัจจุบันคือ ๑๓๒๙ ขึ้นไป สุดบรรทัดบนแล้วขึ้นต้นที่บรรทัดล่างสุด ย้อนขึ้นไปอีกก็จะได้ว่ามีกาลโยคในปี ๑๓๒๓ คือแถว ๓ ๕ ๒ ๗ อีกนัยหนึ่งจะตั้งจุลศักราช ๑๓๒๙ แล้วลบด้วยจุลศักราช ๑๓๒๓ เหลือจำนวน ๖ ให้นับบรรทัดถัดขึ้นไปเป็น ๑ ย้อนไปจนครบจำนวน ๖ ก็คงตกที่แถว ๓ ๕ ๒ ๗ อย่างเดียวกัน

เจ้าชาตาเกิดวันในกาลโยคใด พยากรณ์ว่าจะมีความเป็นไปในส่วนที่ดีหรือไม่ดีตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ถ้าเกิดไม่ตรงกับกาลโยคใดก็ถือว่าเป็นกลาง ๆ ไป

สุดท้ายของบทนี้ ขอกล่าวว่าหลักเกณฑ์พยากรณ์นวางค์ ตริยางค์ ฤกษ์ และหลักการสังเกตวันเกิดที่กล่าวมาแล้ว ท่านบูรพาโหราจารย์กำหนดไว้โดยมีเหตุผลทั้งสิ้น ตลอดรวมทั้งหลักและกฎอื่น ๆ ด้วย หากแต่เราคิดค้นไม่พบไม่เห็นเองดังจะเห็นในบทต่อไป

สำนักหอสมุดแห่งชาติ จังหวัดลพบุรี เฉลิมพระเกียรติ

☆

บทที่ ๒

การกำหนดดาวเคราะห์บางประการ

๑. ต้นเหตุการเรียงลำดับวาร (วันในสัปดาห์)

ในภาคการวางลัคนาได้ใช้อันโตนาทีแบบเก่า กับต้นภาคนี้ได้กล่าวว่าหลักพยากรณ์นั้นมีอยู่มากล้น ก็ขอชี้แจงว่าหลักของเก่านั้น ท่านบุรพโหราจารย์กำหนดขึ้นจากหลักฐาน เหตุผลที่สมควรมีสาระ และถูกต้อง แต่เราเข้าไม่ถึงเหตุผลเหล่านั้น แม้จะได้มีการวิจัยค้นกันเป็นอย่างยิ่งแล้วก็ตาม ในที่สุดก็เกิดคำประณามด้วยความทนงว่าหลักโบราณนั้นคร่ำครึ เลื่อนลอย ไม่มีเหตุผล เหลวไหลใช้การไม่ได้ จึงขอยกต้นเหตุการเรียงลำดับวาร (วันในสัปดาห์) เป็นอุทธาหรณ์ เพราะก็ทราบกันทั่วไปแล้วว่าวันในสัปดาห์เริ่มต้นตามลำดับคือ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ และเสาร์ รวม ๗ วันซึ่งใช้กันเป็นสากล จะทราบกันก็เพียงว่าเป็นชื่อของดวงดาว แต่ถ้าถามว่าเพราะเหตุใดจึงกำหนดให้เรียงลำดับกันเช่นนั้น ? ก็นับว่า

เป็นปัญหายากในเรื่องเล็ก ๆ เรื่องหนึ่ง บางท่านว่าวันทั้ง ๗ นี้ กำหนดมาจากสัปตฤกษ์หรือฤกษ์โบราณได้ตั้งไว้ ก็คงทราบกันเพียงเท่านี้ แต่ยังไม่ทราบเหตุผลการเรียงลำดับตามปัญหาข้างต้น

เรื่องนี้ ได้พบในสมุดข่อยดำเขียนไว้โดยไม่มีคำอธิบายดังนี้ .—

จึงพิจารณาหาเหตุผลประกอบ ก็พบความจริงว่าบุรพโหราจารย์ท่านพิจารณาดาวเคราะห์ด้วยสายตา และทราบดีทางดาราศาสตร์ว่า ดาวได้เรียงลำดับกันตามรูปที่เขียนไว้ เส้นที่ขีดโยงเป็นการเรียงลำดับวารหรือวันในสัปดาห์ โดยท่านอาศัยเหตุจากขนาด แสงสว่าง และการโคจรสม่ำเสมอในท้องฟ้ากับจตุประวัติ (การนับ๔) เป็นหลัก พอจะแยกให้เห็นถึงการเรียงลำดับได้ดังต่อไปนี้

ดาว ๑ เป็นเจ้าแห่งแสงสว่าง ใหญ่ยิ่งที่สุด เป็นประธาน โคจรโดยสม่ำเสมอจึงจัดอาทิตย์ไว้เป็นลำดับที่ ๑

ดาว ๒ จันทร์ อยู่ใกล้กับโลก เป็นเจ้าแห่งแสงสว่างในเวลากลางคืน การโคจรสม่ำเสมอ ขนาดที่แลเห็นพอ ๆ กับอาทิตย์ จึงจัดให้จันทร์รองลงมาจากอาทิตย์เป็นลำดับที่ ๒ และเป็นจตุประวัติ (การนับ ๔) กับอาทิตย์ ซึ่งทางโหราศาสตร์ถือว่าเป็นเกณฑ์สำคัญ

ดาว ๓ อังคาร มีแสงสว่างน้อยเทียบกับดาว ๕ ดาว ๖ ไม่ได้ ดาว ๗ ก็เห็นได้ยาก ทั้งดาว ๓ ดวงนี้ไม่เป็นจตุประวัติกับดาว ๓ ก็คงมีดาว ๕ ที่เป็นจตุประวัติแก่กัน และดาว ๓ ใกล้โลก ดาว ๔ ใกล้อาทิตย์ จึงพิจารณาที่ดาวคู่นี้ มีปัญหาว่าควรจะให้ดวงใดขึ้นเรียงลำดับก่อน? พิจารณาดาว ๔ ซึ่งอยู่ใกล้กับอาทิตย์ โคจรเห็นบ้าง ไม่เห็นบ้าง ไม่สม่ำเสมอเหมือนดาว ๓ จึงจัดให้ดาว ๓ คือ อังคารไว้เป็นลำดับที่ ๓ ดาว ๔ พุธเป็นลำดับที่ ๔

ดาว ๕ ดาว ๖ เป็นจตุประวัติแก่กัน ดาว ๖ มีแสงสว่างมากกว่าดาว ๕ แต่การโคจรของดาว ๖ ใกล้อาทิตย์ไม่สม่ำเสมอ เป็นดาวประจำรุ่งบ้าง เป็นดาวประจำเมืองบ้างบางคราวเห็นในเวลากลางวัน แต่ดาว ๕ โคจรสม่ำ

เสมอในท้องฟ้า จึงจัดให้ดาว ๕ พฤหัสบดีเป็นลำดับที่ ๕ ดาว ๖ ศุกร์เป็นลำดับที่ ๖

ดาว ๗ เป็นดวงสุดท้ายที่อยู่ห่างไกลมาก มีแสงสว่างมัวซัว หม่นหมอง อยู่อ้างว้าง ห่างไกล โดดเดี่ยวเดียวดาย จึงจัดให้ดาว ๗ เสาร์เป็นลำดับสุดท้าย

จึงทราบถึงการเรียงวันในสัปดาห์ตามรูปที่บุรพโหราจารย์เขียนไว้ ก็เป็นเหตุผลที่ควรจะรับฟังดังกล่าวแล้ว แต่รูปนั้นเองได้ขาดดาว ๗ โยงจตุประวัติมาที่โลก จึงพิจารณาต่อไปว่าโลกกับจันทร์ทำให้เกิดคราสคือการที่บังด้วยเงา เงานั้นจึงจัดให้เป็นราหูหรือดาว ๘ เรียงต่อจากดาว ๗ แต่ราหูไม่ได้เป็นดวงดาว จึงไม่ได้จัดให้เป็นวันในสัปดาห์ด้วย

ที่กล่าวมานั้นตามรูปโบราณที่ท่านได้เขียนไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่มีอยู่ในวิชาโหราศาสตร์ล้วนเป็นไปตามเหตุผล จึงพอเป็นตัวอย่างที่ควรจะเข้าใจว่าเราเข้าไม่ถึงท่าน และควรที่จะค้นหาวิจัยให้ได้เหตุผลตามหลักที่กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ เพื่อความเจริญต่อๆ ไป

๒. บาปเคราะห์–สุภเคราะห์

โหราศาสตร์ได้กำหนดดาวเคราะห์ไว้เป็น ๒ ประเภท คือ บาปเคราะห์ และ สุภเคราะห์ บาปเคราะห์ได้แก่ดาวเคราะห์ที่จัดเป็นอกุศล มีกำลังแรงในการให้โทษและให้คุณ หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้าให้โทษแล้ว ผลจะต้องเกิดทันตา ถ้าให้คุณก็จะได้ความลำบากหรือให้คุณมากแล้วก็ให้โทษมาก ส่วนสุภเคราะห์นั้นจัดเป็นกุศล ให้คุณโทษก็ไม่รุนแรงเท่ากับบาปเคราะห์ ถ้าให้คุณก็จะได้อย่างนุ่มนวลไม่ลำบากยากเข็ญ เวลาให้ร้ายก็ไม่โหดร้ายอย่างบาปเคราะห์ ก็หมายความว่าบาปเคราะห์กับสุภเคราะห์นั้นต่างให้คุณโทษด้วยกัน แต่ลักษณะที่ให้นั้นต่างกันคือให้หนักก็เป็นฝ่ายบาปเคราะห์ ให้อย่างสุภาพนุ่มนวลก็เป็นฝ่ายสุภเคราะห์ เปรียบได้กับว่าบาปเคราะห์เป็นชาย สุภเคราะห์เป็นหญิง ลักษณะของเพศย่อมแสดงออกตามธรรมชาติดังนี้

เหตุที่จัดดวงดาวเป็นบาปเคราะห์สุภเคราะห์นั้น ก็เพื่อให้สมดุลในโลกคือความไม่ดีกับความดี จะได้มีการถ่วง

น้ำหนักกันให้เป็นกลาง ไม่หนักไปทางไม่ดีหรือดีแต่ประการเดียว และได้จัดไว้ดังนี้

บาปเคราะห์ ได้แก่ ดาว ๑ ๓ ๗ ๘

ศุภเคราะห์ ได้แก่ ดาว ๒ ๔ ๕ ๖

ต้นเหตุการกำหนดเนื่องมาจากแสงสีของดาวเคราะห์ที่ปรากฏในสายตา กล่าวคือแสงอาทิตย์นั้นแรงกล้าเป็นอย่างมาก แสงสีของอังคารก็แดงอย่างไฟคบเพลิง สีของเสาร์ก็มัวซัวหม่นหมอง ส่วนราหูนั้นเป็นเงามืดจันทร์มีแสงสว่างเป็นที่เย็นตา พุธมีแสงสีที่น่าชม เสียอยู่ตรงที่ใกล้อาทิตย์ทำให้เห็นบ้างไม่เห็นบ้าง สำหรับพฤหัสบดีกับศุกร์นั้นแสงสีเป็นที่น่าชม นับว่าการจัดดาวเคราะห์เป็นบาปเคราะห์ศุภเคราะห์จากแสงสีของดวงดาวนั้นเหมาะสม

๓. ธาตุของดาวเคราะห์

ธรรมชาติของโลกย่อมประกอบไปด้วยธาตุต่างๆ เป็นอันมาก ดังจะเห็นจากการแบ่งของนักวิทยาศาสตร์นั้น

มีอยู่มากมาย แต่ถึงอย่างไร ๆ ก็มาลงที่ธาตุทั้ง ๕ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ ซึ่งทางโหราศาสตร์ได้กำหนดให้ดาวเคราะห์ทุกดวงครองธาตุดังนี้

ธาตุดิน ได้แก่ ดาว ๒ ๕ อากาศธาตุ ได้แก่ ดาว ๐
ธาตุน้ำ ได้แก่ ดาว ๔ ๖ วิญญาณธาตุ ได้แก่ดาว ๙
ธาตุลม ได้แก่ ดาว ๓ ๗
ธาตุไฟ ได้แก่ ดาว ๑ ๘

ทุกธาตุได้ประกอบกันทำให้โลกดำรงคงอยู่เป็นปกติ แต่ถ้าธาตุใดหย่อนหรือแรงไปก็เป็นอันว่าเกิดความวิปริตขึ้นในโลกเช่นน้ำน้อยหรือไม่มีนักแห้งแล้งเดือดร้อน มีมากเกินไปก็ท่วมเสียหายเป็นต้น

ต้นเหตุการกำหนดธาตุของดาวเคราะห์ จะเห็นชัดที่อาทิตย์ซึ่งจัดเป็นธาตุไฟ นอกนั้นก็ต้องมีต้นเหตุทุกดวงดาว แต่ยังไม่เห็นชัดนักจึงงดกล่าว มีแต่คัมภีร์ทักษาพยากรณ์กล่าวไว้ให้เห็นเป็นเรื่องราวเหมาะสำหรับคัมภีร์นั้น จะได้กล่าวต่อไป

๔. ส่วนของร่างกายตามราศี

เกี่ยวกับส่วนของร่างกาย โหราศาสตร์ได้กำหนดให้ราศีเมษเป็นส่วนศีรษะ ทั้งนี้เนื่องจากในสมัยนั้นราศีเมษเป็นจุดที่มีเวลากลางวันกลางคืนเท่ากัน นอกจากนั้นเป็นราศีที่กำหนดให้กลุ่มดาวนักษัตรเป็นจุดเริ่มต้นคือ นักษัตรฤกษ์ที่ ๑ ดาวอัศวินี เป็นราศีที่ดวงอาทิตย์เริ่มต้นการคำนวณ และจัดเป็นราศีที่เริ่มต้นปีใหม่ ภายหลังเห็นว่าราศีเมษเป็นราศีที่สำคัญมากเลยจัดให้ราศีนี้เป็นราศีที่ ๑ เรียกว่าเป็นดวงโลกเลยทีเดียว คือ ดวงเกษตรที่มีดาวนพเคราะห์ครองราศีเมษ

เมื่อทราบถึงเหตุผลการจัดให้ราศีเมษเป็นส่วนของศีรษะแล้ว ส่วนของร่างกายอื่นก็ได้จัดตามราศีต่าง ๆ ดังนี้

ราศีเมษ เป็นศีรษะตั้งแต่เหนือลูกกระเดือกวงรอบถึงต้นผมไปรอบศีรษะ

ราศีพฤษภ เป็น คอ ถึงคอหอย วงรอบถึงก้านคอเหนือกระดูกคอด้านหลังข้อ ๑

ราศีมิถุน เป็นบ่าและแขนทั้งสองข้าง

ราศีกรกฎ เป็นส่วนหน้าอก

ราศีสิงห์ เป็นส่วนหลัง
ราศีกันย์ เป็นส่วนท้อง
ราศีตุล เป็นส่วนบั้นเอว
ราศีพฤศจิก เป็นส่วนทวารเบาและทวารหนัก
ราศีธนู เป็นส่วนตะโพก โคนขา
ราศีมกร เป็นเข่า
ราศีกุมภ์ เป็นน่อง ข้อเท้า
ราศีมีน เป็นเท้า

จะเห็นได้ชัดขึ้น โดยกำหนดให้ตัวคนวางศีรษะที่ราศีเมษ แล้วโค้งลำตัวเป็นวงกลมไปตามราศีที่กำหนดจนกระทั่งถึงราศีมีนคือเท้า ก็จะเห็นได้ง่าย ทำให้คำนึงไปถึงที่จัดให้ดวงชาตารูปนี้เป็นดวงโลก ก็คือได้แก่คน และคนนั้นก็คือโลกนั่นเอง

ที่กำหนดส่วนร่างกายขึ้นก็เพื่อให้ทราบว่า ร่างกายส่วนใดเป็นราศีอะไรจะได้เป็นหลักในการพิจารณาร่างกายส่วนหนึ่ง ถ้าเป็นดวงชาตาที่ลัคนาอยู่ราศีเมษก็เป็นอันใช้ได้เลยเพราะตรงตามหลักนั่นแล้ว แต่ถ้าลัคนาอยู่ราศีอื่น เช่น ราศีธนูก็จำต้องถือว่าศีรษะอยู่ที่ราศีธนู ราศีมกรเป็นคอไปตามลำดับเป็นอีกส่วนหนึ่ง ประกอบกับหลักที่ตั้ง

ศีรษะไว้เป็นการทั่วไปทีราศีเมษ จึงจะพิจารณาในส่วนของร่างกายได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง จึงขอได้เป็นข้อสังเกตไว้

อนึ่ง ส่วนของร่างกายที่จัดไว้นั้น หรือแม้แต่ในโหราศาสตร์สากลก็ได้จัดไว้ท่านองเดียวกัน แต่เขียนรูปคนประกอบไว้ด้วย ทำให้เห็นว่ามุ่งถึงร่างกายภายนอกเป็นสำคัญ สำหรับที่เป็นอวัยวะภายในและจริต เหล่านี้ทางโหราศาสตร์ได้จัดให้ดาวเคราะห์เป็นผู้ครอง ดังนั้นจึงควรได้นำดาวเกษตรมาพิจารณาร่วมกับราศีดังกล่าวมาแล้วด้วย

๕. อวัยวะ

ทางโหราศาสตร์ได้กำหนดให้ดาวเคราะห์เป็นอวัยวะที่สำคัญไว้ดังนี้

ดาว ๒ เป็นทวารหนัก ดาว ๕ เป็นหัวใจ กะเพาะอาหาร

ดาว ๓ เป็นม้าม ดาว ๗ เป็นตับ

ดาว ๔ ปอด มันสมอง ดาว ๖ เป็นกะเพาะเบา

ดาว ๗ เส้นประสาท ลำไส้

สาเหตุการกำหนด บัดนี้ยังค้นไม่พบฉนัด แต่ก็เห็นว่าจะต้องมีเหตุผล เช่นที่ท่านกำหนดให้ดาว ๕ เป็นยาม "ชีโว" ก็แสดงถึงว่าชีวเป็นชีวิตอันมีหัวใจเป็นสำคัญ และยกให้ดาว ๕ เป็นดาวที่ให้แต่สรรพคุณ เป็นราชาแห่งเทพเจ้า ก็มีความสำคัญเท่า ๆ กับเป็นหัวใจเหมือนกัน ตามสถิติที่พบมาเป็นที่รับรองเชื่อถือได้ก็คือดาว ๕ ถ้าเสียมากก็เป็นวัณโรคหรือโรคปอด วาจาก็ไม่ดี เพราะคำพูดที่พูดออกมาด้วยลมปาก ลมนี้ได้เข้าออกอยู่กับปอด หรือดาว ๗ กุมลัคนาเป็นคนช่างคิดช่างกังวลก็เกี่ยวกับเส้นประสาท หรือดาว ๗ ถ้าสัมพันธ์เหมาะ ๆ ในดวงชาตาแล้วชอบเสพสุรา เสพมากเข้าตับก็ชำรุด ในหนังสือโลกชาตุจัดว่าเป็นคัมภีร์ของบุรพโหราจารย์ได้อธิบายให้เห็นสั้น ๆ แต่ชัดเจนว่า ดาว ๔ เสียสมองมักฟุ้งพล่าน คิดอะไรขาดเป็นห้วง ๆ เพราะทั้ง ๆ กำลังคิดอยู่ก็พล่านไปอื่น ถ้าดาว ๕ เสียด้วยจะถึงเป็นบ้าแต่พอเยียวยา ซ้ำถ้าดาว ๗ เสียอีกก็เสริมแรงหนักขึ้นเลยเป็นบ้าจนรักษาไม่หาย เหล่านี้พอจะเป็นแนวทางค้นหาสาเหตุต่อไป

๖. จริตและเหตุผลที่กำหนด

"จริต" หมายถึงความประพฤติ กิริยา นิสัย ทางโหราศาสตร์ได้กำหนดให้ดาวเคราะห์มีอิทธิพลครอบครองจริตของบุคคลดังนี้

ทิฐิจริต	ดาว ๓ ครอง	พุทธิจริต	ดาว ๕ ครอง
จริต	ดาว ๒ ครอง	ราคจริต	ดาว ๖ ครอง
โทสจริต	ดาว ๘ ครอง	วิตกจริต	ดาว ๗ ครอง
ศรัทธาจริต	ดาว ๙ ครอง	โมหจริต	ดาว ๗ ครอง

อธิบาย ได้ว่า ทิฐิจริต ได้แก่จริตที่มีความเห็นหรือการเห็นมุ่งตรงไป โดยไม่มีเครื่องบังได้ในการเห็นนั้น กำหนดให้ดาว ๓ ครอง เพราะ ดาว ๓ เป็นเจ้าแห่งแสงสว่าง

จริต ได้แก่ความประพฤติ กิริยา นิสัย ที่บุคคลมีธรรมดาที่จะเปลี่ยนไปได้ง่ายและรวดเร็ว กำหนดให้ดาว ๒ ครองก็ เพราะ ดวงจันทร์นั้นโคจรไปรวดเร็วกว่าดาวอื่น ๆ

โทสจริต ได้แก่การโกรธง่าย ในที่สุดถึงกับวิวาททำร้ายกันให้พินาศไปข้างหนึ่ง กำหนดให้ดาว ๘ ครอง เพราะ สภาพสีของดาวดวงนี้แดงเป็นไฟถ่าน

ศรัทธาจริต ได้แก่ความเชื่อถือ กำหนดให้ดาว ๔ ครอง เพราะ อยู่ใกล้อาทิตย์ สุดแต่อาทิตย์จะบงการคือความดึงดูดหรืออย่างอื่นโดยดาว ๔ จะต้องคล้อยตามเสมอไป

พุทธิจริต ได้แก่การเห็นไปตามสภาพที่เป็นจริง จึงเป็นเรื่องที่จะต้องใช้สติปัญญาพินิจพิจารณาเหตุผลประกอบก่อน กำหนดให้ดาว ๕ ครอง เพราะ ดาว ๕ เป็นดาวศุภเคราะห์ใหญ่ที่สุด จนได้ฉายาทางดาราศาสตร์ว่าเป็นราชาแห่งเทพเจ้า จริตจึงบ่งไปในทางเป็นผู้ใหญ่

ราคจริต ได้แก่การทะนุถนอมในความสวยความงามทั้งหลายเป็นพื้น กำหนดให้ดาว ๖ ครอง เพราะ สภาพของดาวนั้นสวยสดงดงามจนได้ชื่อว่าเป็นดาวประจำเมือง ดาวรุ่งเป็นต้น

วิตกจริต ได้แก่ความคิดกังวลเป็นทุกข์เป็นร้อน กำหนดให้ดาว ๗ ครอง เพราะ แสงสีของดาว ๗ หม่นหมองมัวซัว

โมหจริต ได้แก่ความหลง เขลา รู้เท่าไม่ถึงการณ์ กำหนดให้ดาว ๘ ครอง เพราะ ดาว ๘ เป็นเงาหรือจุดมืด

๗. สี

ทางโหราศาสตร์ได้กำหนดสีของดาวเคราะห์ขึ้นก็โดยการแลเห็นด้วยนัยน์ตาธรรมดา ตามคัมภีร์พิชัยสงคราม สมัยรัชกาลที่ ๑ ว่าไว้ดังนี้

ดาว ๑ สีแดง
ดาว ๒ สีขาว
ดาว ๓ สีชมพู
ดาว ๔ สีเขียวใบตองอ่อน
ดาว ๕ สีเมฆ
ดาว ๖ สีเหลือง
ดาว ๗ สีดำ

สีทั้งสองนี้ต่างกับที่ทราบกันทั่วไปคือ ดาว ๖ สีเหลือง ซึ่งทั่วไปว่าเป็นสีน้ำทะเลหรือสีน้ำเงิน ถ้าพิจารณาในด้านธรรมชาติแล้ว ทางดาราศาสตร์กล่าวว่าดาว ๖ มีหมะขาวปกคลุมอยู่ทั้งดวง เมื่อรับแสงจากดวงอาทิตย์แล้วก็ควรจะเป็นสีเหลือง ส่วนดาว ๕ สีเมฆ ซึ่งทั่วไปว่ากันว่าสีเหลืองเข้มหรือแสด ถ้าพิจารณาในด้านการให้แต่สรรพคุณในสมัยโบราณถือกันว่า เมฆเป็นที่มาของฝน และฝนเป็นที่ปรารถนาของคนอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่ง เมฆเป็นเครื่องบังกันความร้อนและรับสีหรือแสงได้ทุกเวลา จึงมีสีต่าง ๆ กันไปเช่นในตอนเช้า เย็น กลางคืน เป็นต้น

แต่ที่กล่าวนี้ไม่ใช่การแลเห็นสีของดวงดาว อย่างไรก็ตาม ขอให้สังเกตสีของดาว ๕ ดาว ๖ เปรียบเทียบกัน ดาว ๖ จะออกสีเหลืองมากกว่าดาว ๕ โดยจะเห็นว่าสีของดาว ๕ เอียงไปทางสีน้ำเงินมากกว่าดาว ๖ เนื่องจากคัมภีร์พิชัยสงครามใช้สำหรับการรบมีชวดเป็นเดิมพัน จึงขอให้ใช้สีตามคัมภีร์นั้นจะเป็นหนทางที่ดีที่สุด

๙. คู่มิตรคู่ศัตรู

โหราศาสตร์ได้กำหนดบาปเคราะห์ศุภเคราะห์ไว้แล้ว หมายถึงกำลังในการที่จะให้คุณโทษ เป็นเหมือนกับว่าบาปเคราะห์เป็นชาย ศุภเคราะห์เป็นหญิง หรือบาปเคราะห์เป็นไฟฟ้าบวก ศุภเคราะห์เป็นไฟฟ้าลบ เพื่อให้โลกอยู่ได้เป็นกลางมีทั้งชายหญิง บวกกับลบ เพื่อความสมดุลย์ ก็ได้กำหนดถึงคู่มิตรคู่ศัตรูไว้ด้วย จะเห็นได้ว่าศุภเคราะห์กับบาปเคราะห์เป็นคู่มิตรกันก็มี ศุภเคราะห์กับศุภเคราะห์เป็นคู่ศัตรูกันก็มีดังนี้

คู่มิตร ๑ กับ ๕ ๒ กับ ๔ ๓ กับ ๖ และ ๗ กับ ๗

คู่ศัตรู ๑ กับ ๓ ๒ กับ ๕ ๔ กับ ๗ และ ๖ กับ ๗

เป็นการแสดงถึงธรรมดาโลกว่า คนเรานั้นก็ต้องมีทรักกันเออเฟอกัน เกลียดชังขัดแย้งกันโดยทั่วไป

สาเหตุที่กำหนดคู่มิตรคู่ศัตรู ไว้เช่นนี้ ขอให้ความเห็นโดยเอกเทศ คือตามรูปดาวที่ปรากฏในเรื่องการเรียงวันในสัปดาห์เป็นดังต่อไปนี้:—

๓ ๕ ๖ (โลก ๒) ๓ ๕ ๗

พิจารณาว่า ท่านคงจะได้กำหนดคู่มิตรคู่ศัตรูขึ้นจากความสัมพันธ์ของดวงดาว ขนาดและแสงสีของดาว ด้วยพอจะพิจารณาได้ดังนี้

คู่มิตร จะเห็นว่าดาวใกล้โลกมากที่สุดคู่หนึ่งคือดาว ๖ และดาว ๓ ต่างก็ปรนเปรอแร่ธาตุและอิทธิพลให้กับโลกด้วยกัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน จึงจัดให้เป็นคู่มิตร

เมื่อเห็นในดาว ๓ กับดาว ๖ แล้ว พิจารณาถึงขนาดแล้วรองลงมาก็ได้แก่ดาว ๕ ซึ่งจะไปเปรียบเทียบกับดาวอื่นก็ลงกันไม่ได้ คงมีแต่ดาว ๒ ที่พอจะเป็นไปได้ และเป็นสามแก่กันเหมือนดาว ๓ กับดาว ๖ จึงได้จัดให้เป็นคู่มิตร

คงเหลือดาว ๕ ซึ่งเป็นดาวใหญ่ที่สุดในบรรดาดาวเคราะห์ ก็ควรได้คู่กับดาว ๑ เป็นคู่มิตร

สุดท้ายเหลือเพียงดาว ๗ ดวงเดียว ก็มีแสงสีหม่นหมองมัวซัว จึงเหมาะและสมควรให้เป็นคู่มิตรกับเงาของโลกคือดาว ๘

คู่ศัตรู พิจารณาสภาพของดาว ๔ ซึ่งประเดี๋ยวเห็นประเดี๋ยวหาย ดาว ๘ เป็นเงาก็ต้องมีประจำอยู่ตลอดเวลา ก็เป็นการขัดแย้งกัน จึงจัดให้เป็นคู่ศัตรู

ดาว ๒ กับดาว ๕ ถ้าอยู่ด้วยกันแล้วแสงของดาว ๒ ทำให้รัศมีดาว ๕ เสื่อมลง ก็จัดให้เป็นคู่ศัตรู

ดาว ๓ สีแดงเป็นไฟกรด ส่วนดาว ๓ สีแดงไฟน้ำมันตะเกียงหรือไฟธรรมดาเข้ากันไม่ได้อีก จึงจัดให้เป็นคู่ศัตรู

ดาว ๖ นั้นแสงสว่างไสว แต่ดาว ๗ หม่นหมองมัวซัว เข้ากันไม่ได้อีกคู่หนึ่ง

การพิจารณาเช่นนี้เป็นความเห็นเอกเทศ อาจผิดหรืออาจถูกก็ได้ แต่ก็เป็นความพยายาม แม้จะเสมือนหนึ่งปลาผุก ปลุกผีนั่งก็ตาม แต่ก็แสดงให้ทราบก็เพื่อเป็น

ประโยชน์ว่าในโหราศาสตร์นั้นท่านมีเหตุผลที่กำหนดหลักเกณฑ์ขึ้น ผู้ศึกษาควรมีคำถามเมื่อสงสัยว่า "เพราะเหตุใด?" แล้วพิจารณาหาเหตุผลโดยรอบด้าน วิชาการก็จะกว้างขวางยิ่งขึ้นอกพร้อมกับมีความรู้แน่นแฟ้น

สาเหตุการตั้งคู่มตรคู่ศัตรูดังกล่าวมา ท่านบุรพโหราจารย์ได้แต่งตำนานไว้เป็นเรื่องราวอันควรจะสนใจและจดจำได้ง่าย และเป็นหลักสำหรับพิจารณาดวงชาตาด้วยในบทต่อไป

บทที่ ๓

ตำนานดาวเคราะห์

"ตำนานดาวเคราะห์" ได้แก่ เรื่องราวนมนานที่ท่านบุรพโหราจารย์ได้ตั้งขึ้น เพื่อให้ทราบว่าดาวเคราะห์ทั้ง ๙ นั้นเป็นมาอย่างไร จึงทำให้เป็นมิตรเป็นศัตรูกัน จะได้เป็นหลักสำหรับใช้พยากรณ์ดวงชาตาต่อไปโดยจดจำได้ง่ายกว่า ที่จะท่องจำกันอย่างตรง ๆ ซึ่งจะปะปนกัน แต่แม้จะเป็นเรื่องราวที่ท่านผูกเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นก็ตาม แต่ก็ได้แฝงข้อเท็จจริงอันถูกต้องไว้ด้วย เช่น เรื่องที่ ๑ ราหูพูดว่าเราไม่ได้อาศัยน้ำและแผ่นดินก็แสดงแล้วว่าราหูนั้นเป็นเพียงเงาหรือจุดคราสเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น เรื่องราวของเจ้าชาตาที่เกิดขึ้นมาตรงกับตำนานเลยก็มี ครูอาจารย์โหรต่างรับนับถือตำนานดาวเคราะห์ตลอดมาจนบัจจุบัน ก็ควรได้หลักไว้และจดจำทำนองนิทานตามที่บุรพโหราจารย์ประสงค์ จะเป็นการเพิ่มวิทยาการยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

เรื่องที่ ๑ (การสร้างสระน้ำอมฤต)

ดาว ๑ เกิดเป็นครุฑ ดาว ๕ เป็นพระอินทร์ ดาว ๗ เป็นพญานาค และดาว ๓ เป็นพญาราชสีห์ ตกลงกันจะสร้างสระน้ำอมฤตเป็นประโยชน์แก่โลก จึงไปปรึกษาหารือกับราหู ราหูพูดว่าเราไม่ได้อาศัยน้ำและแผ่นดินจึงไม่ขอร่วมด้วย ดาวทั้ง ๔ ก็โกรธราหูและก็ได้สร้างสระน้ำอมฤตขึ้นจนสำเร็จ แล้วแบ่งหน้าที่กันรักษาคนละด้าน นานต่อมาจะเกิดเรื่องราว ครุฑไล่จะกินนาค ๆ จึงหนีไปหาราหู ขอร้องให้ช่วย ราหูจึงตวาดครุฑว่าเหตุใดจึงมาไล่เพื่อนของเรา ครุฑจึงว่านาคเป็นอาหารตามที่ได้รับพรจากพระนารายณ์ ก็จะต้องกินนาคให้ได้ ราหุมความโกรธจึงโจนเข้าไล่ครุฑ ครุฑหนีไปหาพระอินทร์ ราหูไม่อาจจะไล่เข้าไปได้ มีความกระหายน้ำจึงเข้าไปดื่มน้ำอมฤตที่สระนั้น พระอินทร์แลเห็นก็เอาจักรขว้างราหูกายขาดสองท่อน แต่น้ำอมฤตได้ดื่มแล้ว ราหูจึงไม่ตาย

พยากรณ์

ดาว ๑ เป็นศัตรูกับดาว ๗, ดาว ๕ เป็นศัตรูกับดาว ๗, ดาว ๗ กับดาว ๗ เป็นมิตรกัน ถ้าจะพยากรณ์

ดวงชาตาบุคคล เมื่อ ๑ มาต้อง ๗ จะมีผู้มาเบียดเบียนทำร้าย ได้รับความตกใจมากนัก แต่ไม่เป็นไรเพราะจะได้ผู้ใหญ่หรือผู้มีอำนาจเป็นที่พึ่ง ถ้าดาว ๗ จรมาถูก ๑ จะต้องพลัดพรากถิ่นฐานบ้านเรือนและบุตรภรรยา ถ้าดาว ๕ ถึง ๗ ในดวงชาตาจะเกิดการระส่ำระสายและเจ็บตัว ทรัพย์สินจะเสียหายอย่างน้อยก็ครึ่งหนึ่ง ถ้า ๗ มาทับ ๗ จะได้มิตรสหายช่วยเหลือเกื้อกูล

เรื่องที่ ๒ (ทิศาปาโมกข์กับบริวาร)

ดาว ๕ เกิดเป็นอาจารย์ทิศาปาโมกข์ ดาว ๑ เป็นชายหนุ่มมาเรียนศิลปศาสตร์ด้วยความขยันหมั่นเพียร ดาว ๕ จึงยกดาว ๒ บุตรีให้เป็นภรรยา ดาว ๑ เก็บภรรยาไว้ในตลับเขียนหมากแล้วเข้าป่าหาผลไม้ ดาว ๓ เป็นเพทยาธรสัญจรมาเป็นชู้กับดาว ๒ ในตลับ ดาว ๕ เห็นเหตุการณ์ตลอด พอดาว ๑ กลับจากป่า ดาว ๕ ดึงเขียนหมากไว้ ๒ ที ดาว ๑ สงสัยจึงถามว่าเหตุใดท่านอาจารย์จึงดึงไว้ถึง ๒ เขียนหมาก ดาว ๕ ว่าลองเปิดตลับดูก็จะรู้เอง ดาว ๑ ก็ทำตาม แลเห็นดาว ๓ อยู่ในตลับภรรยาของตน จึงยกพระขรรค์จะฟันดาว ๓ แต่ดาว ๓ กลับกระ-

โจนขึ้นบนอากาศเอาพระขรรค์พันถูกศีรษะดาว ๑ แตก แล้วเหาะหนี ดาว ๑ จึงใช้จักรขว้างถูกขาดาว ๓ ขาด แต่ก็หนีไปได้

พยากรณ์

ถ้า ๑ จรมาต้อง ๕ จะมีความรู้ความสามารถในวิทยาการ ได้ทีพึ่งและภรรยา

๓ จรมาต้อง ๒ ควรระวังจะมีเรื่องเกี่ยวกับชู้สาว หรือมีการพลัดพรากจากของรัก

๓ จรมาต้อง ๑ จะเกิดบาดเจ็บหรือตกจากที่สูง

๒ กับ ๕ เป็นศัตรูกัน

๕ ๒ ๓ ร่วมกันในชาตากำเนิดก็ดี หรือจรถูกกันก็ดี จะมีเรื่องวุ่นวายในครอบครัวและคนจะตุหมิน

เรื่องที่ ๓ (งูกับกบและรุกขเทวดา)

ดาว ๓ เกิดเป็นกบ ดาว ๗ เป็นงู และดาว ๖ เป็นรุกขเทวดา งูเห็นกบก็ใล่จับจะกินเป็นอาหาร กบหนีเข้าในโพรงต้นไม้รุกขเทวดาอยู่ เทวดาจึงขวางทางงูไว้ไม่ให้จับกบกิน

พยากรณ์

ดาว ๓ กับดาว ๖ จึงเป็นมิตรกัน ถ้าจรมาต้องกัน จะได้มิตรสหายทพึง เจ็บไข้ก็หาย

ดาว ๖ กับดาว ๗ เป็นศัตรูกัน ถ้าจรมาต้องกัน จะถูกเบียดเบียนทำร้าย และขัดลาภ

เรื่องที่ ๔ (คหบดีกับคนยากจน)

ดาว ๒ เกิดเป็นคนยากจน ไปกู้เงินราหูมาแล้ว ต่อมาราหูมาทวงหนี้แต่ไม่ได้ราหูก็จะเอาให้ได้ ดาว ๒ จึงหนีไปอยู่บ้านดาว ๕ ดาว ๗ เป็นพ่อค้าของเรรู่เรือง จึงนำความไปบอกกับราหู ๆ จึงเข้ายื่อแย่งดาว ๒ ที่บ้านดาว ๕ ดาว ๕ ไม่ยอมจึงแปลงตัวเป็นสุนัขเข้ากัดราหู ๆ จึงจับดาว ๒ ไม่ได้

พยากรณ์

ดาว ๕ ถูกราหู จะบาดเจ็บด้วยเขี้ยวงาเพราะเป็นศัตรูกันตามเรื่อง ราหูกับดาว ๗ เป็นมิตรกัน ดาว ๕ กับดาว ๒ ก็เป็นมิตรช่วยเหลือกัน ราหูเสาร์ต้องดาว ๒ คน จะดูหมิ่น ให้ระมัดระวังจะถูกใส่ความและมีเหตุร้ายต่าง ๆ

เรื่องที่ ๕ (วานรกับพราน)

ดาว ๓ เกิดเป็นวานรอยู่ในป่า ดาว ๓ เป็นพราน ตามวัตถุที่หลุดมา พบวานรก็เอาก้อนดินขว้างถูกหัววานรแตก

พยากรณ์

ดาว ๓ กับดาว ๓ ต้องกัน จะมาดเจ็บที่ศีรษะ จะมีศัตรูพาลทำร้าย

เรื่องที่ ๖ (ราชสีห์กับนกกระไน)

ดาว ๓ เกิดเป็นราชสีห์กินเนื้อสัตว์ กระดูกติดคอ จึงไปหาดาว ๓ ซึ่งเกิดเป็นนกกระไน ให้ช่วยเอากระดูกที่ติดคอออก นกกระไนก็เจาะคอของราชสีห์เอากระดูกที่ติดออกมาได้

พยากรณ์

ดาว ๓ จรมาต้อง ๓ จะบาดเจ็บที่คอ ให้ระวังการกินอาหารเพราะจะเป็นโทษ

เรื่องที่ ๗ (นกอีลุ้มกับเหยี่ยว)

ดาว ๕ เกิดเป็นนกอีลุ้ม ดาว ๒ เป็นเหยี่ยว เหยี่ยวบินเข้าจับนกอีลุ้ม ๆ บินซุกเข้าในรอยดินโค เหยี่ยวโผลงเต็มแรงถูกดินรอยดินโคอกแตกตาย

พยากรณ์

ดาว ๒ จรต้อง ๕ ให้ระวังสิ่งของที่อยากได้จะเกิดโทษ ห้ามเที่ยวทางไกล จะเจ็บอก

เรื่องที่ ๘ (นาคกับพราน)

ดาว ๗ เกิดเป็นนาค ดาว ๘ เป็นหมอผู้ได้จับนาคไปแสดงให้คนดูเอาทรัพย์สิน นาคได้รับความลำบากแสนสาหัส

พยากรณ์

ดาว ๓ ต้อง ๗ จะต้องพลัดพรากที่อยู่ เดินทางไกลไม่ดี จะได้รับความลำบากมากทั้งร่างกายและจิตใจ

เรื่องที่ ๙ (พระราชากับเสี่ยนไม้)

ดาว ๗ เกิดเป็นไม้ตะเคียน ดาว ๓ เป็นพระราชาเสด็จออกไล่เนื้อในป่า ถูกเสี่ยนไม้ตะเคียนตำเท้าปวดเจ็บสาหัส

พยากรณ์

ดาว ๓ กับ ๗ ต้องกัน จะบาดเจ็บเกี่ยวกับมือและเท้า จะถูกเสี้ยนหนามไม้ตำเอาสำหัส

เรื่องที่ ๑๐ (ไฟกับไม้เกด)

ดาว ๓ เป็นไม้เกดอยู่ในป่า ดาว ๗ เป็นไฟป่าไหม้ไม้เกด

พยากรณ์

ดาว ๗ จรมาทับ ๓ ไฟจะไหม้บ้านและตัวก็จะเจ็บด้วย

เรื่องที่ ๑๑ (พญาฉัตทันต์กับพรานโสณอุตร)

ดาว ๕ เกิดเป็นพญาฉัตทันต์ ดาว ๓ เป็นพรานโสณอุตรมาเลี้ยงาพญาฉัตทันต์

พยากรณ์

ดาว ๓ จรมาต้อง ๕ จะปวดพัน เจ็บท้อง และเป็นไข้

☆

บทที่ ๔

ความหมายของดาวเคราะห์และหลักประจำ

๑. ความหมายของดาวเคราะห์

การทราบถึงความหมายของดาวเคราะห์ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเห็นดาวเคราะห์ดวงใดแล้ว ก็ได้เป็นหลักสำหรับที่จะออกคำพยากรณ์ไปตามความหมายได้ถูกในทันที จะได้กล่าวเป็นส่วนใหญ่ ๆ พอเป็นแนวทางของหลักสืบต่อไปกล่าวคือ :—

ดาว ๑ หมายถึง เกียรติยศ ตำแหน่งหน้าที่ กิจการงานทางราชการ การเมือง เทศบาล สภาต่าง ๆ การเป็นหัวหน้าของงาน นัยน์ตาข้างขวา รูปร่างสันทัดพอเหมาะ หน้ากระดูก คางแหลม ผิวเนื้อดำแดง

ดาว ๒ หมายถึง ความมีเสน่ห์น่าเอ็นดู ความเลื่อนลอยไม่ผันเปลี่ยนง่าย ช่างประดิษฐ์เล็ก ๆ น้อย ๆ กิจการทางน้ำ นัยน์ตาข้างซ้าย

รูปร่างค่อนข้างเล็ก กลมกลึงน่าเอ็นดู ใบหน้ามนมีเส่นห์ผิวขาว

ดาว ๓ หมายถึง ความกล้าหาญและเสี่ยงอันตราย เช่น ทหาร ตำรวจ ผู้ร้าย ศุลการักษ์ เจ้าหน้าที่สรรพสามิต สรรพากร ศัลยแพทย์ สิ่งของปลอม ยาพิษ การลึกลับ ลักลอบ บาดแผล ระดู การเดินทาง นักต่อสู้ นักกีฬา รูปร่างสันทัดพอเหมาะ ใบหน้าเสี้ยม ผมหยิก ผิวดำแดง

ดาว ๔ หมายถึง เอกสาร ข่าวสาร หนังสือพิมพ์ นักประพันธ์ การช่าง นักพูด ปาก พันสัตว์ทีมเขี้ยวงาเช่น สุนัข ช้าง แมลง แมงกะพรุน สิ่งที่ไม่ทราบว่าเป็นอะไรแน่เช่น ผิหลอก รูปร่าง ใบหน้าอวบอ้วน เนื้อแน่น ท้วม ๆ ผิวขาวแดง

ดาว ๕ หมายถึง ผู้ที่ควรนับถือ ด้วยวัยวุฒิคือมีอายุมากกว่า คุณวุฒิมีวิชาการมากกว่า ชาติวุฒิมีกำเนิดสูงกว่า สมณชีพราหมณ์

ไสยศาสตร์ กฎหมาย ทนายความ ผู้พิพากษา ตุลาการ ความเมตตาอารี อารอบ ความรู้ต่าง ๆ รูปร่างค่อนข้างสูง มือเท้ายาว นิ้วยาวเรียว ใบหน้ายาวเรียวไม่อูม ผิวดำแดงหรือขาวเหลืองก็มี

ดาว ๖ หมายถึง ทรัพย์สินเงินทอง เครื่องประดับ ตนตรี กวี คีต นาฏ และสิ่งอื่น ๆ ที่นำมาซึ่งความรื่นเริงบันเทิงใจ ตลอดจนความงามเช่น ของหอม เครื่องสำอาง รูปร่างสูงโปร่ง ใบหน้ารูปไข่ มีเสน่ห์น่ารัก

ดาว ๗ หมายถึง การกสิกรรมเช่น นา ไร่ สวน กิจการที่ใช้ความลำบากตรากตรำ วิศวกรรม เครื่องจักรกล รถไฟ อสรพิษ การพนัน แร่ธาตุ เวทย์มนต์ของขลัง รูปร่างสันทัด พันเสี้ย เช่น เขิน เวลาเดินหรือยืนจะเห็นน่องอ่อน ผิวดำ

ดาว ๗ หมายถึง นักเลงสุรา สิ่งมึนเมาทั้งหลายมีเหล้า กันชา ยาฝิ่น เบ็นต้น นักเลงหัวไม้ มุทะลุ ดึงดื้อถือดี ทำอะไรโผงผาง ความพลิกแพลง โลดโผน ทิ้งดิน มรดก ของเก่า เช่นโบราณวัตถุต่าง ๆ รูปร่าง ค่อนข้างอ้วนท้วม ลงพุง ปากกว้าง ผมบางหรือถ้นผมสูง เวลาเดินมักส่าย ข้อกาง มีแป้ไต้ทั้งขาวและดำ

ดาว ๘ หมายถึง นิสัยทละเอียดลออ ช่างเลือก จู้จี้ และส่วนยนออกของร่างกายไม่มีกำหนด รูปร่างไว้ แต่ให้ความเข้มแข็งเมื่อได้ ร่วมกับดาวอื่น

ดาว ๐ หมายถึง การเกิดขึ้นโดยกระทันหันไม่ทันรู้ตัว ลึกลับ ไสยศาสตร์ เวทย์มนต์ ความวิปริต ความเปลี่ยนแปลง

หลักพยากรณ์ตามความหมายของดาวเคราะห์แบ่งออกได้เบ็น ๒ ประการคือ :—

๑) ถ้าดาวเคราะห์ใดกุมลัคนา เจ้าชาตาก็เป็นไปตามความหมายของดาวเคราะห์นั้นเช่น ดาว ๕ กุม ก็ให้ในทางมีสติปัญญา มีศีลธรรม มีความรู้ เป็นผู้ใหญ่เป็นต้น ถ้ามีดาวเคราะห์กุมอยู่หลายดวง ก็มีตามความหมายทั้งหมด แต่จะต้องหนักไปทางดาวดวงใดซึ่งจะต้องพิจารณาถึงน้ำหนักของดวงดาว

๒) ถ้าดาวเคราะห์กุมกันเอง จะต้องพิจารณาในแบบผสมความหมายของดวงดาวเช่น ดาว ๕ กับ ดาว ๗ ก็จะต้องว่าครุ่นอยู่ในวิทยาการ มีความรู้โลดโผน เป็นต้น ถ้าดาวกุมกันมากดวงก็เป็นไปตามความหมายของทุกดวง และต้องพิจารณาทางน้ำหนักเช่นเดียวกัน

๒. หลักประจำ

ครูอาจารย์โหรสมัยก่อนท่านให้หลักประจำแก่ศิษย์ว่า จะเป็นนักพยากรณ์ที่ดีได้ก็โดยยึดถือหลักนี้ไว้ประจำสำหรับตัว และให้มีความเข้าใจให้ซาบซึ้งยิ่งขึ้นไป เข้าใจมากเท่าใดก็มีความสามารถมากเท่านั้น เป็นหลักที่ผูกไว้เป็นคำกลอนเพื่อจำได้ง่ายดังนี้

ทายยศทายศักดิ์	ให้ดูอาทิตย์	ดาว ๑
ทายรูปทายจริต	ให้ดูจันทร์	ดาว ๒
ทายกล้าทายขยัน	ให้ดูอังคาร	ดาว ๓
ทายพูดอ่อนหวาน	ให้ดูพุธ	ดาว ๕
ทายบัญญาบริสุทธิ์	ให้ดูพฤหัส(บดี)	ดาว ๕
ทายกิเลสกำหนัด	ให้ดูศุกร์	ดาว ๖
ทายโทษทายทุกข์	ให้ดูเสาร์	ดาว ๗
ทายมัวทายเมา	ให้ดูราหู	ดาว ๗
ทายอายุยืนอยู่	ให้ดูเกตุ	ดาว ๙
ทายเหตุอาเพศ	ให้ดูมฤตยู	ดาว ๐

การทำความเข้าใจ

ดาว ๑ ยศ หมายถึงเกียรติคุณ หรือความยกย่องนับถือเกียรติที่มีอยู่

ศักดิ์ หมายถึงอำนาจ หรือความสามารถ

ดาว ๒ รูป หมายถึงรูปร่างกายที่ปรากฏเห็น

จริต หมายถึงความประพฤติ กิริยา นิสัย

ดาว ๓ กล้า หมายถึงการไม่กลัวอะไร

ขยัน หมายถึงความหมั่น หรือการเอางาน
เอาการ

ดาว ๔ อ่อนหวาน หมายถึงการพูดได้ใพเราะ ฟัง
แล้วชื่นใจหรือเคลิบเคลิ้ม

ดาว ๕ ปัญญา หมายถึงความรอบรู้ ความรู้ทัว
หรือความฉลาดอันเกิดจากการเรียน การ
คิดตรึกตรองด้วยตนเอง

บริสุทธิ์ หมายถึงความหมดจด สะอาด
ไม่มีผิด เนื้อแท้

คำว่าปัญญาบริสุทธิ์นี้ มีหลายท่าน
ให้ความเห็นว่า เป็นปัญญาที่เกี่ยวกับการ
ศาสนา แต่เมื่อทราบถึงความหมายแล้ว
ก็เป็นอันเข้าใจแล้วว่าเป็นปัญญาที่ใช้ได้
ทั่วๆไป ไม่เฉพาะแต่การศาสนาเท่านั้น
เกี่ยวกับอวัยวะทราบแล้วว่า ดาว ๔ เป็น
มันสมอง เมื่อถึงหลักนี้แล้ว ดาว ๕ ก็
หมายถึงมันสมองทุกส่วนกรองถึงขั้นสุดท้าย
แล้ว

ดาว ๖ กิเลส หมายถึงอารมณ์ที่เกิดขึ้นในใจ เป็นอารมณ์ที่บันเทิงเริงรมย์ต่าง ๆ แต่ในทางศาสนาถือว่า เป็นเครื่องเศร้าหมอง เพราะศาสนาต้องการตัดกิเลส แต่ทางโลกยังข้องเกี่ยวอยู่

ทำหนัด หมายถึงความยินดี กระวนกระวายในความใคร่ต่าง ๆ

ดาว ๗ โทษ หมายถึงความร้าย ความผิด บาป

ทุกข์ หมายถึงความยากลำบาก ความเดือดร้อนกังวล

ดาว ๘ มัว หมายถึงความมืดคลุ้ม มืน หลง เมา หมายถึงความหลงจนหมกมุ่น งมงาย สติพั้นเพื้อน

ดาว ๙ อายุ หมายถึงเวลาที่มีชีวิตอยู่ หรือเวลาที่เป็นประจำอยู่จำเจ

ดาว ๐ อาเพศ หมายถึงการปรวนแปรไป การเกิดขึ้นอย่างผิดปกติเช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีเค้าเงื่อนร่องรอยว่าจะเกิด แต่

ก็เกิดขึ้นมา หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดย
ฉับพลันทันที ไม่ทันรู้ตัว

เมื่อได้ทราบความหมายของคำสำคัญที่ถูกต้องแล้ว ก็ควรถือเป็นหลักจดจำกำหนดไว้เพื่อเพิ่มเติมความหมายให้กว้างขวางออกไปโดยไม่ทิ้งหลักเดิม

๓. ความหมายเปรียบเทียบกับต้นไม้

ในคัมภีร์เก่าได้เรียนเป็นรูปต้นไม้ขึ้น แล้วเขียนกำกับเป็นเลขที่ส่วนต่าง ๆ ไว้คือ ๑ ที่ราก ๒ ที่แก่น ๓ ที่ใบ ๔ ที่ดอก ๕ ที่ผล ๖ ที่เปลือกนอก ๗ ที่สาขาคาคบ ๘ เป็นตัวสัตว์เล็ก ๆ เป็นแมลงบ้าง ด้วงบ้าง หนอนบ้าง เต็มไปทั้งต้น และที่เหนือต้นไม้เขียนว่าลัคนา ซึ่งก็เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปว่า ท่านได้เปรียบเทียบว่าลัคนาเท่ากับต้นไม้ทั้งต้น มีส่วนของต้นไม้คือดาวเคราะห์ทั้งหลายประกอบกันเป็นส่วนของต้นไม้ เว้นแต่ราหูเท่านั้นเป็นตัวสัตว์ที่ติดอยู่

ลัคนาได้แก่เวลาเกิดที่สำคัญที่สุดในดวงชาตาดังได้กล่าวมาแล้วในภาควางลัคนา

ดาว ๑ เป็นรากก็หมายความถึงส่วนสำคัญของต้นไม้ สำหรับดูดอาหารเลี้ยงต้นไม้ให้ดำรงคงอยู่ได้ (ความดำรงชีพ)

ดาว ๒ เป็นแก่นภายในได้เป็นหลักของต้นไม้ให้ดำรงคงอยู่อย่างมั่นคง (การตั้งมั่น)

ดาว ๓ เป็นใบสำหรับรับลมอากาศหล่อเลี้ยงต้นไม้ให้งอกงามเจริญขึ้น (ความเจริญ, อำนาจ)

ดาว ๔ เป็นดอกสำหรับสืบพันธุ์ สวยงาม (ความมีเสน่ห์, สัมพันธ์)

ดาว ๕ เป็นผลอันเป็นที่พึงปรารถนา (ความต้องการ)

ดาว ๖ เป็นเปลือกอันห่อหุ้มต้นไม้ภายนอก ทำให้ต้นไม้มีความแข็งแรง (ความทรงอยู่, อบอุ่น)

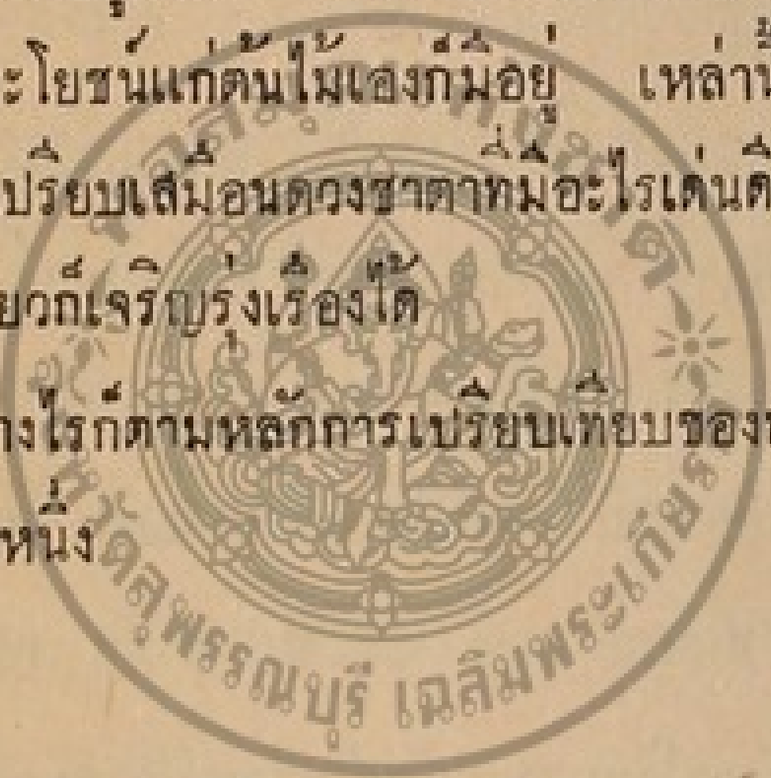
ดาว ๗ เป็นสาขาค้ำกิ่งก้าน คาคบของต้นไม้ (ความใหญ่โต)

ดาว ๘ เป็นด้วงแมลงคอยทำลายส่วนของต้นไม้ (การทำลาย)

ข้อควรสังเกต

ท่านเปรียบเทียบไว้ให้เห็นในส่วนใหญ่ ๆ ของดวงชาตากับต้นไม้ เพื่อให้เห็นได้ชัดเป็นส่วนรวม ๆ แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วต้นไม้ที่ไม่อาศัยรากเลย ไม่อาศัยแก่น ไม่อาศัยใบเลยก็มีอยู่มาก และตัวด้วงแมลงที่เกาะอยู่ตามต้นไม้เป็นประโยชน์แก่ต้นไม้เองก็มีอยู่ เหล่านี้เป็นเรื่องยกเว้น เปรียบเสมือนดวงชาตาที่มีอะไรเด่นดีจริง ๆ สักเพียงอย่างเดียวก็เจริญรุ่งเรืองได้

อย่างไรก็ตามหลักการเปรียบเทียบของท่านนับว่าเป็นเลิศหลักหนึ่ง

☆

บทที่ ๕

ทักษาพยากรณ์

พจนานุกรมฉบับบัจจุบันให้ความหมายของคำว่าทักษาไว้ดังนี้

"ทักษา" หมายถึง ชื่อเรียกอัฐเคราะห์คือ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ ราหู ทจัดเข้าระเบียบเป็น บริวาร อายุ เดช ศรี มูล อุตสาห มนตรี กาลกรรณี โดยเวียนขวาไปตามทิศทั้งแปดคือ บูรพา อาคเนย์ ทักษิณ หรดี ประจิม พายัพ อุดร อิสาน

นับว่าได้ความถูกต้องในส่วนรวมๆของโหราศาสตร์แล้ว

๑. กำลังดาวเคราะห์

การกำเนิดวิชาพยากรณ์ทักษา บุรพโหราจารย์ท่านกำหนดโดยมีเหตุผลแล้วดำเนินไปตามเรื่องที่จะเป็นหลักพยากรณ์กล่าวคือ เริ่มด้วยการที่ยังไม่มีสิ่งใดในจักรวาลนี้

ก่อน โลก ดวงอาทิตย์และดวงดาวจึงไม่มีเลย ต่อมาอาทิตย์เกิดขึ้นก่อนจากทิศใต้ แล้วเดินเวียนขวามาทิศหรดี (ตะวันตกเฉียงใต้ ทิศประจิม (ตะวันตก) ทิศพายัพ (ตะวันตกเฉียงเหนือ) ทิศอุดร (เหนือ) ทิศอีสาน (ตะวันออกเฉียงเหนือ) เห็นว่าทิศนี้เป็นชัยภูมิเหมาะสม (อีสานแปลว่าพระอิศวร) จึงได้เข้าประจำอยู่ ทิศต่าง ๆ ที่อาทิตย์ได้เดินมาแล้วจากทิศใต้ถึงทิศนี้รวม ๖ ทิศด้วยกัน ก็เลยจัดให้อาทิตย์มีกำลังเท่ากับ ๖ เหตุผลที่ท่านยกขึ้นเป็นเรื่องเป็นราวนี้ตรงกับทางดาราศาสตร์คือ แต่เดิมนั้น จักรวาล (ท้องฟ้าล้อมรอบ) ไม่มีอะไรเลย แต่ใต้หมุนเวียนรวมตัวเกิดเป็นดวงอาทิตย์ขึ้น (ดูภาคดาราศาสตร์)

ดาว ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ และ ๙ ก็มีกำเนิดจากทิศใต้ แล้วเดินเวียนขวาไปเช่นเดียวกับอาทิตย์ และเข้าประจำทิศของตน ก็ตรงกับข้อเท็จจริงทางดาราศาสตร์ว่าดาวเคราะห์ทั้งหลายได้รับแสงจากดวงอาทิตย์ ท่านได้อ้างว่าดาวเคราะห์อื่น ๆ นั้นไม่มีกำลังในตัวเองเพียงพอจึงต้องเดิน

ผ่านอาทิตย์ก่อนให้ได้รับแสงเสียก่อน จึงจะไปประจำที่ได้ ท่านว่าถ้าเป็นบาปเคราะห์แล้วมีกำลังอยู่ในตัวมากจึงให้ผ่านเพื่อรับแสงจากอาทิตย์เพียงครั้งเดียวก็พอ แต่ศุภเคราะห์มีกำลังน้อยกว่าจึงกำหนดให้ผ่านอาทิตย์ถึงสองครั้งจึงจะมีกำลังพอและเข้าประจำที่ได้ เมื่อดาวเคราะห์เดินผ่านอาทิตย์มีกำลังและประจำหรือทศของตนแล้วก็มีกำลังดังนี้

บาปเคราะห์	กำลัง
ดาว ๑	๖
ดาว ๓	๘
ดาว ๗	๑๐
ดาว ๘	๑๒

ศุภเคราะห์	กำลัง
ดาว ๒	๑๕
ดาว ๔	๑๗
ดาว ๕	๑๙
ดาว ๖	๒๑

ส่วนดาว ๙ เดินจากทิศใต้ไปตามทิศต่างๆ เช่นเดียวกับดาวเคราะห์อื่นๆ ผ่านอาทิตย์ครั้งเดียวก็กำลังพอแล้ว แต่ไม่มีหว่างให้ประจำจึงกลับมาถึงทิศใต้อีกมีกำลังเป็น ๙ แล้วเข้าประจำอยู่ในช่องกลาง ไม่ประจำอยู่ทิศใด

กำลังของดาวเคราะห์ดังกล่าวมาแล้ว รวมทางฝ่ายบาปเคราะห์ได้ ๓๖ ฝ่ายศุภเคราะห์ได้ ๗๒ กำลังมากน้อยกันเท่าตัว นับว่าสมดุลกันคือให้ฝ่ายข้างดีมีกำลัง ๒ เท่าจะได้พอลบล้างกับฝ่ายไม่ดี ให้ดีกับไม่ดีเป็นกลางๆ ไปตามสภาพธรรมดาของโลก

ในเรื่องดีกับร้ายสมดุลกันนั้น ท่านได้จัดธาตุของดาวเคราะห์ให้เรียงสลับหักล้างกันเป็นกลางๆ ไปคือ ไฟมีน้ำดับ ลมมีดินกันไว้ตามรูป

๒. ธาตุของดาวเคราะห์

ต้นธาตุ	ปลายธาตุ
ดาว ๑ ไฟกรด ส่งกระแสไปยัง	ดาว ๗ ไฟด้าน (ไม่มีเปลวแต่อะไรตกลงไปไหม้หมด)

ดาว ๒ ดินชุ่ม ส่งกระแสไปยัง ดาว ๕ ดินแห้ง

ดาว ๓ ลมกรด ,, ดาว ๗ ลมพายุ

ดาว ๕ น้ำในมหาสมุทร ,, ดาว ๖ น้ำฝน (ไอ

กลายเป็นเมฆๆกลายเป็นฝน)

ดาว ๘ เมื่อประจำอยู่ในช่องกลาง จึงได้รับธาตุทุก ธาตุล้วนแต่เป็นธาตุกลางๆจึงมีกำลังพลังทั้งฝ่ายบาปเคราะห์ และศุภเคราะห์ เนื่องจากพลังเช่นนี้จึงจัดให้ดาว ๘ เป็นอายุและเมื่อร่วมกับดาวเคราะห์ใดก็ทำให้ดาวเคราะห์นั้นมีกำลังมากขึ้น ส่วนทางดาราศาสตร์ดาว ๘ เป็นจุดตัดกันเช่นเดียวกับดาว ๘ แต่ตำแหน่งที่ตัดอยู่ใต้เส้นสุริยวิถีตรงกันข้ามกับดาว ๘ พิจารณาในด้านนี้ดาว ๘ ก็เป็นฝ่ายบาปเคราะห์ แม้ในการผ่านอาทิตย์ครั้งเดียวก็มีลักษณะบาปเคราะห์ด้วย โหราศาสตร์ฮินดูเกรงกลัวเกตุเท่าๆ กับราหู แต่โหราศาสตร์ไทยไม่เห็นเช่นนั้นเพราะถ้าดาว ๘ เป็นบาปเคราะห์หรือศุภเคราะห์แล้ว หลักการสมดุลจะขาดไปและ

เกินไปคือจะมีบาปเคราะห์หรือศุภเคราะห์มากกว่ากัน ท่านจึงให้เป็นดาวเคราะห์กลาง ๆ ดังกล่าวแล้ว โดยตั้งสูตรคำนวณการโคจรขึ้นโดยเฉพาะในสมัยล้นเกล้า ฯ ร. ๕ ไม่ใช้การเล็งยันกับราหูในทางดาราศาสตร์ จึงเป็นตาวของโหราศาสตร์ไทยโดยเฉพาะ

๓. คู่สมพล

"คู่สมพล" หมายถึงดาว ๒ ดวงรวมกำลังกันแล้วเท่ากับ ๒๗ (จำนวนดาวฤกษ์) คือ ดาว ๑ กับ ดาว ๖. ดาว ๒ กับ ดาว ๘. ดาว ๓ กับ ดาว ๕. ดาว ๔ กับ ดาว ๗ หมายความว่าถ้าดวงชาตาใดมีคู่สมพลแล้ว เจ้าชาตาจะมีพละกำลังในทางร่างกายเป็นประการแรก ประการต่อไปทำให้ดาวเคราะห์ที่เป็นคู่สมพลกันนั้นมีกำลังขึ้นทั้งสองดวงเช่น ดาว ๓ กับ ดาว ๕ ทำให้ดาว ๕ มีกำลังมาก คือมีวิชาการมากและประกอบไปด้วยปฏิภาณและทำให้ดาว ๓ มีกำลังมากเช่นจะเสียงอันตรายก็ย่อมจะใช้บัญญาตริตรองดีแล้ว เป็นต้น

๔. แผนผังทักษาพยากรณ์

ตามที่กล่าวมาแล้วในบทนี้ จึงตั้งแผนผังทักษาพยากรณ์ได้ดังนี้

๑ บาปเคราะห์ ธาตุไฟกรด กำลัง ๖ ทิศอีสาน (ตะวันออกเฉียงเหนือ)	๒ ศุภเคราะห์ ธาตุดินชุ่ม กำลัง ๑๕ ทิศบูรพา (ตะวันออก)	๓ บาปเคราะห์ ธาตุลมกรด กำลัง ๘ ทิศอาคเนย์ (ตะวันออกเฉียงใต้)
๖ ศุภเคราะห์ ธาตุน้ำฝน กำลัง ๒๑ ทิศอุดร (เหนือ)	๙ เคราะห์กลาง ธาตุกลาง กำลัง ๙ ไม่มีทิศ	๔ ศุภเคราะห์ ธาตุน้ำมหาสมุทร กำลัง ๑๗ ทิศทักษิณ (ใต้)
๘ บาปเคราะห์ ธาตุลมพายุ กำลัง ๑๒ ทิศพายัพ (ตะวันตกเฉียงเหนือ)	๕ ศุภเคราะห์ ธาตุดินแห้ง กำลัง ๑๙ ทิศประจิม (ตะวันตก)	๗ บาปเคราะห์ ธาตุไฟด้าน กำลัง ๑๐ ทิศหรดี (ตะวันตกเฉียงใต้)

แผนผังนี้มีข้อควรสังเกตกล่าวคือ ;—

๓. ช่องบาปเคราะห์กับศุภเคราะห์สลับกัน ลบล้างกันเป็นกลางคือพอดี

๒. ช่องศุภเคราะห์ถูกบาปเคราะห์ขนาบสองข้าง ช่องบาปเคราะห์ก็ถูกศุภเคราะห์ขนาบสองข้างทำนองเดียวกัน ทำให้เป็นกลาง

๓. นับเวียนไปทางซ้าย จะเห็นว่าธาตุลบล้างกันคือ ไฟลบด้วยน้ำ ลมลบด้วยดิน ทำให้เป็นกลางอีก

๔. กำลังของดาวเคราะห์ ศุภเคราะห์จะมากกว่าบาปเคราะห์เป็นจำนวน ๔ โดยนับเวียนไปทางขวาคือ อาทิตย์กำลัง ๖ จันทร์กำลัง ๑๕, อังคารกำลัง ๘ พุธกำลัง ๑๗, เสาร์กำลัง ๑๐ พฤหัสบดีกำลัง ๑๙, ราหุกำลัง ๑๒ ศุกร์กำลัง ๒๓. ทั้งนี้ให้กำลังลบล้างกันได้เป็นการสมดุลด้วยกำลังของเกตุ ด้วยลักษณะนี้เกตุจึงเป็นส่วนประกอบสำคัญของทักษาพยากรณ์ การนับแผนผังทักษาเพื่อการพยากรณ์จึงให้นับไปทางขวา

๕. ธาตุดินและน้ำย่อมถูกขนาบด้วยลมและไฟเสมอไป ถ้าพิจารณาทั้งพฤหัสบดีธาตุดินแห้งเสมอนว่าเป็นโลก โลกก็มีลักษณะปรวนแปรและรุ่มร้อน แต่ก็คงดำรงทรงอยู่ได้ เพราะธาตุคุมกันด้วยกำลังของเกตุซึ่งอบอุ่นและเป็นวิญญาณ

๕. การนับทักษา

การนับทักษา ให้ถือวันเกิดเป็นบริวาร แล้วเวียนขวาไปตามรูปแผนผังเป็นช่อง ๆ ไป โดยนับว่าบริวาร อายุ เดช ศรี มูล อุตสาหะ มนตรี และ กาลกรรณี เช่นคนเกิดวัน ๕ ก็นับว่า ๕ เป็นบริวาร, ๗ เป็นอายุ, ๖ เป็นเดช, ๑ เป็นศรี, ๒ เป็นมูล, ๓ เป็นอุตสาหะ, ๔ เป็นมนตรี และ ๗ เป็นกาลกรรณี เป็นต้น

มีบางท่านให้คนเกิดวันพุธกลางคืน ขึ้นต้นบริวารที่ ๗ แต่ว่าไม่ถูกนัก แต่ได้ทราบความจริงมาแล้วว่าราหูและเกตุไม่ใช่ดวงดาว ทั้งวันในสัปดาห์ก็มีเพียง ๗ ตลอดจนราหูและเกตุก็มิได้ประจำวันวารใด บัญหานี้จึงควรระงับไป

๖. ความหมายของทักษา

บริวาร หมายถึง ผู้แวดล้อม ผู้ห้อมล้อมติดตาม ผู้รับใช้ ความหมายนี้จึงมุ่งไปถึงคนที่ต่ำกว่าเจ้าชาตาก็มี เช่น ภรรยา บุตร หลาน คนอาศัย คนในบ้าน

ลูกจ้าง ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ทเดน
ทางไปด้วยโดยต่ำกว่า

อายุ หมายถึง เวลาที่มีชีวิตอยู่ สุขภาพ ความเจ็บไข้ การกระทำอยู่จำเจ

เดช หมายถึง อำนาจ วาสนา เกียรติ การปกครอง ความก้าวหน้า

ศรี หมายถึง ความดี ความเจริญ ความร่ำรวย ลาภผล ความสำเร็จ ความงาม สิ่งมงคล ความเป็นใหญ่

มูล หมายถึง หลักแหล่ง รากฐาน ที่อยู่ ที่อาศัย บิดามารดา

อุตสาหะ หมายถึง ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความบากบั่น มุมานะ

มนตรี หมายถึง ที่ปรึกษา ผู้แนะนำ ที่พึ่ง ผู้ใหญ่ บุตรภรรยา

กาลกรรณี หมายถึง ผู้ให้ความร้าย ทำลาย ขัดขวาง ความดี ศัตรู เสนียด โชคร้าย อุปสรรค ความทุกข์ ความเดือดร้อน

๗. ความสำคัญของทักษาพยากรณ์

ทักษาพยากรณ์นี้เป็นหัวใจของเลขพยากรณ์เช่น เลข ๗ ตัว ๙ ตัว ๑๒ ตัว เพราะเพียงแต่ทราบวันเกิดเท่านั้น ก็สามารถที่จะทราบถึงสภาพความเป็นไปในส่วนใหญ่ ๆ ของบุคคลได้ถึง ๗ ประการตามความหมายข้างต้น นับว่าเป็นการเพียงพอในการพยากรณ์ทางดวงชาตาจึงถือว่าเป็นหลักสำคัญมากหลักหนึ่งที่จะต้องยึดถือตลอดไปว่า พันเพของคนที่เกิดมาในวันนั้นจะต้องมีสภาพความเป็นไปประจำชีวิตเช่นนั้น ครั้นกาลเวลาล่วงไปปีหนึ่ง ๆ ทักษาเดิมก็เปลี่ยนไปเช่น อายุเดิมเปลี่ยนเป็นกาลกรรณี ก็จะมีการเจ็บไข้ในกาลเวลานั้น ทั้งนี้โดยถือทักษาเดิมเป็นหลัก และการเปลี่ยนไปเป็นเรื่องของการจรไปตามอายุ ซึ่งจะกล่าวรวมกันไปในทีนี้ด้วย เพื่อให้เข้าใจในหลักที่นำทักษามาใช้กับดวงชาตาพอสมควร, ทำให้การพิจารณาดวงชาตาดีขึ้น โดยถือเฉพาะวันเกิดและที่สำคัญ ๆ มิได้ใช้ตลอดทั้งคัมภีร์ทักษาพยากรณ์อันเป็นคัมภีร์ใหญ่คัมภีร์หนึ่ง ก็ขอทำความเข้าใจไว้ด้วย

๘. การพิจารณาพินทักษา

การที่บุคคลเกิดมาในวันใดก็ตามย่อมมีทั้งดีและไม่ดีด้วยกันทุกวัน มิใช่ว่าวันใดจะดีกว่ากัน เพราะต่างวันย่อมจะมีที่สูงต่ำกว่ากันตามหลักที่บุรพโหราจารย์กำหนดไว้ เป็นต้นว่าคนเกิดวัน ๓ มีเสาร์เป็นเดชก็พยากรณ์ว่ามีอำนาจอันน่าจะกลัว แต่ถ้าเกิดวันศุกร์ ๖ มีจันทร์เป็นเดชพยากรณ์ได้ว่า มีอำนาจอันน่าจะเกรง ตามความหมายของบาปเคราะห์ศุภเคราะห์ หรือคนวัน ๓ พุธเป็นศรีมีวาจาดีมาก แต่ศุกร์เป็นกาลกรรณีการเงินเสีย ส่วนคนเกิดวัน ๗ ศุกร์เป็นศรีการเงินดี แต่พุธเป็นกาลกรรณีพูดจาไม่น่าฟัง เป็นต้น

ที่กล่าวมานี้ ขอให้พิจารณาโดยตลอดก็จะแลเห็นได้ชัดและได้หลักสำคัญในการจะพยากรณ์ต่อไป และขอให้ใช้หลักดาวเคราะห์ตามที่กล่าวมาแล้วประกอบด้วยจะทำให้กว้างขวางยิ่งขึ้นไปอีก

๙. ตัวอย่างการพิจารณา

คนเกิดวันเสาร์ ๗ เป็นบริวาร จะมีผู้แวดล้อมใกล้ชิดไม่อยู่ในโอวาท และจะนำความยุ่งยากมาให้ ตัวเอง

ก็มีความวิตกกังวลอยู่เสมอ ๕ เป็นอายุ จะมีอายุยืนนาน มักชอบในวิชาการต่าง ๆ และมีเหตุผล ๗ เป็นเดช มีอำนาจน่าจะกลัวและแสดงออกด้วยกิริยาท่าทางและวาจา ๖ เป็นศรีมีหลักฐานการเงินและทรัพย์สมบัติ ๑ เป็นมูล มักเคลื่อนไหวอยู่เสมอ อยู่ไม่เป็นที่ รูปร่างเป็นที่ชอบใจคนอื่น ผิวเนื้อดำแดง ๒ เป็นอุตสาหะ มีความขยันหมั่นเพียรดี แต่ก็เป็นห่วง ๆ ไม่ตลอดไป ๓ เป็นมนตรี มักพึงเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นคนที่มีวาสนา แต่ภายหลังจะเกลียดชัง ๔ เป็นอาลกรรณี พูดไม่น่าฟัง จะเป็นโรคเกี่ยวกับปอด

พันของทักษาที่กล่าวมาแล้ว เป็นเรื่องที่จะประจำอยู่กับชีวิตของบุคคลตลอดไป ครั้นกาลเวลาล่วงไป ๆ พันของทักษาก็เปลี่ยนเวียนวนไปด้วย ทำให้พิจารณาว่ากาลเวลาใดจะดีหรือไม่ดีอย่างใดคือทักษาจรที่จะกล่าวต่อไปนี้

๑๐. ทักษาจร

ตามตัวอย่างการพิจารณาพันของทักษา เมื่อเกิดวันเสาร์ ๗ ก็เป็นบริวารเรียกว่าตกภูมิเสาร์เรื่อยไปจนกว่า

อายุจะเต็ม ๑ ปีบริบูรณ์แล้ว จึงเลื่อนไปตกภูมิพฤหัสบดี ๕ เป็นบริวารจรโดย ๕ พันทักษาเดิมเป็นอายุ ก็พิจารณาว่าจะได้ผู้แวดล้อมใกล้ชิดทมคุณสมบัติดีกว่าเดิม ถ้ามีการเจ็บไข้ได้ป่วยหนักหนาอย่างใด ก็จะได้หมอรักษาให้หายได้ ๗ บริวารเดิมเป็นกาลกรรณี คนแวดล้อมใกล้ชิดเดิมจะนำความเดือดร้อนมาให้ด้วยประการต่าง ๆ เช่น พลัดพลัดตกหกล้ม บิดามารดาเหตุต้องแยกกัน เป็นต้น ๑ มูลเดิมกลายเป็นศรีจร จะได้ทอยู่อาศัยดีกว่าเดิม การเปลี่ยนแปลงความหมายทักษาเดิมคงพิจารณาได้ในแนวนี้

การพิจารณาทักษาจรเพื่อประกอบกับดวงชาตา ให้ใช้หลักสำคัญว่ากาลกรรณีให้ร้าย ศรีให้คุณ โดยพิจารณาหลักนี้ก่อน ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ก็พิจารณาไปเป็นเรื่อง ๆ เช่นถามว่าปีนี้จะได้เลื่อนยศหรือได้ตำแหน่งงานหรือไม่ ก็จะต้องพิจารณาเดชเดิมว่าทักษาจรตกภูมิใด สมมติเดชเดิมกลับมาเป็นกาลกรรณีก็ต้องพยากรณ์ว่าไม่ได้ ตรงกันข้ามจะถูกกล่าวหาเสียอีกด้วย แล้วจึงนำทักษาจรไปพิจารณาประกอบเข้ากับดวงชาตา และการใช้ทักษา

ประกอบกับดวงชาตานั้นคงใช้เฉพาะวันเกิดกับจรบีที่เปลี่ยนไปเท่านั้น ไม่ใช้เต็มตามคัมภีร์ทักษาพยากรณ์

๑๑. การคิดตกภูมิทักษาจร

ตั้ง พ.ศ. หรือ จ.ศ. ในปัจจุบันลง เอา พ.ศ. หรือ จ.ศ. ที่เกิดลบ ได้ลัพธ์เท่าใดแล้วสังเกตดูดาว ๓ ในดวงชาตาว่าอยู่ราศีใด มีองศาเท่าใด นำมาเทียบกับดาว ๓ ในปฏิทินประจำปี ถ้าอยู่ในราศีเดียวกันองศาเท่ากันหรือมากกว่าในดวงชาตาแล้ว ก็หมายความว่า เปลี่ยนอายุใหม่แล้ว ให้เอา ๓ บวกเข้ากับลัพธ์ที่ได้ข้างต้น แต่ถ้าในปฏิทินราศีองศาน้อยกว่าก็ใช้ลัพธ์เดิมโดยไม่ต้องเพิ่ม ต่อไปเอาลัพธ์ที่ได้นั้นมาหาตัวจัน

๑. เอาจำนวนเศษหารลัพธ์นั้น หาเศษได้แล้วเอาเศษนั้นนับจากภูมิวันเกิดไปตามแผนผังทักษา ถ้าหารลงตัวไม่มีเศษ ถือว่าได้เศษ ๙ เช่นสมมติว่าลัพธ์ได้ ๓๖๐ เอา ๙ หารลงตัวไม่มีเศษ เกิดวันเสาร์นับไปเท่าเศษก็ตกภูมิพุธ

หรือ ๒. ใช้วิธีรวมตัวเลขในลัพธ์นั้นเองให้เหลือเลขตัวเดียว เช่น ๓๖๐ ก็รวมได้ ๓ + ๖ + ๐ คงได้ ๙ เท่ากับการหารตามข้อ ๑. วิธีนี้จะทำให้รวดเร็วกว่าวิธีอื่น ๆ ท่านเรียกว่าโสพสเกตุ

๑๒. วิธีนับทักษาจร

วิธีนับทักษาจรมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น นับไปถึงภูมิ ๓ แล้วต้องนับเข้าภูมิกลางคือ ๙ ก่อนแล้วจึงจะเข้าภูมิ ๒ วิธีหนึ่ง อีกวิธีหนึ่งนับถึงภูมิ ๓ แล้วนับภูมิ ๒ โดยไม่เข้าภูมิ ๙ และบางวิธีนับเข้าภูมิ ๙ ถือว่าตกภูมิกาลกรรณีเป็นต้น

จึงขอทำความเข้าใจว่า โหรไทยได้รับทักษาจากฝ่ายตะวันตกเช่น พม่าซึ่งใช้ดาว ๓ ถึง ๙ ไม่ใช้ ๙ การนับทักษาจึงไม่เข้าภูมิ ๙ โหรไทยโบราณจึงใช้อย่างเดียวกับพม่า ครั้นต่อมาโหรไทยได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ทักษาใหม่ โดยจัดให้เกตุเป็นดาวสำคัญดังได้กล่าวมาแล้ว จึงให้นับเข้าภูมิ ๙ ก่อนจะเข้าภูมิ ๒ หลักฐานสำคัญก็คือพระนิพนธ์ทักษาพยากรณ์ของสมเด็จเจ้าพ้า ฯ กรมหลวงพิทักษ์มนตรี และกรมโหรหลวงก็ได้ใช้แบบนี้ ส่วนการเข้าภูมิ ๙ แล้วให้ถือว่าเป็นภูมิกึ่งตกกึ่งชั่วตามลักษณะของเกตุ และให้ถือว่าตกภูมิพฤหัสบดี สำหรับที่ว่าบางวิธีให้ตกภูมิกาลกรรณีนั้นอาจมุ่งไปถึงว่าเกตุเป็นบาปเคราะห์ก็ได้

รวมความแล้วคงใช้ตามแบบสมเด็จเจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี คือถึงภูมิ ๑ แล้วเข้าภูมิ ๙ ต่อไปจึงเข้าภูมิ ๒ และเมื่อเข้าภูมิ ๙ ก็เป็นภูมิกึ่งตกกึ่งขึ้น ถือว่าตกภูมิพฤหัสบดี แต่ไม่เหมือนกับตกภูมิพฤหัสบดีจริง ๆ เพราะเป็นการอาศัยเพื่อทักษา เช่นเกิดวันเสาร์เมื่ออายุ ๕ ขวบเต็มแล้วก็ตกภูมิ ๙ พอ ๖ ขวบเต็มแล้วก็ขึ้นภูมิ ๒

๑๓. หลักทักษาจร

ปีอายุใดทักษาจรตกภูมิ ๓, ๕ และ ๗ ชาตาจะขึ้นสูง เหตุผลก็คือดาวใหญ่สำคัญให้คุณโดยสุภาพราบเรียบ เช่นตกภูมิ ๓ ดาว ๕ ราชาแห่งเทพเจ้าเป็นศรี ภูมิ ๖ ดาว ๕ เป็นมนตรี ภูมิ ๕ ดาว ๑ เจ้าแห่งแสงสว่างเป็นศรี กลับกันชาตาจะตกต่ำ ถ้าดาว ๑, ๕ เป็นกาลกรรณี

๑๔. ดาวเคราะห์เสวยอายุ

ดาวเคราะห์เสวยอายุ เป็นเรื่องในคัมภีร์โบราณที่สำคัญมากคัมภีร์หนึ่ง เรียกชื่อว่า "คัมภีร์มหาทักษา" หมายถึงตำราทักษาอันยิ่งใหญ่ เพราะเนื้อหาในคัมภีร์นี้เพียงแต่ทราบวันเกิดเท่านั้น ก็สามารถพยากรณ์ชาตาชีวิตว่าดีหรือไม่เป็นระยะ ๆ ไปจนตลอดชีวิต บุรพโหราจารย์

ท่านจึงกำชับให้นำมาประกอบการพิจารณาดวงชาตาด้วย เพื่อความแน่ใจ เช่นเห็นว่าดวงชาตาในระยะนั้นดี ก็ให้พิจารณาดาวเคราะห์ที่กำลังเสวยอายุขณะนั้นว่าดีหรือไม่ ถ้าดีก็มีความแน่ใจว่าจะต้องดี ถ้าไม่ดีก็ต้องตัดทอนความดีลงหรือชแจงความขัดข้อง เป็นต้น

การเสวยอายุหมุนเวียนไปตามแผนผังทักษาพยากรณ์ ใช้กำลังดาวเคราะห์เป็นปี เช่นเกิดวันอาทิตย์ อาทิตย์จะต้องเสวยอายุตามกำลังคือ ๖ ปี ครบ ๖ ปีแล้วจันทร์ก็เข้าเสวยอีก ๑๕ ปี ตามลำดับไปจนครบ ๗ ดวง โดยข้ามดาว ๘ เพราะไม่เสวยอายุด้วย ในฐานะที่เป็นอายุหรือวิญญาณอยู่แล้ว กำลังหรือปีที่ดาวเคราะห์ที่เสวยอายุทั้ง ๗ ดวงจึงรวมได้ ๑๐๘ ปี ตามตัวอย่างที่เกิดวันอาทิตย์นั้น กล่าวแล้วว่าอาทิตย์จะเสวยอายุ ๖ ปีก่อน และใน ๖ ปีนั้น เริ่มต้นให้อาทิตย์เสวยตัวเองคือแทรกก่อน หมดเวลาแล้วจึงให้จันทร์แทรก อังคารแทรก ฯลฯ จนครบทั้ง ๗ ดวง โดยมีวิธีคิดการแทรกดังนี้:—

อาทิตย์มีกำลังหรือปีจำนวน ๖

ดาวเคราะห์ทั้ง ๗ ดวงมีกำลังหรือปีจำนวน ๑๐๗

เกิดวันอาทิตย์ อาทิตย์จะต้องเสวยอายุ ๖ ปี และ
มีดาวเคราะห์ทั้ง ๗ ดวงมาแทรกตามวิธีดังต่อไปนี้

อาทิตย์ (เสวยตัวเอง) ๖ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๕ เดือน

จันทร์ (แทรก) ๑๕ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๓๐ เดือน

อังคาร ,, ๗ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๕ เดือน ๓๐ วัน

พุธ ,, ๑๗ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๑๑ เดือน ๓๐ วัน

เสาร์ ,, ๓๐ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๖ เดือน ๒๐ วัน

พฤหัสบดี ,, ๑๙ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๑ ปี ๒๐ วัน

ราหู ,, ๑๒ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๗ เดือน

ศุกร์ ,, ๒๑ x ๖ ÷ ๓๐๗
เท่ากับ ๑ ปี ๒ เดือน

รวมเป็นอาทิตย์เสวยอายุ ๖ ปี

หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

คนเกิดวันอาทิตย์ เมื่ออายุครบ ๖ ปีแล้ว ต่อไปจันทร์ก็เข้าเสวยอายุและมีการแทรกอย่างเดียวกันจนครบ ๑๕ ปีแล้ว อังคารเข้าเสวยอายุ ๗ ต่อ ตามลำดับในแผนผังทักษาพยากรณ์ สำหรับวิธีคิดก็คงใช้หลักตามตัวอย่างที่ยกขึ้นไว้นั้น โดยให้สังเกตตัวเลขที่คูณกันนั้นเป็นกำลังหรือปีของดาวเคราะห์ ๑๐๗ ที่หารก็เป็นกำลังหรือปีของดาวเคราะห์ทั้งสิ้น เมื่อเอา ๑๐๗ หารไม่ได้ถูกต้องเอา ๑๒ คูณ ทำเป็นเดือน ถ้ายังหารไม่ได้อีกหรือมีเศษก็เอา ๓๐ คูณทำเป็นวันตามวิธีเลขอย่างธรรมดา

๑๕. หลักการพิจารณาเสวยอายุ

เนื่องจากการพิจารณาดวงชาตา จะใช้ดาวเคราะห์เสวยอายุเพียงเพื่อประกอบ ดังนั้นจึงใช้หลักกว้าง ๆ สำหรับพิจารณาตามแนวทางดังต่อไปนี้คือ

๑. บาปเคราะห์เสวยอายุไม่ดี ศุภเคราะห์เสวยอายุดี ก็หมายความว่าผู้ที่เกิดในวันบาปเคราะห์หรือศุภเคราะห์นั้นเอง เช่นเกิดวันอาทิตย์ อาทิตย์เสวยอายุ ๖ ปี ก็เป็นหลักกว้าง ๆ ว่าภายใน ๖ ปีนั้นจะไม่ดี

๒. ภายในระยะเวลา ๖ ปีตามข้อ ๑. มีดาวเคราะห์ที่เสวยตัวเองและมาแทรก ก็มีหลักว่า ถ้าบาปเคราะห์เสวยตัวเองหรือแทรกแล้วไม่ดี ถ้าเป็นศุภเคราะห์แล้วดี เช่น อาทิตย์เสวยตัวเอง ๕ เดือนไม่ดี ครบ ๕ เดือนแล้ว จันทร์แทรกก็ดีใน ๑๐ เดือน จึงเป็นอันว่าระยะกว้างตามข้อ ๑. เห็นในระยะเวลาสั้น ๆ ว่าจะมีทั้งดีและไม่ดีได้แคบลง

มีข้อสังเกตว่า ถ้าเกิดในวันบาปเคราะห์ตามข้อ ๑. บาปเคราะห์เสวยตัวเองหรือแทรกแล้วไม่ดีมาก แต่ถ้าศุภเคราะห์มาแทรกแล้วแม้จะดีก็ไม่มากนัก ตรงกันข้าม ถ้าเกิดในวันศุภเคราะห์ ศุภเคราะห์เสวยตัวเองหรือมาแทรกก็ดีมาก ถ้าบาปเคราะห์แทรกไม่ดีก็ไม่มากนัก

๓. ให้สังเกตคูศัตรู คูมิตรมาแทรกตามข้อ ๒. เช่นเกิดวันอาทิตย์ อังคารแทรกเป็นเวลาเกือบ ๕ เดือนกับ ๓๐ วัน อังคารเป็นทั้งบาปเคราะห์และเป็นคูศัตรูของอาทิตย์วันเกิด ระยะที่อังคารแทรกนี้จะไม่ดีอย่างมาก ครั้นต่อมาพฤหัสบดีแทรกเป็นเวลา ๑ ปีกับ ๒๐ วัน พฤหัสบดีเป็นศุภเคราะห์และเป็นคูมิตรของอาทิตย์วันเกิด ในระยะที่พฤหัสบดีแทรกนี้จะดีอย่างมาก

๔. ควรพิจารณาทักษาจรด้วย เช่น เกิดวันอาทิตย์ สมมติว่าทักษาจรตกภูมิ ๔ มีอังคารเป็นกาลกรรณี ก็จะต้องระวังว่าอังคารจะให้ร้ายมากด้วย

๕. ครั้นเมื่อพิจารณาได้ความดังกล่าวมาแล้ว สมมติว่าในระยะเวลานั้นอังคารกำลังทับลัคนาในดวงชาตา ก็จะต้องพิจารณาว่าในระยะนั้นจะต้องมีเหตุร้ายเกิดขึ้นแน่นอน

หอสมุดแห่งชาติ จังหวัดพิษณุโลก เฉลิมพระเกียรติ

บทที่ ๖

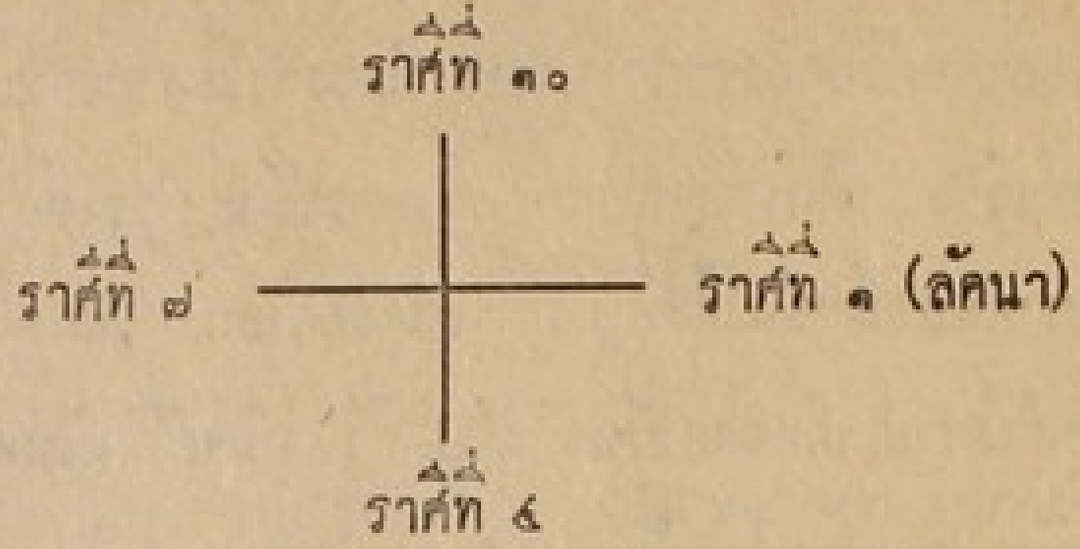
จักรพยากรณ์

คำว่า "จักรพยากรณ์" ประกอบด้วยคำว่าจักร แปลว่าวงกลม กับ คำว่าพยากรณ์แปลว่าการทาย การทำนาย การคาดการณ์ เมื่อรวมกันแล้วก็ได้ความหมายว่า การทำนายด้วยดวงชาตา ได้กล่าวมาแล้วว่าดวงชาตาแบ่งออกเป็น ๑๒ ราศี มี ๑๐๗ นวางศ์ ๒๗ นักษัตรฤกษ์ ๓๖ ตริยางศ์ ตลอดจนหลักพยากรณ์และการพิจารณาต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นเปรียบเสมือนเป็นเสาเข็มที่เป็นพื้นฐานสำหรับการพิจารณาเพื่อการทำนายดวงชาตาที่จะได้กล่าวต่อไป

ในที่นี้จึงขอกล่าวว่า ทุกวันเวลาวิถีโคจรของดาวเคราะห์ทั้งหลายได้โคจรไปตามวิถีทางของตน และต่างก็ได้พึ่งพาอาศัยกันและกันด้วยเช่น กระแสดาว ความดึงดูด ความร้อน แสงสว่าง เป็นต้น คนอาศัยอยู่บนพื้นโลก โลกจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของคน เมื่อจะทำนายวิถี

ชีวิตของคนด้วยดวงชาตาของเขา ก็ควรจะได้ทำความเข้าใจไว้ก่อนว่าขณะที่ทารกคลอดออกจากครรภ์มารดาแล้ว ร่างกายภายนอกก็พลันได้รับอากาศธาตุของโลก ในตอนนี้ถ้าตายคือไม่หายใจก็กลายเป็นวัตถุไป ถ้าหายใจก็ได้เป็นพลโลกคนหนึ่ง การหายใจครั้งแรกที่สุดคือการหายใจเข้า อากาศของโลกก็เข้าไปหล่อเลี้ยงร่างกายภายใน ทันทีนั้นเองทางโหราศาสตร์จึงถือเวลานี้เป็นเวลาตกฟาก ซึ่งส่วนมากเมื่อทารกร้องขึ้นครั้งแรกก็แสดงว่าทารกนั้นหายใจครั้งแรกเข้าไปแล้วตกใจจึงร้องขึ้น จึงได้วางลัคนาคือจุดในราศีที่ขอบฟ้าตะวันออก แล้วนำดาวเคราะห์ที่โคจรอยู่ในราศีต่าง ๆ มาตั้งเป็นดวงชาตา ดุจการถ่ายรูปไว้เป็นแผนที่อันเป็นวงกลม

ราศีที่ลัคนาอยู่จัดให้เป็นราศีหรือเรือนที่ ๑ ราศีหรือเรือนที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ อยู่ใต้ขอบฟ้าลงไป จุดในราศีที่ขอบฟ้าตะวันตกเป็นราศีหรือเรือนที่ ๗ แล้วขึ้นขอบฟ้ามาเป็นราศีหรือเรือนที่ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ รูปที่พอจะเห็นเป็นเค้าเพื่อความเข้าใจมีดังนี้

ตรงจุดเส้นที่ตัดกันถือว่าเป็นตัวทารกที่เกิด แต่ได้กล่าวมาแล้วในการวางลัคนาว่าได้ถือดวงอาทิตย์เป็นหลัก ฉะนั้น การนับราศีหรือเรือนที่, จึงนับไปตามเส้นทางที่แลเห็นว่าดวงอาทิตย์เดิน คือนับจากราศีที่ลัคนาอยู่เหนือขอบฟ้าขึ้นไปเป็นราศีหรือเรือนที่ ๒ ๓ ๔ ฯลฯ ตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว จึงหมายความว่ารูปนี้เปลี่ยนราศีที่ ๑๐ เป็นราศีที่ ๔ และเปลี่ยนราศีที่ ๔ เป็นราศีที่ ๑๐ ราศีหรือเรือนที่ ๑ ๔ ๗ ๑๐ ถือว่าสำคัญมากในการพิจารณาดวงชาตาดังจะกล่าวต่อไป

ตามดวงชาตาตัวอย่างในภาคการวางลัคนา

ราศีหรือเรือนที่ ๑ คือเรือนที่ลัคนาหรือตนุเศษอยู่ ท่านกำหนดให้เป็น "ตนุ" นับทวนเข็มนาฬิกาเรือนที่ ๒ เป็นกดุมภะ และเรือนต่อ ๆ ไปมีชื่อตามลำดับในความหมายต่อไปนี้

๑. ความหมายของราศีเรือน

ตนุ หมายถึง ตัว ตน ตลอดจน ร่างกาย ส่วนของร่างกาย ลักษณะ รูปร่าง ท่าทาง อากัปกิริยา สุขภาพ

กฎุมภะ หมายถึง ทรัพย์สิน พัสดุ เงินทอง ตลอดจนหลักทรัพย์ รายได้ การค้ากำไร

สหัชชะ หมายถึง เพื่อนฝูง ตลอดจน ญาติพี่น้องท้องเดียวกัน การเดินทาง จดหมาย เอกสาร

พันธุ หมายถึง ญาติพี่น้องพงศ์พันธุ์ ตลอดจน ที่เกิด ที่อยู่อาศัย แม่, แม่ยายในชาตาชาย พ่อ, พ่อผัวในชาตาหญิง

ปุตตะ หมายถึง ลูก ตลอดจน หลาน เด็กๆ คนในความปกครอง การศึกษา โรงเรียน การใช้ความคิดสติปัญญา สถานที่รื่นเริงบันเทิง การเกี้ยวพาราสีระหว่างเพศ

อริ หมายถึง ศัตรู ตลอดจน ผู้จองเวร หนี้สิน ความทุกข์ โรค สัตว์เลี้ยง พี่น้องทาง

มารดาในชาติชาย พี่น้องทางบิดาในชาติหญิง

บัตนิ หมายถึง ภรรยา คู่รัก ตลอดจน หุ้นส่วน ความตกลงยินยอม ฝ่ายตรงกันข้าม คู่แข่งขัน

มรณะ หมายถึง การตาย ตลอดจน การแตกสลาย มรดก พินัยกรรม ทรัพย์ของผู้ตาย

ศุภะ หมายถึง ความดีงาม ความเจริญ ตลอดจน ศาสนา ความสงบสุข โชค การเดินทางไกล ต่างประเทศ ความราบรื่นเกี่ยวกับกฎหมาย, ศีลธรรม

กัมมะ หมายถึง การงาน การกระทำ ตลอดจน ตำแหน่ง ยศ ผู้บังคับบัญชา ผู้ปกครอง พ่อ, พ่อตาในชาติชาย แม่, แม่ผัวในชาติหญิง

ลาภะ หมายถึง สิ่งที่ได้ การได้มากโดยไม่คาดคิด ตลอดจน ทิปริกษา มิตรสหาย ความตั้งใจจะให้ดีสำหรับตัว

วินาศนะ หมายถึง การทำลาย ความหมดสิ้น ตลอดจน การถูกกักขัง ไม่เป็นอิสระ การถูกเนรเทศ การถูกทรยศหักหลัง พี่น้องทางบิดาในชาติชาย,พี่น้องทางมารดาในชาติหญิง

ความหมายข้างต้นอาจขยายออกไปได้อีกมาก ข้อสำคัญจะต้องให้อยู่ภายในขอบเขตของความหมายที่กล่าวนั้น

ได้กล่าวมาแล้วว่า ราศีหรือเรือนที่ ๑. ๔. ๗. ๑๐ สำคัญในการพิจารณาดวงชาตา ในความหมายของราศีหรือเรือนข้างต้น ก็ได้แก่ ตนุ (ตัวตน) พันธุ (ที่อยู่อาศัย แม่ของชาย พ่อของหญิง) บัตนิ (ภรรยา) กัมมะ (การงาน พ่อของชาย แม่ของหญิง) ครูอาจารย์โหรท่านจึงได้ให้หลักในการพิจารณาว่า ในชั้นแรกให้พิจารณาที่ ๔ เรือนนี้ก่อนเพื่อเป็นรากฐานก่อนจะพิจารณาอื่น ๆ ต่อไป เพราะเกี่ยวกับตัวตน บิดามารดาผู้เป็นบุพการี ที่อยู่อาศัย และการงานที่เลี้ยงชีพ จึงขอกล่าวไว้เป็นหลักฐานสำคัญ

๒. ดาวเคราะห์ประจำราศีที่ให้คุณให้โทษ

ดวงเกษตร

ดวงเกษตร ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องการหาดาวเคราะห์ประจำวาระ ในที่นี้จะได้กล่าวว่า การกำหนดดาวที่ประจำราศีที่เรียกว่าดวงเกษตรนั้น ท่านกำหนดขึ้นจากทางดาราศาสตร์ ท่านองเดียวกับในเรื่องสาเหตุการเรียงลำดับวันในสัปดาห์กล่าวคือ ภาคกลางวันให้ดาว ๑ เจ้าแห่งแสงสว่างเป็นประธานในราศีสิงห์คือเป็นเกษตรหรือเป็นเจ้าเรือน ต่อไปดาว ๕ ในราศีกันย์ ดาว ๖ ในราศีตุลย์ ดาว ๓ ในราศีพฤศจิก ดาว ๕ ในราศีธนู ดาว ๗ ในราศีมังกร ซึ่งเป็นเรียงลำดับดาวที่ใกล้ใกลจากดวงอาทิตย์ทางดาราศาสตร์ ส่วนภาคกลางคืนให้ดาว ๒ เจ้าแห่งแสงสว่างในเวลากลางคืนเป็นประธานในราศีกรกฎ ดาว ๔ ในราศีมิถุน ดาว ๖ ในราศีพฤษภ ดาว ๓ ในราศีเมษ ดาว ๕ ในราศีมีน ดาว ๗ ในราศีกุมภ์ เป็นการเรียงลำดับดาวจากอาทิตย์ทางดาราศาสตร์อย่างเดียวกัน แต่ได้เปลี่ยนดาวประธานจากดาว ๑ เป็นดาว ๒ ซึ่งเป็นเจ้าแห่งแสงสว่างในเวลากลางคืน ตลอดจนการเรียงก็นับย้อน

จักรเนื่องจากเวลากลางคืน จึงแสดงจากดวงเกษตรนั่นว่า โหราศาสตร์ไทยใช้ทั้งสุริยคติและจันทรคติ ส่วนดาว ๘ ไม่ใช่ดวงดาวอย่างแท้จริง แต่ถูกจัดให้เป็นบาปเคราะห์เป็นคู่มิตรกับเสาร์ จึงให้ดาว ๘ เป็นเกษตรในราศีกุมภ์กลางธาตุลม ในฐานะอาศัยเรือนเสาร์อยู่ จากสาเหตุการเป็นดาวประจาน ดาว ๑ ดาว ๒ จึงมีเกษตรเพียงราศีเดียว ส่วนดาวอื่นมีเกษตร ๒ ราศี คือภาคกลางวันและภาคกลางคืนด้วย

จากการสังเกตแสงสีของดาวเกษตร จะเห็นว่ามีขนาดกับแสงสว่างงามสละสลวยพอดี ไม่อ่อนไม่กล้าจนเกินไปเหมือนกับอยู่ในราศีอื่น ๆ

เกษตร แปลว่าที่ดิน ย่อมแสดงถึงความมั่นคงแข็งแรง ถาวร นอกนั้นเกษตรมีความสำคัญในเรื่องนวางศ์ตรียางศ์ ดังได้กล่าวมาแล้ว โหราศาสตร์จึงยกย่องเกษตรเป็นอย่างมาก ดวงเกษตรเรียกว่า "เรือนใน" ย่อมประจำอยู่ทุกเมื่อในดวงชาตา ส่วนดาวเคราะห์ที่เห็นในดวงชาตาเรียกว่า "เรือนนอก" ซึ่งเดินมาอยู่ในเรือนของดวงเกษตร ถ้าแหละเรือนนอกตรงกับเรือนใน ก็เรียกว่าดาวเคราะห์

นั้นเป็นเกษตร ดวงชาตาใดมีเกษตรถือว่ามีหลักฐานไปตามสภาพของดาวนั้น เช่น ดาว ๑ เป็นเกษตร พยากรณ์ว่ามีหลักฐานทางกิจการงานดี ดาว ๕ เป็นเกษตร มีหลักฐานทางวิชาการดี เป็นต้น สภาพของดาวอื่นได้กล่าวมาแล้วก็ควรพิจารณาไปในทำนองนี้ โดยถือหลักว่า "เกษตรย่อมแสดงถึงหลักฐาน"

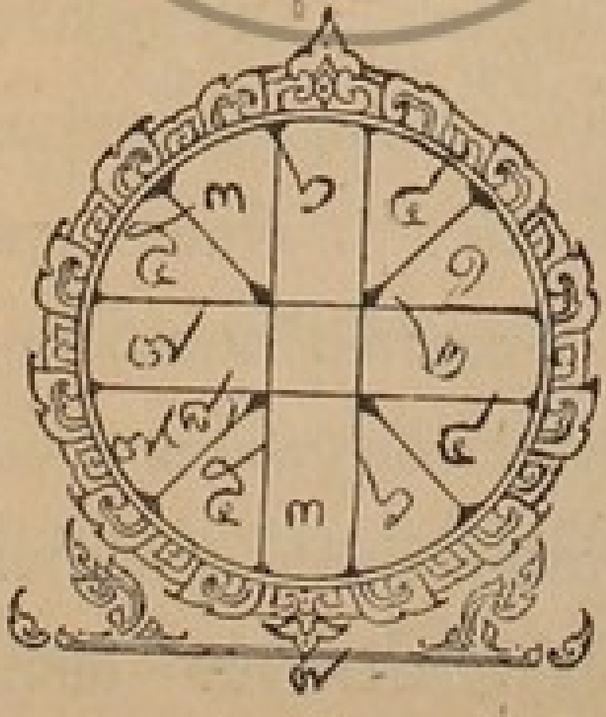
ทางจักรพยากรณ์ เกษตรอยู่ในเรือนใด เรือนนั้นย่อมมั่นคง แข็งแรง ถาวร ด้วยหลักฐานต่างๆ เช่น อยู่เรือนกฎุมภะก็จะมีหลักทรัพย์สินเงินทองดี เรือนสหัชชะมีเพื่อนผู้ช่วยเป็นผู้มีหลักฐาน เรือนลาภะมีผลได้เป็นที่พอใจ เรือนอริมิตรทักล้าแข็งหรือสูงกว่าเสมอ เรือนมรณะมีหลักฐานแล้วหมด เรือนวินาศนะหลักฐานจะละลาย เป็นต้น

ทางทักษาพยากรณ์ ถ้าเกษตรเป็นศรี เดช มนตรี ย่อมดีนักตามความหมายของทักษา เป็นบริวารมีผู้แวดล้อมล้วนแต่ดีๆ เป็นการเชิดชูเกียรติ เป็นอายุมีสุขภาพแข็งแรงไม่ค่อยจะเจ็บไข้ เป็นอุตสาหะมีความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอ เป็นกาลกรรณีมีศัตรูทักล้าแข็งมากหรือที่สูงกว่า

นำพิจารณาผสมเข้ากับจักรพยากรณ์คือ ถ้าไปอยู่ในเรือน อริ มรณะ วินาศนะ แล้ว แม้ว่าศัตรุจะแข็งสักเท่าใด ก็ทำอะไรไม่ได้ และพิจารณาแยกออกได้อีกว่า ถ้าอยู่อริ ศัตรูมีอยู่เสมอ อยู่มรณะศัตรูแพ้ วินาสนะศัตรูจะหายไปเอง

หลักในการพยากรณ์เกษตร ได้ยกตัวอย่างการพิจารณามาเพื่อเป็นเค้ามูลสำหรับการพิจารณาพยากรณ์ต่อ ๆ ไปให้เพิ่มพูนสติปัญญายิ่งขึ้น จึงไม่ได้นำหลักพยากรณ์เกษตรที่ท่านตั้งไว้เกะมากล่าวเพราะแคบไป สำหรับหลักพยากรณ์ดาวอื่นก็ขอให้ใช้ในแนวนี้ด้วยเช่นเดียวกัน

ดวงปรเกษตร

ดวงปรเกษตร หรือเรียกชื่อย่อว่า ประ แปลว่าเรือนที่อยู่ตรงกันข้ามกับเกษตร เมื่อทราบถึงดวงเกษตรแล้ว ก็จะทราบถึงดวงปรเกษตรทันที ดวงชาตาใดมีปรเกษตรจะต้องมีความเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับเกษตร คือ ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง ถาวร ในดาวนั้น ๆ เช่น ดาว ๑ หลักฐานทางกิจการงานไม่สู้จะดี ดาว ๕ หลักฐานทางวิชาการไม่สู้จะมั่นคง มักจะมีปัญหาหรือความสงสัยแคลงใจอยู่ด้วย จึงถือหลักในเรื่องปรเกษตรได้ว่า "ประเกษตรย่อมแสดงถึงการไม่ค่อยจะเป็นหลักฐานและมีความอาภัพ" คำว่าอาภัพหมายความถึงการตกอับ

ทางจักรพยากรณ์ ปรเกษตรอยู่ในเรือนใด เรือนนั้นก็ไม่สู้จะมั่นคงแข็งแรง เช่นอยู่ในเรือนกดุมภะหลักทรัพย์ไม่ค่อยจะดี เรือนสหัชชะมีพี่น้องฝูงล้วนแต่ไม่สู้จะมีหลักฐานหรือเป็นคนต่ำ ๆ เรือนลาภะผลได้มีอย่างกระพร่องกระแพร่ง เรือนอริศัตรูได้แก่คนที่ต่ำกว่าเรือนมรณะวินาศนะกลับเป็นผู้ทรงหลักฐานดีตามดาวนั้น ทั้งนี้เพราะดาวปรเกษตรไม่ดีแต่เมื่อไปอยู่ในเรือนที่ไม่ดีอีก จึงมีลักษณะคืนตัวเป็นดีไปที่เรียกกันว่า "ลบกับลบเป็นบวก"

ทางทักษาพยากรณ์ ถ้าปรเกษตร เป็นศริ เดช มนตรี กว่าจะดีได้ก็ต้องฟันฝ่าอุปสรรคความยากลำบากมามาก ถ้าปรเกษตรเป็นกาลกรรณี กาลกรรณีจะหายกลายเป็นเจริญชัน

รวมความว่า การพยากรณ์ปรเกษตรใช้หลักตรงกันข้ามกับเกษตร ตลอดจนขนาดและแสงสว่างด้วย

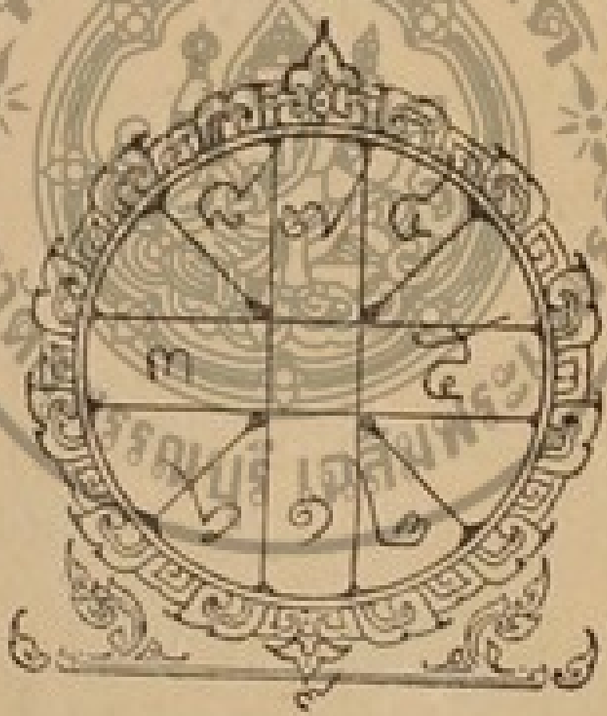
วิธีจำ เขียนดวงชาตาเปล่า ๆ ลง แล้วชทราศ์เปล่าหรือว่างนั้น ๒๓๖. ๕๓. ๔๗๙ ก็จะจำได้ทันที

ดวงอุจจ์ หมายถึงดาวเคราะห์เหล่านั้น มีขนาดใหญ่ ทั้งแสงและสีก็เข้มมากกว่าอยู่ในราศีอ่อน เพราะจร

เข้าใกล้โลก อุจจ์ แปลว่าสูง ดาวเคราะห์เป็นอุจจ์ย่อมแรงที่สุด

หลักการพยากรณ์ ใช้หลักของเกษตรที่กล่าวมาแล้ว แต่เพิ่มน้ำหนักให้มากยิ่งขึ้น ทั้งทดและไม่ดีเป็น ๒ เท่า

ดวงนวง

นีจ แปลว่าต่ำ เมื่อทราบถึงดวงอุจจ์แล้ว ราศีตรงกันข้ามกับอุจจ์ก็คือนีจ ดวงชาตาใดมีนีจย่อมมีสภาพตรงกันข้ามกับอุจจ์ทุกประการ ตลอดจนขนาดและแสงสว่างด้วย

หอสมุดแห่งชาติ

หลักการพยากรณ์ เป็นไปในทำนองปรเกษตร แต่เพิ่มความไม่ดีและดีขึ้น ๒ เท่า

ถ้าพิจารณาถึงขนาด แสง สี ของดาวที่เป็นนิจแล้ว จะปรากฏว่าเล็กและอ่อนมากกว่าปรเกษตร ๒ เท่าเช่นเดียวกัน

ดวงอุจจวินาศน์

ดวงอุจจวินาศน์ หมายถึงดาวเคราะห์ที่อยู่หลังอุจจ์ หรือเป็นวินาศนะกับอุจจ์ ก็หมายความว่าดาวนั้นเกือบจะเป็นอุจจ์ ขนาดของดาวจึงค่อย ๆ โตขึ้น ทั้งแสงสีก็ค่อย ๆ เข้มขึ้นตามลำดับ ควรสังเกตท่องคำว่าถ้ามากขึ้นเพียงใด ก็เข้าใกล้เป็นอุจจ์มากขึ้นเพียงนั้น

หลักการพยากรณ์ ถือว่าแรงอยู่ในระหว่างเกษตร กับอุจจ์ นอกจากนี้ก็เป็นไปในทำนองที่กล่าวมาแล้วในเรื่องเกษตร

ดาว ๕ เป็นอุจจวินาศน์ แต่ตรงกับตำแหน่งปรเกษตร เรื่องนี้ก็ต้องพิจารณาว่าดาว ๕ ดีกว่าปรเกษตร และมีสภาพเช่นเดียวกับดาวอุจจ์วินาศน์อื่น ๆ แต่เนื่องด้วยมีตำแหน่งปรเกษตรอยู่ด้วย วิชาการจึงมักจะขอบแคะได้ปัญหาขึ้นมาวิจัยได้แก่การค้นหาและได้เถียงอยู่เสมอ

ดวงอุจจภิมุข

ดวงอุจจภิมุข หมายถึงดาวเคราะห์ที่อยู่หน้าอุจจ์ หรือเป็นกตุมภะของอุจจ์ ก็หมายความว่าดาวนั้นผ่านอุจจ์มาแล้ว ขนาดของดาว สีและแสงจึงค่อย ๆ อ่อนลงตามลำดับขององศาตรงกันข้ามกับอุจจวินาศน์ แต่สภาพคงมีอย่างเดียวกัน เนื่องจากบุรพโหราจารย์ท่านสังเกตดวงดาวแล้วจึงนำมาตั้งกฎเกณฑ์ขึ้น มีบางท่านว่าอุจจภิมุขสู้อุจจวินาศน์ไม่ได้โดยอ้างเหตุผลว่าเมื่อผ่านอุจจ์มาแล้วแสงสีหรืออำนาจนับวันแต่จะน้อยลง ๆ มตินี้เป็นจริงในสภาพธรรมดาที่ดวงดาวได้โคจรไป แต่ในการพยากรณ์ได้กระทำในขณะที่ดวงดาวหยุดอยู่กับที่ ฉะนั้นจึงต้องให้อุจจภิมุขมีความดีเท่าเทียมกับอุจจวินาศน์

ดาว ๖ เป็นอุจจภิมุขแต่ก็มีตำแหน่งปรเกษตรด้วย ในเรื่องนี้ก็คงเป็นไปในทำนองที่ดาว ๖ เป็นอุจจวินาศน์และเป็นปรเกษตร เช่นดาว ๖ เป็นอุจจภิมุขหาเงินได้มาก แต่ก็เก็บได้น้อยเพราะเป็นปรเกษตร

โดยเฉพาะดาว ๕ เป็นอุจจภิมุข ท่านได้ยกย่องว่ามีความรู้ในชั้นครูบาอาจารย์ ในสมัยโบราณฟังมาว่า การ

รับศิษย์ทมาเรียนวิชาโหรเมื่อเห็นดาว ๕ เป็นอุจจภิมุขแล้ว ไม่ยอมรับก็มีทเป็นเช่นนั้นเนื่องจากอาจารย์ถือว่าตนเองจะต้องมีวิทยาการเด่นอยู่ตลอดกาลไม่มีใครจะเทียมได้ในสำนักของท่าน แม้ว่าท่านจะสิ้นชีวิตไปแล้วการเป็นอาจารย์ก็จะต้องตกสืบเนื่องอยู่ในวงศ์ตระกูล จึงตัดไฟไว้เหนือลมก่อนก็เป็นวิธีนิยมในสมัยนั้นแต่ปัจจุบันตรงกันข้าม ถ้าอาจารย์เห็นว่าศิษย์ดีกว่าตัวก็มีเกียรติเป็นที่นิยมชมชอบยิ่งนัก เพราะวิชานั้นจะได้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ดวงราหุโชค

ราชโชค หมายถึงโชคของพระราชากล่าวคือ พระราชาย่อมเป็นที่นิยมยกย่องเทิดทูนของประชาชน ทางโหราศาสตร์จึงกำหนดให้ชอของดวงนี้สำหรับตรวจพิจารณาว่า ถ้าดวงชาตาใดมีดาวที่เป็นราชโชคแล้ว จะต้องได้รับความนิยมไปตามสภาพของดาวนั้น เช่น ดาว ๑ เป็นราชโชค จะได้รับความนิยมในราชการหรือกิจการงานที่ทำ ดาว ๕ ราชโชคได้รับความนิยมจากผู้ใหญ่และการงานที่ต้นใช้วิชาการ ดาว ๖ ราชโชคได้รับความนิยมจากประชาชน ดาว ๖ นี้ได้มีผู้สงสัยว่าเหตุใดจึงกำหนดไว้เช่นนี้ เรื่องนี้เนื่องจากดาว ๖ เป็นดาวที่ข้องอยู่กับโลกเกี่ยวกับการบันเทิงเริงรมย์ทั้งหลายที่ประชาชนนิยม จึงใช้หลักใหญ่นี้ ปัญหาต่อไปมีว่าเหตุใดจึงไม่กำหนดไว้ในเรื่องเงิน ตอบได้ว่าเมื่อประชาชนนิยมแล้วก็มีรายได้แน่ เช่น ถวิ ศิต นาฏ

ในทางทักษา ถ้าราชโชคเป็นกาลกรรณี แทนที่จะนิยมกลับไม่ชอบหรือเกลียดชัง นอกจากนี้พิจารณาไปตามหลักที่กล่าวมาแล้วในเรื่องเกษตร

สาเหตุการกำหนด ดาวดาราศีเป็นราชโชคยังทราบไม่ชัด จึงขอกล่าวไว้เพียงว่าในภาคกลางคืนดาวเรียง

เป็นคู่สมพลแก่กันคือ ๕ กับ ๓ และ ๑ กับ ๖ เป็นการเพิ่มกำลัง ส่วนภาคกลางวันเป็นเพียงคู่มิตรคือ ๔ กับ ๒ และ ๗ กับ ๙

ดวงมหาจักร

มหาจักร แปลว่าวงกลมอันยิ่งใหญ่ หมายถึงว่าเมื่อดาวโคจรเป็นวงกลมมาถึงราศีที่เป็นมหาจักรแล้วดาวนั้นก็มีความยิ่งใหญ่ขึ้น ท่านจึงให้หลักว่า มหาจักรย่อมให้ผลในทางผาดโผน และพลิกกลับจากสามัญธรรมดา เช่น ดาว ๒ มหาจักร เกิดวันพุธ ชายเป็นคนสามัญได้คู่ทมิฐานันดรศักดิ์ หญิงสามัญได้ตำแหน่งนางสาวไทยแล้ว

ได้คู่เทียบบรรดาศักดิ์พระยา หญิงวันอังคาร เป็นมหาจักร สามารถเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยไม่มีคู่จนแก่ชรา เป็นต้น

ท่านจึงยกย่องดาวที่เป็นมหาจักรว่าดีนัก ถึงกับให้เกณฑ์ว่า แม้ดาวที่เป็นมหาจักรจะเป็นกาลกรรณีกุมลัคนายกย่องว่าดี แต่ถ้าเป็นกาลกรรณีไม่กุมลัคนาแล้วร้ายมาก

สาเหตุการตั้งดวงมหาจักรยังไม่ทราบชัด แต่เคยได้สังเกตบนท้องฟ้าว่า ดาวที่เป็นมหาจักรแสงสีมีประกายเบ่งตัวอยู่ด้วย

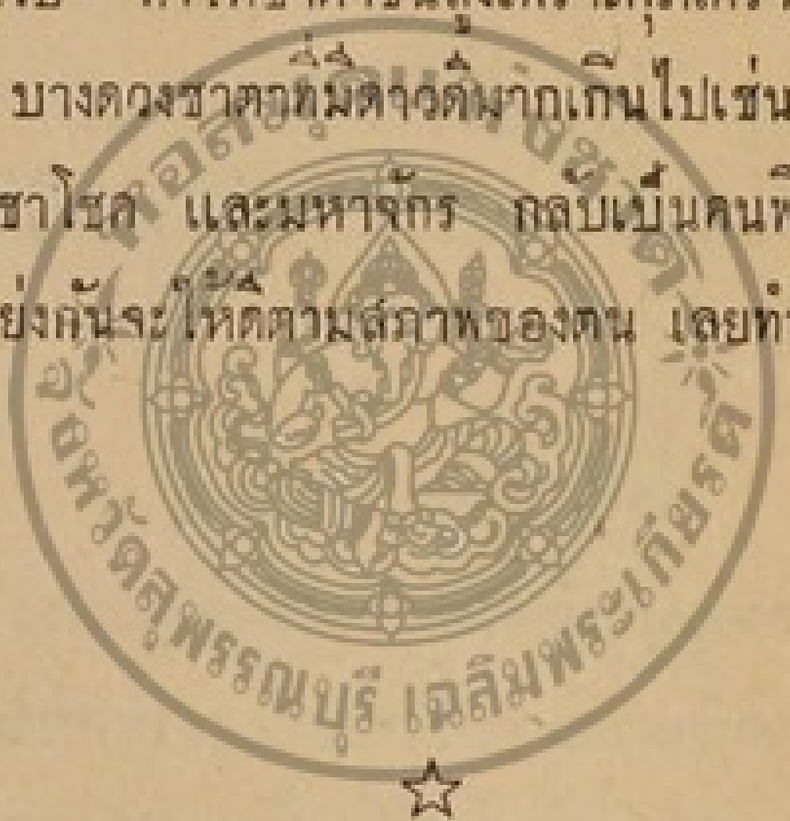
ข้อสังเกตในดวงต่าง ๆ

๑. ดาวเคราะห์ประจำราศีที่ให้คุณและให้โทษมีอยู่มาก เท่าที่นำมากล่าวเป็นหลักที่ครูอาจารย์โหรบันทึกไว้ตรงกันหลายแห่ง ทจรงนนยดเพียงเกษตร ปรเกษตร อุจจ์ นีจ ก็พอ และแม้จะมีมากสักเท่าใด ดวงเกษตรเป็นดวงที่สำคัญที่สุดในโหราศาสตร์

๒. ดาวที่เป็นทั้งไม่ดีและดี เช่น ดาว ๕ เป็นปรเกษตร แต่ก็เป็นอุจจ์วนาศน์ด้วย ก็ต้องใช้หลักว่าดี แต่มีบกพร่องด้วยดังกล่าวมาแล้ว ส่วนดาวที่มีดีซ้ำกัน เช่น

ดาว ๔ ทิราศักนัย์เป็นเกษตรและอุจจ์ ก็ต้องเพิ่มความดีให้ยิ่งขึ้นไปอีกคือหมายความว่าดีกว่าเป็นอุจจ์เสียอีก แต่ถ้าร้ายแล้วก็ตุจกันคือหนักยิ่งนัก

๓. ดวงชาตาที่มีบาปเคราะห์เป็นนิจมาก ตั้งแต่ ๓ ดวงขึ้นไป ทำให้ชาตาขันสูงเพราะศุภเคราะห์ให้คุณได้เต็มที่ บางดวงชาตาที่มีดาวดีมากเกินไปเช่น มีเกษตร อุจจ์ ราชาโชค และมหาจักร กลับเป็นคนพิกลไปเพราะดาวต่างแย่งกันจะให้ดีตามสภาพของตน เลยทำให้บ้นป่วนวิกล

ปทที่ ๗

ปทุมเกณฑ์และพินทุบาทว์

ปทุมเกณฑ์และพินทุบาทว์ นี้ ทางโหราศาสตร์กำหนดไว้เพื่อให้ทราบถึงความดีและไม่ดีของดวงชาตาที่ได้เกณฑ์นั้น ๆ กล่าวคือ ถ้าดวงชาตาใดมีปทุมเกณฑ์แล้วก็ให้ยกย่องว่าในชีวิตจะต้องมีฐานะสูงขึ้นกว่าเดิมและไม่ตกต่ำ เช่น เกิดมาในตระกูลต่ำ ต่อไปในชีวิตก็จะขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลางเป็นอย่างน้อย ส่วนดวงชาตาที่มีพินทุบาทว์ วิถีชีวิตจะต้องมีอุปสรรคขัดข้องหรือถูกขัดขวางหน่วงเหนี่ยวไว้ไม่ให้ขึ้นสูงถึงขนาด

๑. ปทุมเกณฑ์

ปทุมเกณฑ์ แปลว่าเกณฑ์บัวหลวง เป็นบัวที่มีใบชูขึ้นเหนือน้ำและไม่ติดน้ำ เดิมก็เหมือนกับบัวทั่ว ๆ ไป คือ มีเง่าเกิดอยู่ในโคลนตม ต่อมาเมื่อโตขึ้นใบก็ชูขึ้นไม่ติดน้ำ เกิดดอกก็เป็นดอกไม้ขึ้นสูง บุรพโหราจารย์ท่านจึงให้ชื่อเกณฑ์เป็นการยกย่อง

กฎของปทุมเกณฑ์มีดังนี้ :—

ดาว ๒ เป็น ๑๑ หรือลาภะ แก่ลัคนา

ดาว ๕ เป็น ๔ หรือพันธุ แก่ลัคนา

ดาว ๖ เป็น ๓ หรือสหัชชะ แก่ลัคนา

ดาวดวงใดดวงหนึ่งเป็นไปตามนี้ ยกย่องว่าจะมีวาสนามาก แม้จะมีดาวใด ๆ ที่ถ่วงไว้มาก ดวงชาตานั้นอย่างน้อยก็จะต้องเท่ากับวงศ์ตระกูล ไม่มีต่ำกว่า ขอเสนอไว้ในที่นี้ว่า เกณฑ์นี้ตั้งไว้สำหรับราศีมีตัวอย่าง เช่น ดวงชาตาหนึ่ง ดาว ๕ ถูมลัคนาแต่มีดาว ๘ เล็งเบ็นพินทุบาทว์ ดังจะกล่าวต่อไป แต่ก็ได้ดาว ๖ เป็นปทุมเกณฑ์ ทำให้ดวงชาตานั้นมียศศักดิ์และความเป็นอยู่เท่าเทียมกับพี่น้อง กล่าวถึงการผสมทักษาเข้ามาก็ปรากฏว่าดาวที่เป็นปทุมเกณฑ์นั้นเป็นกาลกรรณีของวันเกิด ก็ปรากฏว่าเจ้าชาตามีความเป็นอยู่ดี ฉะนั้น จึงแสดงถึงว่าการผสมทักษาพยากรณ์กับจักรพยากรณ์หรือจักรที่ปันเป็นการใช้ได้

ดาว ๕ เป็น ๑๑ หรือลาภะแก่ลัคนา ท่านก็ยกย่องว่าเป็นดาวที่ให้คุณมากพอ ๆ กับปทุมเกณฑ์ แต่เป็นไปในทางที่จะได้ทรัพย์อุปถัมภ์แม้ตัวเองกำลังคับแค้นที่สุด และด้วยเหตุนี้เอง ตัวก็เด่นและเชิดชูมาได้ถึงขั้นสูง

๒. พินทุบาทว์

พินทุบาทว์ แปลว่าจุดอันตราย หมายถึงว่า ถ้าดวงชาตาใดมีพินทุบาทว์แล้ว จะต้องพบกับความขัดข้อง ทำให้ไม่ก้าวหน้าไปถึงจุดที่ดีเด่นได้

กฎของพินทุบาทว์มีดังนี้ :—

ดาว ๗ หรือดาว ๗ เสงลัคนา

ดาว ๓ เป็น ๗ หรือมรณะแก่ลัคนา

ดาว ๒ เป็น ๑๑ หรือลาภะแก่ดาว ๗

ดาว ๑ หรือ ดาว ๓ หรือดาว ๗ เป็น ๕ หรือ ปุตตะแก่ลัคนา

ดาว ๕ เป็น ๙ หรือศุภะแก่ลัคนา

ดาว ๕ หรือดาว ๒ เป็น ๗ หรือมรณะแก่ลัคนา

ดาว ๖ เป็น ๗ หรือยัตนิแก่ลัคนา

กฎใน ๓ บรรทัดแรกเรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า ถ้าดวงชาตาใดมีแล้วเป็นดวงแตก ช้ำ หรือรั่ว แต่ที่จริงเป็นพินทุบาทว์ ได้แก่จุดอันตรายดังกล่าวแล้ว ส่วนกฎใน ๔ บรรทัดต่อมา บางตำราว่าจะต้องเกิดในวันของดาวที่เป็นพินทุบาทว์แท้นั้น

ด้วย จึงจะเป็นพินทุบาทวัแท้ แต่พิจารณาเห็นว่าถ้าปุตตะเป็นบาปเคราะห์ก็ต้องเดือดร้อน ดาว ๔ เป็นศุภะก็ปรวนแปรไปตามลักษณะของดาว ดาว ๕ ดาว ๒ เป็นมรณะก็ไม่ดี ตลอดจนดาว ๖ เล็งลัคนามีสถิติเป็นอันมากว่าเดือดร้อนเกี่ยวกับเพศตรงกันข้ามโดยไม่ต้องเกิดในวัน ๖ เป็นอันว่าเป็นเกณฑ์ไม่ตายก็ไม่ต้องเกิดในวันนั้นด้วย จึงถือเป็นเกณฑ์พินทุบาทวัทั่วไป แต่ถ้าได้เกิดในวันนั้นด้วยแล้วก็ยิ่งแน่นอนหรือเป็นมากขึ้น

บทที่ ๘

โยคเกณฑ์

ในเรื่องโยคเกณฑ์นั้น ทางโหราศาสตร์กำหนดไว้เพื่อแสดงถึงความเข้มแข็ง และความแข็งแรงของดวงชาตา กล่าวคือเป็นไปในทางที่ดีมาก แต่ก็เป็นของธรรมดาว่าสิ่งใดที่ดีมากถึงเวลาร้ายก็ร้ายมากพอ ๆ กัน เช่น น้ำนั้นดีเพราะหล่อเลี้ยงชีวิต แต่ถ้าไม่มีน้ำชีวิตก็งอกงามไม่ได้ มีน้ำมากเกินไปชีวิตก็ต้องสิ้นเสียหาย หลักธรรมดาที่เป็นความจริงนี้ ครูอาจารย์โหรได้ตักเตือนไว้ในการพิจารณาดวงชาตา หมายความว่าให้ถือความพอดีเป็นหลัก โดยพิจารณาหลักการต่าง ๆ ให้ถ้วนก่อน มิใช่ว่าเห็นเพียงหลักเดียวก็เหมาว่าดีไม่มีตำหนิแล้ว หรือเห็นว่าเป็นฆาตก็พยากรณ์ว่าตายเลย ก็ขอกล่าวไว้ในเรื่องโยคเกณฑ์ที่สำคัญมากนี้

๑. โยค

โยค ในทางโหราศาสตร์หมายถึงดาวที่เป็น ๑ แก่ลัคนาหรือกุมลัคนา ดาวที่เป็น ๓ แก่ลัคนา (เรือนสหัชชะ) และดาวที่เป็น ๑๑ แก่ลัคนา (เรือนลาภะ)

ดาวดวงใดเป็นโยคย่อมให้คุณเข้มแข็งมาก เข้มแข็งในทางใดก็เป็นไปตามสภาพของดาวที่เป็นโยคนั้น เช่น ดาว ๓ กุมลัคนาก็เป็นคนที่ขยันขันแข็งในกิจการงานที่กระทำ กระทำด้วยความรวดเร็วและอาจได้รับผลสำเร็จเรียบร้อย แต่ถ้าดาว ๓ นั้น เป็นกาลกรรณีผลที่ได้กลับเสียหายหมดเป็นต้น

๒. เกณฑ์

เกณฑ์ หมายถึงหลักบังคับที่กำหนดไว้คือเรือนที่ ๑ ที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๐ ตามรูปในบทที่ ๖ และเกณฑ์ในที่นี้ได้แบ่ง ๑๒ ราศีให้เป็นราศีประเภทคน ประเภทสัตว์น้ำ ประเภทแมลง และประเภทสัตว์ ๔ เท้า มีรายละเอียดคือ :—

ประเภทคน ให้ชื่อว่า "นรราศี" ได้แก่ ราศีมิถุน กันย์ ตุล ธนู และกุมภ์

ประเภทสัตว์น้ำ ให้ชื่อว่า "อัมพุราศี" ได้แก่ ราศี กรกฎ มกร และมีน

ประเภทแมลง ให้ชื่อว่า "กิฏราศี" ได้แก่ ราศี พฤศจิก

ประเภทสัตว์ ๔ เท้า ให้ชื่อว่า "บัศวะราศี" ได้แก่ ราศีเมษ พฤษภ และสิงห์

เขียนเป็นรูปประจำราศีได้ดังนี้

๑๔

อักษรในดวงเป็นตัวย่อ น คือ นระ อ คือ อัมพุ ก คือ กิฏะ ป คือ บัศวะ

หลักการ ใช้ลัคนาในราศีเหล่านั้นเป็นหลัก แล้วพิจารณาเกณฑ์ดังนี้ :—

ลัคนาในราศีนระ ดาว ๑ หรือ ๗ หรือ ๕ กุมลัคนา (เกณฑ์ ๑)

ลัคนาในราศีอัมพุ ดาว ๒ หรือ ๔ หรือ ๕ หรือ ๖ เบ็น ๔ แก่ลัคนา (เกณฑ์ ๔)

ลัคนาในราศีกฎะ ดาว ๓ หรือ ๘ เล็งลัคนา (เกณฑ์ ๗)

ลัคนาในราศีบัศระดาว ๓ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๕ เบ็น ๑๐ แก่ลัคนา (เกณฑ์ ๑๐) เกณฑ์ข้างต้นท่านกำหนดว่าให้คุณแรงถึงขนาดมียศชั้นพระยา สมัยนี้คงจะเบ็นชั้นพิเศษ แต่ในการพิจารณานั้นควรยกให้ว่าดีมากสำหรับเกณฑ์เหล่านี้จะเบ็นการเหมาะสมกว่า เช่น เห็นดวงชาตาคนที่มีฐานะไม่ดีแต่มีเกณฑ์ก็ควรพิจารณาเพียงว่าจะดีกว่าตระกูล ในอนาคตไม่ตกต่ำและถ้าดีแล้วด้วยอำนาจของเกณฑ์นี้ก็จะไม่ล่มจม เบ็นต้น

มีผู้รู้หลายท่านกล่าวถึงราศีกฎว่า ดาว ๓ ดาว ๘ ไม่ควรเบ็นเกณฑ์เพราะหย่อนกำลังในราศีพฤษภ และควรจะเบ็นว่าลัคนาอยู่ในราศีพฤษภ ดาว ๓ ดาว ๘ อยู่ราศีพฤศจิกเล็งเพราะมีกำลังดีมาก เหมือนแบบภารตะที่กำหนดไว้

ก็ขอชี้แจงว่ากฎเกณฑ์ของไทยกำหนดไว้เป็นที่เหมาะสมแล้ว เพราะดาว ๓ บาปเคราะห์เสื่องลัคนาเมื่อเป็นปรเกษตรก็คลายความร้ายลงส่วนหนึ่ง และดาว ๓ ยังได้ตำแหน่งราชโยคอีกส่วนหนึ่งด้วย ดาว ๓ จึงมีสภาพดี สำหรับดาว ๗ เสื่องลัคนาก็เป็นพินทุบาทว์ ครั้นเป็นนิจพินทุบาทว์จึงหายดังนี้ เป็นความจริงที่ทางภารตะเป็นต้นตำราโหราศาสตร์ แต่เมื่อทางไทยรับมาก็มีการชำระมาแล้วโดยบุรพโหราจารย์ผู้ทรงวิทยาการ จึงเห็นควรได้ยุติบัญหาในเรื่องนี้ไว้ตามเหตุผลข้างต้น

ดวงชาตาที่มีเกณฑ์ได้กล่าวมาแล้วว่าดีมาก แต่ท่านก็ได้ตั้งเกณฑ์ที่เป็นชาตาฆาตไว้ว่า

ราศีนระ ถ้าดาว ๗ จรมาทับลัคนา หรือจันทร์หรือตนุเศษ เป็นฆาต

ราศีอัมพุ ถ้าดาว ๓ จรมาทับลัคนา หรือจันทร์หรือตนุเศษ เป็นฆาต

ราศีกฎะ ถ้าดาว ๗ จรมาทับลัคนา หรือจันทร์หรือตนุเศษ เป็นฆาต

ราศีบัศวะ ถ้าดาว ๕ จรมาทับลัคนา หรือจันทร์ หรือตนุเศษ เป็นฆาต

คำว่า "ฆาต" ในคัมภีร์อธิบายไว้ว่าจะมีเรื่องร้ายแรงเกิดขึ้น ทำให้เกิดความทุกข์โทรมนัส โรคภัยไข้เจ็บ อาจถึงแก่ชีวิต หาไม่จะต้องพลัดพรากจากบุตรภรรยา ทรัพย์สินเงินทองจะย่อยยับ และให้ระวังในเดือนที่อาทิตย์จรเข้ามาร่วม

ฆาตในโหราศาสตร์จึงมุ่งไปในทางที่ร้ายแรงมากเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการตายเพียงอย่างเดียวที่เข้าใจกัน

เกณฑ์ฆาต จะต้องนำหลักษาพยากรณ์มาพิจารณาด้วยกล่าวคือ ถ้าเป็นกาลกรรณีก็เห็นว่ามีฆาต แต่ถ้าเป็นศรีก็จะได้รับผลดีมากทำนองเดียวกัน

เนื่องจากโหราศาสตร์ยกย่องดาว ๕ มาก จึงกล่าวกันว่าถ้าดาว ๕ เป็นกาลกรรณีมาทับลัคนาจะเพียงฉิบหาย แต่ถ้าเป็นศรีจะตายเพราะดีเกินกว่าจะเป็นมนุษย์ เฉพาะที่ดาว ๕ เป็นกาลกรรณีชอบที่จะร้ายแรงขนาดนั้น แต่ที่

ดาว ๕ เป็นศรีจรมาทับลัคนา ปรากฏว่าเจ้าชาตาสำคัญผิด คิดว่าตนนั้นวิเศษสุดไม่มีใครเทียม แต่ที่จริงก็เป็นอย่างธรรมดาสามัญเช่นเดียวกับผู้อื่น ก็หมายถึงว่าสติสัมปชัญญะลอยละล่องไปในชั่วขณะนั้น เปลี่ยนภูมิทักษาแล้วก็หาย

บทที่ ๙

แสงของดาวเคราะห์

แสงของดาวเคราะห์หมายถึงว่า ดาวเคราะห์แต่ละดวงได้รับแสงจากดวงอาทิตย์มาแล้ว เมื่อโคจรไปในราศีนั้นจะมีตำแหน่งเป็นเกษตร อุจจ์ มหาจักร ฯลฯ หรือไม่ก็สุดแต่ ในพื้นดวงหมายเพียงจะให้ทราบถึงแสงของดาวเคราะห์ที่ส่งถึงกันหรือถึงลัคนาใน ๑๒ ราศีว่า มีความแรงมากน้อยเพียงใดสำหรับจะใช้เป็นหลักในการพิจารณาดวงชาตาต่อไป ดังลำดับได้ดังนี้ :—

เบ็น ๓ แก่กันหรือเรียกว่ากุมกัน
แรงจัดเป็นชั้นที่ ๑ เรียกว่าเบ็นเกณฑ์

เบ็น ๗ แก่กันหรือเรียกว่าเล็งกัน
แรงจัดเป็นชั้นที่ ๒ เรียกว่าเบ็นเกณฑ์

เบ็น ๓, ๑๑ แก่กัน
แรงจัดเป็นชั้นที่ ๓ เรียกว่าเบ็นโยค

เบ็น ๒ แก่กัน
แรงจัดเป็นชั้นที่ ๔ เรียกว่าเบ็นศูนยพาห

เบ็น ๕, ๑๐ แก่กัน
แรงจัดเบ็นชันท ๕ เรียกว่าเบ็นเกณฑ์

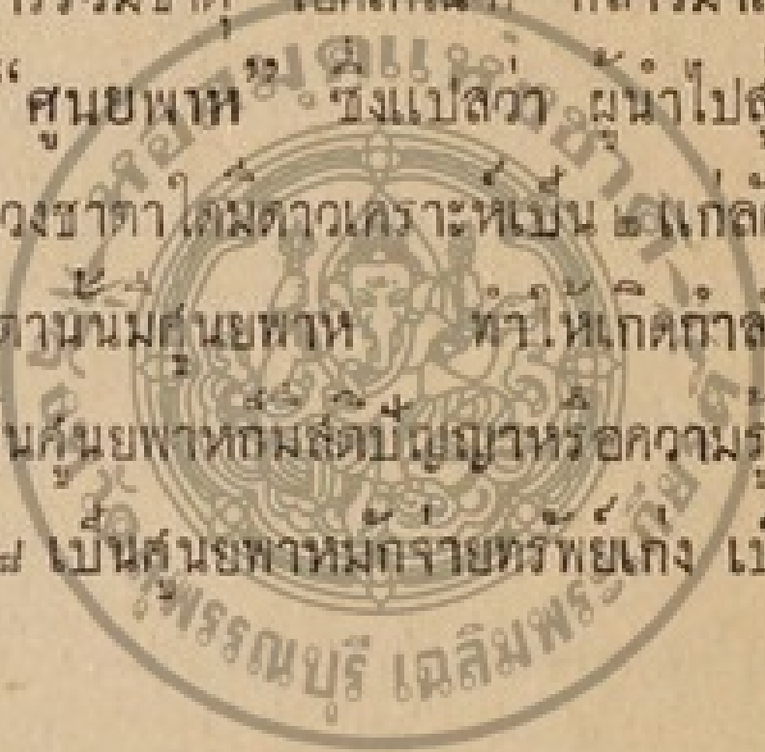
เบ็น ๕, ๙ แก่กัน
แรงจัดเบ็นชันท ๖ เรียกว่าร่วมธาตุ

เบ็น ๖, ๘, ๑๒ แสงไม่ถึงกัน

ลำดับนี้กล่าวไว้อย่างกว้าง ๆ อาจลดลงหรือเพิ่มขึ้นก็ได้ เช่น ดาวที่อยู่ในราศีถูกธาตุของตัวเอง หรืออาทิตย์ดาวอื่นช่วยให้แสงก็อาจจะแรงขึ้น และตรงกันข้ามถ้าเบ็นราศีเบียนธาตุ หรือดาวอื่นเบียนแรงก็อาจลดลง นอกนี้ราศีที่เบ็นเกณฑ์คือ ๑, ๔, ๗, ๑๐ ถ้ามีดาวอยู่ทั้ง ๔ ราศี แล้วก็เกิดเบ็นรูป ๔ เหลี่ยมมุม ๔ มุมเรียกว่า "จตุโกณ" มีความแรงเกือบเท่ากับเล็ง หรือ ดาวร่วมธาตุมีทั้ง ๓ ราศี คือเบ็น ๑, ๕, ๙ ก็เกิดเบ็นรูป ๓ เหลี่ยมมุม ๓ มุมเรียกว่า "ตรีโกณ" มีความแรงเท่ากับ "จตุโกณ" เป็นต้น หรือดาวที่เบ็น ๖, ๘, ๑๒ ว่าแสงไม่ถึงกันนั้น แต่ถ้ามีดาวรับแสงเบ็นทอดไปก็มีความแรงถึงกันได้ เช่น ดาว ๑ อยู่ราศีกันย์ ดาว ๕ อยู่ราศีกุมภ์เบ็น ๖, ๘ แก่กันแสงไม่ถึงกันนั้น หากถ้าดาว ๑ หรือดาว ๕ มี "จตุโกณ" ขึ้นก็มีลักษณะ

ร่วมธาตุขึ้นมาทำให้มีแรงขึ้น ดังนี้เป็นต้น ที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นหลักสำคัญอีกหลักหนึ่ง จึงขอได้ผีกฝนในแสงของดาวเคราะห์โดยละเอียดให้คล่องช่ำนาญก็จะมีความละเอียดในการพิจารณายิ่งขึ้นไป

การร่วมธาตุ โยคเกณฑ์ กล่าวมาแล้ว คงมีคำใหม่คือ "ศูนยพาห" ซึ่งแปลว่า ผู้นำไปสู่จุด ก็หมายความว่าดวงชาตาใดมีดาวเคราะห์เป็น ๒ แก่ลัคนาแล้ว เรียกว่าดวงชาตานั้นมีศูนยพาห ทำให้เกิดกำลังทางข้างดีเช่น ดาว ๕ เป็นศูนยพาหมีสติปัญญาหรือความรู้ ทางข้างชั่วเช่นดาว ๗ เป็นศูนยพาหมีกำลังทรัพย์เก่ง เป็นต้น

☆

บทที่ ๑๐

ดาวเคราะห์อยู่ในราศีเดียวกัน

ในเรื่องดาวเคราะห์อยู่ในราศีเดียวกันนี้ ถ้าจะกำหนดไว้ให้ทั้งหมดแล้วก็จะเป็นการตายตัว ไม่ถูกต้องและละเอียดพอ ฉะนั้นจึงขอให้เป็นหลักตัวอย่างในการที่จะเป็นแนวทางพินิจพิเคราะห์ต่อไป เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถตลอดจนความชำนาญของตนเองด้วย กล่าวคือ เมื่อพบดาวเคราะห์อยู่ในราศีเดียวกันแล้ว ก็ควรนำหลักทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วคือ เช่น ลักษณะของดาวนั้น ๆ เอง การเป็นบาปเคราะห์สุภเคราะห์ คู่มิตร คู่ศัตรู คู่ขาดุ คู่สมพล จริต ตำนานดาวเคราะห์ การเป็นคราสของดาว ๙ มาร่วมพิจารณาดังตัวอย่างเช่น:—

๑. ถ้าสุภเคราะห์อยู่รวมกัน ใช้หลักว่าจะให้ผลในทางที่เป็นต้นว่า ความผาสุกราบรื่น ความนุ่มนวลอ่อนโยนละมุนละมัย การมีเสน่ห์แก่คนทั่ว ๆ ไปตามตัวอย่างคือ :—

๒ กับ ๔ มีการเจรจาดี แต่ก็ชางพูดหลายเรื่องมากไป (ลักษณะดาว) มีเสน่ห์ในสมาคมและมักจะเป็นผู้มีโชคได้รับความเมตตาปรานีจากใคร ๆ เสมอ (คู่มิตร)

๔ กับ ๖ ชอบในทางบันเทิงเริงรมย์ทั้งหลายที่เป็นความสุขสำราญทางใจและกาย (ลักษณะดาว) ตกอยู่ในห้วงแห่งความบันเทิงเริงรมย์เหล่านั้นไม่ล่างซา (คู่ธาตุ)

๕ กับ ๑ มีความรู้ มีศิลปทั้งในทางโลกและทางธรรม (ลักษณะดาว)

๒. ถ้าบาปเคราะห์อยู่รวมกัน ใช้หลักว่าจะให้ผลตรงกันข้ามกับศุภเคราะห์เป็นต้นว่า ความเร่าร้อนไม่เป็นสุข มีความแข็งกร้าว ไม่นุ่มนวล แต่ก็เข้มแข็ง ตามตัวอย่างคือ :—

๓ กับ ๓ มีความแคล่วคล่องว่องไวประจำตัว (ลักษณะดาว) ศัตรูมักจะเบียดเบียน หงุดหงิดง่าย (คู่ศัตรู) มีบาดเจ็บหรือบาดแผล (ตำนาน)

๓ กับ ๗ การงานไม่ราบรื่นมักจะมีเหตุขัดข้อง (ดาว ๗ เป็นคราส) มีการเคลื่อนไหวไม่อยู่นิ่งได้ มักจะต้องเดินทาง (ตำนาน)

๗ กับ ๗ มีเพื่อนฝูงมากล้วนแต่เป็นคนเก่งกล้า (คู่มิตร)

๓. ถ้าศุภเคราะห์บาปเคราะห์อยู่รวมกัน ใช้หลักของศุภเคราะห์บาปเคราะห์ที่กล่าวมาแล้ว ตามตัวอย่างคือ :—

๑ กับ ๕ เรียนอะไรก็รู้ได้ดี ครูและผู้ใหญ่รักใคร่มาก (ตำนาน)

๕ กับ ๙ มีหลักวิชาการแน่นแฟ้นและมีปฏิภาณดี (คู่สมพล)

๕ กับ ๗ มีความฉลาดและมีวิทยาคมดี (ลักษณะดาว)

๖ กับ ๓ มีเสน่ห์แก่คนทั่วไปโดยเฉพาะกับเพศตรงข้าม ทำให้มีคู่มาก (คู่มิตร)

๖ กับ ๗ เกิดทุกข์ลำบากในทางโลก เช่น การเงิน การบันเทิงเริงรมย์ (คู่ศัตรู)

๖ กับ ๘ หลงในทางบันเทิงเริงรมย์ รักจนหลง (จริต)

๔. **หลักในคัมภีร์** กล่าวไว้อย่างกว้างว่า ถ้าศุภเคราะห์มีบาปเคราะห์มาร่วมหรือเล็งแล้ว ย่อมทำให้ดวง

ชาตานั้นเสีย แต่ตามตัวอย่างกามทดอยู่เหมือนกัน แม้ถึงกระนั้นยังต้องถือคัมภีร์เป็นหลักอยู่ด้วยเสมอไป เช่น ตัวอย่าง ๓ กับ ๕ ดีทมหลักวิชาแน่นแฟ้น ทเสียก็คอทนงในความรู้โดยไม่เลือกเวลาและสถานที่ หรือ ๓ กับ ๖ ดีมเสน่ห์ในเพศตรงกันข้ามทำให้มีคู่มาก ทเสียก็คือจะต้องมีความเดือดร้อนวุ่นวายเป็นธรรมดา และก็ถูกประณามด้วย จึงเสนอไว้ได้เป็นตัวอย่างในการที่จะต้องเคารพบูรพโหราจารย์ในหลักทั้งหลายตามคัมภีร์ เพราะไม่มีใครเข้าถึงได้ทั้งหมด

๕. หลักดาวเคราะห์ที่เกี่ยวกับคู่

หลักนี้ใช้ในกรมโหรหลวงตั้งแต่สมัยพระยาโหราธิบดี (ชุ่ม โชติก) ตามที่มีหลักฐานและเป็นที่นิยมแพร่หลายว่าถูกต้องมากกว่า คือ :—

๒ กับ ๕ มีคู่โดยไม่ต้องเสียขันหมากหมั้น

๒ กับ ๓ ถ้าอยู่ในราศีมิถุนหรือธนู จะกล้าแข่งขันหรือเสียงในความรักทุกวิถีทาง

กระดูกงู ถ้าฤกษ์วางกระดูกงูได้ลัคนาถูกตรียางศ์ลูกพิษแล้ว ย่อมเกิดอันตรายแก่เรือลำนั้นอย่างแน่นอน เช่น ถูกตรียางศ์ลูกพิษครุฑ เรือลำนั้นจะมีอันตรายจากพ้าผ่า พายุพัดแรง ถูกยิงจากเครื่องบิน จากเรือลำอื่น หรือจากชายฝั่ง เป็นต้น ถูกตรียางศ์พิษนาค จะเกิดอันตรายจากหินโสโครก คลื่นใต้น้ำ ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดเป็นต้น ถูกตรียางศ์พิษสุนัข อันตรายจะมีภายในเรือลำนั้นเอง เช่น เครื่องชำรุด แตก รั่ว ไฟไหม้ ลูกเรือกบฏ หรือมีผู้ก่อการร้ายลอบทำวินาศกรรม เป็นต้น จึงเป็นหลักสำหรับพิจารณาว่า ถ้าดวงชาตาใด มีลัคนาเกาะตรียางศ์ลูกพิษแล้ว จะต้องมีความอาภัพอับเฉา พรัดพราก วุ่นวายร้อนใจ ไม่ดีทั้งจิตใจและร่างกาย โรคภัยไข้เจ็บ บาดแผลความวิกลพิการอยู่ด้วย ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ตามดวงชาตาตัวอย่างไม่ถูกลูกพิษ

อย่างไร ทางโหราศาสตร์ก็ได้กำหนดไว้ให้อีก เรียกว่า "ตนุเกษตร" จึงทำให้เราสามารถพิจารณาดวงชาตาได้อย่างพร้อมบริบูรณ์คือ ได้ทราบถึงตัวตนภายนอก ภายใน และพื้นเพถิ่นฐานด้วย ไม่ใช่ทราบเฉพาะเพียงอย่างหนึ่งหรือสองอย่างเท่านั้น เนื่องจากไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้จะยืนยันว่าอย่างหนึ่งอย่างใดสำคัญกว่ากันในการพิจารณาก็ไม่ได้ เพราะทั้งหมดเป็นองค์ประกอบของกันและกันที่จะทำให้การพิจารณามีการถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม ถ้าเลือกพิจารณาแต่ละอย่างเพื่อพิจารณาเป็นเฉพาะเรื่องแล้วก็อาจเป็นไปได้เฉพาะเรื่องนั้น ๆ

วิธีหาตนุเกษ

ตามดวงชาตาตัวอย่างเป็นดังนี้ :—

๒ กับ ๘ หรือ ๓ กับ ๘ มักจะย่อแย่งความรักคนอ่อน ถ้าอยู่ในราศีกรกฎแล้วจะกระทำโดยปราศจากศีลธรรม

๔ กับ ๖ มีเสน่ห์ในเพศตรงข้ามและคลุกคลีอยู่ตลอดเวลา

๓ กับ ๖ มีคู่อยู่มากมาย ถ้าอยู่ในราศีมิถุน กันย์ พฤษภ ตุล เมษ หรือพฤศจิกแล้ว ก็มักจะเลิกร้างกันไป

๕ กับ ๗ หรือ ๗ กับ ๘ มุ่งหมายเลือกคนหนึ่งเป็นคู่ แต่กลับไปได้อีกคนหนึ่งซึ่งเป็นคนต่ำกว่า ถ้าอยู่ในราศีสิงห์แล้วเป็นเรื่องที่หยาบคาย

๓ กับ ๗ และมี ๒ เส้น จะได้กับคนที่ใช้สอยนั่นเอง

๒ กับ ๖ หรือ ๒ กับ ๘ คู่มักจะผลาญทรัพย์ จะต้องมีความระมัดระวังไว้

การใช้ดาวเคราะห์นี้ ควรพิจารณาให้ดีเพราะท่านกำหนดไว้เป็นตัวอย่างแคบ ๆ แต่ก็ไม่หมดทุกอย่างทุกประการ เช่น ๒ กับ ๕ อาจรวมไปถึงไม่มีการแต่งงาน หรือมีการแต่งงานแต่อีกฝ่ายไม่ต้องจ่ายเงินเลย ๓ กับ ๖ มักจะถูกตำหนิจากสังคมและผู้ใหญ่ ๕ กับ ๗ หรือ ๗ กับ ๘

ท่าหยาบคายนั้น เป็นการใช้กำลังบังคับ ๆลฯ ๓ กับ ๗ และมี ๒ เล็ง คนใช้สอยโดยตรงก็ได้ หรือคนที่นำของมาส่งก็มี ๒ กับ ๖ หรือ ๖ กับ ๗ การผลาญก็คือการที่ไม่เก็บทรัพย์รักษาทรัพย์ เช่น ใช้จ่ายเก่ง เอาไปให้คนอื่นหรือเล่นการพนันก็ได้

๖. หลักดาวเคราะห์รวมกันมากดวง

ถ้ามีดาวเคราะห์รวมกันในราศีเดียวกันมากดวง ก็จำต้องผสมผสานตามหลักที่กล่าวมาแล้ว จะได้ความถูกต้องและมีความจริงที่เป็นเรื่องธรรมดาว่าจะทำให้เรื่องนั้นมีจำนวนมากขึ้น เช่น กุมลัคน์ก็ทำให้เจ้าชาตาเป็นคนหลายลักษณะ อยู่เรือนสหัชชะมีเพื่อนและญาติมาก เรือนกัมมะกระทำกิจการได้มากอย่าง หรือทำงานเวลาเดียวกันหลายอย่าง ดวงใดจะก่อนหลังหรือครอบงำอย่างใดพิจารณาองศาก็จะทราบได้ คือ แรงขั้น ๑ ภายใน ๓° ๒๐′ (นวางศ์) ขั้น ๒ ภายใน ๑๐° (ตริยางศ์) ขั้น ๓ ภายใน ๑๓° ๒๐′ (ฤกษ์)

☆

บทที่ ๑๑

พยากรณ์ลัคนาในราศี

ลัคนาคืออะไร สำคัญอย่างไร ตลอดจนการเกาะนวางศ์ ตริยางศ์ ฤกษ์ ได้ทราบมาแล้ว ในที่นี้จะได้กล่าวถึงการพยากรณ์ลัคนาในราศีต่าง ๆ ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์อยู่มากด้วยกัน จึงขอนำมาแสดงไว้เฉพาะที่เป็นหลักใหญ่ และพอจะเห็นเหตุผลการกำหนดได้ หรือแม้จะนำไปใช้ก็จะได้รับผลดีดังต่อไปนี้

๑. หลักตามคัมภีร์

ลัคนาอยู่ในราศีเมษ พยากรณ์ว่า เป็นคนกล้าหาญ (ดาว ๓ เป็นเจ้าเรือน)

ลัคนาอยู่ในราศีพฤษภ พยากรณ์ว่า เป็นคนเด็ดเดี่ยว มีมานะแก่กล้าไม่ท้อถอย ไร้ญาติ (นักษัตรรูปโคและโคของพระอิศวร)

ลัคนาอยู่ในราศีมิถุน พยากรณ์ว่า ทำการสิ่งใดสำเร็จ (นักษัตรรูปคนคู่)

ลัคนาอยู่ในราศีกรกฎ พยากรณ์ว่า วาจาดีนัก (ดาว ๒ เป็นเจ้าเรือน)

ลัคนาอยู่ในราศีสิงห์ พยากรณ์ว่า เจ้ามายา มีอุบาย ว่ายาก (ดาว ๑ เจ้าเรือน)

ลัคนาอยู่ในราศีกันย์ พยากรณ์ว่า เข้าใจอรรถธรรมง่าย (ดาว ๔ ศรัทธาจริต)

ลัคนาอยู่ในราศีตุล พยากรณ์ว่า เป็นคนตรง ทั้งใจก็คิดชอบ (นักษัตรรูปคันชั่ง)

ลัคนาอยู่ในราศีพฤศจิก พยากรณ์ว่า ใจมักระแวงเสมอ (นักษัตรรูปแมลงป่อง)

ลัคนาอยู่ในราศีธนู พยากรณ์ว่า ใจไม่ดี (นักษัตรรูปคนโก่งธนูเตรียมยิง)

ลัคนาอยู่ในราศีมกร พยากรณ์ว่า มักเป็นหัวหน้าในการต่อสู้ (ดาว ๗ และรูปนักษัตรมังกร)

ลัคนาอยู่ในราศีกุมภ์ มีน พยากรณ์ว่า มีศีรสุข (รูปนักษัตรปลาเกี่ยวข้องกับน้ำ)

คำพยากรณ์ออกจากภาษาบาลี ความในวงเล็บเป็นเหตุผลที่กำหนดคำพยากรณ์นั้น ๆ โดยสังเขป

๒. หลักตามรูปนักษัตร

การใช้หลักตามรูปนักษัตรก็มีความแม่นยำพอสมควร เช่น ในลักษณะ รูปร่าง นิสัย จิตใจ ความเป็นอยู่ของประเภทสัตว์เหล่านั้น เป็นต้นว่า ราศีกรกฎ แขนขามักจะยาวดูเก้งก้าง เดินก็ไม่ตรงทาง (ลักษณะปู) ราศีกันย์ เอวบางร่างน้อยคล้ายหญิง (ลักษณะหญิง) ราศีตุล ลำตัวแบน แขนขามั่นคง (ลักษณะคันชั่ง) ราศีพฤศจิก ก่อนออกจากบ้านมักจะแต่งตัวอย่างพิถีพิถันเคราะห์ (ลักษณะแมลงป่อง) เป็นต้น ในรูปนักษัตรนี้ท่านยังแบ่งราศีออกเป็นภาคแรกกับภาคหลัง ภาคละ ๑๕ องศาดังนี้

ราศีเมษ	ภาคแรก	ลิง	ภาคหลัง	เนื้อ
ราศีพฤษภ	,,	ไก่	,,	โค
ราศีมิถุน	,,	สุนัข	,,	คนคู่
ราศีกรกฎ	,,	สุกร	,,	ปู
ราศีสิงห์	,,	หนู	,,	ราชสีห์
ราศีกันย์	,,	โค	,,	นาง
ราศีตุล	,,	เสือ	,,	คันชั่ง
ราศีพฤศจิก	,,	กระต่าย	,,	แมลงป่อง

ราศีธนู ภาคแรก งูใหญ่ ภาคหลัง หอยสังข์
ราศีมกร ,, งูเล็ก ,, ราชสีห์
ราศีกุมภ์ ,, ม้า ,, หม้อ
ราศีมีน ,, แพะ ,, ปลาตะเพียน

จึงควรเลือกนักษัตรพยากรณ์ไปตามประเภทนั้น ๆ และพยากรณ์ได้แคบกว่าราศีละนักษัตรเดียว

๓. หลักตามเจ้าเรือนเกษตร

ในข้อนี้คือการใช้ลักษณะดาวที่เป็นเจ้าเรือนเกษตรขึ้นมาพยากรณ์ นับว่าเป็นการถูกต้องตามหลักการและไม่ค่อยจะผิดพลาด เช่น ลัคนาในราศีธนูและมีน ทำการใด ๆ มักจะใช้หลักวิชา (ดาว ๕) หรือราศีมกร มีความอดทน บึกบึนและวิตกกังวล มีความกล้าที่จะต่อสู้ในทุกวิถีทาง แม้จะยากยิ่งอย่างไร (ดาว ๗) เป็นต้น

๔. หลักตามธาตุของราศี

ได้ทราบเรื่องราศีธาตุมาแล้ว การพยากรณ์ลัคนาตามธาตุของราศีมีดังนี้ :—

รศีธาตุไฟ ใจร้อน ใฝ่สูง มีความคิดรวดเร็ว และขยันขันแข็ง

ราศีธาตุดิน ใจเย็นหนักแน่น มีความรอบคอบ การโต้ตอบดี เก็บทรัพย์สมบัติไว้ได้

ราศีธาตุลม ใจดี บัญญาดี มีจิตใจที่บริสุทธิ์ ชอบใช้ความคิดในด้านต่าง ๆ

ราศีธาตุน้ำ ใจมักบ่นบ่วน มีความรู้สึกรวดเร็ว ชอบการคบหาสมาคมทั่วไป

การพยากรณ์ข้างต้น จะเห็นว่านำเอาธาตุต่าง ๆ มาเป็นหลักการกำหนดคำพยากรณ์นั้นเอง

ในบทนักลักษณะเฉพาะการพยากรณ์ดังนี้อยู่ในราศีจะต้องนำความรู้อื่น ๆ เช่น กระแสดาวที่มากระทบถึง การเกิดในวันตามทักษา ฯลฯ มาประกอบด้วยก็จะได้ผลดียิ่งขึ้นอีก นอกนั้น ตามหลักรูปนักษัตรยังมีการแบ่งออกไปเป็น ๓ นักษัตร ๆ ละ ๑๐ องศา แต่ในเรื่องนี้พิจารณาเห็นว่าไปตรงกับตรียางศ์ และการทดสอบยังไม่เป็นที่พอใจ จึงไม่นำมากล่าวไว้ด้วย

☆

บทที่ ๑๒

วัย

วัย คือ เวตอายุ หรือ ระยะของอายุ

ทารกที่แรกเกิด มักจะมีคำกล่าวว่า "๓ วันลูกผี ๔ วันลูกคน" อันหมายถึงการที่จะต้องเฝ้าดูแลระมัดระวังทารกนั้นให้ดีใน ๓ วันแรกที่พ้นจากครรภ์ของมารดา เพราะยังไม่เคยชินกับอากาศของโลก เมื่อเลย ๓ วันเป็นวันที่ ๔ แล้วก็เป็นอันอยู่รอด คนชราหรือคนที่ป่วยกระเสาะกระแสะก็กล่าวกันว่า "๓ วันดี ๔ วันไข้" ก็หมายถึงในระยะ ๗ วันนั้น มีปกติเพียง ๓ วัน เจ็บไข้เสีย ๔ วัน เป็นระยะท้ายของชีวิตแล้ว คำธรรมดาดังกล่าวก็เป็นการกำหนดถึงเขตอายุหรือระยะของอายุด้วย

ทางโหราศาสตร์ก็ได้กำหนดวัย คือเขตอายุหรือระยะของอายุที่ดีและไม่ดี ไว้สำหรับประกอบสังเกตในการพิจารณาดวงชาตาดังต่อไปนี้

๑. วัยอายุ ๖๐ ปี

วัยอายุ ๖๐ ปีนี้ หมายถึงดาว ๕ ซึ่งเป็นประธานของดาวศุภเคราะห์ซึ่งให้แต่สรรพคุณแก่ดวงชาตา ได้โคจรมารอบละ ๑๒ ปี ถึง ๕ รอบเป็นการครบรอบจักรของดาว ๕ แล้ว ถือว่าอ่อนกำลังลง จึงจัดให้มีการทำบุญฉลองอายุทางคติชาวจีนเรียกว่า "แซยิด" คือทำบุญเมื่ออายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว แต่ทางโหราศาสตร์ให้ทำบุญเมื่ออายุย่างเข้าปีที่ ๖๐ มีเหตุผลเช่นเดียวกับการทำบุญวันเกิดในรอบปีอายุใหม่

ผลที่จะบังเกิดแก่คนอายุ ๖๐ ปี นอกจากสังขารจะร่วงโรยไปตามธรรมชาติแล้ว มักจะมีเหตุวิบัติเกิดขึ้นต่างๆ เช่น การป่วยไข้ การเปลี่ยนแปลงกิจการงาน อุบัติเหตุ ฯลฯ วัยนี้จึงควรเป็นวัยที่น่าเอาใจใส่วัยหนึ่ง

๒. วัยเบญจเพส

"เบญจเพส" หมายถึง อายุ ๒๕ ปี ทางโหราศาสตร์ถือว่าเป็นวัยฉกรรจ์ที่สำคัญมาก ให้ชื่อว่า "ขนอนอายุ"

ซึ่งแปลว่า ที่คอยหรือที่หยุดของอายุ อีกคำหนึ่งเรียกว่า "ขอนอายุ" แปลว่า ครั้งหนึ่งในของที่เป็นคู่ ท่านได้เปรียบเทียบอายุของคนเท่ากับไพ่ไทย ๑ สำรับจะต้องมี ๒ ขอน นำ ๒ ขอนมารวมกันจึงจะครบสำรับเล่นได้ ถ้ามีเพียงขอนเดียวก็ไม่ครบสำรับเล่นไม่ได้ เพราะเป็นไพ่ขาดสำรับไปครึ่งหนึ่ง เปรียบเหมือนวัยเบญจเพสที่จะต้องประกอบการบุญกุศลให้อายุยืนยาวต่อไป วัยเบญจเพสจึงเป็นวัยที่ควรกำหนดจดจำอีกวัยหนึ่ง

จะเห็นวัยเบญจเพสได้ชัดเจนในข้อต่อไปคือ เป็นปีสุดท้ายของปฐมวัย

๓. วัยทั้งสาม

วัยในข้อนี้ หมายถึง วัยในดวงชาตา โดยถือว่าตนุเศษอยู่ในราศีใดแล้ว เอาเจ้าเรือนของราศีนั้น(เกษตร)เป็น "ตนุเกษตร" ตัวอย่างเช่นดาว ๕ เป็นตนุเศษอยู่ราศีสิงห์ซึ่งมีดาว ๑ เป็นเจ้าเรือน ดาว ๑ จึงเป็นตนุเกษตร แล้วนับจากเจ้าเรือนไปทำเป็นสามวัยดังนี้ .—

ปฐมวัย	มัชฌิมวัย	บัจฉิมวัย	วัยเทียบ
๑ ตนุ (เกษตร)	๖ สหัชชะ	๓ พันธุ	๗ อริ
๔ กตุมภะ	๓ ศุภะ	๕ ปุตตะ	๕ มรณะ
๒ กัมมะ	๔ ลาภะ	๗ (๘) บัตนิ	๒ วินาศนะ (เกษตร)

แต่ละดาวเคราะห์มีระยะ ๘ ปี ๔ เดือน แต่ละวัยมี ๓ ดาวเคราะห์ จึงเป็นวัยละ ๒๕ ปี รวม ๓ วัย เป็นเวลา ๗๕ ปี เมื่ออายุครบ ๗๕ ปีแล้วนับอายุย้อนขึ้นทปฐมวัยอีก เหตุผลก็คือ คนชรามากแล้วก็เป็นเสมือนเด็ก ส่วนวัยเทียบมีไว้สำหรับตรวจดาวเคราะห์ตามวัยทั้งสาม ถ้าตรงกับวัยใดแล้ววัยนั้นไม่ดี และไม่ดีมากในดาวเคราะห์นั้นในระยะ ๘ ปี ๔ เดือน

เรื่องวัยทั้งสามนี้มีอยู่ในคัมภีร์ทักษาพยากรณ์ ซึ่งบูรพโหราจารย์ท่านกำหนดขึ้นเพื่อประยุกต์คัมภีร์จักรให้ปันให้ดียิ่งขึ้นอีก

หลักการพิจารณาวัยทั้งสามคงกล่าวเป็นหัวข้อได้ดังนี้ :—

๑. ดาวดามวัย ถ้าได้กุมลัคนาหรือกุมจันทร์ ดี
๒. ,, ถ้าศุกร์กุม หรือเป็นศุกร์ ดีมากที่สุด
๓. ,, ถ้าเดช มนตร์กุม หรือเป็น ดีมาก
๔. ,, ถ้าอุตสาหะกุม หรือเป็น ไม่ดี
๕. ,, ถ้ากาลกรรณีกุม หรือเป็น ไม่ดีที่สุด
๖. ,, ถ้าเป็นอุจจ์ เกษตร ให้คุณมาก
๗. ,, ถ้าเป็นนีจ ประ ให้โทษมาก

จะเห็นว่าวัยทั้งสามนี้กำหนดไว้ระยะยาวนับว่ากว้างขวางมากก็ตาม แต่เนื่องจากเป็นการรวม ๒ คัมภีร์ใหญ่เข้ามาพิจารณา และได้พิจารณาเจ้าเรือนเกษตรเป็นสำคัญจึงนับว่ามีหลักฐานที่มาดีมาก ตลอดจนการพิจารณาจากวัยก็ใช้การได้ดีอยู่ไม่น้อย

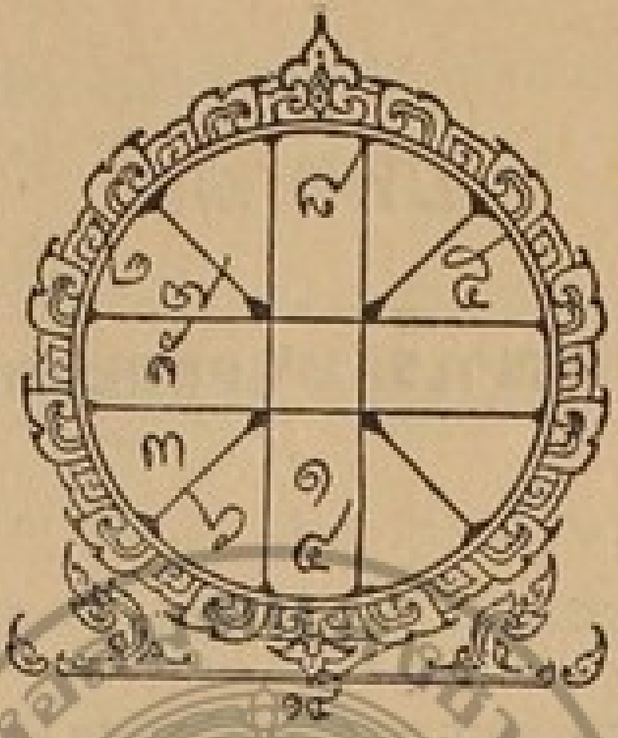
☆

บทที่ ๑๓

หลักพิจารณาเรือนนอกของดวงชาตา

การพิจารณาเรือนนอก ก็คือ การพิจารณาดาวเคราะห์เฉพาะที่ปรากฏเห็นจากการเขียนในดวงชาตา โดยไม่เกี่ยวไปถึงเรือนในหรือเรือนเกษตร หลักในการพิจารณานี้จะต้องใช้ความรู้ที่กล่าวมาแล้วในภาคนี้ ด้วยการเลือกเอา เช่น คูชาตุ คูมิตร คูศัตรู คูสมพล ทักษา พยากรณ์ จักรพยากรณ์ มิดวงเกษตร ปรเกษตร อุจจ์ นิจ อุจวินาศน์ ราชโชค โยคและเกณฑ์ เป็นต้น

เพื่อความเป็นศิริมงคลแก่วิชาโหราศาสตร์ไทย จึงขออัญเชิญพระราชวิจารณ์ ล้นเกล้า ร. ๕ บรมโหราจารย์ในดวงพระชาตา นายพลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงพิชิตปรีชากร สมัยยังทรงพระเยาว์ ให้ปรากฏโดยเลือกเฉพาะที่ควรจะยึดถือเป็นหลักดังนี้

ประสูติ ณ วัน ๒ ฯ ๓๑ ค่ำ ปีเถาะ

จ.ศ. ๑๒๓๗ เวลา ๔ ทุ่ม ๙ บาท

หลักในพระราชวิจารณ์ :—

๑. คู่มิตร คู่ศัตรู คู่สมพล เกษตร อุจ์ นิจ อุจวินาศน์ ราชโยค ฯลฯ

๒. คู่สมพลทกุมลัคนา เบ็นศูนยพาห กัมมะ ลาภะ ชาตานันแรงด้วยความดี

๓. พระชาตานมคู่ชาตุเบ็น ๕ กัน (ร่วมชาตุ) คือ ๑ ๗, ๓ ๙, และ ๒ ๕

พระราชวิจารณ์ทรงไว้ว่า พระชาตานี้ประหลาดยิ่งนักกล่าวคือ

๑) ๓ กับ ๕ คู่สมพล ต่างอยู่เลยราศีที่เป็นนิจด้วยกัน และเล็งกัน

๓ กับ ๗ คู่ธาตุ ต่างก็อยู่เลยราศีที่เป็นนิจด้วยกันโดย ๗ เดินย้อนจักร และเป็น ๕ คือร่วมธาตุกัน

๒) ๑ กับ ๖ คู่สมพล ต่างก็เป็นนิจด้วยกัน

๓) ๒ กับ ๔ คู่มิตร ต่างได้อยู่หน้าราศีที่เป็นอุจจ์ด้วยกัน (อุจจภิมุข)

๒ กับ ๕ คู่ธาตุ ต่างก็เกือบถึงราศีเกษตรด้วยกัน

๔) ๗ กับ ๗ คู่มิตร ต่างอยู่เลยราศีที่จะเป็นโยคหลังของลัคนาโดย ๗ เดินย้อนจักร

๕) ๓ กับ ๖ ต่างเป็นนิจ และ ๓ กับ ๕ เพิ่งจะผ่านราศีนิจ จึงไม่ดี

๖) ๒ กับ ๔ ใกล้ราศีเกษตร และ ๗ กับ ๗ ใกล้เป็นโยคหลัง จึงนับว่าดี

๗) ๓ กับ ๖ คู่มิตร นับจากเมษถึง ๓ ได้ ๕ ราศี นับจากพฤษภถึง ๖ ได้ ๕ ราศีเท่ากัน แม้ ๕ นับจากมิถุนมาถึง ๔ ก็ได้ ๕ ราศีเหมือนกัน

๘) ๓, ๕, ๖ มีลักษณะประหลาดคือ ๓ เลยราศีนจ ๕ เลยราศีอุจจ์, ๖ เกือบถึงเกษตร

๙) ๓ กับ ๗, ๒ กับ ๕, ๓ กับ ๘ เป็นคู่ธาตุและอยู่ร่วมธาตุคือเป็น ๕ แต่ละคู่

๑๐) ๓ กับ ๕ ๒ กับ ๔ คู่มิตรได้อยู่ร่วมธาตุกัน

๑๑) ๔ กับ ๗ คู่สมพลอยู่ร่วมธาตุกัน

๑๒) ลัคนาอยู่ราศีกรกฎ อาโปธาตุ ไม่มีดาวกุมเป็นลัคนาลอยไม่ดี

๑๓) ทักษาพยากรณ์ไม่ดีคือ ๒ บริวาร ๗ ศรี เป็นวินาศนะกับลัคนา และ ๕ มูลเป็นมรณะแก่ลัคนา แต่เท่าที่ปรากฏมาก็มีทั้งผิดและถูก

พระราชวิจารณ์ได้ทรงว่า พระชาตานี้จะดีหรือไม่ แต่ทรงให้ดูผลต่อไปเพราะเป็นที่ประหลาดยิ่งนักดังกล่าวแล้วข้างต้น

ผลปรากฏตามพระประวัติ นับเป็นพระชาตา ประหลาดพิเศษถึงขนาดสามัญบุรุษดังพระราชวิจารณ์ดังนี้คือ

๑. ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเสนาบดีพิจารณาความอธิบดีองค์แรกของศาลฎีกา อธิบดีศาลแพ่งกลาง อธิบดีศาลแพ่งเกษม ข้าหลวงศาลต่างประเทศเชียงใหม่ ทรงล้างกฎหมายเลิกทาส ทรงชำระความพระยอดเมืองขวางที่เกี่ยวข้องกับฝรั่งเศสซึ่งมีอิทธิพลในเวลานั้น ตำแหน่งสุดท้ายคือ เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

๒. ทรงวางแบบแผนการปกครองมณฑลพายัพ มณฑลอีสาน ขณะที่ฝรั่งเศสมีอิทธิพล โอกาสนี้ได้รับพระราชทานยศนายพลตรี

๓. หอสมุดแห่งชาติปัจจุบัน ได้ทรงเป็นสภานายกหอพระสมุดวชิรญาณ เมื่อพ.ศ. ๒๔๒๖ ประทานสมุดหนังสือส่วนพระองค์เป็นตัวอย่างนำก่อตั้งหอพระสมุดขึ้นเป็นครั้งแรก

๔. ทรงชำนาญภาษาอังกฤษฝรั่งเศส ทรงเป็นกรรมการจัดตั้งโรงเรียนหลวงสอนภาษาอังกฤษขึ้นก่อนจะมีกรมศึกษาธิการ

๕. ทรงชำนาญในโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ปรากฏเป็นพระนิพนธ์ถึง ๒๕๗ หน้าหรือ ๓๒ ยกเศษ นับเป็นกวีพระองค์หนึ่ง

จึงเห็นในพระราชวิจารณ์ว่า ทรงใช้คู่มาตร คู่ธาตุ คู่สมพล ดวงเกษตร ประ อุจ นิจ อุรจวินาศน์ โยค การเล็ง การร่วมธาตุ เป็นอย่างที่พอจะทราบกัน แต่ในการที่ทรงพิจารณาดาวเป็นคู่ๆ ถึงการย้อนจักรของดาว ๗ การเก็บจะถึง การเลยไป การใกล้ใกลจากราศี การนับจากเรือนเกษตรมาถึงตัวดาว เหล่านี้ควนแต่ระเบียบอันประกอบด้วยความละเอียดสุขุมคัมภีรภาพในแบบของโหราจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิสูง จึงเป็นหลักที่ควรต้องยึดมั่นต่อไป

พิจารณาในหลักสามัญจากที่ทราบพระประวัติแล้วคงได้ดังนี้

๑. ดาว ๑ กาลกรรณีเป็นนิจ ให้ความเจริญในทางราชการมาก และทำให้ดาวในราศีตรีโกณคือ ตุล

กุมภ์ และมิถุน แรงขันกับดวงจากเรือนมรณะ วินาศนะ กับลัคนา

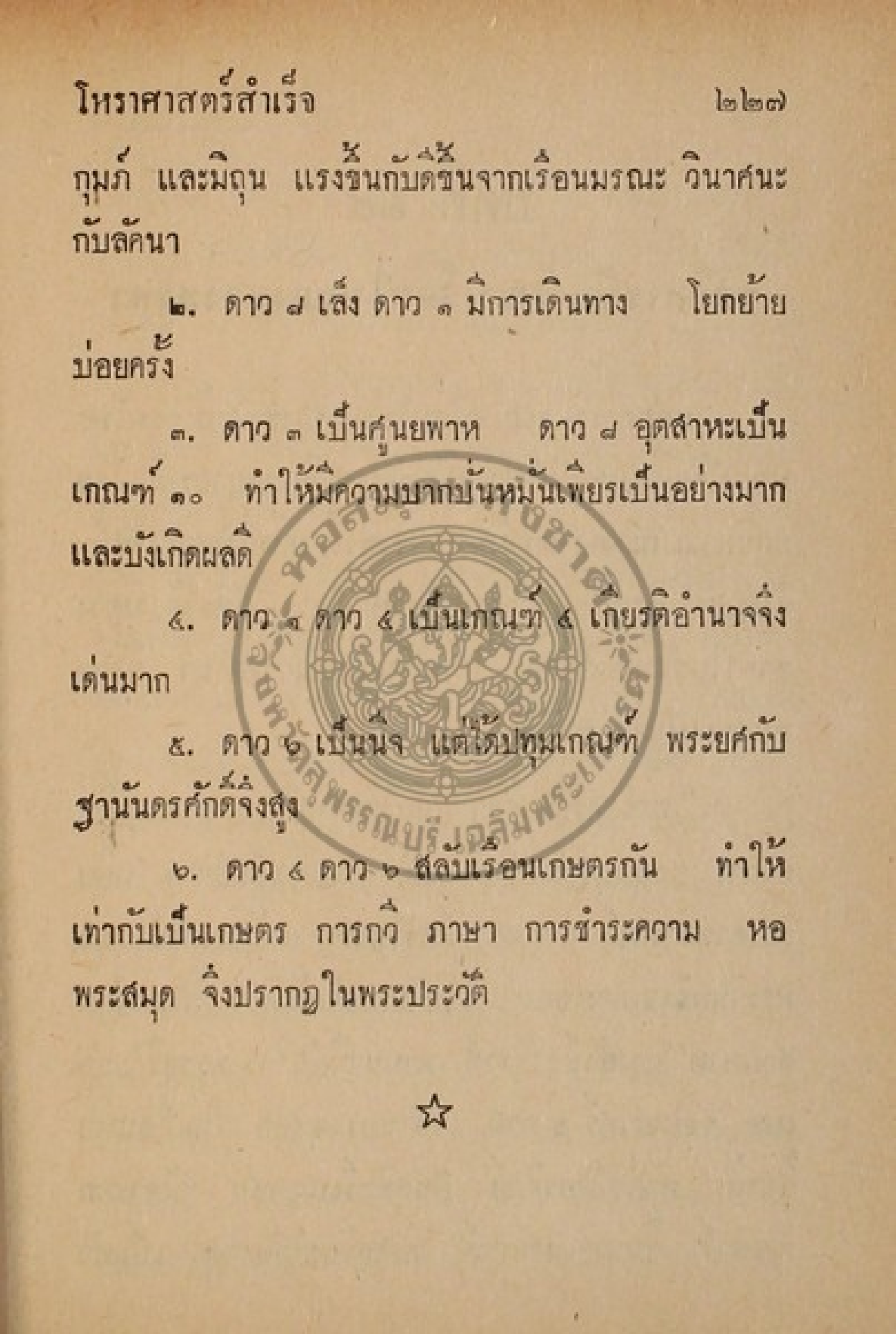
๒. ดาว ๘ เล็ง ดาว ๑ มีการเดินทาง โยกย้าย บ่อยครั้ง

๓. ดาว ๓ เป็นศูนยพาห ดาว ๘ อุตสาหะเป็นเกณฑ์ ๑๐ ทำให้มีความบากบั่นหมั่นเพียรเป็นอย่างมาก และบังเกิดผลดี

๔. ดาว ๑ ดาว ๔ เป็นเกณฑ์ ๔ เกียรติอำนาจจึงเด่นมาก

๕. ดาว ๖ เป็นนจ แต่ได้ปทุมเกณฑ์ พระยศกับฐานันดรศักดิ์จึงสูง

๖. ดาว ๔ ดาว ๖ สลับเรือนเกษตรกัน ทำให้เท่ากับเป็นเกษตร การกว้าง ภาษา การชำระความ หอพระสมุด จึงปรากฏในพระประวัติ

บทที่ ๑๔

หลักการพิจารณาเรือนในของดวงชาตา

หลักการพิจารณาเรือนในของดวงชาตานี้ กรมโหรหลวงได้ตั้งแบบฉบับให้สอนศิษย์ซึ่งจะเรียนพยากรณ์ โดยยกนิทานเบื้นใจความว่าพระราชาพระองค์หนึ่งทรงพระสุบินจึงรับสั่งให้โหรทำนายว่าจะเบื้นอย่างไร โหรได้วางดวงชาตาในวันที่รับสั่งถาม และใช้เวลานั้นวางลัคนา มีรายละเอียดเบื้นคำร่ายดังนี้ :—

"พระโหรยิงปรชา แจ้งกจจาสุบิน น้อมปฏิทินลงกาง ยออุดมางค์เหนือศีโรตม์ บังคมโพธิ์สมภาร หยิบกระดานวางองค์ พระเคราะห์ลงในจักร แล้ววางลัคน์เมถุนพระจันทร์จุนเกาะเกณฑ์ เข้าในเพลใกล้เที่ยง สี่โมงเลี่ยงสามบาท วางลัคน์ขาดราศี ตามนาทีอันโต พระสุริโยยอเมษ จอมนเรศร์ ธ ถาม เข้าในยามพุธยก ในเดือนหกขึ้นนั้น ห้าค่ำวันอาทิตย์ ปีฉลูสิทธิเบญจศก อังคารตกพุธเสาร์ ขึ้นเมษเนาสองค์ พระสุริยงค์ต้นราตุ เบื้นตัว

อาตม์ราศี เตโชทัตวกล้า ชื่อว่าราศีไฟ ทั้งเรือนในสุริยะ มาปนปะทุพิกขันธ์ ในโยคนั้นเป็นสิบเอ็ด แก่ล้นเสร็จประสงค์ ราหูองค์อสุรินทร์ สถิตถ์นอยู่สิงห์ เป็นโยคยิ่งโยคใหญ่ พระศุกร์ใส่พฤษภ บรรจบเป็นวินาศน์ องค์ชินราชบดี สถิตทพจตร พระโหรคิดค้นหา ลัคนาหาเจ้าท เจ้าท์อยู่ใด นับต่อไปอกเล่า บรรจบเข้าเจ้าเรือน บวกคูณเลอนเข้าไว้ เลขเจ็ดใส่เข้าหาร ออกการเป็นเศษสี่ พระพุธอยู่ราศีเมษ เป็นต้นเหตุแห่งตน อังคารลุเป็นเจ้าเข้าทราศีเมษ เป็นเกษตรตน พระโหรลุทายทูล โดยนุกูลวิชา เอาบัญญาเป็นอาสน์ กราบทูลราชบพิตร ขอทรงฤทธิราบเหตุ องค์อัครศุนุเลศ จักได้เชิดชูแก้ว อันกล่าวแล้วคือบุตร ที่ผองผุดไพบูลย์ เกษมพูนสูงยศ จักปรากฏศัพท์ แต่กลัวลับล่วงโลก จะเป็นโจกจุลจักร เพราะศัรูพักรอยู่ เมษราศีสหัชชะ ส่วนปุตตะมหา เป็นอุตมาอยู่เมษ แต่จอมเกศแม่เจ้า จะโศกเศร้าภายหลัง จากเวียงวังแล้วมหน้า ชาจะต้องจากบุตร แล้วจักสุดพระชนม์ เพราะพุธมนท์และภุมมะ หยุดปะทะเรือนตน องค์หนึ่งลุเป็นอริ องค์หนึ่งรเป็นมรณะ พระศุกระเป็น

กาล กรรณีผลาญอยู่พฤษภ บรรจงจบเบ็นบัตนิ สถิตราศี วินาศน์ ศัตรูจักรอนราช สมบัติบาทบพิตร ขอพระองค์จงแจ้งจิต ดังข้าพระพุทธเจ้ากราบทูล ”

ตามคำร่ายข้างต้นหมายความว่า เมื่อพระราชารับสั่งถามถึงพระสุบิน โหรก็ทาง ดวงจร ในเวลานั้นหรือท เรียกว่า “ ดวงกาลชาดา ” ลงปรากฏเบ็นรูปดังนี้

วัน ๑ ฯ ๖ ค่ำ ปีฉลู เบญจศก เวลา ๑๐ โมงเช้า กับ ๓ บาท เบ็นยามพุธชิ่งกำลังมนท์

โหรถวายคำพยากรณ์ ตามดวงชาดาดังนี้ :—

๓. พระมเหสีจะได้ราชบุตร ซึ่งประกอบไปด้วยบุญญาธิการอันใหญ่ยิ่ง เพราะดาว ๑ เป็นปุตตะได้ตำแหน่งอุจจ์ และมีดาว ๕ สหัชชะเกษตรเป็นศัตรูร่วมอยู่กับดาว ๑

๒. พระมเหสีจะทรงทุกข์โทรมนัสภายหลัง โดยจะต้องออกจากเมือง จากราชบุตร แล้วจะสิ้นพระชนม์ เพราะดาว ๕ อริเกษตรมีนทรวมดาว ๑ และมีดาว ๓ มรณะเกษตรร่วมอีกด้วย ทั้งดาว ๒ กาลกรรณีเป็นกตุมภะเกษตร และบัตนิเกษตร เป็นวินาศนะแก่ลัคนา นอกจากจะเสียพระมเหสีแล้ว พระราชาก็จะถูกราชศัตรูชิงราชสมบัติด้วย

ความเข้าใจในคำพยากรณ์ของโหร

ควรทำความเข้าใจในคำพยากรณ์ของโหรได้ดังต่อไปนี้ :—

๑. โหรได้พิจารณาดวงชาตานจากดนุเศษในคัมภีร์ทักษาพยากรณ์ ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้กับคัมภีร์จักรทปนให้ดียิ่งขึ้น เมื่อการหาดนุเศษได้หาจากเรือนเกษตรตามที่กล่าวแล้วข้างต้น การพยากรณ์ในที่นี้จึงเป็นการนำเอาเรือนเกษตรหรือที่เรียกว่าเรือนในมาพิจารณา แล้วนำเอา

เจ้าเรือนเกษตรนั้นปรากฏอยู่ในเรือนนอกมาพิจารณาว่าเป็นเรือนอะไรของลัคนา ได้ผลอย่างใดก็ออกเป็นคำพยากรณ์ ตามดวงชาตานั้นดาว ๔ เป็นตนุเศษอยู่ในราศีเมษ เจ้าเรือนเกษตรได้แก่ดาว ๓ ก็เรียกดาว ๓ ว่า "ตนุเกษตร"

๒. โหรถวายคำพยากรณ์ว่า พระมเหสีจะได้บุตรซึ่งประกอบไปด้วยบุญญาธิการ ก็เพราะราศีสิงห์เป็นเรือนปุตตะเกษตร มีเจ้าเรือนเกษตรคือดาว ๑ (เรือนใน) เป็นอุจจ์อยู่ในราศีเมษ (เรือนนอก) และเป็น ๑๑ หรือเป็นลาภะแก่ลัคนา กับได้มีดาว ๔ ซึ่งเป็นศรีกุมดาว ๗ ซึ่งเป็นมูละอยู่ด้วย

๓. โหรถวายคำพยากรณ์ว่า ภายหลังพระมเหสีจะมีทุกข์โทรมนัสโดยจะต้องออกจากเมือง จากราชบุตรและสันพระชนม์ เพราะมีดาว ๔ ตนุเศษ อริเกษตรกำลังโคจรวิปริตและดาว ๓ มรณะเกษตรร่วมอยู่ในราศีเมษด้วย

๔. ดาว ๖ กาลกรรณีเป็นกตุมภะเกษตร จะถูกราชศัตรูชิงราชสมบัติ เป็นปัตนิเกษตร พระมเหสีจะทำลายพินาศไป เพราะดาว ๖ เรือนนอกเป็นวินาศนะแก่ลัคนา

๕. เวลาที่รับสั่งถามได้ยามพุธ ซึ่งเป็นศรีของวัน แต่ขณะนั้นดาว ๕ มนท์ ศรีจึงหมดคุณค่า และการที่ดาว ๕ เป็นดนุเศษโคจรวิปริตเช่นนี้ก็จะต้องมีเหตุไม่ดีแน่นอน

ดังกล่าวนี้จะเห็นว่า โหรถวายคำพยากรณ์โดยมุ่งถึงข้อใหญ่ใจความ เพื่อเป็นหลักไว้สำหรับพิจารณาดวงชาตาต่อไปในเรื่องเรื่อนใน

การพิจารณาให้กว้างออกไป

ควรจะได้หลักการพิจารณาให้กว้างออกไปอีกได้ดังนี้ :—

ส่วนที่ดี

๑. ดาวเด่นในดวงคือ ดาว ๑ โหรจึงพยากรณ์ในความดีของปุตตะก่อน แล้วจึงพยากรณ์ถึงเรื่องไม่ดี

ดาว ๑ ร่วมดาว ๗ เป็นคู่ธาตุไฟ อยู่ในราศีเมษซึ่งเป็นราศีต้นธาตุไฟ จึงเป็นคู่อสีติธาตุชันท์ ๑ ย่อมให้ความรุ่งโรจน์ในเกียรติมากยิ่งนัก

๒. ดาว ๔ กับ ดาว ๗ เป็นคู่สมพล ย่อมให้กำลังแข็งแรงดีมาก

๓. ลัคนาอยู่ราศีมิถุน นรราศี มีดาว ๒ กุม ได้นรเกณฑ์ ทำให้เชิดชูเกียรติยศมาก

๔. ลาภะเกษตรคือ ดาว ๗ (เรือนใน) เป็นเรือนโยคหลังตนุเกษตรแล้วในเรือนนอก ดาว ๗ เป็นโยคหน้าแก่ลัคนา ดาว ๗ เป็นมนตรีในทักษา ทำพงทอุปถัมภ์จุนเจือแข็งแรงดีมาก ถึงกับตามราษกล่าวว่า (เป็นโยคยิ่งโยคใหญ่) เพราะได้ ๒ โยค

ส่วนที่เสีย

๑. ดาว ๓ มิตรคือดาว ๓ ร่วมอยู่ด้วย และดาว ๓ ถูกดาว ๔ เป็นขาดุ

๒. ดาว ๔ ขาดุน้ำ ดาว ๗ ขาดุไฟ จึงเป็นขาดุกัน

๓. ดาว ๒ อยู่ปลายราศีขาดุลม ย่อมอ่อนกำลังลงมาก

๔. ดาว ๗ เป็นปรเกษตร อ่อนกำลัง

๕. ดาว ๕ เป็นศุภะเกษตร และวินาศนะเกษตร (เรือนใน) เป็นอริแก่ลัคนา (เรือนนอก) เป็นจตุเกณฑ์กับดาว ๗ ดาว ๗ เป็นจตุเกณฑ์กับดาว ๖ กาลกรรณี ดาว ๕ เป็นอุตสาหะ แม้จะได้ชื่อว่าเป็นดาวที่ให้แต่สรรพ-

คุณและเป็นดาวช่วยดวงชาตาก็ตาม แต่ในสภาพของดาว ๕ ดังกล่าวแล้วก็มีน้ำหนักช่วยไม่ได้มาก

สรุป ส่วนทดและทเสยดังกล่าวแล้ว แม้ดจะมีน้ำหนักเพียงใด เพียงแต่ดาว ๓ เจ้าเรือนมรณะเกษตรเป็นเกษตรกุมตนุเกษตรและตนุเศษ ก็ทำลายความดีเสียสิ้น พิจารณาดาว ๔ ศัตรูเป็นตนุเศษดีเด่นก็ตาม แต่สภาพของดาว ๔ ขณะนั้นมีหน้าที่เป็นการโค่จรปรด ศัตรูก็หมดคุณค่าไป

หลักการพิจารณาเรือนใน

หลักที่ควรถือในการพิจารณาเรือนในก็คือ การใช้อริเกษตร มรณะเกษตร และวินาศนะเกษตร (เรือนใน) มาพิจารณาว่าเจ้าเรือนเกษตรนั้น (เรือนนอก) เป็นเรือนอะไรกับลัคนา ถ้าเป็นเรือนอริ มรณะ หรือวินาศนะกับลัคนาแล้ว ก็ย่อมหมดความร้าย แต่อยู่ในเรือนอื่น ๆ ของลัคนาแล้ว ก็จะทำลายเรือนนั้นเสีย

☆

บทที่ ๑๕

หลักผสมในการพิจารณาพื้นดวงชาตา

ในสองบทก่อนได้กล่าวถึงหลักพิจารณาเรือนนอกและเรือนในมาแล้ว บทนี้จะได้กล่าวถึงหลักผสมในการพิจารณาพื้นดวงชาตา อันหมายถึงว่าในดวงชาตาดวงเดียวกันนั้นอาจจะพิจารณาเฉพาะเรือนนอก เฉพาะเรือนใน หรือผสมทุกสิ่งทุกอย่างทั้งเรือนนอกเรือนใน มิใช่เฉพาะแต่ในหลักที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๑๔ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลพยากรณ์อันถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง ดังจะชี้ให้เห็นดังต่อไปนี้คือ :—

พิจารณาเรือนนอก คือเฉพาะลัคนากับดาวเคราะห์ที่เขียนอยู่ในดวงพระชาตาตามบทที่ ๑๓ ถ้าเรือนใดไม่มีดาวเคราะห์ ก็ให้ใช้เกษตรของเรือนนั้น โดยหาตัวเจ้าเรือนเกษตรที่เขียนว่าอยู่ในราศีใด เป็นเรือนอะไรแก่ลัคนาแล้วจึงพิจารณาออกคำพยากรณ์ เช่น ดวงพระชาตาในบทที่ ๑๓ เรือนที่ไม่มีดาวเคราะห์อยู่คือราศีขุนเป็นเรือนอริ

ก็ใช้เกษตรของราศีธนูได้แก่ดาว ๕ ซึ่งเวียนอยู่ในราศีกุมภ์เป็นมรณะกับลัคนา จึงพิจารณาได้ว่าเรือนที่ราศีธนูมีดาว ๕ เป็นเกษตร เรือนนี้เป็นอริ ตามหลักย่อมจะเห็นว่าไม่ดีในสติบัญญาตลอดจนหลักวิชาการ หรือจะว่าสติบัญญาและวิชาการเป็นภัยแก่ตัวเองก็ได้ แต่เนื่องจากดาว ๕ เจ้าเรือนเกษตรที่เวียนอยู่ในดวงชาตาอยู่ในราศีกุมภ์เป็นมรณะแก่ลัคนา การเป็นอริจึงถูกลบล้างหายไปกลายเป็นดี ดาว ๕ ในดวงพระชาตาจึงดี หลักที่ครูอาจารย์โหรแนะนำไว้มีว่าจะพิจารณาดาวเคราะห์ดวงใดให้พิจารณาว่าดาวเคราะห์นั้นมาจากเรือนใด แล้วมาอยู่ในเรือนใด จึงรวมผลออกคำพยากรณ์ ดังที่พิจารณาดาว ๕ มานั้น

พิจารณาเรือนใน ตามดวงพระชาตาในบทที่ ๑๓ ดาว ๔ เป็นดนุเศษ ราศีธนูเป็นสหัชชะเกษตรราศีมีนเป็นอริเกษตร ตามหลักพิจารณาเรือนในว่า อริเกษตร มรณะเกษตร และวินาศนะเกษตร เป็นตัวเบียนทำลายลัคนากับดาวเคราะห์อื่น ๆ เว้นแต่ตัวเจ้าเรือนเกษตรนั้นจะเป็นอริ มรณะ วินาศนะกับลัคนาจึงจะหมดความร้าย

ตามดวงพระชาตาดาว ๕ เป็นอริเกษตร แต่ตัวเจ้าเรือน เกษตรคือดาว ๕ เป็นมรณะกับลัคนา ความร้ายจึงหายไปดังนี้

พิจารณาผสม จากเรือนนอกเรือนใน ดาว ๕ จึงเป็นดาวที่ให้คุณเด่นในดวงพระชาตา ดังจะเห็นได้จากพระประวัติซึ่งเด่นที่สุดในทางกฎหมาย

สรุปหลักการพิจารณา

สรุปหลักการพิจารณาพื้นดวงชาตา พอเป็นแนวทางต่อไปโดยจะกล่าวเป็นหัวข้อ และขอกล่าวไว้ว่าหลักเหล่านี้ไม่เป็นการตายตัว อาจเลือกใช้หรือเพิ่มเติมอย่างใดก็ได้ จึงควรได้ทดลองหาความถนัดที่จะใช้เป็นของแต่ละคนต่อไปดังนี้ :—

๑. ลัคนา เกาะนวางศ์บาปเคราะห์หรือศุภเคราะห์เป็นอะไรกับทักษาวันเกิด นวางศ์นั้นให้คุณหรือให้โทษอยู่ในตริยางศ์ใดทำนองเดียวกับนวางศ์ เป็นตริยางศ์ลุกพิษหรือไม่ ถ้าเป็นตริยางศ์ลุกพิษแล้วเป็นพิษของสัตว์อะไร ลัคนาอยู่ในฤกษ์ใด วิถีชีวิตดำเนินไปถูกต้องกับฤกษ์นั้น

หรือไม่ เพื่อความเจริญของเจ้าชาตาควรแนะนำให้ปฏิบัติตามฤกษ์นั้น ๆ เฉพาะในทางที่ดีงาม

๒. จันทร์ เป็นอะไรกับทักษาวันเกิด อยู่ในฤกษ์ใด เพื่อประกอบกับฤกษ์ของลัคนา

๓. ตนุเสษ เป็นอะไรกับทักษาวันเกิด อยู่ในเรือนที่สัมพันธ์ดีร้ายกับลัคนาอย่างใด ทั้งนี้เพราะถือว่าตนุเสษมีความสำคัญเท่า ๆ กับลัคนา โดยท่านให้หลักว่าลัคนาเป็นเสมือนร่างกายภายนอก ตนุเสษเป็นร่างกายภายใน การพิจารณาจึงต้องให้ควบคู่กันไปเสมอ กับให้พิจารณาว่าถ้าตนุเสษกุมลัคนาแล้วก็มีอิทธิพลบังคับให้เจ้าชาตาเป็นไปตามตนุเสษนั้น แต่ต้องพิจารณาเจ้าเรือนนั้นผสมด้วย การพิจารณาก็ง่ายเพราะพิจารณาได้ทั้งเรือนนอกเรือนในและผสมไปได้เลยทีเดียวในครั้งคราวเดียว แต่ถ้าตนุเสษอยู่ต่างเรือนกับลัคนาแล้วก็จะต้องพิจารณาชำระลบล้างหาน้ำหนักด้วยความระมัดระวัง ถ้าตนุเสษสัมพันธ์ร้ายกับลัคนา เช่น เป็นอริ มรณะ วินาศนะกับลัคนา ย่อมแสดงถึงว่าในชีวิตจะต้องพบอุปสรรคขัดขวางและก็จะมีอยู่เสมอ กว่าจะทรงตัวได้ก็ได้รับความยากลำบากมาไม่น้อยเลย

ในข้อ ๓. และข้อ ๓. นับว่าเป็นสภาพรากฐานของเจ้าชาตาอย่างแท้จริง เพราะเป็นเวลาเกิด คือ ลัคนาเป็นสภาพภายนอก ตนุเศษหาจากลัคนาเป็นสภาพภายในส่วนข้อ ๓. จันทร์เป็นส่วนประกอบสำคัญของลัคนาดังกล่าวมาแล้ว

๔. อาทิตย์ ดีหรือไม่ เพราะในระบบสุริยคติถือว่าอาทิตย์เป็นใหญ่เป็นประธาน และหล่อเลี้ยงชีวิตในโลกตลอดจนดาวเคราะห์ทั้งหลาย ดังท่านเปรียบว่าเป็นรากของต้นไม้ ทั้งตามความหมายอาทิตย์ก็หมายถึงเกียรติในตำแหน่งหน้าที่การงาน ทั้งทางราชการและทางส่วนตัว

๕. ดาวเด่นในดวงชาตาทั้งที่ให้คุณและให้โทษข้อนี้จะต้องพิจารณาชำระให้ได้ความถูกต้อง เพราะถ้าได้ดาวเด่นที่ถูกต้องแล้ว จะทำให้ออกคำพยากรณ์ตามดาวนั้นทั้งส่วนที่ดีและไม่ดีได้ถูกต้องด้วย และก็รวมไปถึงการพยากรณ์จรชาตาด้วย เช่น พินดวงชาตามีดาว ๕ เด่นในทางเสีย ครานถึงจรชาตาก็มักจะเกิดเหตุไม่ดีเกี่ยวกับดาว ๕ อาจเป็นด้วยคำพูดของตนเอง เอกสารสัญญา โรคในปอด

แต่ถ้าได้ดาว ๖ เด่นในทางดี ถึงจรชาตาแล้วก็จะเพิ่มพูนฐานะทางการเงิน เป็นต้น

๖. เจ้าเรือนเกษตร ถ้าจะพิจารณาเรื่องใด ๆ แล้ว จำเป็นต้องหาตัวเจ้าเรือนเกษตรนั้นพิจารณาร่วมด้วยเสมอไป เพราะถือเป็นเสมือนหนึ่งเจ้าของบ้าน ส่วนลัคนาหรือดาวที่มาอยู่เปรียบเหมือนคนที่มาอาศัย ถ้าขัดกันก็ไม่ผาสุข ถ้าเข้ากันได้ก็จะสุขสำราญเป็นธรรมดา

๗. ดาวที่เป็นวันเกิด ถ้าไม่ตกบัลลังก์หรือตนุเศษหรือมิกาลกรรณีเข้าร่วมหรือมีอริเกษตร มรณะเกษตร วินาศนะเกษตรอยู่ด้วยแล้ว บริวารก็เสียโดยจะนำความเดือดร้อนยุ่งยากมาให้ ถ้าไม่มีบริวารเลยแม้จะเป็นผู้ที่ต่ำต้อยด้วยกำลังและเกียรติยังจะดีเสียกว่า

๘. ดาว ๕ ให้คุณยิ่ง ดาว ๗ ให้โทษยิ่ง ดาว ๘ เป็นฝ่ายที่เชิดชู ให้เด่นเห็นประจักษ์ทั้งคุณและทั้งโทษอย่างโลดโผนในขณะเดียวกัน ดาว ๘ ก็เป็นท้าลายดาวทุกดวงด้วย

๙. ทักษาพยากรณ์ ที่ไม่ดีได้แก่กาลกรรณี ที่ดีได้แก่ศรี ควรถือไว้เป็นหลักสำคัญเสมอ

๑๐. เรือนเกณฑ์ คือเรือนที่ ๑ ที่ ๔ ที่ ๗ และที่ ๑๐ ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

๑๑. เรือนนอก เรือนใน และการผสม

๑๒. ความเป็นอยู่ สภาพ ฐานะ สกุลวงศ์ของเจ้าชาตา จะต้องพิจารณาร่วมไปด้วย เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ชีวิตของเจ้าชาตามีความเป็นไปแตกต่างกัน เช่น พระภิกษุสงฆ์ท่านมีผ้ากาสาวพัตรคุ้มครองของร้ายอยู่ หรือบุตรเศรษฐีเวลาไม่ดีในอาหารการรับประทานมีแต่ของไม่ถูกปากเลยไม่กิน แต่ถ้าบุตรคนจนแล้วก็ไม่มีอะไรจะกินดังนั้น

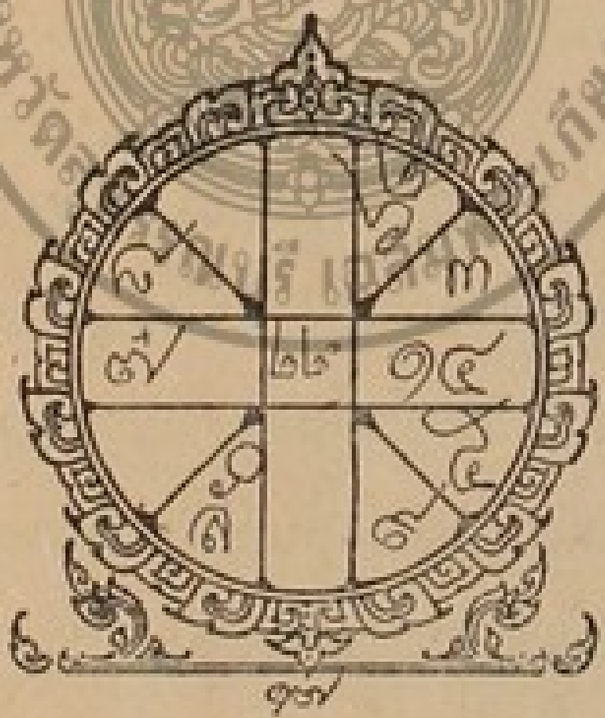
☆

บทที่ ๑๖

ตัวอย่างการพิจารณาพันดวงชาตา

ดวงชาตาที่นำมาเป็นตัวอย่างการพิจารณาพันดวงชาตานี้ เป็นของผู้ที่นับถือ ใกล้ชิดและทราบความเป็นไปอย่างแน่นอน จึงนับว่าเป็นหลักที่ยึดถือได้อย่างดี

ดวงที่ ๑ (ชาย)

เกิดวัน ๑ ๆ ๓ ค่ำ ปีชวด จุลศักราช ๑๒๕๐ เวลา ๓ ทุ่มตรง

ลัคนาสถิต ณ ราศีกันย์ นร ปถวีธาตุ เกาะสัตม-นวางศ์ ๒ ตติยตริยางศ์ ๖ เสวยดาวหัตถ นักษัตรฤกษ์ที่ ๑๓ ประกอบไปด้วยภูมิปาโลแห่งฤกษ์

จันทร์เกาะทุติยนวางศ์ ๑ ปฐมตริยางศ์ ๕ (พิษนาค) เสวยดาวอุตรภัทรบท นักษัตรฤกษ์ที่ ๒๖ ประกอบไปด้วย ราชาแห่งฤกษ์

เป็นดวงชาตาตัวอย่าง ในการวางลัคนาภาคที่ ๑ รายละเอียดควรหาในภาคนั้นด้วย

การพิจารณา

ลัคนา เสวยภูมิปาโลฤกษ์ (รักษาสถานที่) เกาะนวางศ์ ๒ เป็นอายุของวันเกิด ทำให้เจ้าชาตาได้อยู่ในบ้านมรดกมาตั้งแต่เด็กจนถึงบัจฉิมวัย นานยิ่งกว่าบรรดาญาติพี่น้องทุกคน แต่บ้านหลังนี้กลับตกเป็นของคนอื่นด้วยกลวิธี เป็นเหตุให้เจ้าชาตาได้รับผลไม่คุ้มค่า เพราะดาว ๖ กาลกรรณีเป็นเจ้าตริยางศ์

จันทร์ เสวยราชาฤกษ์ เจ้าชาตาจึงเป็นที่ย่ำเกรงของญาติพี่น้องกับคนทั่วไป แต่เกาะนวางศ์ ๑ ตริยางศ์ ๕

(พิษ) จิตใจจิงอ่อนไหวรู้วามไม่รอบคอบ ไม่รับฟังเหตุผล และเกิดโรคนัยน์ตา แม้จะรักษาดีอย่างไรก็ไม่หาย ในที่สุดค่อย ๆ มืดลงจนสนิท

ดาวเด่นในทางเสีย คือ ดาว ๒ กาลกรรณีเป็นอุจจ์ เล็งลัคนาเป็นพินทุบาทว์ ร่วม ๒ ได้ภรรยาล้วนแต่เป็นคนที่ไม่บริสุทธิ์มาก่อน อยู่กินด้วยกันแล้วก็มีความเดือดร้อนวุ่นวายถึงเลิกร้างกัน ได้ใหม่ก็มีท่านองเดียวกัน การมีภรรยาหลายคนก็เพราะมีดาวหลายดวง ดาว ๒ นี้แม้จะเด่นในทางเสียอย่างไร แต่อำนาจในทางเสียลดหย่อนลงเนื่องจากอยู่ในตรียางศ์สุดพิษ (ควรสังเกตองศาของดาว ๒ ในภาคที่ ๑) เป็นเรือนจตุรัสกับราศีมิถุนกันย์ และธนู ดาว ๒ จึงได้รับกระแสทำลายจากมฤตยุกับมีดาว ๕ เกษตรเป็นปทุมเกณฑ์ ซึ่งเป็นดาวเด่นในทางดี ให้คุณลบล้างดาว ๒ ที่เสียอีกด้วย เรื่องที่เกี่ยวกับภรรยาจึงไม่ออกว่า นัยน์ตาก่อนจะมืดสนิทก็คงเวลาแรมปี

ตนุเศษ ได้แก่ดาว ๗ เป็นมูลในตำแหน่งนี้จะเจ้าชาตาเป็นคนเจียบขรึม แต่บางคราวรุนแรงด้วยคำพูด เพราะดาว ๑ กับดาว ๔ ศัตรูกลบแสงเล็ง ดาว ๗ ร่วม

ธาตุกับดาว ๖ กาลกรรณีคู่ศัตรูทราศีมีน ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นมูลเหตุในเรื่องนัยน์ตาพิการด้วย ในลักษณะที่ดาว ๗ เป็นตนุเศษ เจ้าชาตาจึงชอบในกิฬาพนันชนไก่กัดปลา ถึงขนาดเพาะเลี้ยงและมีสนามในบ้านด้วย นอกจากนั้นยังมีฝีมือในการทำว่าวจุฬาขนาดใหญ่ เพราะดาว ๑ และดาว ๔ ร่วมธาตุกับลัคนา และลงสนามคว้าพนัน (ดาว ๗)

อาทิตย์ ดาวกันเกิด ร่วมดาว ๔ ศรี เจ้าชาตารับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ในคณะกรมการอำเภอสมัยนั้น แต่เนื่องจากราศีสิงห์เรือนเกษตรของดาว ๑ เป็นวินาศนะแก่ลัคนา ดาว ๔ ศรีทอดแสง มาร่วมธาตุกับมฤตยู กับเป็นโยคหลังกับดาว ๖ ในราศีมีน ทั้งดาว ๔ เป็นวินาศนะเกษตรได้ถ่วงดาว ๑ อยู่ หน้าที่ในตำแหน่งจึงไม่เป็นใหญ่

เรือนเกณฑ์ ลัคนาในราศีกันย์ไม่มีอัฐเคราะห์กุมเรือนที่ ๔ มีดาว ๕ อุตสาหะเกษตรเป็นปทุมเกณฑ์ จึงเป็นที่รักใคร่ชอบพอของผู้ใหญ่และผู้บังคับบัญชา แต่เนื่องจากเรือนนี้เป็นอริเกษตร ประกอบกับเป็นจตุโกณร่วมราศีมีน มิถุน กันย์ ผลที่ได้รับจึงไม่เป็นชิ้นเป็นอัน

หรือเชิดชูให้สูงเด่น คงเป็นเช่นเดียวกับบ้านมรดกดังกล่าวมาแล้ว เมื่อพิจารณาถึงสภาพของเจ้าชาตาจากเรือนเกณฑ์หลบล้างกันทั้งดีและไม่ดี คงอยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่ก่อนรับราชการ ขณะรับราชการ ออกจากราชการ แม้เมื่อถึงแก่กรรมแล้วก็มีมรดกพอสมควร อนึ่ง กระแสดาวส่งถึงลัคนาและดนุเศษทั้งสาม จึงอ่อนไวในความรู้สึกเป็นอย่างมาก

ดวงที่ ๒ (ชาย)

เกิดวัน ๗ ฯ ๑๐ ค่ำ ปีวอก จุลศักราช ๑๒๗๐

๒

เวลา ๓ ทุ่ม ๑๐ นาที

ลัคนาสถิต ณ ราศีเมษ บัศวะ เตโชชาติ เกาะปฐมนวางศ์ ๓ ปฐมตริยางศ์ ๓ (พิษนาค) เสวยดาวอัศวินี นักษัตรฤกษ์ที่ ๑ ประกอบไปด้วยทลิทโทแห่งฤกษ์

จันทร์เสวยดาวเรวดี นักษัตรฤกษ์ที่ ๒๗ ประกอบไปด้วยสมโณแห่งฤกษ์

การพิจารณา

ลัคนา เกาะนวางศ์ ๓ มนตรี สกุลเดิมตอนเบื้องต้นมั่งคั่งมาก แต่อยู่ในตริยางศ์พิษจึงมีเหตุเกิดขึ้นระหว่างผู้ใหญ่ ทำให้พลัดพรากจากสกุลมีฐานะต่ำลงตามฤกษ์ทลิทโท ตริยางศ์พิษในลัคนาราศีเมษทำให้เกิดผิดพลาดบริเวณศีรษะเบื้องอย่างมาก ลัคนาอยู่ในภาคแรกของราศีเมษเบื้องรูปนักษัตรลิง เจ้าชาตามีความว่องไวรวดเร็วในอากัปกิริยาและการงานที่กระทำ

จันทร์ เสวยสมโณฤกษ์ ใจเบื้องบุญกุศล เนื่องจากดาว ๒ เบื้องวินาศนะกับลัคนาทำให้อาภัพโดยเหตุ

ตนุเศษ คือดาว ๕ เบื้องอุจจภิมุขร่วมดาว ๑ ร่วมชาตุกับลัคนา จึงเด่นด้วยความรู้ ได้เกียรตินิยมในการ

ศึกษาทั้งมัธยมและอุดมศึกษา แต่ดาว ๕ เป็นมรณะเกษตร วิชาการแต่นแล้วก็ไม่ได้ดีเท่าที่ควร กลับต้องเหน็ดเหนื่อยยุ่งยากไม่คุ้มค่า

ดาวเด่นในทางดี ได้แก่ดาว ๑ มูล ได้เกษตร และเป็นตนุเกษตร ทำให้มีหลักฐานเด่นในกิจการงานที่กระทำ หนักแน่นในวิชาการเพราะร่วมดาว ๕ แต่ทำให้สูงเพียงชั้นเอกเพราะร่วมดาว ๑ คู่ศัตรู

ดาวเด่นในทางเสีย คือดาว ๒ ในราศีกรกฎ เป็นศัตรู ได้ตำแหน่งราชโยค เป็นเรือนเกณฑ์ที่ ๔ ของลัคนา ควรจะให้ดีทางการเงิน ที่อยู่อาศัย และญาติพี่น้อง แต่เจ้าเรือนกรกฎคือดาว ๒ เป็นวินาศนะกับลัคนา ร่วมธาตุดาว ๗ คู่ศัตรู และมีดาว ๔ กาลกรรณีเป็นโยคหน้า จึงบั่นทอนความดีลง มักจะเดือดร้อนวุ่นวายในการเงิน ที่อยู่ และญาติเสมอ

กตุมภะ กตุมภะเกษตร ได้แก่ดาว ๔ กาลกรรณีอุจจ์ เป็นอริกับลัคนา ให้ความดี กตุมภะของลัคนาคือดาว ๖ ศัตรูเป็นวินาศนะกับตนุเศษ ลาภะของลัคนาได้แก่

ดาว ๗ เดชอยู่ในเรือนกาลกรรณี ได้รับบำเหน็จกับลาภลอยเป็นเรือนแสน แต่ไม่ถาวรคงรูปเป็นตัวเงินสด

บัตนิ บัตนิเกษตรคือดาว ๗ อยู่ในเรือนกาลกรรณี เป็นสหัชชะกับลัคนา บัตนิของลัคนาได้แก่ราศีตุลเป็นสหัชชะเกษตร ดาว ๖ เจ้าเรือนเกษตรอยู่ราศีกรกฎเป็นเรือนเกณฑ์ดังกล่าวมาแล้ว ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภรรยาก็คือมิตรสหายแนะนำให้ คนแรกดาว ๗ อยู่ในเรือนกาลกรรณี นำความเดือดร้อนถึงต้องหย่าร้างกัน คนหลังดาว ๖ ก็มีระหองระแหงกันเรื่อย

กัมมะ ของลัคนาได้แก่ราศีมกร เจ้าเรือนดาว ๗ เป็นวินาศนะกับลัคนา กัมมะเกษตรได้แก่ดาว ๖ ซึ่งเป็นวินาศนะกับตนุเศษ จึงมีการเปลี่ยนงานกลับไปกลับมาเป็นหลายครั้งหลายหน คือราชการทหาร ราชการพลเรือน บริษัทห้างร้าน

ดวงที่ ๓ (หญิง)

เกิดวัน ๕ ๗ ๕ ค่ำ ปีระกา จุลศักราช ๑๒๙๕
๕
เวลา ๓๓.๓๐ นาฬิกา

ลัคนาสถิต ณ ราศีสิงห์ ปัศว เตโชธาตุ เกาะทุติยนวางค์ ๖ ปฐมตริยางค์ ๑ เสวยดาวมาฆะ นักษัตรฤกษ์ที่ ๑๐ ประกอบไปด้วยทลิทโทแห่งฤกษ์

จันทร์เสวยดาวอนุราธ นักษัตรฤกษ์ที่ ๑๗ ประกอบไปด้วยราชาแห่งฤกษ์

การพิจารณา

เกิดในวันที่ดาวเคราะห์ยกย้ายราศี ดวงชาตานี้ได้แก่ดาว ๑ ยกเข้าในราศีเมษ ทำให้วิถีชีวิตมีความหวั่นไหวไม่เป็นปกติสุข

ลัคนา เกาะนวางศ์ ๖ เดช ตรียางศ์ ๑ เป็นศรี ทำให้รูปร่างสวยมีสง่า เสวยทลิทโทฤกษ์ เงินน้อย เนื่องจากจันทร์เสวยราชาฤกษ์ แม้จะขัดสนก็ไม่ยอมให้คนมาดูหมิ่นได้

ตนุเสษ ได้แก่ดาว ๓ อุตสาหะ ทำให้เป็นคนขยันขันแข็งในการงาน จงเหนียดเหนอยมีลักษณะฉุนเฉียวโกรธง่าย และหุนหันพลันแล่น

ดาวเด่นในทางดี คือดาว ๑ ศรี เป็นอุจจ์อยู่ในเรือนศุภะ มีความสุขตลอดจนความดีความงาม แต่แล้วก็ประกอบไปด้วยทุกข์และการถูกตำหนิ เพราะเป็นวันที่ดาว ๓ ย้ายราศีและมีดาว ๐ ร่วมทำลาย เด่นในการทำกิจการงานทุกอย่าง แต่ผลที่ได้ไม่คุ้มค่า

ดาวเด่นในทางเสีย ดาว ๘ อายุ ร่วมดาว ๙ เล็งลัคนา เป็นพินทุบาทว์ เดือดร้อนในเรื่องคู่ครองซึ่งทำให้ตัวต้อยลง

บัตนิเกษตร ทราศกุมภ์ถือว่าเป็นเรือนของดาว ๗ กาลกรรณีด้วย แม้เจ้าเรือนจะเป็นอริแก่ลัคนา แต่ก็ยังเพิ่มความร้ายให้กับดาว ๗ แรงขึ้น เจ้าชาตาจึงมีความหวั่นไหวเดือดร้อนในคู่ถึงต้องเลิกร้างกัน ได้ใหม่ก็คงต้องเดือดร้อนอุปการะคู่ซึ่งพิการ

มรณะเกษตร ดาว ๕ กุมลัคนาและกุมตนุเศษ เจ้าชาตามีวิชาพิเศษทางการช่าง และงานครูก็ไม่ได้ยึดถือเป็นอาชีพเพราะดาว ๕ เป็นมรณะเกษตร กลับทำให้มีความยากลำบากในการทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการใช้แรงงานเช่นเป็นแม่ค้า และกรรมกร แต่ก็สามารถทำได้ดีเพราะมีดาว ๓ ร่วมอยู่เป็นคู่สมพล

กัมมะเกษตร ดาว ๖ เสวยเป็นมรณะกับลัคนา เปลี่ยนจากสู่งค้องานช่างและครูลงมาใช้แรงงาน การใช้จ่ายเก่ง แม้จะเป็นชั้นเป็นอันแต่ก็ไม่มีเหลือเก็บเป็นตัวเงิน

ดวงที่ (๔) ชาย

เกิดวัน ๔ ๑๐ ค่ำ ปีชวด จุลศักราช ๑๒๗๖

เวลาประมาณ ๐๓.๐๑ นาฬิกา

ลัคนา สถิต ณ ราศีพฤษภ บัตว ปถวิธาตุ เกาะนวมนวางศ์ ๔ ตติยะตรียางศ์ ๗ เสวยดาวมฤคศิร นักษัตรฤกษ์ที่ ๕ ประกอบไปด้วยเทศาตรีแห่งฤกษ์

จันทร์เสวยดาวธนิษฐา นักษัตรฤกษ์ที่ ๒๓ ประกอบไปด้วยเทศาตรีแห่งฤกษ์

วันเกิดนี้เป็นวันทปฏิทินโหราศาสตร์ฉบับคุณหลวงอรรถวาทิธรรมประวรรตบันทึกว่า "โอน"

การพิจารณา

เกิดในวันโอน ทำให้ดวงชาตามีความอับเฉาไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น ทั้งๆ ที่มวชาการ

ลัคนาและจันทร์ เสวยเทศาตรีฤกษ์ เจ้าชาตาชอบเดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ แม้จะไกลแสนไกลก็ตาม ลัคนาเกาะนวางศ์ ๕ บริวาร ตรียางศ์ ๗ เป็นคู่สมพล ทำให้มีบุคคลมาติดต่อคบหาสมาคมมาก ร่างกายแบบบางแต่ก็แข็งแกร่ง

ตนุเศษ คือดาว ๗ อายุ เป็นอุจจ์ เป็นคนเจียบขรึมและช่างตรึกตรอง มีดาว ๗ กุม ทำให้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น สามารถทนคำบริภาษได้ต่างๆ จากผู้ใหญ่โดยไม่ปริปากเลย สุขภาพดี

ปทุมเกณฑ์ มีดาว ๖ มูล เป็นสามแก่ลัคนา
บัสวเกณฑ์ มีดาว ๓ กาลกรรณีเป็นสิบแก่ลัคนา
เรือนเกณฑ์ เรือนที่ ๕ จากลัคนามีดาว ๕ บริวาร เป็นมหาจักรราชโชค ร่วมดาว ๓ อุดสาหะ เป็นเกษตร

เรือนที่ ๗ มีดาว ๕ เดชเป็นมหาจักรอยู่ในเรือนกาลกรรณี
เรือนที่ ๑๐ มีดาว ๓ กาลกรรณีร่วมดาว ๐ อยู่ในเรือนศรี

ดวงดาวได้ตำแหน่งที่ตถิง ๕ ดวงด้วยกันคือ ดาว ๕ เป็นมหาจักรและราชโชค ดาว ๖ เป็นราชโชค ดาว ๓ เป็นเกษตร ดาว ๗ เป็นอุจจ์ และดาว ๕ เป็นมหาจักร

ดังข้างต้นพิจารณาว่าค่อนไปทางดี แต่ถ้าพิจารณาน้ำหนักทางเรือนในแล้วจะเห็นว่าได้ตัดทอนความที่ว่าจะดีนั้นไปเสียเกือบจะทั้งหมดดังนี้. —

ดาว ๕ เป็นวินาศนะเกษตร ทำให้บริวาร มหาจักร ราชโชคเสื่อม

ดาว ๖ เป็นมรณะเกษตร ทำให้มูล ราชโชค ตลอดจนปทุมเกณฑ์เสื่อม

ดาว ๕ เป็นอริเกษตร ทำให้เดช มหาจักรเสื่อม

ปัสวะเกณฑ์ ได้ดาว ๓ กาลกรรณี เป็นกัมมะกระทำการใดมักจะไม่บริสุทธิ์โดยหวังจะให้ตัวได้รับประโยชน์แต่ทั้ง ๆ ที่อีกฝ่ายทราบก็ปล่อยให้ทำได้เรื่อย ๆ เพราะเป็นเกณฑ์

คำพูด ตามที่กล่าวมาแล้วว่าเป็นคนขรึม แต่ถ้าได้พูดก็มักจะแต่งเรื่องราวขึ้นเองเพราะดาว ๑ ร่วมดาว ๕ มีดาว ๓ เล็ง

บัตนิของลัคนาคือดาว ๕ เดช เป็นอริเกษร บัตนิของตนุเศษคือดาว ๓ กาลกรรณีเป็นเรือนที่ ๑๐ ของลัคนาจึงมีความเดือดร้อนวุ่นวายเกี่ยวกับภรรยาถึงเป็นเรื่องออกขาวและเลิกร้างกัน ได้ใหม่ก็ยุ่งยาก นอกจากนั้นดาวเคราะห์ที่เกี่ยวกับคู่คือดาว ๖ และดาว ๗ ภรรยาจับจ่ายใช้สอยทรัพย์เกินตัวเช่นมหรสพ เครื่องนุ่งห่มใช้สอย เล่นสลาก

วิชาการ มีวิชาพยาบาลชนิด ฉีดยาดีมาก (ดาว ๕ ศุภะกับดาว ๒ เป็นโยคแก่กัน) มีความรู้ทางช่างต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า โทรทัศน์ วิทยุ (ดาว ๑ ร่วมดาว ๕ มีดาว ๓ ดาว ๐ เล็ง) มีความรู้ทางไสยศาสตร์ (ดาว ๗ เป็นตัวสมาธิ ร่วมดาว ๓ และดาว ๐)

ดวงที่ ๕ (ชาย)

เกิดวัน ๗ ๆ ๗ ค่ำ ปีจอ จุลศักราช ๑๒๗๒ เวลา ๐๓.๓๐ นาฬิกา

ลัคนาสถิต ณ ราศีมีน อัมพุ อาโปธาตุ เกาะบัญจมนวางศ์ ๓ ทุติยตริยางศ์ ๒ เสวยดาวอุตรภัทรบท นักษัตรฤกษ์ที่ ๒๖ ประกอบไปด้วยราชาแห่งฤกษ์

จันทร์เสวยดาวอาศเลษา นักษัตรฤกษ์ที่ ๑๐ ประกอบไปด้วยสมโณแห่งฤกษ์

การพิจารณา

๑. ลัคนาและจันทร์ ลัคนาเกาะนวางศ์ ๓ มนตรี มรณะเกษตรซึ่งเป็นนิจ ตรียางศ์ ๒ อุตสาหะซึ่งเป็นเกษตรร่วมชาตุกับลัคนา เสวยราชาฤกษ์ เจ้าชาตาจึงประกอบกิจการงานด้วยความมานะพากเพียรตลอดมาจนได้เป็นใหญ่ในงานนั้น จันทร์เสวยสมโณฤกษ์ เป็นผู้ทมใจเป็นบุญกุศล

๒. ดาวเรือนนอก พิจารณาอย่างธรรมดาจะเห็นว่ามีน้ำหนักหนักไปในทางไม่ดี เพราะลัคนาวินาศนะกับตนุเศษและดาวเคราะห์ฉันแต่มีน้ำหนักอ่อนมาก แต่ถ้าพิจารณาถึงหลักบาปเคราะห์ศุภเคราะห์แล้ว จะเห็นว่าบาปเคราะห์คือดาว ๓ ดาว ๗ และดาว ๘ เป็นนิจทุกดวง บาปเคราะห์จึงอ่อนมาก ศุภเคราะห์มีกำลังเข้มแข็งกว่าจึงให้คุณได้มากและถนัด ไม่ถูกขัดขวาง

๓. ดาวเรือนในและการผสม

ดาว ๓ มนตรี มรณะเกษตรเป็นนิจ การเป็นมรณะจึงมีน้ำหนักอ่อนมาก กุมจันทร์ อุตสาหะ เป็นเกษตรร่วมชาตุกับลัคนา ประกอบกับดาว ๓ กับดาว ๒ เป็น

คู่พิสมัยในตำนาน ทำให้เกิดพลังสูงในความมานะพากเพียรอยู่ตลอดเวลา

ดาว ๕ อายุ เป็นวินาศนะเกษตรทราศมีน แต่ตัวเจ้าเรือนเป็นปรเกษตรทราศกันย์ การเป็นวินาศนะจึงมีน้ำหนักอ่อน ดาว ๕ เล็งลัคนาเป็นเรือนเกณฑ์ ๗ ทำให้ข้องหนักในวิทยาการอยู่ตลอดเวลา และได้ผลอันดีงามด้วย เพราะเป็นศุภะเกษตรอีกเรือนหนึ่งทราศธนู

ดาว ๔ กาลกรรณี เป็นอริเกษตร น้ำหนักกาลกรรณีอ่อนลง ร่วมกับดาว ๗ คู่สัตรูซึ่งเป็นนิจ จึงไม่กระทบกระเทือนมาก ดาว ๑ ดาว ๔ เป็นคู่ทางการช่างตามที่กล่าวในดวงชาตา ๔ ในราศีร่วมธาตุกับดาว ๕ อายุการช่างจึงให้คุณอยู่ตลอดเวลา และดาว ๕ ได้ให้กระแสทราศพฤษภด้วย มีน้ำหนักดีเพราะมีดาว ๑ ที่คอยรับอยู่

กัมมะเกษตรและลาภะเกษตร ได้แก่ดาว ๗ เป็นตนุเศษและเป็นนิจ ทำให้หมกมุ่นครุ่นอยู่ในการงานตลอดเวลา และเกิดผลดีแก่เจ้าชาตาด้วย เพราะตามหลักดาวที่เป็นตนุเศษย่อมบ่อนกำลังของตัวเอง โดยทำหน้าที่ตนุอีกแรงหนึ่ง ความเป็นนิจของดาว ๗ จึงหายไป มีดาว ๖

เป็นปรเกษตรและอุจจภมุข คู่ศัตรูของดาว ๗ ร่วมอยู่เนืองจากดาว ๖ เป็นศัตรู การเบียนจึงไม่มาก แต่มักจะจ่ายทรัพย์ในงานที่คิดค้นกับงานศิลปต่าง ๆ รวมแล้วก็คือการงานเกิดผลดีเสมอ

ลัคนาวินาศนะกับดนุเศษ เป็นดวงชาตาที่ผ่านชีวิตความเป็นมาด้วยความยากลำบากและมีอุปสรรคทางกิจการงาน ต้องใช้ความมานะพากเพียรอยู่ตลอดเวลา สรุปแล้วก็คือเป็นดวงชาตากลับที่สูงตามที่พิจารณามาแล้วข้างต้น

ตามหลักฐานที่ได้รับเป็นดวงชาตาของนายช่างใหญ่กรมไปรษณีย์โทรเลขราชการชั้นพิเศษ ซึ่งขณะนี้ทำหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานีรับส่งวิทยุจากดาวเทียม ประวัติความเป็นมามีดังนี้ :—

๑. รับราชการครั้งแรกมีเงินเดือน ๒๕ บาท

๒. พ.ศ. ๒๔๗๙ ได้รับวางวัลที่ ๑ สำหรับวิทยุสมัครเล่นด้วยเครื่องส่งที่เล็กที่สุดของทวีปเอเชีย

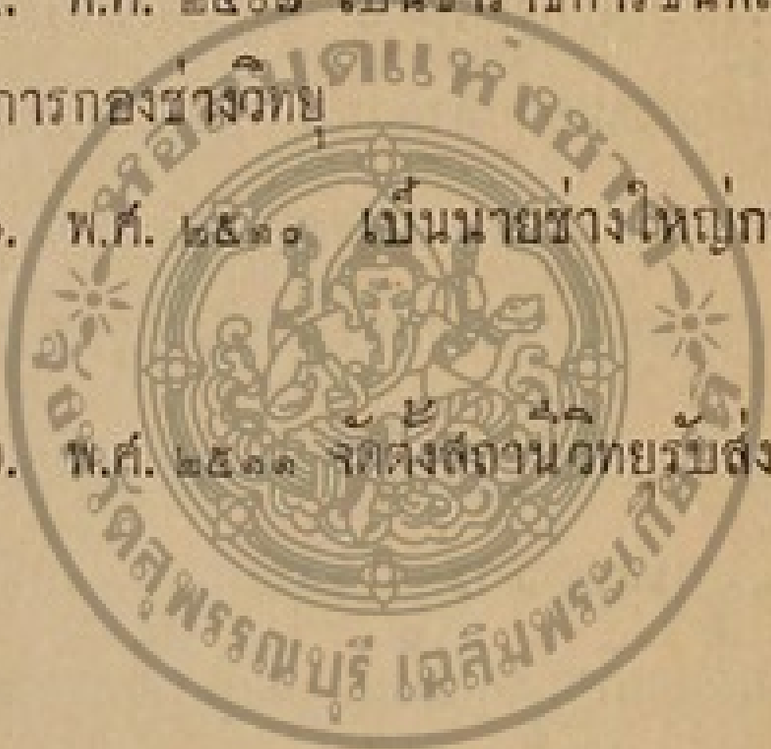
๓. พ.ศ. ๒๕๗๐ สร้างเครื่องวิทยุโทรศัพท์บริการประชาชนครั้งแรกในประเทศไทย

๔. พ.ศ. ๒๔๘๔—๕ ระหว่างสงครามอินโดจีน — เอเชียบูรพา ได้สร้างเครื่องส่งวิทยุโทรเลขขนาดเล็ก ใช้ในราชการสนามร่วมกับทางราชการทหาร ในนาม "วิทยุเคลื่อนที่ของกรมไปรษณีย์โทรเลข" ประมาณ ๒๐๐ เครื่อง

๕. พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นข้าราชการชั้นพิเศษ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่างวิทยุ

๖. พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นนายช่างใหญ่กรมไปรษณีย์-โทรเลข

๗. พ.ศ. ๒๕๑๑ จัดตั้งสถานีวิทยุรับส่งจากดาวเทียม

☆

ภาคที่ ๓

หลักพยากรณ์จรชาตา

หลักพยากรณ์จรชาตานี้คือ หลักที่จะใช้พยากรณ์ว่าเวลาใดดวงชาตานั้นจะดีหรือไม่อย่างไร ได้กล่าวมาตอนต้นของภาคที่ ๒ เรื่องหลักพยากรณ์พันดวงชาตาแล้วว่าอาจารย์โหรสมัยโบราณได้อุปมาไว้ว่า ถ้านักพยากรณ์สามารถพยากรณ์พันดวงชาตาได้ถูกต้องถึงร้อยละร้อยแล้ว พยากรณ์จรชาตาถูกเพียงร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ก็เป็นนักพยากรณ์ชั้นดี และหลักพยากรณ์พันชาตานำไปใช้ในจรชาตาด้วยนั้น ก็แสดงว่าก่อนจะพยากรณ์จรชาตาจำต้องพยากรณ์พันชาตาให้ถูกต้องดีและแน่นอน วิชาการก็คือสอบพันชาตาเพื่อหาน้ำหนักดาวเด่นที่ให้คุณโทษกับเจ้าชาตาก่อนเช่น เห็นว่าดาวกัมมะในพันชาตาให้คุณหรือให้โทษมาก ก็สอบเจ้าชาตาว่าเคยประกอบกิจการได้ผลดีหรือไม่ดีอย่างมากมาแล้ว ? ถ้าเจ้าชาตารับอย่างใดก็เป็นอันได้

ทราบถึงดาวเด่น ซึ่งจะได้ยึดถือเป็นหลักในการพิจารณาจรชาดาต่อไป ถ้าปฏิเสธก็จะต้องหาดาวที่มีน้ำหนักรองลงไปสอบซ้ำ หากไม่ถูกต้องก็ต้องเข้าใจว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดผิดพลาดขึ้นแล้ว จำต้องทบทวนนับแต่การวางดวงชาตาเป็นต้นมา จึงสอบชาอีกครั้งหรือสองครั้ง ถ้าไม่ถูกอีกก็ควรงดการพิจารณาดวงชาตานั้น ที่กล่าวนี้เป็นเรื่องการผิดหลักพิจารณาจรชาดา แต่ถ้ามีความคล่องชำนาญแล้วสอบหาน้ำหนักดาวเพียงครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง ก็ได้ดาวเด่นสำหรับพิจารณาจรชาดาแล้ว ส่วนที่กล่าวว่าหลักพินชาดานำไปใช้ในจรชาดานั้น ความรู้ในภาคที่ ๒ จะต้องนำมาใช้เกือบจะทั้งหมด เช่นบาปเคราะห์ ศุภเคราะห์ ธาตุ วันเกิด แส่ง ตำนาน เสวยอายุ วัย ทักษาพยากรณ์ จักรพยากรณ์ เป็นต้น และตามตัวอย่างการพิจารณาดวงชาดาตอนท้ายของภาคที่ ๒ เมื่อได้ทราบถึงความสำคัญของดาวเด่นแล้ว ความสำคัญนั้นจะได้เป็นหลักในการพิจารณาจรชาดาต่อไปเช่น พินชาดาดีในทางด้านวาทางวิชาการ จรชาดาก็ต้องได้ผลดีในทางวิชาการ หรือพินดวงชาดาไม่ดีในทางทรัพย์สิน ที่อยู่ และญาติพี่น้อง จรชาดาก็ต้องเป็นไป

ตามนั้น เปรียบเหมือนต้นไม้ใดย่อมออกผลไปตามพันธุ์อันเป็นหลักทั่วไป แต่บางขณะมีดาวสำคัญที่มาให้คุณให้โทษแรง เจ้าชาตาก็จะได้รับผลไปตามดาวนั้นอีกด้วย

หลักอื่น ๆ ที่จะใช้สำหรับพยากรณ์จรชาตานอกจากที่กล่าวแล้วมีดังต่อไปนี้ —

๑. ดวงกาลชาตาหรือดวงจร

ในภาคที่ ๒ บทที่ ๑๔ ได้กล่าวถึงดวงกาลชาตาหรือดวงจรมาแล้ว มีความว่าพระราชาทรงพระสุบินจึงรับสั่งให้โหรทำนาย โหรได้วางดวงในเวลาที่รับสั่งถามเรียกว่าดวงกาลชาตาหรือดวงจรลง แล้วพิจารณาถวายคำพยากรณ์ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากที่ควรจะได้เอาใจใส่จดจำและทำตาม เพราะบุรพโหราจารย์ท่านใช้กาลชาตาเป็นประจำโดยถือว่าเป็น อาวุธโหร แต่ละวันท่านจะต้องทราบว่าดวงดาวอยู่ราศีใด เวลาใดลัคนาอยู่ราศีไหน และเป็นอย่างไรกับดวงชาตาของท่าน ตลอดจนเหตุการณ์ที่จะมาถึงตัวท่านดังเช่นที่พระราชารับสั่งให้ทายพระสุบิน เป็นต้น

โหราจารย์สมัยก่อนพยากรณ์จรชาตาได้แม่นยำอย่างน่าพิศวง แม้ว่าผู้ให้พยากรณ์จะรู้เวลาเกิดไม่แน่นอนหรือไม่รู้เวลาเกิดเลยก็ตาม ทั้งนี้เพราะท่านใช้ดวงกาลชาตาประกอบอยู่เสมอ การใช้ดวงกาลชาตาได้แก่การพิจารณาพันชาตานั้นเองเช่น มีผู้มาให้พิจารณาดวงชาตาเวลาใดก็ทราบแล้วว่าดวงกาลชาตาเวลานั้นดีหรือไม่ในทางไหน สมมติว่ามีกาลกรรณีเล็งลัคนาอยู่ก็จะทราบทันทีว่าไม่ดีเกี่ยวกับคู่หรือหุ้นส่วนหรือฝ่ายตรงข้าม จึงกำหนดไว้ในใจก่อนต่อเมื่อวางดวงชาตากำเนิดของเราลงแล้วเห็นว่ากำลังไม่ดีด้วย ก็แน่ใจว่าเรากำลังเคราะห์ร้ายและอาจจะเกี่ยวกับคู่หรือหุ้นส่วนหรือฝ่ายตรงข้ามก็ได้ ถ้าดวงกำเนิดบ่งว่าไม่ดีทับด้วยแล้ว ก็ให้คำพยากรณ์มุ่งตรงไปในทางที่กล่าวแล้วเป็นอันไม่ผิดพลาดเลยดังนี้

ดวงกาลชาตาควรใช้เฉพาะดาวที่เด่นในทางดีหรือไม่ดีเท่านั้น ในภาคที่ ๒ บทที่ ๑๔ โหรใช้ดาวเด่นในทางที่ดีคือดาว ๓ ดาวเด่นในทางไม่ดีคือดาว ๖ นอกนั้นเป็นเรื่องที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของอริเกษตร มรณะเกษตร อัน

เป็นแบบเรียนพยากรณ์เรื่องใน แต่ถ้าต่อไปมีความคล่องชำนาญจริงแล้วก็อาจใช้เช่นนั้นได้อย่างเดียวกัน แต่ในฐานะที่เพิ่งจะศึกษาควรพิจารณาเป็นขั้นตอนคือพิจารณาเรื่องนอกก่อนแล้ว จึงพิจารณาเรื่องใน และการผสมต่อไปอีก

หลักสำคัญของกาลชาตาก็คือการใช้ประกอบเฉพาะดาวเด่นของกาลชาตานั้นเวลานั้นเท่านั้น ส่วนที่แน่นอนคือดวงกำเนิด

๒. การคิดอายุตามดวงชาตา

การคิดอายุตามดวงชาตา ก็คือให้ตรงวันที่ต้องการทราบโดยให้ จุลศักราชเป็นปีราศีที่อาทิตย์อยู่เป็นเดือน องศาของอาทิตย์เป็นวัน แล้วเอาวันเกิดคือจุลศักราชที่เกิดราศีที่อาทิตย์อยู่ และองศาของอาทิตย์ในดวงชาตาไปลบเหลือเท่าใดก็เป็นจำนวนปี เดือน วัน ที่ต้องการทราบ ตัวอย่างเช่น ดวงที่ ๒ ในภาคที่ ๒ บทที่ ๑๒ เกิดจุลศักราช ๑๒๗๐ อาทิตย์อยู่ราศีที่ ๔ (สิงห์) อาทิตย์มองศา ๒๖ ต้องการทราบดังนี้ :—

๑) วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ จะมีอายุเท่าใด ?

จุลศักราช	ราศีที่อาทิตย์อยู่	องศาของอาทิตย์	
๑๓๒๙	๓	๑๕	(ปฏิทินโหรในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๐)
๑๒๗๐	๔	๒๖	(ดวงชาตาวันเกิด)
๕๘ ปี	๑๐ เดือน	๑๕ วัน	(อายุในวันนั้น)

"มาตราที่ใช้ ๑ ปีเท่ากับ ๑๒ ราศี (เดือน) ๑ ราศีเท่ากับ ๓๐ องศา (วัน)"

๒) วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑ จะมีอายุเท่าใด ?

จุลศักราช	ราศีที่อาทิตย์อยู่	องศาของอาทิตย์	
๑๓๓๐	๕	๒๖	(ปฏิทินโหรในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๑๑)
๑๒๗๐	๕	๒๖	(ดวงชาตาวันเกิด)
๖๐ ปี	๐ เดือน	๐๐ วัน	(อายุในวันนั้น)

เมื่อทราบอายุตามดวงชาตาที่ถูกต้องแล้ว ก็จะทราบถึงดาวเคราะห์เสวยอายุและแทรกวัย ตลอดจนทักษาจรที่ถูกต้องด้วยเช่น อายุ ๕๘ ปีเศษนั้น ก็หมายถึงว่าอายุได้เต็ม ๕๘ ปีมาแล้ว ย่างเข้าอายุ ๕๙ เอา ๙ หารเหลือเศษ ๕ หรือ ๕+๙=๑๔=๑+๔=๕ เกิดวันเสาร์นับไปจากเสาร์ ๕ ช่องทักษาก็ตกอยู่ที่ภูมิอาทิตย์

๓. ดาวในดวงชาตาเปลี่ยน

ทราบมาแล้วในเรื่องทักษาจรว่า ถ้าอายุครบ ๑ ปีบริบูรณ์ต้องเปลี่ยนขึ้นภูมิทักษาใหม่ เมื่อใช้ภูมิทักษาพิจารณากับดวงชาตา ดาวในดวงชาตาก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย แต่การเปลี่ยนนั้นให้ดาวในดวงชาตาเปลี่ยนไปเพียงครั้งเดียว ส่วนอีกครั้งหนึ่งคงเป็นอย่างเดิม เช่น เกิดวันอังคารมีดาว ๕ ศรีกุมลัคนาในดวงชาตา อ่านได้ว่าเป็นผู้ทมีสติปัญญาและความรู้ดี จะคิดการสิ่งใดก็สำเร็จราบรื่นตามสภาพดาว ๕ ที่ดีนั้น แต่ครั้นถึงปีที่ทักษาจรตกภูมิราหูดาว ๕ ศรีเดิมกลับเป็นกาลกรรณี สติปัญญาที่ดีนั้นก็จะ

เกิดติดขัด คิดการสิ่งใดก็ไม่ราบรื่นทะลุปรุโปร่งอย่างที่เคย มา คือหมายความว่าดาว ๕ เดิมดีนั้นจะต้องมาทไม่ดีอยู่ด้วย ทำนองเดียวกับดาวที่โคจรวิปริตเช่น ดาวอายุในดวงชาตาแข็งแรงดี มีสุขภาพสมบูรณ์ แต่ถ้าดาวนั้นเกิดโคจรวิปริตขึ้นเมื่อใดเช่นถอยองค์หรือพักร สุขภาพที่เคยดีนั้นก็จะอ่อนแอลง เหตุผลก็คือเป็นดาวดวงเดียวกัน

๔. ดาวใหญ่

ทางโหราศาสตร์ทราบดีว่า ดาว ๓ เป็นเจ้าแห่งระบบสุริยคติ ให้แสงสว่างและความร้อนแก่โลกอยู่และกลบแสงดาวเคราะห์ทั้งหลายด้วย เท่าที่จัดให้เป็นบาปเคราะห์ก็ด้วยสภาพของดวงดาวที่ใหญ่มหึมา ประกอบกับแสงอันแรงกล้าที่สุด ส่วนการให้ร้ายหาได้เป็นบาปเคราะห์อันแท้จริงไม่ คงให้แต่กระแสถึงบาปเคราะห์รับไปแสดงอิทธิพลได้อย่างเต็มที่ ฉันใดก็คงให้กระแสแก่ศุภเคราะห์ด้วยฉันนั้น กฎเกณฑ์จึงได้ให้ดาว ๗ ใหญ่ที่สุดฝ่ายบาปเคราะห์ ส่วนดาว ๕ ใหญ่ที่สุดฝ่ายศุภเคราะห์ ดาวใหญ่อีกดวงหนึ่ง

คือดาว ๗ ซึ่งเป็นจุดคราสหรือความมืด เป็นตัวเสริมกำลังให้แก่ทั้งสองฝ่าย แต่จากลักษณะที่เป็นคราสหรือความมืดนี้น่าหนักจึงไปในทางบาปเคราะห์และเป็นคู่มิตรกับเสาร์ การพิจารณาจรชาตาจึงควรสังเกตดาว ๓ ดวงนี้ว่า ขณะนั้นจรดีหรือร้ายอย่างไรแก่ดวงชาตา เฉพาะอย่างยิ่งคือกับลัคนา ตนุเศษและจันทร์ แล้วพิจารณาทักษาเดิมและทักษาจรว่าเป็นอย่างไรด้วย เช่นดาว ๗ เดิมเป็นศร จรเป็นเตชมาทับลัคนา ก็จะต้องพิจารณาว่าเดิมมีกี่คน ไร่ นา แต่ขณะนี้อาจมีเรื่องพิพาทโดยตนเองเป็นผู้กล่าวหาฟ้องร้องและก็ชนะด้วย เรื่องนี้จะแลเห็นว่าบาปเคราะห์ให้คุณ แต่ด้วยการเป็นบาปเคราะห์ก็ต้องลำบากจึงจะได้ หรือดาว ๗ จรทับลัคนาจะต้องมีการเปลี่ยนอย่างมากเกิดขึ้น ในทางดีหรือไม่ ให้พิจารณาทักษาเดิมและจรอย่างเดียวกันเช่น เดิมเป็นอุตสาหะทำการงานอย่างลำบาก จรมาเป็นศรได้ตำแหน่งแรงทับลัคนาก็ได้ลาภลอยอย่างไม่นึกฝันทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพและฐานะดีเด่น ส่วนดาว ๕ เป็นศรมาทับลัคนาเกิดสำคัญผิดคิดว่าตัวเองนั้นดีเลิศกว่าใคร ๆ แต่ที่จริงก็เป็น

อย่างธรรมดา เป็นกาลกรรณีมาทับบ้างจะคิดหรือทำอะไรก็ว่าดีแม้จะดีจริง แต่ผลที่ได้กลายเป็นชั่วไป นอกจากทับลัคนาแล้วคงต้องพิจารณาถึงกระแสที่จะไปถึงดาวอื่นอีกด้วย ควรสังเกตต่อไปว่าถ้าดาวใหญ่ทับดาวเล็กย่อมจะทานกำลังไม่ไหว จึงควรระวังด้วย เช่นดาว ๗ หรือดาว ๘ ทับดาว ๒ เป็นฆาต ดาว ๕ ทับดาว ๒ ละมีการเปลี่ยนแปลงทางครอบครัวเช่นแยกไป ซึ่งอาจไม่ใช่เลิกร้างกัน แต่เป็นการไปต่างประเทศเป็นเรือเดินแรมบี ก็ได้ จะต้องพิจารณาอื่น ๆ ประกอบด้วย

๕. อื่น ๆ

พญาวัน ได้แก่วันในสัปดาห์ที่ขึ้นเถลิงศกเปลี่ยนจุลศักราชใหม่ ถือว่าเป็นวันที่ใหญ่ยิ่งของปีนั้น แม้จะเป็นกาลกรรณีก็ไม่ให้โทษมาก หรือแม้จะเป็นวันไม่ดีทางกาลโยคเช่น จุลศักราช ๑๓๓๐ วันจันทร์เป็นวันเถลิงศกได้เป็นพญาวัน เป็นอุบาทว์ทางกาลโยควันจันทร์ก็ไม่เสียมาก ดังนั้นจึงควรสังเกตพญาวันกับดาวในดวงชาตาตลอดจนทักษาด้วยว่าให้ผลดีขึ้นกว่าเดิม

กาลโยค คือวันชงชัย อิบดี อุบาทว์ โลกาวินาศน์ ควรสังเกตเช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในพญาวัน วันกาล-กรรณี ศรี ก็มักจะมีเหตุการณ์ไม่ดี เกิดขึ้นในวันนั้นด้วย

ดาวโคจรวิปริต จะเป็นพักร มนท์ เสริด ทำให้ดาวนั้น ๆ ไม่ให้ผลดี

ดาวที่ยกขึ้นราศี ทำให้เรือนเดิมและเรือนใหม่เกิดความกระเทือน คือจะต้องมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแน่

อาทิตย์ จันทร์ เนื่องจากดาวทั้งคู่นี้เป็นเจ้าแห่งแสงสว่าง จึงต้องพิจารณาถึงกระแสที่จะไปถึงดาวอื่น ๆ ด้วย จันทร์เป็นดาวเล็กจึงมีหลักว่าใช้การเข้าทับดาวอื่นจึงจะเกิดผล และเฉพาะจันทร์นั้นควรสังเกตในดวงชาตาว่าถ้าอยู่ในเรือนที่เสียคือ อริ มรณะ วินาศนะ แล้ว ถ้าจรมาในเรือนที่ไม่ดี หรือจรเป็นปรเกษตรหรือนิจ จะมีเหตุการณ์ที่ดีขึ้น ที่สำคัญก็คืออาทิตย์ใช้เป็นเดือน จันทร์ใช้เป็นวัน ที่จะเกิดเหตุการณ์ทั้งดีและไม่ดี

๖. หลักดาวทับกัน

ในคัมภีร์และตำราเก่ามีเรื่องดาวทับกันหลายฉบับด้วยกัน ตรงกันบ้าง เพี้ยนกันบ้าง หลักในที่นี้ถือตามคัมภีร์จักรทีปนีจร ฉบับสมเด็จเจ้าพระยา ฯ กรมหลวงพิทักษ์มนตรี องค์บุรพโหราจารย์ ทรงพระนิพนธ์ไว้เป็นคำฉันท์อันไพเราะ กรมโหรหลวงได้ใช้เป็นแบบฉบับมาแต่ดั้งเดิมถึงรัชกาลที่ ๕ จนกรมโหรยุบเลิก โหราจารย์และข้าราชการกรมโหรหลวงถึงท่องจำคำฉันท์เป็นที่ขึ้นใจตลอดมา แต่การที่จะให้หลักไว้ในหนังสือนั้น ขอให้เฉพาะหลักที่เข้าใจได้เพียงสั้น ๆ ดังนี้

ดาว ๑

ดาว ๑ ทับ ดาว ๑ ร้อนใจต้องเดินทางจากที่อยู่

,, ดาว ๒ ห้ามรับคนเข้าบ้านและสู่ขอภรรยา จะมีเรื่องร้อนใจเกิดขึ้นในวันจันทร์หรือวันอาทิตย์

ดาว ๓ ทับ ดาว ๓ จะมีเรื่องร้ายแรงจากศัตรูหรือคู่แข่งขัน ควรระวังคนผิวดำ นัยน์ตาเหลือกจะให้โทษ

,, ดาว ๔ มีลาภมากในการทำงาน

,, ดาว ๕ ได้ลาภจากผู้ใหญ่มาก แล้วจะมีศัตรูทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

,, ดาว ๖ ได้ลาภจากเพศตรงข้ามหรือผู้ใหญ่ทางทิศตะวันตก มีความสุขดี แต่ถ้าดาว ๓ เล็งแล้วจะเกิดความ ห้ามซื้อ ขาย โกงคนจะเสียเงิน

,, ดาว ๗ จะเกิดโรคนัยน์ตา เกิดการทะเลาะวิวาท บุตรภรรยาจะมีภัย จะถูกหลอกลวง คนผิวดำแต่งร่างใหญ่จะให้โทษ ห้ามคบคนผิวดำเข้าบ้าน เพราะจะทำให้เดือดร้อนต่าง ๆ

,, ดาว ๘ จะต้องออกจากบ้าน เกิดโรค ศัตรูจะเบียดเบียน เป็นอันตรายความเกี่ยวกับบุตรภรรยาของคนอื่น

ดาว ๑ ทับ ลัดนา จะร้อนใจต้องเดินทางจากถิ่นที่อยู่ ถ้าไปทางทิศดาวเกษตรที่ลัดนาอยู่แล้วจะได้รับบาดเจ็บ

ดาว ๒

ดาว ๒ ทับ ดาว ๑ อย่าเกี่ยวข้องกับบุตรภรรยาของคนที่ต่ำกว่า

,, ดาว ๒ มีคนให้ลาภจากทิศตะวันออก

,, ดาว ๓ ระวังคู่จะนำความเดือดร้อนมาให้

,, ดาว ๔ จะเกิดไม่ดีขึ้นก่อน แล้วภายหลังได้ลาภ

,, ดาว ๕ ดีเฉพาะทางทิศตะวันออก แต่แล้วจะเกิดเหตุน่าอับอายขึ้น

,, ดาว ๖ ของจะหายก่อน ถ้าติดตามจะได้คืนทั้งจะได้คู่ด้วย

,, ดาว ๗ เกิดการวิวาท ถูกลักสิ่งของ และต้องจากถิ่นที่อยู่

ดาว ๒ ทับ ดาว ๘ จะร้อนใจมาก อาจเกิดอันตรายถึงชีวิต จะเสียตำแหน่งหน้าที่ หรือพลัดพรากจากครอบครัว

,, ลัคนา ได้ลาภต่าง ๆ อย่างน้อยก็ได้ของกิน

ดาว ๓

ดาว ๓ ทับ ดาว ๑ จะเจ็บไข้ ได้รับบาดเจ็บ ถูกของร้อนหรือถูกเขยวงาต่าง ๆ

,, ดาว ๒ มีโชคทางทิศเหนือ แต่ต้องยับยั้งชั่งใจให้ดี

,, ดาว ๓ เกิดเรืองร้ายในบ้าน จะเจ็บตัวในเรืองไฟ

,, ดาว ๔ ถ้ามีโรคอยู่ ก็จะค่อยยังชั่วขึ้น

,, ดาว ๕ จะมีเรืองเพราะหญิงผิวดำแดงก่อน แล้วจึงจะมีลาภ

,, ดาว ๖ จะมีโชค ได้มิตร ได้คู่

,, ดาว ๘ จะเกิดอุบัติเหตุ โรคเก่าจะกำเริบ

ดาว ๓ ทับ ดาว ๗ เกิดเรื่องวิวาท จะมีอันตราย เสียทรัพย์สิน

,, ลัคนา เกิดโรคร้ายแรง จะมีศัตรูก่อเหตุให้เดือดร้อน

ดาว ๔

ดาว ๔ ทับ ดาว ๑ ทำการสิ่งใด จะได้รับผลดีทุกประการ

,, ดาว ๒ จะได้ลาภเสมอ

,, ดาว ๓ เกิดโทษจากคนที่ต่ำกว่าตน

,, ดาว ๔ ศัตรูเก่าจะให้โทษ แล้วจะมีลาภทางทิศเหนือ

,, ดาว ๕ ตกใจก่อน แล้วจะได้ลาภมาก

,, ดาว ๖ ระวังสัตว์เลี้ยง จะไปก่อเหตุกับชาวบ้าน

,, ดาว ๗ จะผิดใจกับญาติ มีความร้อนใจ แต่อย่าไปทางใกล้จะเสียทรัพย์

,, ดาว ๘ มีศัตรูริษยา จะให้โทษ ถ้ามีเรื่องแล้วต่างก็จะเสียหายมากด้วยกัน

,, ลัคนา ระวังจะถูกคนใกล้ชิดปองร้าย

ดาว ๕

ดาว ๕ ทับ ดาว ๑ จะได้ลาภมาก

,, ดาว ๒ ได้คู่ แล้วคู่เอาใจออกห่าง

,, ดาว ๓ หมู่คนจะให้โทษ ใส่ร้าย เข้าใจผิด

,, ดาว ๔ ได้ลาภดีจากผู้ใหญ่ มิตรจะมาหาสู่ จะได้ของรัก และได้คู่

,, ดาว ๕ ตามหาคนจะพบและได้เงิน

,, ดาว ๖ จะได้คู่งามเป็นคนต่างภาษา

,, ดาว ๗ ได้ลาภก่อน แล้วมีทุกข์มากถึงจากถิ่นที่อยู่ เพราะผู้ใหญ่ให้โทษ

,, ดาว ๘ เกิดร้ายกับญาติ บ้านเรือนจะสูญเสีย แต่ภายหลังจะมีโชคดี จากเพศตรงกันข้าม

,, ลัคนา ผู้ใหญ่จะให้โทษ เกิดโรค ถ้าเป็นพระสงฆ์จะลาสิกขาบท

ดาว ๖

ดาว ๖ ทับ ดาว ๑ ได้ลาภต่างๆ จากมิตรสหายและผู้ใหญ่

,, ดาว ๒ เป็นอย่างเดียวกับที่ดาว ๖ ทับ ดาว ๑

ดาว ๒ ทับ ดาว ๓ มีโชคลาภมาก อย่าห่างผู้ใหญ่จะได้ทั้งลาภและทั้งยศ

,, ดาว ๔ ทำการสิ่งใดจะสำเร็จสมความประสงค์ทุกประการ

,, ดาว ๕ จะบริบูรณ์ด้วยลาภทางอาหาร

,, ดาว ๖ จะได้บ้านและที่ดินอย่างสะดวก

,, ดาว ๗ เคราะห์ร้ายมากด้วยประการต่าง ๆ

,, ดาว ๘ มิตรสนิทจะเป็นศัตรู

,, อัคนา มิลาภทางทิศตะวันออกมาก แล้วจะละลายหมด

ดาว ๗

ดาว ๗ ทับ ดาว ๑ เคราะห์ร้ายอาจถึงแก่ชีวิต มิฉะนั้นจะเสียญาติ เกิดถ้อยความ

,, ดาว ๒ ไม่สบายมาก เกิดอุปสรรคต่าง ๆ ครอบครัวจะเสียหาย

,, ดาว ๓ ศัตรูจะเบียดเบียน ระวังจะถูกเขี้ยวงาต่าง ๆ ตลอดจนงูพิษ

ดาว ๗ ทับ ดาว ๔ ศัตรูแพ้ และมีโชคลาภมาก

,, ดาว ๕ มีความสวัสดี มีโชคทางทรัพย์สิน ของหายจะได้คืน ศัตรูแพ้

,, ดาว ๖ มีความทุกข์ เกิดโรค โรคเก่าจะกำเริบ จะถูกทำร้ายจากศัตรูและโจร เกรงอายุจะสั้น

,, ดาว ๗ ทุกข์โทษเก่าจะกลับมาอีก จะเสียทรัพย์สิน อาจถึงแก่ชีวิต

,, ดาว ๘ จะชนะศัตรู และมีลาภมาก

,, ลัคนา จะโศรกเศร้า เสียทรัพย์สิน เกิดเรื่องใหญ่ ๆ ถึงออกจากบ้าน

ดาว ๘

ดาว ๘ ทับ ดาว ๑ หรือเล็งดาว ๑ จะเสียลาภผล ศัตรูจะทำร้าย เกิดวิวาท และจากบุตรภรรยา

,, ดาว ๒ ศัตรูจะกลับมาเป็นมิตรและให้ลาภ

ดาว ๘ ทับ ดาว ๓ ทรัพย์สินของเก่าจะกระจายสูญหาย ผู้ใหญ่จะให้โทษ หรือไฟไหม้

,, ดาว ๔ เกิดภัยต่าง ๆ ต้องราชทัณฑ์ ทรัพย์สินจะเสียหาย

,, ดาว ๕ ผู้ใหญ่จะให้ลาภต่าง ๆ

,, ดาว ๖ ในบ้านจะเกิดเรื่องไม่ดี เช่น ไฟไหม้ ของหาย

,, ดาว ๗ จะได้คู่เป็นหญิงสาว และได้ทรัพย์สินเป็นอันมาก

,, ดาว ๘ ห้ามเดินทางไกล จะมีภัยอันตราย ทรัพย์สินจะเสียหาย ศัตรูและผู้ใหญ่จะให้โทษ จะถูกล่อลวง เกิดโรคร้ายแรง อาจถึงแก่ชีวิตก็ได้

,, ลัคนา ศัตรูจะทำร้าย อย่าเชื่อคนง่าย หรือช่วยเหลือคนไม่ดี เพราะเป็นระยะที่ทำบุญได้บาป หรือทำดีได้ชั่ว

บันทึก

๑) คัมภีร์กล่าวไว้เป็นกลาง ๆ เพื่อให้เห็นว่าดาวที่ทับกันนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร จึงต้องพิจารณาถึงทักษาเดิมและจรของดาวที่มาทับนั้น เรือนที่อยู่ในดวงชาตา เจ้าเรือน และจักรพยากรณ์ด้วย

๒) มีกล่าวถึงการเล็งเฉพาะดาว ๑ เล็งดาว ๖ และดาว ๗ เล็งดาว ๓ นอกนั้นเป็นเรื่องดาวทับกัน เพื่อได้หลักกว้างออกไปควรนำกระแสดาวมาพิจารณาด้วย

๗. ตัวอย่างการพิจารณาจรชาตา

๑) ดาวใหญ่

หลักการพิจารณาจรชาตาที่เกี่ยวกับดาวใหญ่ คือ ดาว ๕ ดาว ๗ และดาว ๗ ดังได้กล่าวมาแล้วนั้น ในที่นี้ขอยกตัวอย่างการพิจารณาจรชาตาจากบันทึกปูมโหรที่จดเหตุการณ์ไว้ และนำมาพิจารณากับดวงหลักเมืองกรุงเทพ ฯ ดังต่อไปนี้

ดวงหลักเมืองกรุงเทพฯ

ผังหลักเมืองเมื่อวัน ๗ ๆ ๖ ค่ำ บีขาล จุลศักราช ๑๑๔๕ เวลา ๐๒.๔๕ นาฬิกา (ดาว ๕ พักร)

จ.ศ. ๑๑๔๗ ดาว ๕ เบ็นศรีจรเข้าราศีมีน ดาว ๗,๘ อยู่ราศีมกร —แล้งตลอดปี เจ้าวังเก่าสิ้น พม่ายกมาทีปากแพรก น้ำท่วมเมือง ข้าวแพง

,, ๑๑๕๑ ดาว ๕ เบ็นกาลกรรณีเข้าราศีกรกฎ ทับดาว ๒ อายุเดิมและถึงศรีจร — พ้า

ผ่าช่อฟ้าพระมหาปราสาท ไฟไหม้ทั้งองค์

จ.ศ. ๑๑๖๑ ดาว ๘ เบ็นกาลกรรณีจันราศีเมษทับลัคนา ดาว ๗ ทับดาว ๒ ทิกรถฏ ดาว ๕ อยู่ราศีมีน — ลมพายุแรงจัดแผ่นดินไหว ๒ ครั้ง คนแตกตื่น

,, ๑๑๖๕ ดาว ๕ เบ็นราศีจร ดาว ๗ เบ็นเดชจร อยู่ราศีกันย์ ดาว ๘ อยู่มกร — กรมพระราชวังสิ้น เจ้าอินทะบัต เจ้าลำดวนวังหน้า กับพญากลาโหมเบ็นกบฏ

,, ๑๑๗๑ ดาว ๕ พักรราศีมีน ดาว ๗ อยู่ราศีพฤศจิก ดาว ๘ อยู่ราศีกันย์ — วังหลวง (ร. ๑) สวรรคต เจ้าฟ้ากรมขุนกษัตรานุชิต พญาพลเทพ และอินทเดชกระต่าย เบ็นกบฏ

จ.ศ. ๑๑๗๕ ดาว ๗ เข้ากรกฎทับดาว ๒ ดาว ๗ อยู่ธนู ดาว ๕ อยู่สิงห์ — ไฟไหม้ริมวัดพระเชตุพนไปถึงหน้าวัดเลียบ คนตายมาก

,, ๑๑๗๗ ดาว ๗ เป็นกาลกรรณีอยู่มกรเล็งดาว ๒ ดาว ๗ ทับดาว ๓ ทิราศีพฤษภ ดาว ๕ อยู่ราศีตุล — พม่าแหกคุก ๑๕๐ คน ฆ่าคนตายและบาดเจ็บ พญาทวายเป็นโทษถูกประหารชีวิต ปีเดียวกันนี้ ดาว ๕ เป็นกาลกรรณีจรยังอยู่ทราศีตุล — พระพุทธโฆษาพระญาณสมโพธิ และพระมงคลเทพเป็นปราชิก

,, ๑๑๗๙ ดาว ๗ เป็นกาลกรรณีทับดาว ๓ ทิราศีพฤษภ ดาว ๕ อยู่พฤศจิก ดาว ๗ อยู่ราศีกุมภ์ — สำเร็จโทษเจ้า ๒ ไพร่ ๗

จ.ศ. ๑๑๗๒ ดาว ๕ ดาว ๗ ดาว ๘ ร่วมในราศีมีน —เกิดเข็ญใหญ่ คนเป็นโรค ลงราก ศพเกลื่อนแม่น้ำ

,, ๑๑๗๕ ดาว ๕ ดาว ๗ จันเมษ ดาว ๘ มกร —สมเด็จเจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี องค์รัตนกวีและโหราจารย์สิ้น

,, ๑๑๗๖ ดาว ๘ เป็นกาลกรรณีทับดาว ๓ ที่ราศีพฤษภ ดาว ๕ ทับดาว ๒ ที่ราศีกรกฎ ดาว ๘ อยู่ราศีธนู — วังหลวง (ร. ๒) สวรรคต

,, ๑๑๗๘ ดาว ๘ เป็นกาลกรรณีอยู่ราศีตุล ดาว ๕ อยู่กันย์ ดาว ๘ อยู่มิถุน —เวียงจันทร์เป็นกบฏยกมานครราช-สีมาและสระบุรี

,, ๑๑๙๓ ดาว ๕ พักรมกร ดาว ๗ และ ๘ อยู่ราศีสิงห์ — ไฟไหม้สะพานหัวตะเฆ่ กรมหมื่นสุนทรวิบัติสิ้นในไฟ ต่อมา

กรมนเรศโยธิ กรมนเรนทรบริรักษ์
สัน ถึงปลายบี่ดาว ๘ ลงกรกฎทับ
ดาว ๒ น้ำท่วมมาก เรือขนาด ๓ วา
เดินในกำแพงเมืองได้ ข้าวแพง

จ.ศ. ๑๒๐๐ ดาว ๗ พักรราศีตุล ดาว ๕ อยู่ราศี
กันย์ ดาว ๘ อยู่ราศีมีน — ประหาร
สุริยภักดี พระสำราญ หม่อมอิ่ม
กับไพร่อีก ๖ คน

,, ๑๒๐๑ ดาว ๗ เบ็ญศรีอยู่ราศีพฤศจิก ดาว ๕
อยู่ราศีกันย์ ดาว ๘ อยู่มีน —แผ่นดิน
ไหวเอิกเกริกเบ็นอันมาก

,, ๑๒๐๓ ดาว ๕ เบ็นเดชลงพฤศจิก ดาว ๘
มกร ดาว ๗ ธนู — พายุพัดแรงมาก
ตั้งแต่พลบค่ำไปจนถึง ๒ ทุ่ม ไฟไหม้
คลังกรมหลวงลักษณนเรศ พระสุเมธ
ต้องโทษ

จ.ศ. ๑๒๐๔ ดาว ๗ เป็นกาลกรรณี ดาว ๕ เป็นบริวารพักร่วมอยู่ในราศีขนุ รวมกับดาว ๗ อายุ — มีการชำระพระภิกษุสงฆ์ผิดพระวินัยข้อโลกวัชช พระภิกษุพากันแตกตื่น หนีบ้าง สึกบ้างเป็นอันมาก

,, ๑๒๐๕ ดาว ๗ พักร่วมดาว ๗ ที่ขนุ ดาว ๕ โคจรวิปริตทิมกรกุมภ์ — น้ำน้อย ข้าวแพง

,, ๑๒๐๖ ดาว ๗ เป็นกาลกรรณีอยู่ราศีพฤศจิก ดาว ๗ มกร ดาว ๕ มีน ดาวใหญ่จรเป็นโยคแก่กันกระทบดาวในดวงชาตา — พ้าผ่าพระที่นั่งห้องเครื่องข้าวแพงตั้งแต่เดือน ๖ ถึงเดือน ๑๑ เป็นเวลาครึ่งปี

จ.ศ. ๑๒๑๐ ดาว ๕ เบ็นศรีเสริดเข้ากรกฎ แล้ว
พักรมิถุน —สำเร็จโทษกรมหลวง
ลักษณะนเรศกับเจ้าฟ้าอัมพร ท้าว
วรจันทน์ พระเทพโมหิ (ผึ้ง) พระ
มุนินายก (บ้อม) และพระศรีสุขธรรม
มุนี (จุ้ย) ต้องโทษ

" ๑๒๑๒ ดาว ๗ เข้ากรกฎทับดาว ๒ ดาว ๗
อยู่มืน ดาว ๕ เสริดเข้าราศีตุลแล้ว
พักรมาราศีภันย์อีก —วังหลวง (ร. ๓)
ทรงพระประชวรหนักมาก

จะเห็นว่าดาว ๕ ดาว ๗ และดาว ๗ จรมาเบ็น
ทัศนสัมพันธ์ไม่ดีกับดวงเมืองแล้ว ก็มีเหตุการณ์ใหญ่ที่
โหรหลวงได้บันทึกไว้เบ็นสำคัญตลอดมา การที่ดาว ๕
พักรในดวงเมืองก็ปรากฏว่าพระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์สูงวิบัติ
ไปเบ็นอันมาก แม้พระสงฆ์ทั่ว ๆ ไปก็มัวหมองอื้อฉาวถึง
ต้องชำระกันทั่วประเทศ ดาวใหญ่ได้แสดงเหตุทาง
ธรรมชาติต่าง ๆ เช่น พ้าผ่า ไฟไหม้ใหญ่ แผ่นดินไหว

น้ำท่วมมาก น้ำน้อย ข้าวแพง โรคระบาด ทางบุคคล ก็มีเจ้านาย คนสำคัญวิบัติไปเป็นจำนวนมาก ราษฎรกบฏ เมืองขึ้นกบฏ ข้าศึกรบกวน เป็นต้น นอกจากนั้นดาวเด่นในทางดีได้แก่ดาว ๑ เป็นอุจจ์ เป็นตนุเศษกุมลัคนา ส่งเกียรติให้สูงยิ่งทางอิสระเสรี แต่ถ้าถึงเวลาจรให้ร้ายแล้วก็ร้ายมาก อาทิตย์หมายถึงความร้อนจะเห็นว่าเกิดเพลิงไหม้อยู่เป็นประจำตลอดมา ดาวดีทรองลงมาได้แก่ดาว ๒ อายุเป็นเกษตร แต่ถ้าร่วมขาดุกับราศีมันอันอยู่ในเรือนวินาศนะกับลัคนา แข็งแรงแต่ก็มีความหวั่นไหวอยู่ด้วย ลัคนาของดวงเมืองอยู่ระหว่างกลาง ถูกหันบจากบาปเคราะห์ทั้งราศีหน้าหลังจำต้องแก้สถานะการณ์อยู่เรอย ๆ มา ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาแล้วจะมีความอดอัดกระวนกระวายดิ้นรนไปต่าง ๆ อย่างไรก็ตามความดีของดวงเมืองกรุงเทพ ฯ นี้ก็เด่นมาได้ร่วม ๒ ศตวรรษ เพราะเป็นดวงฤกษ์ที่บุรพโหราจารย์กำหนดไว้เป็นอย่างดีเลิศ

เพื่อเกิดความชำนาญในการพิจารณาดาวใหญ่ทางจรชาดา ควรได้เขียนดวงเมืองลงแล้วเขียนดาวใหญ่ที่บอกไว้พิจารณาไปทีละปีให้มีความเข้าใจ

๒) จรชาตา (ชาย)

เกิดวัน ๗ ๆ ๓๐ ค่ำ บ่ายอก จุลศักราช ๑๒๗๐

เวลา ๓ ทุ่มกับ ๓๐ นาที

ดวงชาตานี้คือ ดวงที่ ๒ ในภาคที่ ๒ บทที่ ๑๕ ได้พิจารณาพ้นดวงชาตามาแล้วว่า ดาว ๓ มูล ได้เกษตร และเป็นตนุเกษตร เป็นดาวเด่นในทางดี ทำให้กิจการงานและวิชาการดี ได้ทราบถึงหลักแล้วว่าดาวที่ให้ดีมาก ถ้าจรถึงเวลาร้ายแล้วก็ย่อมจะร้ายมากเป็นธรรมดา ดวงชาตานี้มีประวัติตามที่ทราบ พิจารณาในทางจรชาตาได้ดังนี้

พ.ศ. ๒๔๗๖ ทักษาจรตกภูมิจันทร์ ดาว ๑ เป็นกาลกรรณี ทั้งๆ ที่มีวิชาการดีเด่นเป็นที่ปรากฏ ในเวลาสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งก็ทำได้ดีมาก แต่ปรากฏว่าการสอบนั้นถูกยกเลิกจึงไม่ได้ตำแหน่ง

พ.ศ. ๒๔๗๗ ทักษาจรตกภูมิอังคาร ดาว ๕ ตนุเศษเป็นศรี สอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งอีก ดาว ๑ เป็นมนตรี การสอบในคราวนี้ทำข้อสอบได้ถูกๆ แต่ปรากฏว่าได้ที่ ๑ และได้ตำแหน่งดี

พ.ศ. ๒๔๗๕ ทักษาตกภูมิจันทร์ ดาว ๑ เป็นกาลกรรณี ป่วยเป็นโรคโลหิตจางเรื้อรัง ต้องออกจากงานทั้งๆ ที่ทูลขับบัญชาช่วยเหลือเป็นอย่างมากก็ตาม

พ.ศ. ๒๔๗๖ ทักษาจรตกภูมิอังคาร ดาว ๕ อายุตนุเศษเป็นศรี โรคที่เป็นอยู่หายขาด ได้กลับเข้ารับราชการอีกครั้งหนึ่ง

จึงแสดงถึงดาว ๑ ซึ่งดีเด่นในพิชาตาว่า ถ้าจรร้ายแล้วย่อมให้โทษมากในระยะนั้น แต่ด้วยการดีในพิชาตา ดาว ๑ จึงคงให้ดีเป็นประจำตลอดไป ส่วนการจะ

ให้ดีร้ายในระยะเวลาใด เนื่องจากดาว ๑ เปลี่ยนราศีเบื้น รอบเดือน เหตุการณ์จึงเกิดในขณะที่ดาว ๑ อยู่ในราศี สิงห์ (เปลี่ยนอายุ) อยู่ในราศีธนู (เล็งดาว ๗ และมีกระแสตรีโกณถึงเมษ สิงห์) เบื้นอุจจ์ทับลัคนาในราศีเมษ และจรทับดาว ๗ อนึ่ง ควรสังเกตว่าเมื่อทักษาจรตกภูมิอังคารแล้ว ชาตาขึ้นสู่งในรอบปีนั้น ตามหลักที่กล่าวมาแล้วในภาคที่ ๒ ประกอบกับดาว ๕ ตนุเศษเบื้นศรีด้วย จึงเด่นในปีนั้น

พ.ศ. ๒๕๐๗ ดวงชาตานี้ทักษาจรตกภูมิศุกร์ ดาว ๗ เดชเดิมเบื้นกาลกรรณีจรทับลัคนาที่ราศีเมษ ดาว ๕ ตนุเศษเบื้นมนตรีจรทับดาว ๗ ที่ราศีมิถุน เจ้าชาตาสละตำแหน่งการควบคุมงานและไปประกอบกิจการส่วนตัว ครั้นถึงเดือนกันยายนปีเดียวกัน ทักษาจรตกภูมิอาทิตย์ ดาว ๗ เดชเดิมเบื้นมนตรีคงทับลัคนาอยู่ ดาว ๗ บริวารเดิมเบื้นมูลจรพักรเข้าราศีกุมภ์ เรือนลาภะของลัคนา เจ้าชาตามีลาภมากตั้งหลักฐานได้

๓) จรชาตา (หญิง)

เกิดวัน ๕ ๆ ๗ ค่ำ ปีเถาะ จุลศักราช ๑๒๕๓ เวลาประมาณ ๕ ทุ่ม

ลัคนาสถิต ณ ราศีกุมภ์ นร วาโยธาตุ เกาะปฐมนวางศ์ ๖ ปฐมดริยางศ์ ๗ เสวยดาวธนิษฐา นักษัตรฤกษ์ที่ ๒๓ ประกอบไปด้วยเทศาดริแห่งฤกษ์

จันทร์เสวยดาวอาศเลษา นักษัตรฤกษ์ที่ ๙ ประกอบไปด้วยสมโณแห่งฤกษ์

จรชาตานี้จะแสดงถึง กาลมรณะ ที่เนื่องมาจากการป่วยไข้ พิจารณาได้ดังนี้ :—

ถ้าจะพิจารณาเกี่ยวกับกาลมรณะ ขั้นแรกควรได้พิจารณาถึงสุขภาพของเจ้าชาตาก่อนว่าเป็นอย่างใด ตามปกติก็จะต้องนำอายุของทักษาวันเริ่มต้น ดวงชาตานั้นดาว ๗ เป็นอายุและเป็นปรเกษตร ประสาท กระเพาะอาหาร ลำไส้ ที่ดาว ๗ ครองอวัยวะเหล่านี้ก็อ่อนแอ จึงปรากฏว่าเจ้าชาตาเกิดโรคดังกล่าวอยู่ด้วย แต่เนื่องจากมีดาว ๕ กุมลัคนาคุ้มอยู่ โรคเหล่านั้นจึงไม่ถึงขั้นรุนแรง

พิจารณาถึงโรคต่อไปที่เกี่ยวกับ นวางศ์ ตริยางศ์ ของลัคนา ปรากฏว่าดาว ๗ เป็นเจ้าตริยางศ์ซึ่งครอบคลุมดาว ๖ เจ้านวางศ์ ดาวคู่นี้เป็นคู่ศัตรูกัน ย่อมจะเบียนทำลายกันตามหลักตลอดไป ดาว ๖ ครองอวัยวะกระเพาะเบา ก็ปรากฏว่าเจ้าชาตาเป็นโรคขัดเบาเสมอ ดาว ๗ เรือนนอกอยู่ในราศีสิงห์ เป็นอริเกษตรและเป็นตนุเศษร่วมดาว ๙ เสิงลัคนาเป็นพินทุบาทว์ ได้กล่าวมาแล้วว่าส่วนร่างกายที่เกี่ยวกับราศีนั้น ถ้าลัคนาอยู่ราศีใดให้ถือว่าราศีนั้นเป็นส่วนของศีรษะ ราศีตรงกันข้ามจึงเป็นส่วนของบั้นเอว ดาว ๗ มีองศา ๑๗ เศษ ก็เป็นบั้นเอวส่วนล่าง เมื่อนำมาผสมผสานกับดาว ๖ (กระเพาะเบา) เจ้านวางศ์

ทุกดาว ๗ เจ้าตรียางศ์เบียน โรคกะเพาะเบาจึงเป็นโรคประจำและสำคัญที่สุด

ข้อเท็จจริงก็คือ เจ้าชาตาถึงแก่กรรมด้วยโรคมะเร็งที่กะเพาะเบา และถึงแก่กรรมเมื่อวันเสาร์ที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๐ (จ.ศ. ๑๓๒๙) เวลาประมาณ ๒๔.๐๐ นาฬิกา ปรากฏจรชาตาดังนี้

การพิจารณา

๑. ความบันบ่วนทางภูมิทักษา ข้อนี้หมายความถึงการที่ทักษาจรตกภูมิมูละเดิม ย่อมทำให้มีความบั้นบ่วนทางการเงินและทางสุขภาพ กล่าวคือ ศรีเดิมจะกลายเป็น

กาลกรรณีและกาลกรรณีเดิมกลายเป็นศรี อายุเดิมกลายเป็นอุตสาหะ อุตสาหะเดิมกลายเป็นอายุ ดังนี้ ดวงชาตานี้เกิดวันพุธ อายุ ๗๖ ปีเศษ ทักษาจรตกภูมิศุกร์ มูลเดิมพิจารณาทางอายุก็ได้เห็นความบั่นบ่วนแล้ว

๒. ความบั่นบ่วนเกี่ยวกับดวงดาว พิจารณาดาวจรที่เข้ามาในราศีว่างของดวงชาตาคือ ดาว ๗ เมษ ดาว ๕ ตุล ดาว ๑ พฤศจิก ดาว ๗ มีน ทำให้เกิดตรีโกณ ๓ ราศีกุมภ์–มิถุน–ตุล และราศีกรกฎ–พฤศจิก–มีน เกิดจตุโกณ (เกณฑ์) ๑ ราศีกุมภ์–พฤษภ–สิงห์–พฤศจิก เกิดสี่เหลี่ยมด้านขนานราศีพฤษภ–กันย์–พฤศจิก–มีน นอกนั้นดวงดาวได้เล็งและเป็นโยคแก่กันอีก ลักษณะของดาวจรที่เข้ามาสัมพันธ์กับดวงเดิม ทำให้ดาวในดวงชาตาบั่นบ่วนและระส่ำระสาย เพื่อได้แลเห็นชัดควรเขียนดวงเดิมแล้วเขียนทับด้วยดาวจรพิจารณาด้วย

๓. พิจารณาดวงดาว ทราบทักษาจรตามข้อ ๑. แล้วว่าดาว ๗ เป็นกาลกรรณีจรในราศีเมษ เป็นโยคแก่ลัคนา ร่วมชาตุดาว ๗ อายุที่ราศีสิงห์ เนื่องจากเป็นคู่มิตร

ความไม่ดีจึงมีไม่มากนัก แต่ทราศีสิงห์เอง ดาว ๖ คู่ศัตรูของดาว ๗ จรทับดาว ๗ (ควรสังเกตไปถึงนวางศ์ตรียางศ์ด้วย) แม้จะมีดาว ๕ ซึ่งเป็นดาวช่วยความไม่ดีให้ดีขึ้น แต่ก็ช่วยไม่ได้สนิทเนื่องจากสภาพของดาวทั้งสองนี้ต่างเป็นประธานของดาวฝ่ายตรงกันข้าม คือศุภเคราะห์บาปเคราะห์ เมื่อรวมกันก็ทำให้มีความบันบ่วนซึ่งเป็นหลักธรรมดา และก็บันบ่วนมากขึ้นเพราะดาว ๗ เดิมกับจรอยู่ในราศีเดียวกันนี้ด้วย ดาว ๗ อายุเดิมเป็นอุตสาหะจรทราศีมนเป็นมรณะกับตัวเองคือดาว ๗ ตนุเศษทราศีสิงห์ดาว ๓ อุตสาหะเดิมเป็นอายุจรเป็นมรณะกับลัคนาในราศีกันย์ซึ่งมีดาว ๐ ขนาบอีก ครันดาว ๒ มนตรีเดิมเป็นเดชจรเข้ามาร่วมในราศีสิงห์ก็ไม่อาจจะช่วยให้ดีขึ้นได้ เพราะร่วมกับดาว ๕ คู่ศัตรูกับเลิงดาว ๕ เดิมทราศีกุมภ์ เมื่อฆาตอายุเกิดอยู่แล้ว ดาว ๒ จึงจรมาชักถึงกาลมรณะในวันนั้น (วันเสาร์อายุเดิม)

๔. ดาว ๖ เสวยอายุ ดาว ๕ แทรก นับว่าเป็นเกณฑ์ดี แต่ในวัยเทียบที่จะเห็นต่อไปในข้อ ๕. ว่าดาว ๕ ในวัยเทียบเป็นมรณะเกษตร

๕. วัยของดวงชาตา มีดังนี้ :—

ปฐมวัย	มัชฌิมวัย	ปัจฉิมวัย	วยเทียบ
๓	๖	๓	๗
๔	๓	๕	๕
๖	๔	๗.๗	๒

ปรากฏว่า เจ้าชาตาอายุเกิน ๗๕ ปีแล้ว การนับวัยจะต้องย้อนกลับไปขึ้นปฐมวัยอีก เหตุผลก็คือ "วัยชรามากแล้วก็เท่ากับเป็นเด็ก" ดวงชาตานี้จึงตกอยู่ในดาว ๓ อุตสาหะ ไม่ดี

๔) จรชาตา (ชาย)

๔

เกิดวัน ๕ ฯ ๗ ค่ำ ปีมะเมีย จุลศักราช ๑๒๗๐ เวลาประมาณ ๐๒.๐๐ นาฬิกา

ดวงชาตานี้ถูกสอบสวนเกี่ยวกับงานในหน้าที่ไปแล้ว ยังไม่ทราบผล แต่เจ้าชาตาคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เมื่อ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ ได้ถามดวงชาตาต่อหน้านักโหราศาสตร์ด้วยกันว่า เรื่องนี้จะเป็นอย่างไรต่อไป ?

พิจารณาพื้นดวงชาตา เห็นว่า ดาว ๕ เดชเดิม เป็นอัมพุเกณฑ์ แม้คดีจะหนักอย่างไรก็ไม่ถึงกับหักโค่น จึงให้คำตอบไปตามหลักนี้

ทางจรชาตา เห็นว่า ขณะนั้นอายุ ๔๙ ปีเศษ ทักษาจรตกภูมิศุกร์ ดาว ๗ ศรีเดิมกลับเป็นกาลกรรณีจร ทับดาว ๖ มุละเดิมเป็นดนุเศษทราศีเมษ บ่งถึงหลักฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินในที่ทำงาน ก็เป็นความจริงที่ถูกสอบสวนไปดังกล่าวแล้ว พิจารณาดาวจร เห็นว่า ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ ซึ่งเป็นวันที่ดาว ๑ ยกเข้าราศีพฤศจิก ทับดาว ๗ ศรีเดิมกึ่งกาลกรรณี เป็นตรีโกณกับลัคนาที่ราศีมีนและราศีกรกฎที่มีดาว ๒ มนตรีเดิมกึ่งเดชร่วมดาว ๗ อายุเดิมกึ่งอุดสาหะ ดาว ๒ เดชจรอยู่ราศีพฤษภเล็งถึงราศี

พฤศจิก กระแสดาวส่งถึงลัคนามีความกระเทือน เมื่อดาว ๗ กำลังเป็นเกณฑ์ร้ายทับดาว ๖ ตนุเศษอยู่ จึงเห็นว่าความไม่ดีที่ถูกสอบสวนไปแล้วยังไม่หมด ยังมีเกณฑ์ไม่ดีเติม (ดาว ๗ ทับดาว ๖) อยู่อีกตามที่พิจารณาถึงลัคนานั้น ได้ให้คำพยากรณ์ว่าจะถูกสอบสวนอีกนับแต่วันรุ่งขึ้น (ดาว ๑ ยกเลิงดาว ๒ จร) เป็นต้นไป ในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ ตอนค่ำ เจ้าชาตามาแจ้งว่าตอนกลางวัน คณะกรรมการชุดใหม่มาสอบสวนเรื่องที่เกี่ยวกับหลักฐานทางทรัพย์สินในหน้าที่ทั้งหมด ส่วนกรรมการชุดก่อนสอบสวนเฉพาะเรื่องเดียว

จึงได้หลักสำหรับดวงชาตานี้ว่า ดาว ๑ ดาว ๒ ยกมาเลิงกัน และดาว ๑ ทับดาว ๗ เลิงดาว ๑ เติม จากอำนาจกระแสดาวทำให้ดวงกระเทือนในขณะที่ดวงมีเกณฑ์ไม่ดีอยู่คือ ดาว ๗ กาลกรรณีทับดาว ๖ ตนุเศษ จึงทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่ดีในวันที่ดาว ๑ ยกเข้าราศีพฤศจิก

๕) จรชาตา (ชาย)

เกิดวัน ๖ ๗ ๑๐ ค่ำ ปีวอก จุลศักราช ๑๒๗๒
เวลาประมาณ ๑ ทุ่มเศษ

ดวงชาตานี้ถูกถามในท่ามกลางผู้รู้โหราศาสตร์หลายคน เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยผู้ถามแจ้งว่าประมาณเวลาค่ำของวันที่ ๑๒ เดือนเดียวกัน เจ้าชาตาได้นั่งเรือหางยาวในต่างจังหวัด แล้วถูกเรือหางยาวอีกลำหนึ่งชนล่ม เจ้าชาตาเป็นคนว่ายน้ำเก่ง ญาติตามหายังไม่พบ จะเป็นอย่างไร ?

พิจารณาโดยรีบด่วนว่า เวลานั้นเจ้าชาตาอายุ ๕๗ ปีเศษ ทักษาจรตกภุมิกลาง ถือว่าตกอยู่ภุมิพฤหัสบดี ดังกล่าวมาแล้วในภาคที่ ๒ ดาว ๗ อุตสาหะเดิมเป็นกาลกรรณีจร (ภุมิกลาง) ทับลัคนาทราศีมีน เล็งดาว ๓ อายุเดิมทราศีกันย์ร่วมดาว ๕ มูลเดิม ดาว ๖ บริวารเดิม, ดาว ๘ กาลกรรณีเดิมเป็นอายุจรอยู่ราศีเมษเล็งดาว ๘ เดิมทราศีตุลร่วมชาตุกับราศีสิงห์ทับดาว ๗ ดนุเศษ กับดาว ๕ มนตรีเดิมกึ่งบริวาร ฉะนั้นดาว ๕ จรในราศีสิงห์ทับดาว ๗ กับดาว ๕ ตัวเอง ดาว ๑ อายุเดิมเป็นศรีจรอยู่ในราศีพฤศจิกทับดาว ๓ คุรุศัตรูและทับดาว ๒ เดชเดิมกึ่งมูลร่วมชาตุกับดาว ๘ จรทราศีมีน ทำให้ดาว ๘ กาลกรรณีจรแรงขึ้น ดาว ๑ อายุเดิมจึงเป็นฆาต และดาว ๘ อายุจรเล็งดาว ๘ ในสภาพที่เป็นกาลกรรณี อายุจรก็มีฆาตด้วย จึงตอบว่า "ถึงแก่ความตายแล้ว" ต่อมาทราบว่าพบศพในลำน้ำ

ความสำคัญก็คือ ดาว ๘ กาลกรรณีจากภุมิกลางทับลัคนา มีกำลังแรงขึ้นจากดาว ๑ ประกอบกับดาวอายุเดิมและจรเสียในเวลานั้น

๖) จรชาตา (ชาย)

เกิดวัน ๒ ฯ ๑๑ ค่ำ ปีระกา จุลศักราช ๑๒๗๓

เวลาเกือบ ๕ โมงเย็น

เจ้าชาตาเป็นผู้รู้โหราศาสตร์ นำดวงชาตานี้ให้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๐ เห็นว่าอายุ ๕๖ ปีเศษ ทักษาจรตกภูมิอังคาร ดาว ๗ ศรีเดิมเป็นเดชจรทับลัคนาทราศีมีน จึงให้คำพยากรณ์ว่า มีโชคดีทำถังดำเนินการเกี่ยวกับนาหรือที่สวน (ดาว ๗) อยู่ เจ้าชาตารับว่า

เป็นความจริงแต่เกี่ยวกับ "นาเกลือ" มิการพ้องร้องกันถึงศาล

เนื่องจากเห็นว่าดาว ๗ ศรีเดิม (ทรัพย์สินที่นา) เป็นตนุเศษ กำลังจรเป็นเดช (อำนาจ) ทับลัคนา จึงให้คำพยากรณ์ว่าเจ้าชาตาเป็นโจทก์พ้องเขาจริงหรือไม่ เจ้าชาตารับว่าเป็นโจทก์พ้องเขาจริง และถามว่าศาลจะพิพากษาในวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ จะแพ้หรือชนะ?

ได้ชำระน้ำหนักดวงดาวแล้ว เห็นว่าดาว ๗ กำลังดีเด่นในขณะนั้น ไม่มีดาวอื่นจะมาขัดขวางให้เป็นเสียได้ ประกอบกับหลักการให้คุณของบาปเคราะห์จะต้องมีความลำบากก่อน จึงให้คำพยากรณ์ว่าชนะแน่ ครั้นในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เจ้าชาตาได้มาแจ้งว่าศาลตัดสินในวันที่นัดไว้ ชนะจริงตามที่พ้องไว้ทุกประการ

ข้อควรสังเกตในดวงชาตานี้คือ "นาเกลือ" ได้ทราบมาแล้วว่า ดาว ๗ เป็นดาวที่แทน ที่นา ไร่ สวน และการเลี้ยงโคกระบือ เมื่อเจ้าชาตาบอกว่าเป็นนาเกลือ ก็

พิจารณาเห็นว่าดาว ๗ ธาตุไฟด้านจรเข้าราศีมีนปลายธาตุน้ำ ท่านองเดียวกับผู้รู้โหราศาสตร์ท่านหนึ่งได้พิจารณาชะตาดวงธาตาที่เกิดวันจันทร์ มีดาว ๑ อยู่ราศีมีนว่า เจ้าธาตาเป็นแผลหรือผื่นน้ำเหลืองเยิ้มที่เท้า เนื่องจากธาตุของดวงดาวกับราศีธาตุเป็นกันเป็นการถูกต้องตามความจริง

ภาคพิเศษเบ็ดเตล็ด

ภาคนี้จะได้กล่าวถึงหลักต่าง ๆ ที่เป็นหลักฐาน เพื่อประกอบความรู้ตามสมควรดังต่อไปนี้ .—

๑. ดาวโคจรวิปริต

ดาวโคจรวิปริต หมายถึงดาวที่โคจรไปในลักษณะที่ปรวนแปรไม่เป็นปกติคือพักร มนท์ เสริด ตามที่กล่าวไว้ในภาคที่ ๒ บทที่ ๑ บ้างแล้ว ในที่นี้จะได้กล่าวให้พิศดารสืบไปกล่าวคือ ตามคัมภีร์จันทรสุริยคติฎีกาได้แสดงในเรื่องนี้ไว้ แต่เพื่อให้เข้าใจง่ายและตรงกับปฏิทินทั้งหลายที่บันทึกไว้ พอจะให้ความหมายเฉพาะพักร มนท์ เสริด ได้ดังนี้

พักร ได้แก่การที่ดาวเดินไปช้าโดยถอยหลัง

มนท์ ได้แก่การที่ดาวนิ่งอยู่กับที่

เสริด ได้แก่การที่ดาวเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

แต่ที่จริงแล้ว ตามหลักทางดาราศาสตร์เป็นว่า ดวงดาวใน

ระบบสุริยคติคงเดินไปอย่างธรรมดาไม่ได้ถอยหลัง หรือนิ่ง หรือเร็ว เท่าที่ปฏิทินโหรระบุว่าพักร มนท์ เสริด ก็เพราะการกำหนดขึ้นตามที่แลเห็นจากโลกแล้วคำนวณขึ้น และการเดินของโลกนั้นหมุนรอบตัวเองพร้อมกับเดินไปรอบดวงอาทิตย์เป็นวงรี ทำให้เกิดฤดูกาลเพราะใกล้ไกลจากดวงอาทิตย์ และโลกได้ใกล้ไกลจากดวงดาวด้วยจึงทำให้เห็นว่าดวงดาวมีการเดินพักร มนท์ เสริด เช่นนั้น

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับดวงดาวที่เดินไปเป็นปกติหรือวิปริตนั้น คัมภีร์พิชัยสงครามได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ .—

ดาว ๓ เดินปกติใช้เวลาราศีละเดือนครึ่ง ถ้าเสริดราศีละหนึ่งเดือนหรือน้อยกว่าบ้าง ถ้าพักรหรือมนท์ประมาณราศีละสองเดือนหรือกว่านั้น

ดาว ๔ และ ดาว ๖ เดินปกติใช้เวลาราศีละ ๒๙ ถึง ๓๑ วัน ถ้าเสริดราศีละ ๑๕ ถึง ๒๐ วัน ถ้าพักรหรือมนท์ราศีละประมาณเดือนครึ่งถึงสองเดือนหรือกว่าบ้าง

ดาว ๕ เดินปกติใช้เวลาราศีละ ๑ ปี ถ้าเสริดราศีละ ๗ ถึง ๑๐ เดือน ถ้าพักรหรือมนท์ราศีละประมาณปีเศษถึงสองปี

ดาว ๗ เดินปกติใช้เวลาราศีละสองปีครึ่ง ถ้าเสริดราศีละประมาณ ๓ ปี ถ้าพักรหรือมนท์ ราศีละ ๓ ปี อาจมากหรือน้อยกว่านักได้

ดาว ๓ ดาว ๒ ดาว ๗ ดาว ๙ ถือว่าโคจรปกติไม่มีวิปริต ครั้นเมื่อพบดาว ๐ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ แล้ว จะปรากฏว่าพักรองค่ำน้อยครั้งเพราะเป็นดาวที่อยู่ห่างไกลมาก ก็ถือว่าดาว ๐ เดินวิปริตเช่นกับดาวอื่นๆ

ปรากฏการณ์

ตามปฏิทินโหรของสมาคมโหรแห่งประเทศไทย ปรากฏว่าดวงดาวถูกต้องกับที่เป็นอยู่ในท้องฟ้า มีเหตุการณ์ที่บันทึกไว้พอสังเขปดังนี้ :—

๑. มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ดาว ๕ พักรในราศีกรกฎ จนถึงวันที่ ๒๒ มีนาคมปีเดียวกันจึงหมดการพักร ระหว่างที่ดาว ๕ พักรอยู่นั้นปรากฏว่าราคาข้าวสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตรงกับหลักดาวโคจรวิปริตว่า "ดาว ๕ พักร ข้าวแพง" ต่อมาเมื่อดาว ๕ หมดการพักรแล้วราคาข้าวไม่สูงขึ้นอีก

๒. เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๐ ดาว ๓ พักรในราศีตุล ก็เท่ากับดาวธาตุลมพัดถอยหลังอยู่ในราศีต้นธาตุลม ได้มีปรากฏการณ์เกี่ยวกับลมพายุใหญ่ตามประกาศและข่าวที่บันทึกไว้รวม ๕ จังหวัดคือ พายุลูกเห็บที่จังหวัดชลบุรี พายุหมุนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พายุอื่น ๆ ที่จังหวัดสระบุรี จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดน่าน ทำให้บ้านเรือนโรงของเอกชนและของทางราชการเสียหาย ตรงกับหลักโหราศาสตร์

๓. ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ดาว ๕ พักรอยู่ในราศีสิงห์ ๑๒ องศากับ ๑๐ ลิบดา พอถึงวันที่ ๑๓ ดาว ๗ ได้เดินจากราศีเมษเข้าในราศีมีน อันเป็นเรือนของดาว ๕ ร่วมกับดาว ๗ คู่มิตร จึงเป็นว่าบาปเคราะห์ใหญ่คู่นรวมกำลังอยู่ในเรือนศุภเคราะห์ใหญ่คือดาว ๕ ที่กำลังพักรหรือเดินถอยหลัง ใน ๒๕ มกราคม ญวณเหนือกับเวียตกงรวมกำลังรบบุกใต้ง่อนและเมืองอื่น ๆ อีกหลายสิบแห่งพร้อม ๆ กัน นับว่าเป็นการโหมกำลังรบหนักที่สุดในสงครามเวียตนาม

๔. กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ดาว ๗ กับดาว ๘ องศาเข้าใกล้กันยิ่งขึ้น น้ำหนักก็แรงขึ้น ส่วนดาว ๕ คงพักร

และมีองศาต่ำลง ๆ นอกจากการสู้รบในญวณตามข้อ ๓. แล้ว ก็มีการต่อสู้ปราบปรามในเกาหลี ลาว และชายแดนไทยดังที่ปรากฏอยู่แล้ว

๕. มีนาคม ถึง เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ดาว ๗ กับดาว ๗ น้ำหนักทางองศายิ่งแรงขึ้น ดาว ๕ พักรองศาต่ำลงอีก เหตุการณ์ในข้อ ๔. ก็คงยังมีอยู่ และได้มีการรบระหว่างอิสราเอลกับประเทศกลุ่มอาหรับในยุโรปกลาง กับมีการจราจลระหว่างผิวในอเมริกา แสดงถึงวิกฤตกาลคือความปั่นป่วนถึง ๓ ทวีปคือเอเชีย ยุโรปและอเมริกา ทั้งได้มีเหตุขัดแย้งเด่นชัดในเชคโกสโลวาเกีย เยอรมันและส่วนอื่นอีก

สำหรับประเทศไทย นอกจากการปราบปรามผู้ก่อการร้ายดังกล่าวแล้ว พิจารณาดาว ๕ พักในดวงเมืองกรุงเทพ ฯ ปรากฏดังนี้ .—

—ทางปูชนียสถานสำคัญ (ดาว ๕) คือพระปฐมเจดีย์และพระปรางค์วัดอรุณ ฯ ทรุด ต้องบูรณะซ่อมใหญ่

—ทางบุคคลสำคัญของชาติ(ดาว ๕ จรในเรือนปุตตะของดวงเมือง) ได้สูญเสียอดีตนายกรัฐมนตรี ควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคการเมืองคนสำคัญ พระยาศรีวิศาลวาจา อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี

พระยาบริรักษ์เวชการ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข องคมนตรี และนายกสมาคมโหรแห่งประเทศไทย

พล.อ. หลวงสุรัตน์สารรณกร อดีตผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารสูงสุดและประธานสภาผู้แทนราษฎรร่างรัฐธรรมนูญ

พระยาลัดพลีธรรมประดิษฐ์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและประธานกรรมการศาลฎีกา

รวมการสูญเสียบุคคลสำคัญของชาติไป ๕ ท่าน เท่าจำนวนเลขที่แทนดาวพฤหัสบดี นับว่าเป็นการสูญเสียครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติของโหรไทย เพราะตามบันทึกปูมโหรสมัยรัตนโกสินทร์จดไว้ว่า เสียพญา ๓ ท่านในปีเดียวกันเป็นอย่างมาก การสูญเสียบุคคลสำคัญของชาติทั้งนี้ตรงกับ

และมีองศาต่ำลง ๆ นอกจากการสู้รบในญวณตามข้อ ๓. แล้ว ก็มีการต่อสู้ปราบปรามในเกาหลี ลาว และชายแดนไทยดังที่ปรากฏอยู่แล้ว

๕. มีนาคม ถึง เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ดาว ๗ กับดาว ๘ น้ำหนักทางองศายิ่งแรงขึ้น ดาว ๕ พักรองศาต่ำลงอีก เหตุการณ์ในข้อ ๔. ก็คงยังมีอยู่ และได้มีการรบระหว่างอิสราเอลกับประเทศกลุ่มอาหรับในยุโรปกลาง กับมีการจราจลระหว่างผิวในอเมริกา แสดงถึงวิกฤตการณ์ความบันบ่วนถึง ๓ ทวีปคือเอเชีย ยุโรปและอเมริกา ทั้งได้มีเหตุขัดแย้งเดือดบ่วนในเช็คโกสโลวาเกีย เยอรมันและส่วนอื่นอีก

สำหรับประเทศไทย นอกจากการปราบปรามผู้ก่อการร้ายดังกล่าวแล้ว พิจารณาดาว ๕ พักรในดวงเมืองกรุงเทพ ฯ ปรากฏดังนี้ .—

—ทางปูชนียสถานสำคัญ (ดาว ๕) คือพระปฐมเจดีย์และพระปรางค์วัดอรุณ ฯ ทรุด ต้องบูรณะซ่อมใหญ่

—ทางบุคคลสำคัญของชาติ(ดาว ๕ จรในเรือนปุตตะของดวงเมือง) ได้สูญเสียอดีตนายกรัฐมนตรี ควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคการเมืองคนสำคัญ พระยาศรีวิศาลวาจา อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี

พระยาบริรักษเวชชการ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข องคมนตรี และนายกสมาคมโหรแห่งประเทศไทย

พล.อ. หลวงสุทธิสารรณกร อดีตผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารสูงสุดและประธานสภาผู้แทนราษฎรร่างรัฐธรรมนูญ

พระยาลัดพลธรรมประดิษฐ์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและประธานกรรมการศาลฎีกา

รวมการสูญเสียบุคคลสำคัญของชาติไป ๕ ท่าน เท่าจำนวนเลขที่แทนดาวพฤหัสบดี นับว่าเป็นการสูญเสียครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติของโหรไทย เพราะตามบันทึกปูมโหรสมัยรัตนโกสินทร์มีจดไว้ว่า เสียพญา ๓ ท่านในปีเดียวกันเป็นอย่างมาก การสูญเสียบุคคลสำคัญของชาติทั้งนี้ตรงกับ

หลักที่ว่าดาว ๕ พักร ท่านสุดท้ายสิ้นเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ ครั้นวันที่ ๒๐ เมษายนปีเดียวกัน ดาว ๕ หมดการพักรใน ๒ องศา กับ ๒๕ ลิบดา สรุปแล้วก็คือ ดาว ๕ พักรจาก ๑๒ องศา ๑๖ ลิบดา นวางศ์ที่ ๔ (จันทร์เป็นเจ้านวางศ์ ดาว ๕ เป็นเจ้าตรียางศ์พิษ) ลงมาถึงนวางศ์ที่ ๓ (อังคารเป็นนวางศ์ที่ขาด) เต็ม ๑ ฤกษ์ (มาฆะ) ที่พักรอยู่ จึงควรเป็นข้อสังเกตอย่างยิ่ง

ในบันทึกปุมโหรสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ได้เสียค่ายบางระจัน หน้าด่านสำคัญ เมื่อวัน ๒ ๗ ๙ ค่ำ ปีจอ จุลศักราช ๑๑๒๙ ขณะที่ดาว ๕ เสริดในราศีสิงห์ พม่าเข้าล้อมกรุงได้และเสียกรุงเมื่อวัน ๓ ๗ ๕ ค่ำ ปีกุน จุลศักราช ๑๑๒๙ ขณะที่ดาว ๕ พักรในราศีสิงห์

นอกจากนี้ขอได้พิจารณาเรื่องดาวใหญ่ในตอนต้นภาคนี้ เพื่อประกอบความรู้ด้วย

ปรากฏการณ์ที่กล่าวมา ได้แสดงถึงเหตุการณ์ที่ดาวโคจรวิปริตเป็นที่ชัดแจ้ง และก็ได้กล่าวมาแล้วว่า ดาววิปริตนั้นเห็นไปจากโลก ดังนั้นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับดาว

วิปริตจึงใช้ประกอบการพิจารณากับโลก มิใช่จะใช้เฉพาะสำหรับประเทศใด ซึ่งตามคัมภีร์โบราณคือคัมภีร์อภิธรรมอรรถสาลินี ก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ถ้าจะใช้สำหรับประเทศใดแล้ว จะต้องนำดวงชาตาของประเทศนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย และต้องใช้ดวงเมืองหลวงเพราะเป็นแหล่งบริหารบัญชาการของประเทศ

คัมภีร์ดาววิปริตและตำราเก่า

เมื่อกล่าวถึงคัมภีร์และตำราเก่าเกี่ยวกับดาวโคจรวิปริต มีคัมภีร์ที่ใช้เป็นหลักได้คือ คัมภีร์พระอภิธรรมอรรถสาลินี ส่วนตำราเก่าอื่น ๆ ที่บันทึกไว้บ้างก็อยู่กระจัดกระจายกัน คงรวบรวมที่จะใช้เป็นหลักได้ดังต่อไปนี้.—

ดาว ๓

พักร ถ้าพักรในราศีเมษ สิงห์ ธนู พยากรณ์ว่าจะเกิดแผ่นดินไหวและแตกแยกออก จะเกิดลมพายุใหญ่พัดทำลายต่าง ๆ ผู้คนจะเป็นโรคไข้ทรพิษหรือโรคท้องนอง

เดียวกันถึงแก่ความตายเป็นอันมาก เฉพาะการพักร ในราศี เมษมีคำพยากรณ์เพิ่มเติมว่า จะมีผู้นำของประเทศถึงกาลมรณะ หรือออกจากประเทศด้วยความจำเป็น

ถ้าพักรทุกราศี สิ่งของแห้ง เช่น ปลาจะมีราคาแพง คนทั้งหลายจะอดข้าว จะมีศึกต่างเมืองยกมา นอกนั้นให้พิจารณาถึงการพักร ในราศีเมษ สิงห์ ธนู ด้วยเพราะมีเกณฑ์อยู่ด้วยเหมือนกัน

มนท์ ถ้ามนท์ทุกราศี พยากรณ์ว่าจะเกิดความไข้เจ็บด้วยโรคต่าง ๆ จะมีทุกข์ยากนัก

เสริด ถ้าเสริดทุกราศี พยากรณ์ว่าจะเกิดทุกข์เข็ญด้วยประการต่าง ๆ

ดาว ๔

พักร ถ้าพักรทุกราศี พยากรณ์ว่าจะมีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นต่าง ๆ เช่นเกี่ยวกับการแก่งแย่ง ผู้มงคล ตลอดจนการสู้รบเป็นต้น

มนท์ ถ้ามนท์ทุกราศี พยากรณ์ว่าน้ำจะน้อย ฝนจะแล้ง ต้นจะแห้ง ข้าวกล้าจะตายฝอย

เสริด ถ้าเสริดทุกราศี พยากรณ์ว่าอากาศ ฝน และน้ำจะปรวนแปรวิปริต

ดาว ๕

พักร หรือ มนท์ พยากรณ์ว่าข้าวจะมีราคาแพง ประเทศจะแร้นแค้นผิดเคือง จะสูญสิ้นผู้ใหญ่ เสนาบดี และสมณชพราหมณ์ผู้มียศสูง

เสริด พยากรณ์ว่าผู้มีกำลังและสติปัญญาจะจากไป

ดาว ๖

พักร ถ้าพักรทุกราศี พยากรณ์ว่าพืชผลจะเกิดความพินาศ ข้าวแพง ผู้คนจะเดือดร้อนด้วยประการต่าง ๆ

มนท์ ถ้ามนททุกราศี พยากรณ์ว่าน้ำจะน้อย ฝนจะแล้ง ข้าวกล้าจะตายฝอยและข้าวจะแพง

เสริด ถ้าเสริดทุกราศี พยากรณ์ว่าทรัพย์สินเงินทอง และเครื่องประดับจะมีราคาสูง

ดาว ๗

พักร ถ้าพักรในราศีเมษ ธนู สิงห์ พยากรณ์อย่างเดียวกับดาว ๓

ถ้าพักรทุกราศี พยากรณ์ว่าผู้คนจะเกิดโรคผิวหนังอันน่าประหลาดมาก

ถ้าเสริดทุกราศี พยากรณ์ว่าจะเกิดทุกข์เข็ญเกี่ยวกับพืชพันธุ์ธัญญาหาร

๒. การเดินของดาว ๑ ดาว ๔ และดาว ๖

คัมภีร์เผดียงเทียร ใช้สำหรับพยากรณ์เมืองฉบับหนึ่งกล่าวไว้กว้าง ๆ แต่ควรจะสนใจดังนี้ .—

เดือน ๑๒ แรม ๑ ค่ำ ถึง เพ็ญเดือน ๔ ปกติดาว ๔ จะต้องเดินไปหน้าดาว ๑

,, ๔ ,, ๑ ,, ,, ,, ,, ๘ ,, ดาว ๔ ,, ,, หลังดาว ๑

,, ๘ ,, ๑ ,, ,, ,, ,, ๑๒ ,, ,, ๔ ,, ,, ,, ,, ๑

เดือน ๒, ๗, ๘ ,, ,, ๒ ,, ร่วมกับดาว ๑

,, ๙,๑๐,๑๑ ,, ,, ๒ ,, ต้องเดินไปหน้าดาว ๑

,, ๑๒, ๑, ๒ ,, ,, ๒ ,, ,, หลังดาว ๑

,, ๓, ๔, ๕ ,, ,, ๓,๔ ,, ,, หน้าดาว ๒

ถ้ามีการเดินวิปริตผิดไปจากนี้แล้ว พืชพันธุ์ธัญญาหาร เนื้อสัตว์บก สัตว์น้ำ จะมีน้อยและแพง

๓. ดาวฝน

ในโหราศาสตร์ได้กำหนดเรื่องฝนไว้หลายคัมภีร์และตำราด้วยกัน เท่าที่นำมาลงไว้ในหนังสือนี้ ได้คัดเลือกเฉพาะที่เห็นว่ามีหลักฐาน เหตุผลและสถิติที่คงใช้การได้ดีโดยเฉพาะก็คือดาวฝนของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ องค์บูรพโหราจารย์ ดังจะกล่าวต่อไป

การที่จะพิจารณาในเรื่องฝนนั้น จำเป็นจะต้องให้ถูกกับฤดูกาลด้วย ตามเกณฑ์การคำนวณฝนดาวเคราะห์น้อย ฤดูฝนให้เริ่มนับแต่วันที่ดาว ๓ อยู่ในองศาที่ ๙ ของราศีมิถุน ก็ประมาณในเดือน ๗ เรียกว่าฤดูฝนทางสุริยคติ เพราะอาศัยหลักจากการเดินของดวงอาทิตย์ ส่วนจารีตประเพณีและการเข้าพรรษาทางพระพุทธศาสนา ฤดูฝนให้เริ่มขึ้นตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ไปจนถึงเพ็ญหรือขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ เรียกว่าฤดูฝนทางจันทรคติ เพราะอาศัยดาว ๒ เป็นหลัก

หลักเกณฑ์

คัมภีร์เผด็จรามเทียรฉบับหนึ่ง กล่าวในเรื่องฝนไว้ดังนี้

ถ้าดาว ๑ จรเข้าอยู่ในราศีปลายธาตุคือ ราศีมิถุน กันย์ ธนู และมีน พยากรณ์ว่า ฝนจะแล้งและอากาศจะร้อนอบอ้าว

ถ้าดาว ๕ กับดาว ๒ ดาว ๔ กับดาว ๕ และดาว ๕ กับดาว ๒ อยู่ร่วมกันแล้ว พยากรณ์ว่า ฝนจะตกดี

คัมภีร์ฝนของเก่า ให้พิจารณาฝนจากดาว ๔ ธาตุน้ำในมหาสมุทร ดาว ๒ ธาตุน้ำฝน และดาว ๑ ธาตุไฟกรด ดังต่อไปนี้คือ

ถ้าดาว ๔ เดินอยู่หน้า ดาว ๑ ภายใน ๑ ฤกษ์คือ ๑๓ องศา ๒๐ ลิบดาแล้ว พยากรณ์ว่า จะมีฝนตกชุก และถ้ามีดาว ๒ เข้ามาร่วมด้วยอีกดวงหนึ่ง ฝนจะตกชุกมากขึ้น

ถ้าดาว ๔ เดินร่วมราศีกับ ดาว ๑ พยากรณ์ว่า จะเป็นเหตุให้มีฝน และถ้ามีดาว ๒ มาอยู่หน้าหรือหลังภายใน ๑ ฤกษ์คือ ๑๓ องศา ๒๐ ลิบดาแล้ว ฝนจะมีมากขึ้น

ถ้าดาว ๔ เดินอยู่หลัง ดาว ๑ ภายใน ๑ ฤกษ์คือ ๑๓ องศา ๒๐ ลิบดาแล้ว พยากรณ์ว่าจะมีฝนบ้าง และถ้ามีดาว ๒ เดินใกล้ดาว ๑ เข้ามา ฝนจะชุกชื้นเป็นลำดับ

หลักข้างต้นให้สังเกตดาว ๒ ว่า ถ้าเดินเข้าเป็นเกณฑ์ ๑, ๔, ๗, ๑๐ ราศี กับดาว ๑ แล้ว วันนั้นฝนจะตกมาก พยากรณ์ได้ว่าฝนจะตกแน่

อนึ่ง ให้สังเกตดาวใหญ่คือ ดาว ๕ ดาว ๗ ดาว ๙ และดาว ๐ ด้วยเพราะเป็นมูลเหตุทำให้ฝนตกมากน้อยและไม่ตกก็ได้ ในเรื่องนี้ควรสังเกตต่อไปจากจดหมายเหตุบัญชีน้ำฝน ก็จะทำให้มีความรู้กว้างออกไปอีก

จดหมายเหตุบัญชีน้ำฝนของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ ได้ทรงใช้มาตราวัดน้ำฝนของสากล ทรงบันทึกสถิติฝนตกเป็นรายวัน และทรงแสดงถึงหลักในเรื่องฝนไว้ โดยใช้เกณฑ์การลอดไส้ของดาว ซึ่งหมายความว่า ดาวที่อยู่ร่วมราศีเดียวกันหรือเล็งกันและมีองศาเท่ากันปรากฏดังต่อไปนี้

ฝนมาก

ถ้าดาว ๐ หรือดาว ๕ หรือดาว ๓ ลอดใต้ดาว ๗ แล้ว—มีฝนมาก

ถ้าดาวดังกล่าวแล้วมหลายดวง ลอดใต้ดาว ๗ —มีฝนมากถึงผิดฤดูกาล

ถ้าดาว ๕ ลอดใต้ดาว ๐ —มีฝนมาก

ฝนแล้ง

ถ้าดาว ๗ ลอดใต้ดาว ๗ —ฝนแล้ง

ถ้าดาว ๗ ลอดใต้ดาว ๐ —ฝนแล้ง

ถ้าดาว ๗ ลอดใต้ทำให้ฝนแล้งแล้ว ปีต่อไปข้าวจะมีราคาแพง แม้จะอย่างไรก็ตามที

ถ้าดาว ๗ ลอดใต้ดาว ๐ ทำให้ฝนน้อยลงถึงหนึ่ง แต่ทางทิศเหนือน้ำท่วมมากนัก

ถ้าดาว ๑ ยกขึ้นราศีใด มีลบดาน้อยลง ๆ ติดต่อกันถึง ๖ ราศีแล้ว —ฝนแล้ง

ถ้าดาว ๕ มนท์ในบักษ์ใดแล้ว —บักษ์นั้นฝนจะแล้งมาก

๔. ยามอัฏฐกาล

ยาม ได้แก่การกำหนดเวลาในวันหนึ่งซึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง โดยนับจากย่ำรุ่งของวันนั้นไปจนถึงย่ำรุ่งของวันต่อไป ดังนั้นจึงต้องใช้เวลาดวงอาทิตย์ขึ้นประจำวันในภาคที่ ๑ เป็นสำคัญเพราะเป็นการเปลี่ยนวันที่แท้จริง ซึ่งจะใช้เวลาย่ำรุ่งคือ ๑๖.๐๐ น. นั้นไม่ถูกกับความเป็นจริง เนื่องจากดวงอาทิตย์อาจจะขึ้นแล้วเปลี่ยนวันใหม่ หรือยังไม่ขึ้นคงเป็นวันเก่าอยู่ก็ได้

ตำรายามมีอยู่มากด้วยกัน แต่ที่นิยมและใช้ได้ผลเป็นส่วนมากคือยามอัฏฐกาลที่กล่าวนี้ ยามอัฏฐกาลคือยามทั้ง ๘ ในเวลากลางวัน กับ ยามทั้ง ๘ ในเวลากลางคืน รวมวันหนึ่งจึงมี ๑๖ ยามด้วยกัน เอาจำนวน ๑๖ หาร ๒๔ ชั่วโมง ได้ลัพธ์ ๑ ชั่วโมงกับ ๓๐ นาที จึงเป็นว่ายามอัฏฐกาลนั้นเป็นเวลายามละ ๑ ชั่วโมงกับ ๓๐ นาทีทุกยาม

ยามมีประโยชน์สำหรับใช้พิจารณาว่าเวลานั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร เพื่อใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์เฉพาะหน้าตลอดจนการหาฤกษ์ และการเดินทางเป็นต้น ยามอัฏฐกาลได้ใช้ชื่อยามตามวันในสัปดาห์กำหนดดังนี้

วันอาทิตย์(ดาว ๑)

น. ๐๐.๘๓	ถึง	๑๖.๑๓	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๑๖.๑๓	ถึง	๑๘.๐๐	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๑๘.๐๐	ถึง	๒๕.๐๑	ภูมิ	(ดาว ๑)	ศุภผล
๒๕.๐๑	ถึง	๓๐.๕๖	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๓๐.๕๖	ถึง	๔๐.๒๔	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๔๐.๒๔	ถึง	๔๖.๐๐	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๔๖.๐๐	ถึง	๕๐.๕๐	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๕๐.๕๐	ถึง	๕๘.๕๐	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล
๕๘.๕๐	ถึง	๐๐.๕๐	ศุกร์	(ดาว ๑)	ศุภผล

หอสมุดแห่งชาติ วัดราชบูรณ์ราชวรวิหาร พระนครศรีอยุธยา เฉลิมพระเกียรติ

เวลากลางคืน ยามที่ ๑ ให้ถือว่า ระวัง (ดาว ๑) ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๑ ถึง ๑๙.๓๐ น.

,,	๒	,,	ไข้	(ดาว ๕)	,,	๑๙.๓๑ ,, ๒๑.๐๐ น.
,,	๓	,,	ศรี	(ดาว ๒)	,,	๒๑.๐๑ ,, ๒๒.๓๐ น.
,,	๔	,,	ทำการ	(ดาว ๖)	,,	๒๒.๓๑ ,, ๒๔.๐๐ น.
,,	๕	,,	ผู้ใหญ่	(ดาว ๓)	,,	๒๔.๐๑ ,, ๐๑.๓๐ น.
,,	๖	,,	ได้	(ดาว ๗)	,,	๐๑.๓๑ ,, ๐๓.๐๐ น.
,,	๗	,,	ไม่ดี	(ดาว ๔)	,,	๐๓.๐๑ ,, ๐๔.๓๐ น.
,,	๘	,,	ระวัง	(ดาว ๑)	,,	๐๔.๓๑ ,, ๐๖.๐๐ น.

[illegible] ทุ่มครึ่ง (๑ ดาว) [illegible]

[illegible]

คงใช้ทำนองนี้เช่นวันจันทร์ เวลากลางวันยามที่ ๑ ก็ขึ้นต้นว่า "จันเทา" ยามที่ ๒ เสาร์ ตามลำดับไป กลางคืนยามที่ ๑ ขึ้นต้นว่า "ศศิ" ยามที่ ๒ "ศุโกร" ตามลำดับไป เริ่มเวลา ๐๖.๐๓ และ ๑๘.๐๓ น.

ฉะนั้น จงต้องท่องชื่อยามทั้งกลางวันและกลางคืนของวันอาทิตย์ให้คล่องก่อน จะใช้ในวันใดก็สามารถไล่ยามต่อไปได้โดยถูกต้อง

พยากรณ์ยาม

ตำราเดิมใช้เรื่องราวในรามเกียรติ์บ้าง ชาดกบ้างผูกไว้เป็นคำกลอนเปรียบเทียบกับความดีและไม่ดีของยามนั้น ๆ นับว่าเป็นเรื่องของยามโดยเฉพาะ แต่ในฐานะที่ได้ใช้ดวงดาวในการพยากรณ์ การพยากรณ์ยามอัฐกาลในที่นี้จึงใช้หลักดาวทับกันในภาคที่ ๓ เป็นหลัก โดยให้ดาวของวันนั้นเป็นตัวยืน ดาวยามเป็นตัวทับเช่น วันอาทิตย์ (ดาว ๑) ยามกลางวันที่ ๖ ครู (ดาว ๕) ก็เป็นว่า

ในยามนั้น ดาว ๕ ทับ ดาว ๑ ดีจะมีลาภมาก ถ้าวันอาทิตย์ ยามกลางวันที่ ๗ ภุมมะ (ดาว ๓) ยามนั้นก็เท่ากับ ดาว ๓ ทับดาว ๑ ไม่ดีจะมีเรื่องวิวาทบาดเจ็บ นอกจากนั้นให้ระวังยามที่เป็นกาลกรรณีของวัน บาปเคราะห์ ศุภเคราะห์ ศร อกด้วย

หัวใจยาม

ได้กล่าวถึงยามอันฐกาลมาแล้ว จงควรทราบถึงหัวใจยามซึ่งตำราเก่าได้แต่งไว้เป็นคำบาลีดังนี้

ระวิพุธสุจิวาจา นตุฉกญจิครุจันทิมา
มุสาวาทีศุกรเมจจ ภุมโสรีภยีชาตามรณภเว

แปลได้ใจความดังนี้

ยามอาทิตย์ ยามพุธ พูดเป็นความจริง
ยามพฤหัสบดี ยามจันทร์ ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้น
ยามศุกร์ วาจาที่กล่าวมานั้นเป็นความเท็จ
ยามอังคาร ยามเสาร์ มีอันตรายอาจจะถึงแก่ความตายก็เป็นไปได้

หัวใจยามประยุกต์

หัวใจยามข้างต้นได้มีการปรับปรุงให้ดีและกว้างออกไป (ประยุกต์) ดังนี้ :—

ยามอาทิตย์ ยามพุธ และยามเสาร์

ถามถึงโรคภัยไข้เจ็บ พยากรณ์ว่าจะถึงแก่ความตาย

,, ข่าวที่ได้รับ ,, เป็นความจริง

,, สิ่งของหาย ,, จะได้คืน

ยามพฤหัสบดี ยามจันทร์

ถามถึงโรคภัยไข้เจ็บ พยากรณ์ว่ามีความลำบากมาก ไม่หายได้ง่าย

,, ข่าวที่ได้รับ ,, เท็จกับจริงเท่า ๆ กัน

,, สิ่งของหาย ,, ได้และไม่ได้คืนเท่า ๆ กัน

ยามอังคาร ยามศุกร์

ถามถึงโรคภัยไข้เจ็บ พยากรณ์ว่าไม่ถึงกับตาย

,, ข่าวที่ได้รับ ,, ไม่เป็นความจริง

,, สิ่งของหาย ,, ไม่ได้คืน

การพิจารณาหัวใจยามควรใช้หลักศรี กาลกรรณี บาปเคราะห์ ศุภเคราะห์ ประกอบด้วย

๕. ยามสามตา

ยามสามตามีอยู่หลายวิธีและหลายฉบับ ที่นำมากล่าวไว้ในที่นี้เป็นฉบับหลักฐาน จากชื่อยามและข้อความบ่งว่าเป็นฉบับของกรุงศรีอยุธยา มีหนังสือโหราศาสตร์หลายเล่มกล่าวข้อความยามสามตาฉบับนี้ทำนองคล้าย ๆ กัน แต่ในฉบับนี้เป็นสมุดข่อยโบราณเขียนด้วยรง์ทองได้ระบุชัดเจนว่า ท่านพระครูเทพถวายแด่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

เกี่ยวกับประวัติ

พระราชพงศาวดารสมัยกรุงศรีอยุธยา แผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงโปรดให้เจ้าพระยาโกษาธิบดี (เหล็ก) เป็นแม่ทัพยกพลไปตีเมืองอังวะ พระยาสีหราชเดโชกองทัพหน้าถูกพม่าทำกลจับตัวไปได้ ทรงทราบข่าวก็โปรดให้นิมนต์พระพิมลธรรม วัดวรโพธิ์ออกชื่อหนึ่งว่าวัดระฆัง เข้ามาในพระราชวังให้จับยามในเรื่องร้ายนี้ พระพิมลธรรมพิจารณาตามยามตรีเนตร (ยามสามตา) ก็รู้แจ้งในยามนั้น จึงถวายพระพรว่าตามที่พม่าจับพระยาสีหราชเดโชไปนั้น บัดนี้แก้ตัวออกได้พ้นจากอำนาจข้าศึกแล้ว

และกลับมีชัยชำนะหาอันตรายมิได้ ก็พอดีกับมีม้าเร็วนำหนังสือรายงานจากเจ้าพระยาโกษาธิบดีกราบบังคมทูลว่าพระยาสีหราชเดโชกับพวกทหารแก้ตัวออกมาได้และได้ตีค่ายพม่าแตกพ่าย ทหารพม่าทิ้งค่ายหนีไปแล้ว ถูกต้องตรงกับคำพยากรณ์ของพระพิมลธรรม ได้พิจารณาข้อความของพระพิมลธรรมแล้วตรงกับยามสามตาฉบับนี้ในข้อ ๓. ดังจะได้เห็นต่อไป

เพื่อสงวนรักษาต้นฉบับตำรายามสำคัญไว้เป็นเกียรติของท่านบุรพโหราจารย์ จึงขอคัดลอกออกมาเป็นคำต่อคำดังต่อไปนี้

พระอินทร์ผู้เลิศ ท่านท้าวประเสริฐ แต่งยามสามตา ท่านเอาตริเนตร ทั้งสามโสภา เป็นยามสามตา คือ ยามทิพยล ยามนิวิเศษ ท่านท้าวตริเนตร หยั่งรู้ดินบน ผู้ใดพบยาม แห่งเจ้าไพชยนต์ อาจเข้าใจดล รู้ทุกประการ เดือนแรมบพิตร ให้นับอาทิตย์ ไปหาอังคาร เวียนไปตามกำ โดยยามบรรหาร ชอบเพลากาล จึงทายอย่าคลา เดือนขึนบพิตร ให้นับอาทิตย์ ไปหาจันทรา นับตามกำแล้ว จึงนับยามมา ให้ชอบเพลา แม่นแล้วจึงทาย ยามอาทิตย์กำ อังคารเลิศล้ำ อุดมใสพราย จันทร์ปลอดมัยยม อาจารย์ท่านทาย สามยามโดยหมาย ชื่อกำปลอดใส

๑. ถ้าดูสู้กัน เล่งดูยามนั้น จักเป็นฉันใด ถ้ากำอยู่หลัง เบื่องหน้ายามใส ว่าเขาจักได้ เราแพ้เสียตน ถ้ากำอยู่หน้า ยามใสโสภา อยู่หลังเป็นกล เราจักชนะ อย่าได้ร้อนรน ว่าเขาเสียตน พ่ายแพ้กุมเอา

๒. ถ้าข่าวศึกมา ถ้ากำอยู่หน้า ศึกมาถึงเรา ถ้าใสอยู่หน้า มาแล้วกลับเทา หน้าปลอดจักเปล่า ว่าเท็จอย่าฟัง

๓. คนมาเท่าใด ถ้าหน้ากำไซร้ มามากโดยหวัง ถ้าสบหน้าใส มาน้อยอย่าพึง หน้าปลอดอย่าหวัง หาไม่สักคน

๔. คนหาญฤาขลาด หน้ากำสามารถ เรี่ยวแรงยิ่งคน หน้าใสปานกลาง เบื่นแต่พอตน หน้าปลอดอำพนชายขลาดแลนา

๕. ว่าสูงฤาต่ำ หน้ากำควรจำ ว่าสูงโสภา หน้าใสปานกลาง หน้าปลอดต่ำนา ทายตามเหลา ยามเจ้าไตรตรึงส์

๖. งามฤามิงาม หน้ากำอย่าถาม ว่าบ่งามจริง หน้าใสงามนัก หน้าปลอดพอพึง ยามเจ้าไตรตรึงส์อย่าได้สงกา

๗. ว่าบ่าวฤาเฒ่า ถ้าหน้ากำเล่า ว่าเฒ่าอัปพลา หน้าใสว่าบ่าว หน้าปลอดเด็กนา ประดิ่นเพลา แม่นแล้วจึงทาย

๘. คนผอมฤาพี หน้ากำหมองศรี ว่าพีรูปราย

หน้าใสปานกลาง พอตัวเพริศพราย หน้าปลอดฤาสาย ว่าผอมหมองศรี

๙. ว่าดำฤาขาว หน้ากำควรกล่าว ว่าดำอัปรี หน้าใสดำแดง เบื้นนวลมีศรี หน้าปลอดขาวดี เทียงแท้ โดยถวิล

๑๐. ต้นลงฤาปลาย หน้ากำเร่งทาย ว่าปลายลงดิน หน้าใสปลายชัน ต้นลงอาจิน หน้าปลอดโดยถวิล ว่านอนราบลง

๑๑. สุกฤาดิบห่าม หน้ากำโดยยาม ว่าสุกโดยจง หน้าใสห่ามแท้ ทายโดยประสงค์ หน้าปลอดจำนง ว่าดิบแลนา

๑๒. ว่าหญิงฤาชาย หน้ากำเร่งทาย ว่าชายพอตา หน้าใสบัณฑิต รูปทรงโสภา หน้าปลอดนั้นนา ว่าหญิงโดยหมาย

๑๓. เต็มฤาพร่องแห้ง หน้ากำควรแถลง ว่าเต็มเพริศพราย หน้าใสว่าพร่อง บ่เต็มเร่งทาย หน้าปลอดโดยหมาย ว่าแห้งนักหนา

๑๕. ว่าคว่ำฤาหงาย หน้ากำเร่งทาย ว่าคว่ำบ่คลา หน้าใสว่าหงาย ทายตามตำรา หน้าปลอดทายว่า ตะแคงแพลงตน

๑๕. ขุนนางฤาไพร่ ถ้าหน้ากำไชร้ ว่าขุนแสนกล หน้าใสโสภา ว่านางนฤมล หน้าปลอดอำพน เข็ญใจนักหนา

๑๖. ไข้เป็นฤาตาย หน้ากำเร่งทาย ว่าตายมิคลา หน้าใสไข้หนัก สำบากนักหนา หน้าปลอดทายว่า ไข้นั้นมิตาย

๑๗. ท่านรักฤาชัง หน้ากำโดยหวัง ว่ารักบ่คลาย หน้าใสมิรัก มิชังโดยหมาย หน้าปลอดเร่งทาย ว่าชังนักหนา

๑๗. สิ้นฤาจิตหวาน หน้ากำโอหาร ว่าสิ้นบ่คลา หน้าใสหวานแท้ มิรสโอชา หน้าปลอดทายว่า จิตจางมิดี

๑๗. ขมฤาจิตฝาด หน้ากำโอภาส ว่าขมแสนทวี หน้าใสทายว่า ฝาดบ่มิดี หน้าปลอดแม้นมี ว่าจิตแสนา

๒๐. ว่าอยู่ฤาไป ถ้าหน้ากำไซร้ ว่าไปบ่คลา ถ้าว่าหน้าใส กลางทางกลับมา หน้าปลอดนั้นนา ว่าแต่จะไป

๒๑. สี่ตันฤาสอง หน้ากำควรสนอง ว่าสี่ตันได้ หน้าใสทายว่า สองตันแกว่งไกว หน้าปลอดอย่าไฉน ว่าตันบ่มี

๒๒. ถ้าดูของหาย หน้ากำเร่งทาย ว่าได้บ่หนี ถ้าสบหน้าใส แม้นได้นานบี หน้าปลอดหายนี้ มิได้เลยนา

๒๓. แม้นว่าปลูกเรือน นับยามอย่าเพื่อน จงทายอย่าคลา ถ้าต้องหน้ากำ อยู่เรือนนั้นนา ตัวจักมรณา มอดม้วยเบื้นผี

๒๔. ถ้าต้องหน้าใส อยู่เรือนนั้นไซร้ จะจำเริญศรี หน้าปลอดแม้นปลูก บ่มีสูญ กล่าวไว้ทั้งนี้ ให้แจ้งยุบล

๒๕. ยามนิวเศษ ท่านท้าวตรีเนตร ท่านทายเบื้นกล ตรีเนตรท่านแจ้ง ทั้งสามนิรมล ให้ไว้เบื้นผล แก่คนทั้งหลาย

๒๖. ผู้ใดประสบ ยามเจ้าไตรภพ ร่ำเรียนกฎหมาย เดือนขันเดือนลง วันคืนเช้าสาย คิดแม่นจึงทาย อย่าคลาดเวลา

๒๗. เช้ารุ่งเท้าค่ำ สิบยามจรล้ำ ภายค่ำสุริยา ตราบเท้าถึงรุ่ง สิบยามโดยตรา กำหนดอย่าคลา ให้ต้องด้วยดี

ให้นับยามกลางวันคือ ครันรุ่ง หุ่งงาย งายแก่แม่แลง ตะวันเที่ยง ตะวันชาย บ่ายแล้ว บ่ายคล้อย ภายเย็น ภายค่ำ รวม ๑๐ ยาม ยามละโมงหนึ่งกับสองบาท

ให้นับยามกลางคืนคือ ค่ำเท้า เด็กหลับ แม่แก่หลับ เฉลียง เที่ยงคืน ดึกดื่น คลั่งไคล้ ก่อนไก่ ไก่ขัน ครันรุ่ง รวม ๑๐ ยาม ยามละทุ่มหนึ่งกับสองบาท

ยามสามตำหรับนี้ ของพระครูเทพให้ไว้แก่พระนเรศชนช้างด้วยอุปราช ตำบลหนองสาหร่าย อุปราชขาดหัว พระนเรศเจ้าชนะเจ้าพญามอญแล.

บันทึก

๑. ตามรูปสามตานั้น การนับให้ถือกำเบื้นหลักแรก ถ้าเบื้นข้างขึ้นนับจากกำไปหาปลอด—ใส—กำ ไปจนถึงขึ้นค่ำที่ต้องการ ถ้าเบื้นข้างแรมนับจากกำไปหาใส—ปลอด—กำ ไปจนถึงแรมค่ำที่ต้องการ เมื่อได้ค่ำที่ต้องการแล้ว นับตามยามกลางวันหรือกลางคืนเวียนต่อไปจนถึงเวลาที่ต้องการ

ตัวอย่างสมมติว่า วันแรม ๕ ค่ำ เวลาเที่ยงคืน มีคนมาถามว่าของหายไปจะเบื้นอย่างไร ? จะใช้ยามสามตานี้นับแรม ๑ ค่ำที่กำ ๒ ค่ำที่ใส ๓ ค่ำที่ปลอด ๔ ค่ำที่กำ ๕ ค่ำที่ใส แล้วจึงเวลาตามยามว่า ค่ำเท้าที่ใส เด็กหลับที่ปลอด แม่แก่หลับที่กำ เฉลยที่ใส เที่ยงคืนที่ปลอด ได้เห็นที่หน้าปลอดว่าเบื้นกำ จึงพยากรณ์ว่าของที่หายนั้นจะต้องได้คืนไม่สูญตามข้อ ๒๒.

๒. ความหมายของคำที่ควรทราบคำแปลคือ ข้อ ๒. เทา หมายถึงการซ่อนตัวอยู่ ข้อ ๗. บ่าว หมายถึงหนุ่ม, อัปพลา หมายถึงไม่มีกำลัง, ประดิน หมายถึงการพิจารณา

ให้รอบคอบ ข้อ ๘. พิ หมายถึงอ้วน ท้วม ข้อ ๙. อัปรีย์ หมายถึงไม่น่ารัก ข้อ ๑๗. ส้ม หมายถึงเปรี้ยว ข้อ ๒๑. อย่าไฉน หมายถึงไม่ต้องสงสัยเลย คลั่งไคล้ หมายถึงคนนอนละเมอเพราะหลับสนิท

๓. ยามกลางวันและยามกลางคืนรวม ๒๐ ยามนั้น คิดเป็นยามละ ๑ ชั่วโมงกับ ๑๒ นาที

พิมพ์ที่

โ ร ง พิ ม พ์ ศิ ว า ศ ร ม

๓๗ ซอยอารีสัมพันธ์ ๗ ถนนพระราม ๖ อ. พญาไท พระนคร

นายศิระ นามะสนธิ

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 8 ก.ค. 2511

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

หอสมุดแห่งชาติ
จังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ